

☆ ข้าพเจ้าได้ดิบได้ดีวิเศษยิ่ง ๆ ขึ้น
หรือ เป็นคนที่น่านับถือเคารพได้นั้น
ไม่ใช่เพราะการเป็นผู้ซื่อสัตย์ “ความถูกต้อง”
ให้ใคร ๆ รู้ได้หลากหลายแล้ว ๆ เล่า ๆ นั้นดอก!

แต่.....เพราะข้าพเจ้าน้อมรับ “ความผิดพลาด”
และ มีการแก้ไขในแต่ละครั้ง แต่ละคราว ของข้าพเจ้า
จาก ทั้งผู้หวังดี
และ ทั้งศัตรูผู้หวังร้ายแท้ ๆ นั้นต่างหาก.

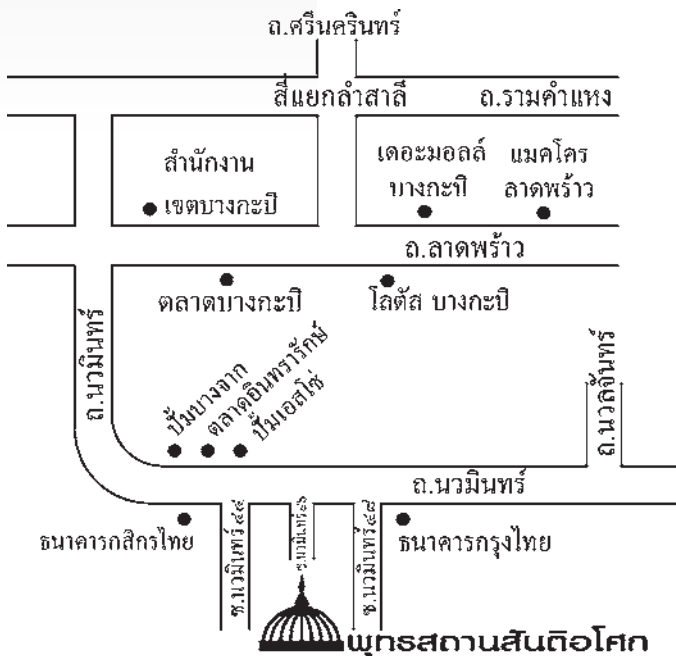
◎ สมณะโพธิรักษ์

สารอศอก

สารอศอก

ปีที่ ๒๔(๒๗) ฉบับที่ ๒
เดือนตุลาคม ๒๕๕๗
จำนวน ๔,๐๐๐ เล่ม

- ๑ ข้าพเจ้าได้ดิบได้ดี
๓ แฉลง : พลชีพอันยิ่งใหญ่
๕ งานมหาปวารณา'๕๗ ครั้งที่ ๒๓
๑๑ สิบห้าวันที่กับพ่อท่าน
๑๖ จดหมายจากญาติธรรม
๒๕ หนังสือเรื่องแรกของชาวอศอก “ฝากฟ้าแต่ดิน”
๒๘ ธรรมะประทับใจ (๑๐๓)
๒๙ ไร่บุญนิยมสังคมนตรีราย : มอมยาสลับด้วยสเปรย์อากาศ
๓๐ บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ตอน : พรรษาที่ ๓๔ กับการเคลื่อนไหวทางศาสนา)
๖๐ เรียงวลีวิธรรม
๖๒ จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.พลังเย็น นิยมเพิ่มบุญ)
๖๔ กว่าจะถึงอรหันต์ (พระปิณโทลภารทวาทเถระ)
๖๕ รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๗)
๘๕ สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอศอก
๙๒ ได้ร่มอศอก (ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๗)
๙๙ บทเรียนชีวิต : กสิกรรมไร้สารพิษ
๑๐๖ น้ำดีจริงหรือ?
๑๐๙ สิ่งที่เราควรทำให้เที่ยงแท้
๑๑๙ หอมดอกพุทธา : เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอศอก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง
จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ “อศอก”
อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เว็ตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๖๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พินิจพงศ์

พลีชีพอันยิ่งใหญ่ (อัครตา)

ในวาระครบ ๗๒ ปีของพ่อท่านกันดีไหม ?

“หลงแต่รอย-ก้าวหน้า ไม่มุ่งศึกษาการลดกิเลส ภูประเทศไม่ได้” เป็นโคลงในงานมหา-
ปวารณา ที่หลายๆคนคิดว่า พ่อท่านคงให้เป็นข้อคิดกับคนภายนอกมากกว่า

ความจริงแล้วน่าจะเป็นกรณีฐานอย่างยิ่งของชาวอโศกโดยตรง ที่กำลังมีกิจการก้าวหน้า
มีการงานกำลังพัฒนาขยายตัว เพราะได้รับการต้อนรับอย่างดีจากสังคม แต่เมื่อใดที่เราหลงลืมที่จะมุ่ง
ศึกษาการลดละกิเลสกันต่อไป การแตกตัวและเติบโตของกิเลสและอัครตาทั้งหลาย ก็พร้อมที่จะเข้ามา
ลุ่มล้างความดีงามที่เราได้ช่วยกันสร้างขึ้นมาได้ทุกขณะ

โดยเฉพาะอรูปอัครตา ที่เป็นความคิดอันวิเศษของแต่ละคน ทำให้สามารถมองเห็นก้อน
เพชรในวิมานจนลึ้มเม็ดทรายที่กำลังเหยียบย่ำอยู่บนดิน ทั่วๆที่เม็ดทรายคือ “ความจริง” ที่เราเอามา
ใช้สอยให้เกิดประโยชน์ได้มากมาย ส่วนก้อนเพชรในวิมานนั้นไม่ต่างอะไรกับก้อนอุบาทรที่เข้ามา
ทำลายความสามัคคี ความเป็นพี่เป็นน้องของเราให้แตกแยกกัน

การยึดแต่หัวอ้ายเรื่องก็ดี การเห็นขบวนการกูสำคัญกว่าขบวนการกลุ่มก็ดี การให้
ความสำคัญกับตัวตนมากกว่าการลด ละ ล้างตัวตน ก็ดี หรือการเอาตัวเองเป็นหลัก มากกว่าการ
สร้างระบบให้เข้มแข็งขึ้นมาเป็นหลักก็ตาม อัครตามานะทั้งหลายเหล่านี้ มาช่วยกันพลีเพื่อฉลองในวาระใกล้จะ
ครบ ๗๒ ปีของพ่อท่านกันดีไหม ?

ในการเริ่มต้นแก้ไขปัญหานั้นสิ่งที่สามารถแก้ไขได้ง่ายและควรทำก่อนสิ่งอื่นใดนั้นก็คือ “การแก้ไขตัวเองก่อน” ยิ่งสามารถนำเอาคำตำหนิติเตียน หรือคำตำหนิต่อจากผู้อื่นมาเปลี่ยนแปลงชีวิตเราให้ดีขึ้นได้ อย่างที่พ่อท่านเคยได้ดิบได้ดีหรือได้ความวิเศษสุดยอดมา ก็ด้วยการนำเอาคำตำหนิติเตียนจากผู้ที่หวังดี และหวังร้ายนี้แหละมาปรับปรุงแก้ไขตัวเองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งพ่อท่านเคยได้อธิบายถึงประโยชน์ของคำตำหนิติเตียนเอาไว้ดังนี้

“....ที่จริงเขาติเตียนเรา เขาตำเรา มันมีประโยชน์มากๆ ต่อการลดมานะ มันมีประโยชน์มากจริงๆนะ อาตมาเนีย ถ้าเผื่อว่าไม่มีใครชมบ้าง ไม่มีใครตำหนิติเตียนอะไรบ้างเดี๋ยวมันใหญ่ ถ้ามีใครมาชมบ้างแหละดี ประเดี๋ยวอาตมามันจะใหญ่แน่ แต่จริงๆมันใหญ่ใช้ไหม ฟังให้ดีนะ อาตมาไม่ได้ยกตัวเอง จริงๆถ้ามันใหญ่มันจะต้องใหญ่ ใหญ่แล้วก็ไม่มีอะไรจะปรามกัน ไม่มีอะไรต่ออะไรที่จะให้เห็น หรือไม่มีอะไรมาแสดงสภาพให้เห็นว่า เราลดตัวลดตนได้ มันก็ไม่เห็นนะ ถ้ามีอะไรที่มาทำให้เห็นว่ามีอะไรต่ออะไรมาชม มาเป็นโจทย์เป็นผัสสะให้เรา เราก็ลดตัวลดตนมันก็เป็นอาการ มันก็เป็นลักษณะ ไม่งั้นมันก็ไม่มีการ ไม่มีลักษณะอะไร อย่างคนที่ยิ่งใหญ่แล้วไม่มีใครไปลดอำนาจความยิ่งใหญ่ของมันแล้วมันก็เหิมเกริมอยู่ของมันนะ แล้วเราไม่รู้ว่าคุณนี้ได้ลดมานะได้หรือไม่ได้ ถ้าไม่มีอะไรเข้ามากระทำเลยจริงๆ เขาไม่รู้หรือว่าลดมานะหรือไม่ได้ลดมานะ ไม่รู้ตัวเองจะลดมานะหรือไม่ลด ก็ไม่มีใครกล้าว่า ถ้ามันใหญ่จริงๆแล้ว ตัวเองจะไม่ลดมันก็ไม่มีการกล้าว่า เมื่อไม่มีใครกล้าว่า มันก็จะเป็นไปอย่างนั้นตลอดนิรันดร์กาล และเป็นตัวอย่างที่เลว เพราะไม่มีใครเข้ามาชมหรือเข้ามาตำหนิติเตียน และเขาก็จะเข้าใจผิดหมด ประชาชนก็จะเห็นรูปลักษณะอย่างนั้นหมด

แต่ถ้ามันมีอาการที่มากต่อต้าน มาลดบ้าง มันก็จะมีสภาพนี้ได้ คนก็จะเห็นบทบาท อ้อ...การชมกันเป็นยังไง การไม่มีตัวตน การลดตัวลดตน การยอมแพ้ การอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นยังไง การไม่มีตัวตน การลดตัวลดตน การยอมแพ้ การอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นยังไง มันก็จะมีลีลามิบทบาท มีตัวอย่าง เป็นลักษณะที่แท้ มันก็จะเกิดของจริงปรากฏเพราะการยอม (ภาษาพูดมันยาก) ไม่ได้หมายความว่า การยอมคือการไม่ต่อสู้ การยอมก็ยอม แต่ก็มี การต่อสู้ ธรรมะจะถูกชูอยู่เสมอ การยอม...ยอมได้ในส่วนที่จะต้องยอมเสียสละ แต่จะเสียธรรมนั้นไม่ได้ยอมนะ เป็นการต่อสู้เพื่อธรรม ไม่ใช่การยอมเสียอะไรก็เสียหมด ธรรมะก็เสียได้...ไม่ใช่...อันนี้เป็นความลึกซึ้ง

เพราะฉะนั้นแม้จะอ่อนน้อมถ่อมตนไม่มีมานะ ถึงไม่มีมานะก็รักษาธรรม จะยอมเสียธรรมไม่ได้ ไม่มีมานะไม่ได้หมายความว่าหมดรูปเลย ยอมมันทุกอย่าง อ่อนน้อมถ่อมตนคือยอมศิโรราบทุกอย่าง ใครจะเหยียบจะย่ำธรรมะธรรมะอะไรไม่รู้เรื่องเลย การจะเสียธรรมไม่เสียธรรมไม่รู้เรื่องเลย ไม่ใช่อย่างนั้น เป็นเรื่องลึกซึ้งมากเลย จะต้องรู้สำคัญจริงๆเลยว่าธรรมะคืออะไร อะไรเป็นกุศล อะไรที่เป็นประโยชน์ อะไรที่เกิดคุณค่าจริง....”

ใครๆก็ยอมปรารถนาที่จะบรรลุธรรม ถ้าจะให้ดี น้อมรับเอาคำตำหนิติเตียนมาปรับปรุงแก้ไขให้ได้ก่อนดีไหม? **เพราะถ้าเราสามารถเปลี่ยนแปลงจนเกิดชีวิตใหม่ได้ นั่นก็คือการพลีชีพแห่งอัตตายิ่งใหญ่ ที่จะนำไปสู่การบรรลุธรรมได้ในที่สุด**

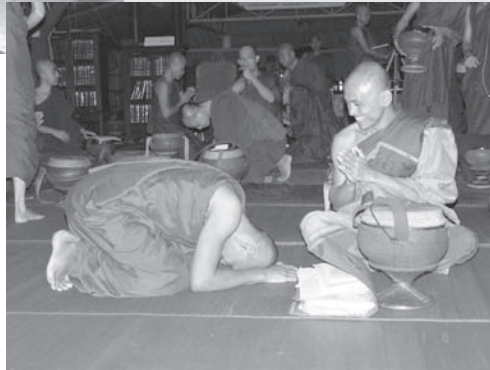

งานมหาปวารณา'๕๗

ครั้งที่ ๒๓

■ เมื่อ ๔ - ๗ พ.ย. ๒๕๕๗

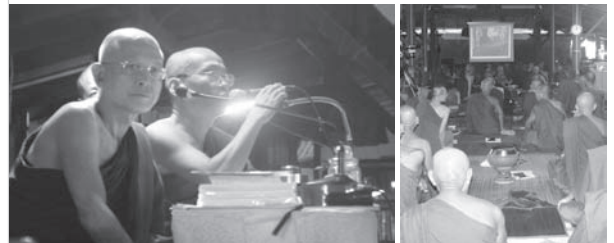

การปวารณา คือการมีจิตยินดีที่ให้เพื่อนผู้ประพฤติพรหมจรรย์ซึ่งชุมทรัพย์ การซึ่งชุมทรัพย์หมายถึงการบอกกล่าวกันว่าท่านได้ยิน ได้เห็น หรือทราบข่าวสงฆ์ใน จุฑบภพร่องก็มาบอกกล่าวกันได้ ผู้รับการบอกกล่าวก็มีจิตยินดีในการที่จะปรับปรุงแก้ไขตน

ปี นี้มีสมณะมาร่วมประชุม ๑๐๓ รูป
ลา ๒ รูป คือสมณะฟ้าแสง ปภากรโ
โยมยายเสียดชีวิตจึงขอลาไปร่วมงานศพ และ
สมณะผิว พาลสุริโย เป็นสมณะผู้มีอายุยาว
เป็นอันดับที่สองของสมณะชาวอโศก ท่านขอ
อนุญาตลาประชุม

๐๓.๓๐๖. หมู่สมณะมาพร้อมกัน
ที่ไบสท์และหักทายกันด้วยการทำคารโว โดย
สมณะอาวุโสกราบสมณะกันแต่ด้วยจิตที่เบิกบาน
แจ่มใส เป็นวัจนธรรมการกราบดีกว่าการไกรธ
เป็นการลดมานะอัตตาประการหนึ่ง

งานมหาปวารณานี้มีการรายงาน
พุทธสถานแบบใหม่คือ บางพุทธสถานรายงาน

ด้วยระบบเพาเวอร์พอยท์ ทำให้เห็นภาพ
เหตุการณ์สำคัญๆ ภายในรอบปีที่ผ่านมาของ
พุทธสถานนั้นๆ ชัดเจน

ปีนี้พ่อท่านนำทำเตวี่ไซ้ ก่อนให้อิวาท
ปิดการประชุม ทำให้ได้บรรยากาศใหม่อีกรูปแบบหนึ่ง

๑ านมหาปวารณานี้เป็นงานฉลอง
ครบรอบ ๒๐ ปีของชุมชนปฐมอศอก
ซึ่งเป็นการครบรอบ ๒ ทศวรรษ
พุทธสถานปฐมอศอกก็ครบรอบ ๒๔ ปี ซึ่งเป็น
การครบรอบ ๒ นักษัตริ ส่วนโรงเรียนสัมมา-
สิกขาปฐมอศอก ก็ครบรอบ ๑๒ ปี(๑ นักษัตริ)
ซึ่งก็เป็นการครบรอบ ๓ อย่างของ บ้าน วัด
โรงเรียน ต้นอศอกที่ปฐมอศอกปีนี้ออกดอก
เหมือนร่วมฉลองงานด้วย

การทำมหาปวารณานี้เริ่มวันที่ ๔-๕ พ.ย.
๒๕๔๗ ใช้เวลาวันกว่าๆ ปีนี้ลงตัวเพิ่มขึ้น และ
มากด้วยเนื้อหาสาระ

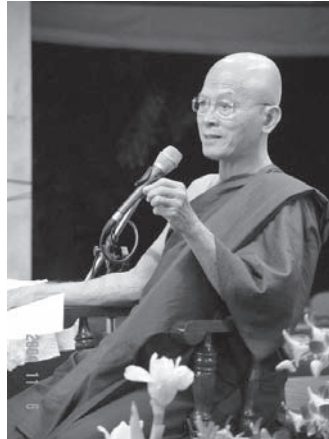
ช่วงค่ำของวันที่ ๕ พ.ย. ๒๕๔๗
ณ เวทีธรรมชาตีมมีการร้องเพลงและการแสดง
ของญาติธรรมกลุ่มต่างๆ คุณปฏิพล เหมวราพันธ์
ร้องเพลง “ ๒๐ ปีปฐมอศอก ” และปิดท้าย
รายการด้วยละครชีวิตสะท้อนสังคม “โอ้ย ! บ่
แม่นจั่งชั้น” จากนักเรียนสัมมาสิกขาสันตืออศอก

๖ พ.ย. ๒๕๔๗

๐๓.๓๐ - ๐๖.๐๐ น.

ทำวัตรเช้า พ่อท่านบรรยายรายละเอียด

เราจะยึดหลัก
ไม่เป็นศัตรูกับใคร
มีตามอ่อนน้อม
ต่อมตน
ให้อภัย
ไม่เบียดเบียน

ของศีลห้าที่จะพาลังคมประเทศชาติพ้ันภัยกลียุค
พ้ันวิกฤตเศรษฐกิจสังคม เพราะเราจะยึดหลัก
ไม่เป็นศัตรูกับใคร มีความอ่อนน้อมต่อมตน
ให้อภัยไม่เบียดเบียน ไม่โลภแย่งชิงทรัพย์สิน
เงินทอง แต่มีความซื่อตรง ขยันประหยัด
มีส่วนเหลือก็เกื้อกูลผู้อื่น

๐๖.๐๐ น.

เฉพาะเด็กๆนักเรียนล้ันมาสิกขาที่จะเป็นทายาท
ของชาวโศกสืบศาสนา สร้างสังคมบุญนิยมตัด
วงจรรทุกข์ รุ่่นวายของโลกรๆออกมา

๑๑.๐๐ น.

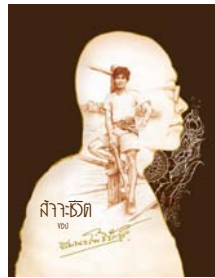
รายการโศกพันธุ้แท้ ตอน
“ประวัติศาสตร์ชาวโศก” มีนักเรียนทั้งระดับ
ประถมฯ มัธยมฯ และม.วช. เข้าร่วมแข่งขันมี

-สมณะบิณฑบาต
-ประชุมเตรียมงานปีใหม่ที่ศาลาฟัง
ธรรมมีตัวแทนกลุ่มต่างๆ ร่วมประชุมแสดง
ความคิดเห็นในการให้การร่วมมือกันจะร่วม
กันปลูกผักส่งไปช่วยเ็นงาน สลายร้านค้าของ
กลุ่มต่างๆ มาร่วมกันทำด้วยระบบสาธารณโภคี
เช่น ตลาดอาหาร เป็นต้น

๐๙.๐๐ น.

ธรรมะก่อนฉัน พ่อท่านเทศน์ ให้ตั้งใจ
ฝึกฝนตนสร้างกุศลบารมีดูแลเอาใจใส่กัน โดย

ชาวชุมชนและนักเรียนสนใจฟัง ตั้งใจเขียน
ลูกหลานของตนและได้ความรู้ประวัติศาสตร์
ชาวโศกจากหนังสือสัจจะชีวิตฯและชีวิตใน
ผ้าสีหม่นไปด้วย

๑๓.๐๐ น.

รายการ ๒๐ ปี ปฐมโศก มีญาติธรรม
เก่าๆ ที่อยู่มาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งชุมชนมาระลึก

ความหลังให้คนรุ่นหลังฟังถึงความพากเพียร
ความลำบากของผู้ร่วมก่อตั้งชุมชนในยุคแรกๆ

๑๖.๐๐ น.

-ประชุมตัวแทนสาขาพรรคเพื่อฟ้าดิน
พ่อกันร่วมรับฟังด้วย

-ประชุมศิษย์เก่าสัณมาลิกชาชาวโศก
พ่อกันไปกล่าวเปิดประชุม

๑๘.๐๐ น.

-ประชุมตัวแทนครูสัณมาลิกชาทุก
พุทธสถาน

-เริ่มรายการแสดงบนเวทีวัฒนธรรมชาติ
และฉายภาพยนตร์เรื่อง“ฝากฟ้าแต่ดิน” เป็น
รายการสุดท้าย ซึ่งเป็นภาพยนตร์เรื่องแรกที่
สร้างโดยชาวโศก มีดารานักแสดงชาวโศกเกือบ
ทั้งหมด โดยเฉพาะชาวชุมชนปทุมโศก

จบรายการวันนั้นเวลา ๒๒.๐๐ น.

ณ พ.ย. ๒๕๔๗

วันนี้เป็นวันที่ ๔ เป็นวันสุดท้ายของงาน
เริ่มที่พิธีทำวัตรเช้า ๐๓.๓๐ น. ซึ่งมีสมณะโสรัจใจ

และสมณะติกขวิโรจน์ทำวัตรเช้าตามลำดับ

หลังทำวัตรเช้ามีการประชุมใหญ่
พรรคเพื่อฟ้าดิน การประชุมมีการเลือกหัวหน้า
พรรคใหม่ กรรมการพรรคใหม่ เพราะครบวาระ
ผลปรากฏว่าที่ประชุมเลือก นางสาวขวัญดิน
สิงห์คำ เป็นหัวหน้าพรรคต่อไปอีก

หลังการประชุมพรรคเป็นรายการธรรมะ
ก่อนฉันแสดงธรรมโดยพ่อกัน ซึ่งบรรยายธรรม
ถึงเรื่องคนโลกีย์ เอาเปรียบมากมาย ดีใจ ชื่นชม
แต่มันเป็นการได้บาปมาก ไม่ได้ศึกษาในเรื่อง
โลกุตระ มีแต่เรียนเรื่องรู้ฉลาด ในการเอาเปรียบ
ที่จะได้มา กอบโกยมา ให้กับตัวเองมากๆ
นอกจากนี้พ่อกันได้อธิบายถึงนิเวศน์ ๕ และ
ยืนยันความตั้งใจว่าจะมีอายุ ๑๕๑ ปี

ก่อนฉันวันนี้เป็นวันสุดท้าย ยังมี
ญาติธรรมอยู่กันมากพอสมควร ช่วงฉันมี
รายการ ให้ชมเกี่ยวกับเรื่องสื่อบุญนิยมของ
แต่ละพุทธสถาน ทำสารคดี ๑๕ นาทีมานำเสนอ
และฉายให้ดู ดูแล้วแต่ละทีมก็มีฝีมือ สั่งสม
ประสบการณ์กันไม่เบา

หลังฉันสมณะ และญาติธรรมแต่ละที่
ก็ทยอยมาราบลาพ่อกัน แล้วเดินทางกลับเพื่อ
ทำงานศาสนาของแต่ละคน ตามภูมิ ตามฐานะ
หลังจากที่ได้รับสิ่งดีๆจากงานนี้ โดยเฉพาะ
โศกธรรมที่พ่อกันได้ให้แก่พวกเราในงานนี้ว่า

หลงแต่รวาย - ก้าวหน้า
ไม่มุ่งศึกษาการลดกิเลส
กู่ประเทศไม่ได้

● กับสมณะภูพาฟ้าแก้ว

○ ปัจฉาสมณะ

ปัจฉาพ้อท่านคือ สมณะแนวแน่ สีลวัณโณ และสมณะหนักแน่น ชันติพล
 ปัจฉาสมณะเดินดิน ดิกขวีโร คือ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต
 ปัจฉาสมณะบินบน อธิจิตโต คือ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
 ปัจฉาสมณะฝันฟ้า อนุตตโร คือ สมณะกำแพงพุทธ สุพล
 ปัจฉาสมณะเสียงสีล ชาตวโร คือ สมณะก้อนดิน เสฏฐพล
 ปัจฉาสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ คือ สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก

○ สมณะป่วยแห่งปี

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะมันแจ้ พุทธชาโต
๓. สมณะน้ำฟ้า สุขฉานโน
๔. สมณะเบิกบาน รัมมนิโย

○ สมณะลงอาราม ตามพุทธสถานและสังฆสถานต่างๆ ทั้ง ๕ แห่งมีดังนี้

✦ พุทธสถานสันติอโศก

๑. สมณะพิสุทธิ์ พิสุทธโร
๒. สมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร
๓. สมณะกอบชัย รัมมารุโธ
๔. สมณะฝันฟ้า อัครชโย
๕. สมณะชนะสี ชิตมาโร
๖. สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโฐ
๗. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช
๘. สมณะเบิกบาน รัมมนิโย
๙. สมณะหม่อม มุกุกันโต
๑๐. สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก
๑๑. สมณะกล้าจริง ตถภาโว
๑๒. สมณะร้อยดาว ปัญญาจุฑาโธ
๑๓. สมณะกล้าตาย ปพลโธ
๑๔. สมณะดงเย็น สีตัญญโต
๑๕. สมณะซัดแจ้ วิจักขโณ
๑๖. สมณะใจเด็ด จิตตคุโณ

✦ พุทธสถานปฐมอโศก

๑. สมณะกรรมกร กุสโล
๒. สมณะทำดี อโศโก
๓. สมณะเสียงสีล ชาตวโร
๔. สมณะมันแจ้ พุทธชาโต
๕. สมณะร่มเมือง ยุทธวโร
๖. สมณะสี่อคม รัมมกิตติโก
๗. สมณะก้อนดิน เสฏฐพล
๘. สมณะมองคน เมตตจิตโต
๙. สมณะนาไท อิศสรชโน
๑๐. สมณะบินก้าว อธิธภาโว
๑๑. สมณะข้าฟ้า ฐานรโต

✦ พุทธสถานราชธานีอโศก

๑. สมณะเดินดิน ดิกขวีโร
๒. สมณะแดนเดิม พรหมจริโย
๓. สมณะฟ้าไท สมชาติโก
๔. สมณะผิว พาลสุริโย
๕. สมณะผองไท รตนบุญโญ
๖. สมณะหินแก่น นมวังโส
๗. สมณะเด่นตะวัน นรวีโร
๘. สมณะเพินธรรม จิรโส
๙. สมณะคมคิด ทันทภาโว
๑๐. สมณะแก่นเกล้า สารกโร
๑๑. สมณะถนอมคุณ คุณกิตติโณ
๑๒. สมณะหินกลั่น ปาสาณเลโข
๑๓. สมณะดาวดิน ปฐวัตโต
๑๔. สมณะฝนธรรม พุทธกุโล
๑๕. สมณะพันเมือง ภาทันโต

❖ พุทธสถานศิรชะอโศก

๑. สมณะผีนฟ้า	อนุดโคร	๒. สมณะเต็ดขาด	จิตตสันโต
๓. สมณะถ่องแท้	วินยธโร	๔. สมณะกำแพงพุทธ	สุพโธ
๕. สมณะชาติดิน	ชัญญโณ	๖. สมณะควงดี	ฐิตปุญญโณ
๗. สมณะชุ่มบุญ	กิตตปาโล		

❖ พุทธสถานศาลืออโศก

๑. สมณะเพื่อพุทธ	ชินธโร	๒. สมณะเลื่อนลั่น	ปาตุภูโต
๓. สมณะเน้นแก่น	พลาณีโก	๔. สมณะสมชาย	ตันติปาโล
๕. สมณะก้อนหิน	โชติปาสาโณ	๖. สมณะมีอมัน	ปุรณโกโร

❖ พุทธสถานสิมาอโศก

๑. สมณะน่านฟ้า	สุขณาโน	๒. สมณะสร้างไท	ปณีโต
๓. สมณะแจ้งจริง	อมโร	๔. สมณะคำจริง	วชิคุตโต
๕. สมณะนานุ่ม	กัสสโก	๖. สมณะดินไท	ธานีโย
๗. สมณะร่มบุญ	ฉัตตปุญญโณ	๘. สมณะกล้าดี	เดชพุทธโน

❖ พุทธสถานภูผาฟ้าน้ำ

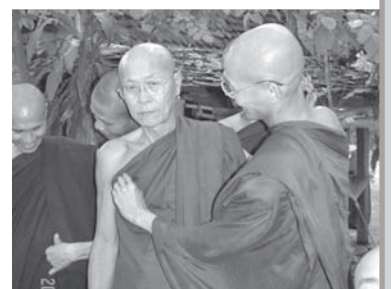
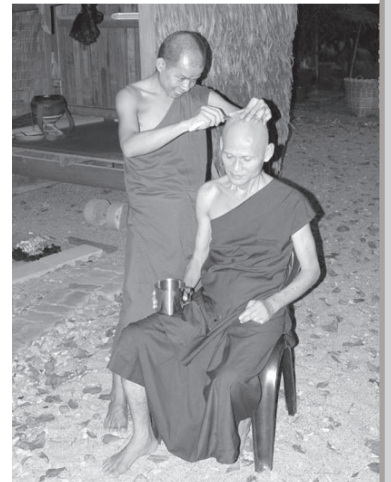
๑. สมณะบินบน	ฉิรจิตโต	๒. สมณะแก้วแก้ว	สรณีโย
๓. สมณะคิดถูก	ทิฏฐุชุกัมโม	๔. สมณะสู้ซื่อ	หสิโต
๕. สมณะเลื่อนฟ้า	สังจบเปโม	๖. สมณะลานบุญ	วชิโร
๗. สมณะโพธิสิทธิ์	โพธิสิทธิ์โธ	๘. สมณะหินมัน	สีลาปากาโร
๙. สมณะหินเพชร	ธัมมธีโร	๑๐. สมณะธรรมทาบฟ้า	วิวัณโณ
๑๑. สมณะเห็นทุกข์	ยตินทริโย	๑๒. สมณะแก่นหล้า	วัชฒโน
๑๓. สมณะวิเชียร	วิไชโย	๑๔. สมณะฟ้ารู้	นโภคโต
๑๕. สมณะหนึ่งดี	สุยัญโญ	๑๖. สมณะเต็ดแท้	วิเสสโก
๑๗. สมณะพอจริง	สังจาสโก	๑๘. สมณะธาตุดิน	ปฐวีโรโส
๑๙. สมณะถักบุญ	อาจิตปุญญโณ	๒๐. สมณะป้องสูญ	โฆสิตธัมโม
๒๑. สมณะฟ้าแสง	ปภาโกร	๒๒. สมณะใต้ดาว	เหตุฐานักขัตโต
๒๓. สมณะเล็กเล็ก	จุลลคัมภีโร	๒๔. สมณะเมฆฟ้า	นภมังกโล
๒๕. สมณะชูปดิน	วิชชานันโต	๒๖. สมณะสยาม	สังจญาโณ
๒๗. สมณะคู่สูญ	สุญญุกโต	๒๘. สมณะอ้วน	อภิมันโต

❖ สังฆสถานทักษิณอโศก

๑. สมณะดินดี	สันตจิตโต	๒. สมณะเลื่อนลิ้ว	อรณชีโว
๓. สมณะพอแล้ว	สมาหิโต	๔. สมณะคงดิน	สุนทโร
๕. สมณะดินทอง	นกรวโร	๖. สมณะถันผา	สุชาติโก

❖ สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

๑. สมณะกลางดิน	โสรัจโจ	๒. สมณะนี่กนบ	ฉันทโส
๓. สมณะแก่นผา	สารูปโป	๔. สมณะนาทอง	สิงคีวัณโณ
๕. สมณะตรงมัน	อุชจาโร		

มหาปวารณา'๕๗

ทำ ไม่คนดีเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน ความต่างอยู่ที่คุณสมบัติสำคัญคือ “ช่วยอมได้” คนดีที่ช่วยอมให้ใครๆ ว่ายอมได้ สอนได้ ชี้ถูก ชี้ผิดได้ และอะไรอื่น ๆ อีกก็ได้ ค้อมรับด้วยจิตใจที่อ่อนโยน อ่อนน้อม นี่คือนคนดีที่สมบูรณ์ สมดุลด้วยการสลัดคืน “สูงส่งสู่สามัญ” เป็นตัวอย่างอันดีให้แก่สังคม และด้วยคุณสมบัติสำคัญนี้ คนดีจึงมีคุณค่าประโยชน์อย่างแท้จริง และนี่คือนคนดีที่โลกต้องการ แม้มีคือนคนดีมากมายในโลกนี้ แต่โลกกำลังขาดแคลนคือนคนดีชนิดนี้

ปีแล้วปีเล่าของงานมหาปวารณาที่ชาวอโศกพาทำ ก็เป็นอีกความพยายาม ที่จะสร้างคือนคนดีชนิดนี้ให้เกิดมากขึ้น มากขึ้น เพราะมีแต่คือนคนดีชนิดนี้เท่านั้น จึงจะกอบกู้สังคม ประเทศชาติได้

วันมหาปวารณา แต่ก่อนสมณ:ใช้เวลาประชุมกันยาวถึงตี ๑ - ๒ แต่เดี๋ยวนี้ใช้เวลาสั้นลงมาก เป็นเพราะอะไร ?

ต้องเข้าใจเสียก่อนว่า หลักสำคัญของงานมหาปวารณาก็คือ การที่สงฆ์มาประชุมกันและกัปวารณากัน คือการอนุญาตบอกแจ้งให้แก่อีกคน ใครก็ได้ หรือคนอื่น ๆ ทุกคนนั้นแหละ กล่าวติ กล่าวดี กล่าวเตือนอะไรเราก็ได้ เป็นการตั้งใจจริงที่จะให้คนอื่นว่ากล่าวตักเตือนได้ เรียกว่า “ปวารณา” ซึ่งปัจจุบันพิธีกรรมช่วงออกพรรษาโดยการทำปวารณา กลายเป็นเพียงพิธีเปล่งกล่าวกันเฉยๆ โดยกล่าว

คำเป็นบาลี และกักราบกัน ซึ่งมันไม่ได้เป็นเรื่องแสดงความจริงใจ ที่จะติเตือนอะไรกัน อาตมาเลยเห็นว่า เราควรจะต้งจัดงานปวารณานี้ขึ้นให้จริง เพราะฉะนั้นสมณะของเรามีทั้งหมดเท่าไร ก็ให้มาปวารณากัน ไม่ใช่เพียงแต่อยู่ในวัดเดียวกันเท่านั้น เพราะสมณะชาวอโศกยังมีไม่มากจึงมารวมกันได้ และกัมาปวารณากันให้ติเตือนกันก็ได้ กัทำกันมาต้งแต่ต้งัน

แรกๆวิธีปวารณา เรากัใช้วิธีมาประชุมกันนอกจากเพื่อต้งเตือนกันแล้ว กัมีเรื่องราวของการจัดการดูแลการบริหารแต่ละพุทธสถาน มีกิจการมีเรื่องที่จะต้งตกลงปรับปรุง มีการต้งหลักเกณฑ์ มีการจัดการสมณะไปลงอารามไปดูแลส่วนนั้นส่วนนี้ แต่

ก่อนแรกๆใหม่ๆ เรามีระบบเจ้าอาวาส ตั้งเจ้าอาวาสกัน แต่เดี๋ยวนี้เราไม่มีเจ้าอาวาส แต่ก็ระบุกันว่า ปีนี้ใครจะไปช่วยอารามไหน ลงอารามไหน พุทธสถานไหนก็ว่ากันไป ก็มีงานหลายเรื่องทั้งงานบริหาร ด้วยซึ่งมีเรื่องราวกันอย่างโน้นอย่างนี้ ก็คุยกันตกลงกัน นี่คือเนื้อหาของงานมหาปวารณา

ที่นี้ตอนแรกๆใหม่ๆ เรายังทำไม่เป็น จัดสรรเรื่องราว ก็ยังไม่เข้าลือค ไม่เข้าร่องเข้ารอย ยาก หลากๆอย่าง แม้แต่วิธีปวารณากัน เราก็ยังต้องมาเรียงตัว ไล่เรียงระดับกัน สมณะ ๕๐ - ๖๐ - ๗๐ รูป แต่ก่อนไม่ถึงร้อยก็ตาม แต่ก็ใช้เวลายาว และมีข้อถกเถียงอะไรกันมาก ทำกันจนย่นรุ่ง ๒ วันก็ยังไม่ค่อยเสร็จดีเลย แต่พอทำไป ทำไป ทุกอย่างก็เรียบร้อย หลายปีมาจน ๒๐ กว่าปีแล้ว วิธีการต่างๆก็ลงตัว เรื่องราวก็น้อยลง ใช้เวลาน้อยลง การจัดสรรการบริหาร ในหมู่พุทธสถาน งานที่กระทำ เรื่องราวของอะไรต่างๆนานา แม้แต่การช่วยดูแลชุมชนต่างๆของสมณะ ทุกอย่างก็ง่ายเข้า สั้นเข้า เรื่องก็ไม่มาก และสมณะส่วนมากก็ไม่ใช่สมณะใหม่กันเท่าไร การบวชสมณะใหม่ ปีกลายก็ได้มา ๑ องค์เท่านั้น ส่วนสมณะเก่าก็รู้เรื่องกันดีอยู่แล้ว สรุปทุกอย่างลงตัว เพราะฉะนั้นการสัมมนาที่ใช้เวลา ๒ วัน ก็ดูจะเยอะไปด้วยซ้ำ ถ้าเอาจริงจวันเดียวก็เสร็จ

มีการเทวโศกับด้วย ใช้โศค: ?

มีเวลาเหลือก็เลยได้ทำเทวโศ เทวโศก็คือให้ย้อนเล่าเรื่องราวของตัวเองว่ามีประสบการณ์อะไรที่ผ่านมา เทวโศ บุพเพนิวาสานุสติญาณ ก็คือนี้ย้อนถึงสิ่งที่ตัวเองได้ผ่านมา มีเรื่องราวอะไรในช่วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา ใครมีประสบการณ์ อะไรก็มาเล่ากัน ทั้งเรื่องการประพฤติปฏิบัติธรรม เรื่องของเหตุการณ์ เรื่องของสิ่งอะไรที่ควรจะเล่า ควรจะเปิดเผย ควรจะบอกแจ้งกัน บอกวิธีการกัน บอกประสบการณ์กันมีผลดี ผลเสียอย่างไร ก็เป็นตัวอย่งให้ผู้อื่นได้ศึกษา ก็แสดงออกมา เหมือนเราทำเทวโศกับม.วช.กับชาวชุมชน ก็ได้ผลดี

คำขวัญของพ่อท่านปี่นี้ว่าอย่างไร: ?

“หลงแต่รวย - ก้าวหน้า ไม่มุ่งศึกษาการลตกิเลส กู้ประเทศไม่ได้” ถ้าเราจะหลงแต่ความรวย ความก้าวหน้าของชีวิตแบบโลกีย์ๆ แบบทุนนิยม มุ่งความเจริญก้าวหน้าแบบโลกีย์ ฟุ้งเฟ้อเพื่อจะได้รูดปรสกเงินเสียงสัมผัส อะไรต่างๆนานา หรือว่าจะมุ่งความรวยหาแต่เงินแต่ทอง อยากจะแย่งเงินแย่งทอง ไม่มุ่งศึกษาการลตกิเลส ไม่เรียนรู้ถึงตัวหลักสำคัญของความเป็นมนุษย์ กิเลสที่เป็นตัวเลวร้าย ซึ่งอยู่ประจำกับตัวคน ปลอ่ยให้มันทำร้ายทำลายเรา ไม่คิดจะเลิกจะละมัน ยิ่งมีอะไรใหม่ๆมาช่วยวนกิเลสมากขึ้น ถ้าไม่ลตกิเลสก็ไปไม่รอด เพราะฉะนั้น เมื่อจะไปทำงานใหญ่งานโต ถึงขนาดกอบกู้ประเทศ ทำไม่ได้หรอก ก็เป็นสัญญาณแม่แต่ประเทศชาติ แม่แต่ผู้ดูแลประเทศ

แม่แต่ผู้ทำงานสังคมด้านกว้าง ส่วนใหญ่อะไร ก็ควรจะได้รับรู้อันนี้กัน เพื่อนำพัฒนาประเทศพัฒนา มนุษย์ พัฒนาการลตกิเลสกัน คำขวัญนี้จึงไม่ได้ เฉพาะพวกเราชาวอโศกเท่านั้น แต่สำหรับทุกคนไม่ละเว้น ต่างประเทศก็ยิ่งได้เลย ถ้าสามารถทำได้

ในวาระฉลองครบรอบ ๗๒ ปีของพ่อท่าน มีผู้คิดจะบวชฉลองให้พ่อท่าน อยากทราบว่า การบวชที่พ่อท่านพึงประสงค์เป็นเช่นไร: ?

ก็บวชจริงๆ อย่างพวกเราที่เป็นฆราวาสก็บวช หรือเนกขัมมะ คือการปฏิบัติธรรมเพื่อลตลตกิเลสออก หรือ “การออกไปจาก” ภพภูมิโลกีย์ สู่โลกุตระ โดยการเรียนรู้ภาพต่างๆ เช่นกามภพ รูปภพ อรูปภพ หรืออบายภูมิ เทวภูมิ อาริยภูมิ อรหัตตภูมิ เป็นต้น แล้วปฏิบัติออกจากภพภูมิต่ำขึ้น สู่ภูมิสูงไปตามลำดับ จนหลุดพ้นสิ้นทุกภพ ก็คือการบวชโดยแท้ๆ โดยเนื้อหา ส่วนการจะมาบวชประเภทตามประเพณี บวชแก้บน บวชเล่นๆก็วันไม่ก็วัน เราไม่ทำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะมาถือทำเป็นเล่นว่าอาตมาอายุ ๗๒ ปี ขอฉลองเล่นๆเป็นการฉวยโอกาสเข้ามา แล้วก็บวชเฉยๆ กลุ่มผ้าคลุมผ่อนเอาจิ้วรมาคลุม โกงหัวแล้วก็ถือว่ามีมาบวชไม่ทำหรอก เพราะว่ามันเสียประโยชน์ จะทำให้เสียสังฆกรรมด้วย

เพราะมันเหมือนกับว่าเอาลิงมาบวช เอาลิงมาห่มจีวรเล่น แล้วมันก็ไม่รู้เรื่องอะไร ไม่ได้อะไร แล้วก็มานั่งกราบนั่งไหว้กัน เป็นลีกะเทาะไป เพราะมันกราบไหว้ของไม่จริง เราควรจะกราบไหว้ของจริงกัน อย่างน้อยก็มีศีลมีธรรมขั้นโคตรภูษุคคูล แต่ที่บวชเข้ามาแค่อดข้าวเย็นนอกนั้นก็เหมือนคฤหัสถ์ทั่วไป มันไม่น่าทำอะไร ยกตัวอย่างเช่น พ่อแม่ให้ลูกมาบวช ห่มจีวร โกนหัว อดข้าวเย็น นอกนั้นก็ยังไม่รู้เรื่อง ไม่ได้เรื่องอะไรเลย ไม่มีศีลมีธรรมอันพอจะกราบได้แท้จริงอะไร แต่พ่อแม่ก็ลงไปกราบประหลดๆกราบจริงๆ เหมือนทำตลกเอาของเล่นๆมาทำจริงๆ ซึ่งอาตมาว่าไม่น่าทำ และพวกเราก็คงไม่มีใครทำเล่นอย่างนี้ แต่ถ้าใครอยากจะทำปฏิบัติเนกขัมมะ ก็ออกมาสิ เนกขัมมะคือบวช เป็นการปฏิบัติเพื่อให้หลุดพ้นไปจากหรือออกไปจากภพภูมิต่างๆ นั่นแหละเป็นการทดแทนบุญคุณ คุณพากเพียรทำให้ได้เลย ไม่ต้องโกนหัวห่มจีวร เป็นคฤหัสถ์ก็เนกขัมมะได้ มีผลจริง มาศึกษาดีๆ พอเวลาอาตมาครบ ๗๒ ปี ก็พากเพียรปฏิบัติเนกขัมมะออกมาเลย ปฏิบัติเลย พลั๊วะ ! บรรลุเป็นพระอรหันต์อย่างนี้แจ่มเลยนะ ส่วนที่จะมาบวชโกนหัว และก็คลุมผ้าแบบเล่นๆ เป็นเพียงพิธีอย่างนี้ ไม่เอาหรอก เสียเวลา เสียของ และมันก็ไม่จริงด้วย เป็นความเสื่อมและจุดศาสนาลงด้วย แต่ถ้าอยากถึงขั้นจะบวชจนสละเพศจากคฤหัสถ์มาเป็นเพศนักบวชจริง ก็มาปฏิบัติตามแบบแผนได้

อยากให้อะไรๆ ทำอะไรที่ตรงใจพ่อท่านที่สุด ?

ละลดกิเลสนะสิ ไม่ต้องถามเลย ถามซ้ำซากก็จะตอบอย่างนี้

ต้องละลดกิเลส ต้องฝึกปรี้อพฤติกรรมของเรา กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ให้มันดีต่อสังคม ต่อมนุษยชาติ ให้ได้อะไรๆไปเท่านั้นแหละเป็นบุญเป็นกุศล และที่สำคัญกิเลสเราต้องลดให้ได้ ศึกษาให้เป็นลัทธิมาทิวลลิว และประพฤตตีให้เป็นลัทธิมาทิวลลิวกันให้บรรลุเถิด

ตอนนี้เราเรียนรู้ตามอเมริกาทุกเรื่อง พอท่านคิดว่า การเมืองระบอบประชาธิปไตยของอเมริกา เป็นตัวอย่างของเราได้หรือไม่? ?

จริง...การเมืองตอนนี้ก็ตามอย่างประเทศที่เจริญ ที่ถือว่าเป็นมหาอำนาจ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว แม้แต่การเมืองระบอบประชาธิปไตยแบบอังกฤษก็ตาม ต้นตำหรับแท้ๆอาตมาก็ไม่เห็นว่าจะเป็นประชาธิปไตยที่จริงอะไร ยังเป็นแค่กฎหมายยังไม่ใช่ประชาธิปไตยแท้ ยิ่งยังมีการหาเสียง ผู้บริหารมีฐานะคือผู้ได้เปรียบ แทนที่จะรับใช้จริงจะเสียสละแท้ มักน้อยกว่าผู้ด้อยกว่า กลับยิ่งเอาเปรียบในความเห็นของอาตมาจึงว่า เราพยายามทำการเมืองของเราที่เป็นประชาธิปไตย อย่างที่เราเข้าใจซัดๆดีกว่า ที่ถามว่าเราไปเอาอย่างอเมริกาหมดเลยทุกอย่าง มันก็แย่ ความจริงแล้ว เราไม่ต้องเดินตาม เราเป็นเพียงดูในเรื่องของวัตถุ ในเรื่องขององค์ประกอบที่มันเป็นวิทยาศาสตร์ เป็นการก้าวหน้าทางเทคนิค มีอะไรที่เป็นไปได้ หรือแม้ในทางกลไกกรรมก็ตาม มีอะไรดี เหมาะกับประเทศของเราก็เอา อะไรไม่เหมาะ เราก็ไม่นำเอามา ไม่ว่าจะมีความรุ่งเรือง ความแปลกใหม่ ความเจริญอะไรที่ไม่เห็นว่าจะเข้ารูปเข้าเรื่อง เข้าร่องอะไร เรื่องพวกนี้เราต้องรักษาดูแลสงวนสิ่งที่ดีๆของเราไว้ สิ่งไม่ดีก็ปรับปรุงขึ้นมาอันใหม่ ถ้ามันดีๆก็นำมาผสมผสานประยุกต์ที่หลังก็ได้ แต่ทำอะไรก็ไปปรับมาละๆเหอะหมดเลย

อาตมาว่า ถ้าจะให้พูดแบบผ่าๆโดยรวมแล้ว การเดินตามกันคนอเมริกันนี้ ตายแน่ๆ แต่เทคนิคการหาเสียงก็ไม่ใช่ประชาธิปไตยแล้ว มันเป็นกลวิธีล้าลูก้าสามัญของธุรกิจทุนนิยม ไม่ใช่ประชาธิปไตยเลย ประชากรอย่างชาวไทยที่เป็นเอเชีย ซึ่งไม่เหมือนกันเลยทั้งวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ แม้แต่แกนของการเป็นจริตินิสัยระหว่างคนไทยกับคนอเมริกัน ก็มีวัฒนธรรมต่างกัน ฉะนั้นจะตามกันทั้งหมดไม่ได้หรอก

วันนี้เรามีเพียงละลศกิลสเพื่อตัวเอง

แต่..”ต้องละลศกิลส ต้องฝึกปรีอพฤติกกรม

กายกรม วจกรม มโนกรม ให้มันดี

ต่อสังคม ต่อมนุษยชาติ ให้เป็นบุญเป็นกุศล..”

วันนี้เราไม่มีเวลาแม้คิดถึงแต่ตัวเอง

อ้อยัง ยึดขาด ล่าช้า จมอยู่แต่ในภพ

รถควนขบวนสุดท้าย เดินหน้าไม่ถอยหลัง

วันนี้โศกไม่ใช้แค่เพื่อชาวโศก

แต่เป็นโศกเพื่อมวลมนุษยชาติอย่างจริงยังขึ้นๆ

จดหมาย

จากญาติธรรม

ญาติที่เกิดเป็นคนไทย

ดิฉันมีความสุขกับครอบครัวที่ Tunisia ดีค่ะ เพราะสามีก็เป็นคนดีมีศีลธรรม เขาไหว้พระทุกเช้าก่อนไปทำงาน ต่างฝ่ายอยู่กันต่างเคารพกัน ให้เกียรติกัน ทุกคนเอาใจใส่ดูแลกันแม่เล็กแม่หน่อย คำพูดการแสดงออกก็ถนอมน้ำใจกัน ดิฉันทำอาหารมังสวิรัตีให้สามีรับประทาน เขาชอบมาก เช่น แกงเขียวหวานโปรตีนเกษตร ผัดกะเพราเห็ดของปียอง เขาชอบกินข้าวกล้อง และการทำดีที่ออกซ้เขาก็ให้ความร่วมมือดีค่ะ เขาดีใจเมื่อเห็นหนังสือธรรมะจากทางสมาคมฯส่งมาให้ เมื่อจะส่งจดหมายถึงสมาคมฯ เขาจะอาสาไปส่งให้ถึงสนามบินทุกครั้ง เพราะดิฉันเคยพาเขาไปที่สันติอโศก เขาประทับใจรอยยิ้มของสมณะ ลีขมาตุ การไหว้ของญาติธรรม และการเป็นอยู่ที่เป็นระเบียบแบบแผนของชุมชนคนวัด

ดิฉันต้องทำใจและปฏิบัติตัวให้ไม่ติดสุข ก็คือทำงานบ้านเอง เลิกจ้างคนใช้ ไม่เอาคนขับรถ พยายามเรียนรู้ ทำความรู้จักกับคนที่นี้(ประชาชน) เรียนรู้วัฒนธรรมของเขา เผยแพร่วัฒนธรรมของไทยเรา เช่นการแต่งกาย การยิ้ม อาหาร แม้การเดินทางหน้าคนที่เขานั่งอยู่เป็นจำนวนมาก ดิฉันก็ยิ้มระรื่นเล็กน้อย เป็นการแสดงความเคารพ เขาก็รู้สึกชื่นชมมาก แล้วเขาถามว่า Where are you come from? ตอบว่า Thailand ภูมิใจมากค่ะที่เกิดเป็นคนไทย สัญชาติไทย เกิดบนแผ่นดินไทยและเป็นชาวพุทธ ได้รู้ได้ยินได้ฟังคำสอนพระศาสดาผู้ประเสริฐด้วย แล้วสามารถบอกใครต่อใครว่าเป็นหญิงไทยมาจากเมืองไทยได้โดยไม่ต้องอายใครเลยคะ

ทุกเสาร์-อาทิตย์ดิฉันต้องตามสามีไปดูงานตามโรงแรมต่างๆหลายตำบล หลายอำเภอของประเทศ คนยุโรปที่มาท่องเที่ยวส่วนมาก ก็มาจากฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี กรีซ โปแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ อังกฤษ จากเอเชียก็มีเวียดนาม หรืออินเดียก็พอมิบ้าง เขาเห็นดิฉันแต่งชุดไทย เขาก็ชื่นชมมาก และทำให้ดิฉันมีเพื่อนใหม่ๆจากหลายชาติ หลายภาษา เพื่อนผู้หญิงดิฉันก็จะทำงานฝีมือ เช่น ดอกไม้จากผ้าใยบัว จากกระดาษสา งานถักผ้า ของเล็กๆน้อยๆ แต่เป็นการให้ด้วยความจริงใจ ก็เป็นสื่อระหว่างมิตรภาพได้ดีคะ

หลายที่หลายประเทศ ก็มีประเพณี วัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป แต่ที่สำคัญไม่ว่าชนชาติใด ศาสนาไหน ภาษาอะไร คนไทย คนฝรั่ง ก็ชอบความสงบสุข รักตัวกลัวตายกันทั้งนั้น ความสงบสุข เสรี มีสันติภาพ หากเราสร้างขึ้นกับผู้คนรอบข้าง สร้างพลังเย็นกับคนรอบตัว ความสงบร่มเย็นก็จะเกิดขึ้นได้ใช่ไหมคะ

กลอยใจ ประเทศญี่ปุ่น

 หญิงไทยในต่างแดนเป็นเหมือนผู้ทำหน้าที่สื่อบอกความเป็นหญิงไทยทั้งประเทศ โดยเฉพาะยิ่งเราเป็นชาวพุทธ วิถีชีวิตย่อมไม่เหมือนโลกย์ทั่วไปแน่ๆ ถือเป็นโอกาสอันดีที่ได้ฝึกประมาณตน - บุคคล - กาละ - อดทนอันเหมาะสม มากไป - น้อยไปอย่างไร เขียนมาเล่าสู่กันฟังอีกนะ... - **บ.ก.**

กสิกรรมเชิงช่างเป็นกระดูกสันหลังของชาติ ไทยฯเรื่องอำเภาวพระ-ไทยเป็นชาติกสิกรรม

ดิฉันได้อ่านสารอโศกมาเกือบ ๑๐ ปีแล้ว ได้ความรู้ด้านกสิกรรมธรรมชาติ ทำปุ๋ยน้ำชีวภาพ การปลูกพืชหลายชนิดในการทำสวน ทำไร่ การปลูกพืชหมุนเวียนในนาข้าว ทำให้คิดถึงสมัยยังเป็นเด็กทุ่งนาเป็นที่เลี้ยงสัตว์ วัวควายมากมาย แม้ว่าจะเป็นผู้หญิงพอก็ใช้ให้เลี้ยงควายตั้งแต่อายุ ๘ ขวบ พ่อให้ทุ่งกางเกงและเสื้อหม้อฮ่อมแบบคนพื้นเมืองภาคเหนือ มีถุงย่ามสะพายบรรจุลูกกระสุนดินปืน มีหนังสือตี๊กไว้ประจำตัว นั่งบนหลังควายออกจากบ้านไปทุ่งนาและกลับบ้านตอนเย็น กระทั่งอายุ ๑๐-๑๑ ขวบ พ่อสอนให้ไถนากับพ่อ ในวันอาทิตย์และช่วงปิดภาคเรียนภาคต้น (ภาคปักดำนา) โรงเรียนจะปิด ๑ เดือน ให้เด็กไปช่วยพ่อแม่ทำนา ถึงเวลาเกี่ยวข้าวก็จะปิดอีก ๑ เดือน (ช่วงเดือน

ธันวาคม) พ่อแม่จะสอนให้ลูกๆทำนาเป็น ตั้งแต่ไถนา ถอนต้นกล้า(หลังจากหว่านได้ ๑ เดือน) มัดกล้า หาบต้นกล้าไปดำนา หลังจากต้นข้าวเขียวดี ประมาณ ๒๐ วันหลังดำนา พ่อแม่จะพาลูกไปถอน หญ้าที่ออกมาคลุมต้นข้าว โดยถอนออกมาจะขมวดเป็นก้อนแล้วเหยียบมุดลงในนาระหว่างกอข้าวเพื่อ เป็นปุ๋ยต้นข้าวต่อไป การทำนาสมัยก่อนจะไม่ใส่ปุ๋ย เพราะต้นหญ้าในนาก็เป็นปุ๋ยอยู่แล้ว วัควายที่ เลี้ยงในทุ่งนาก็ได้มูลวัควายเป็นปุ๋ยด้วย การทำนาไม่ต้องจ้างคนทำ ชาวนาจะช่วยกันแบบลงแขก ก่อนจะดำนาจะเกี่ยวข้าวก็ไปช่วยเพื่อนชาวนาละแวกเดียวกันหรือบางเดียวกันหลายๆแห่ง ถึงคราว ของเราจะดำนา หรือจะเกี่ยวข้าวก็จะมีเพื่อนมาช่วย เจ้าของนาหรือเจ้าของงานก็เตรียมอาหารน้ำดื่มไว้ เลี้ยงแขกที่มาช่วย จะช่วยงานกันตลอดวัน ใครทำนามากก็ต้องไปช่วยงานคนอื่นมากๆ จะได้มีคนมา ช่วยมากๆเช่นกัน

ชาวนาสมัยนั้นรักกัน ช่วยเหลือกันดีมาก เวลาน้ำท่าขาดแคลน ก็จะปรึกษาหารือกันช่วย กันลอกคูคลอง ช่วยกันวิดน้ำเข้าลำเหมือง (สมัยนั้นยังไม่ใช้สูบน้ำ) เปลี่ยนกันระบายน้ำเข้านา จะมี เวยยามดูแลฝายกันน้ำ พนังกันน้ำเวลาน้ำท่วม ถ้ามีโรคระบาดในนาข้าวก็จะช่วยกันป้องกัน ต่อต้าน โรคข้าวโดยภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นๆ

สมัยนั้นเจ้าของนาได้เปรียบชาวนามาก พ่อเช่าเขาเขาทำ เขาแบ่งเอาครึ่งหนึ่งของข้าวที่ได้ ทั้งหมดแต่ละปี คนเช่านาต้องเอาเกวียนลากข้าวส่งถึงยุ้งฉางด้วย แม้แต่ข้าวจะทำพันธุ์ ๙-๑๐ ถึง (กระบุงสมัยนั้น) ต้องหักออกก่อนจะแบ่งกันด้วย ชาวนาทำนาแบบเก็บข้าวไว้กินตลอดปีไม่ได้ซื้อขายกัน คนไม่ได้ทำนาเขาจะไปหาข้าว โดยนำของไปแลกข้าวเปลือก เช่นเอาปลาแห้งประมาณ ๑ กิโลบ้าง หรือไข่เค็ม ๑๐ ฟองบ้าง หรือปลาไร่สัก ๑ กิโลบ้าง ไปแลกข้าวเปลือกจะได้ประมาณครึ่งถึงหรือ มากกว่านั้นตามแต่จะให้กัน คนไม่ทำนาเขาจะมีวิธีหาของไปแลกข้าวเปลือกบ้าง ข้าวสารบ้างตลอดปี

บางคนขยันก็หาแลกพอกินได้ตลอดปี การทำมาหากินสมัยก่อนง่ายกว่าสมัยนี้มาก เพราะในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในไร่เนาไม่มีสารพิษใดๆ เป็นกสิกรรมธรรมชาติจริงๆ ก็น่าดีใจทางชุมชนอโศกเป็นแบบอย่างนี้ ต่อไปคงจะกลับเหมือนเดิมดังสมัยก่อนได้ ดิฉันหวังอย่างนั้นค่ะ

🌸 ป้าบัว ยศยิ่ง จ.ลำพูน

วิถีชีวิตคนไทยในอดีต สะท้อนถึงสังคมที่สงบร่มเย็น พึ่งกำลังความสามารถของ “คน” เริ่มที่พึ่งตัวเองก่อน แล้วเกื้อกูลกัน หากต้องการสังคมเช่นนี้ต้องร่วมกันสร้างใช้ใหม่..... - บ.ก.

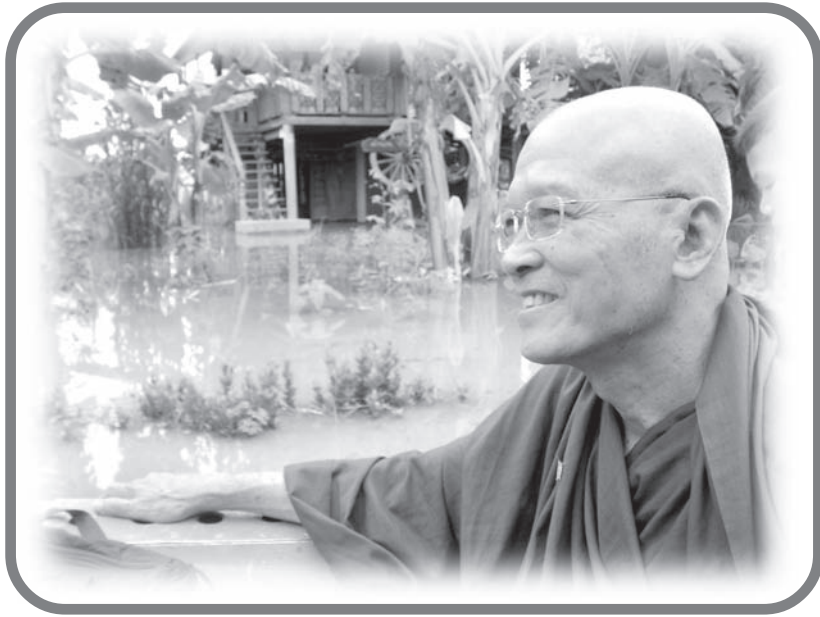
ชาวบุญนิยม... จะอยู่บ้าน... อยู่สวน... ก็เก็บเกี่ยว “บุญ” ได้เสมอ...

อยู่กับหมู่มิตรมีแต่คนดีหรือยังไม่ดีพอก็ยิ่งพยายามดี ความรู้สึกเลยมีแต่อาหาร เอ็นดู ไหวพริบ พอมายู่สวน แมลงลงกินผักมาก อืม...เราจะทนดีไหมเนี่ย... ทำให้รู้ว่า อ้อ...โทษมุลยัง มีอยู่มาก คนทั่วไปอาจไม่ใส่ใจ แต่ผมรู้สึกว่ามันไม่ควรมี คนอื่นอาจไม่เห็น แต่ผมรู้สึกว่ามันก็หาย อยู่นะ จะให้เดินไปใช้นิ้วดีดแมลงที่ก้มกินผักอยู่เนี่ย...บั้ง...กระเด็นไปตกไกลๆ ออยากทำแต่...ไม่กล้า รู้สึกมันอายๆเขินๆในใจที่จะทำ เข้าไปในหมู่บ้านเห็นผ้าทะเลาะกับเมีย ตบกันจนหัวทิ่ม...อ้วยตายทำ ได้ลงคอ...

เอ๊ะมันมีจิตเมตตาสงสารจริงๆ หรือมีระคะแรงแงนะ บ่อยครั้งต้องอ่านจิตตัวเอง แต่ก็บ่อยที่มันขี้เกียจ... อ่านทำไม รู้ทั้งรู้อยู่ จะฆ่าก็ฆ่าเลย (ฆ่าระคะ โทสะ) อ่านจนชินชาแล้วเสียเวลาเปล่า แต่ก็ทำได้แต่โทษะ ส่วนจิตระคะมันกำจัดยากจริงๆ ส่วนหยาบก็พอว่าผ่านได้ แต่ยังไม่กิเลสกลางๆ กับละเอียดมันก็ไพล่มารบกวนอยู่ดี บ่อยครั้งที่ยอมให้มันมารบกวน อาจเพราะผมเองไม่ได้ฝึกสูงนัก ขอมิ คีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัตให้ได้รับอิทธิพลตลอดชาตินี้และชาติต่อไปให้ได้ บางครั้งรู้สึกขี้เกียจ ก็ต้องเคี้ยวๆตัวเองบ้าง การพินิจอาจไม่มีแต่บางทีก็ยิ่งรู้สึกชอบดูมวดยอยู่ ก็คงต้องล้างกันต่อไป ความหงุดหงิดความไม่พอใจใจมีอยู่แน่นอน ผมก็พยายามล้าง แต่มันติดแน่นในสันดานเสียนี้กระไร เมื่อล้างยากนัก เวลาหงุดหงิดให้ใครมา ก็จัดการด้วยการทำดีกับเขาให้มากซะเลย ก็รู้สึกว่าความหงุดหงิด มันอ่อนลงเหมือนขี้ผึ้งโดนแดด ไม่ใช่เสแสร้งทำดีด้วย แต่เป็นการพยายามกำหราบอารมณ์ตัวเองให้ รู้จักละอาย อ่อนโยนมากขึ้น เอ็นดูและเข้าใจผู้อื่นให้มากขึ้น

ช่วงงานวันแม่ไปเยี่ยมน้องที่ราชธานีอโศกกับคุณแม่ น้ำขึ้นทุกวันๆวันแรกๆก็เดินตาม ถนนธรรมดาได้ วันที่ ๒-๓ ช่วยต้อหรือขาทางแดงเดินลุยน้ำ ยี้...ปลิงจะเกาะมัยเนี่ย ไม่กลัวแต่จี้ก็จี้ ทุกคนก็สบายดีมีสุขกัน กลับจากบ้านราชฯไม่นาน ไปเยี่ยมสวนล่างฝั้นอีก ท่านดาวดินบอกว่าน้ำ ทรงตัว ไม่ขึ้น ต่อมาไม่นานก็ได้ข่าวว่าน้ำลด..... แนนอนงานฉลองน้ำคงต้องงด ๒๐ กันยายน ฝนตกครั้งสุดท้าย ให้ตายสิข้าวจะได้เกี่ยวมัยเนี่ย จนวันนี้ครบ ๗ พ.ย. ๒๕๔๗ ฝนไม่ตกอีกเลย ชาวบ้านคนไหนปลูกข้าวหนักในที่ดอน ก็คงต้องสะออนจะได้ขอข้าวกิน ใครลงข้าวเบาก็เบาใจไป นา ผมเองก็คงพอได้กินครับ

ช่วงงานเจ คุณพ่อเผื่อนา ผมเผ้าไร่ ให้คุณแม่ไปช่วยงานที่อุทยานบุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ กับทีมงานสวนล่างผืน มีความสุขดีว้แงั้น ช่วงหลังงานเจ ผมก็ไปช่วยงานอบรมที่สวนล่างผืนครั้งรุ่งน (ไปวันที่ ๓ ของงาน) วันสุดท้ายสมณะเดินดินมากับสมณะดาวดิน ได้ยืนท่านเดินดินเล่าให้ฟังถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมโคกหลายอย่าง ทั้งที่เป็นเรื่องภายในและที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภายนอก ผมก็จำได้แค่เพียงว่า “ระวังความมักใหญ่ของเราที่ทำงานกว้างเกินไป มันจะเป็นกลางบรรลั้ย เหมือนที่พ่อท่านเคยบอก.....”

๕ แก่นคำกล่าว พิลาน้อย ยโสธ

 “กลางบรรลั้ย” ที่พ่อท่านสื่อเตือนชาวเรา[ชุมชนชาวโคก] ที่รับงานนอกมากเกินไป คือ

๑. เด็กและคนแก่อแง
๒. มีคนป่วยเพิ่มขึ้น
๓. คนในชุมชนน้อยลง
๔. บ้านรก
๕. ฝักไม่มีกิน - **บ.ก.**

วัตรปฏิบัติที่ทำได้แล้ว....ทำอยู่ และจะทำต่อไป....

กระผมออกจากพุทธสถานมาหลายปีแล้ว ข้อวัตรปฏิบัติก็ยังคงล้าอยู่พุทธสถาน แต่หย่อนลงหน่อยหนึ่ง คือตื่นนอนระหว่าง ๐๔.๐๐-๐๔.๓๐ น. เป็นบางวัน ถ้าเป็นวันพุธจะลุก ๐๕.๐๐ น. มีการสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น เปิดเทปฟังเทศน์ ฝึกเจโตฯ รับประทานอาหารมังสวิรัติ กินข้าว ๑ มื้อ ประมาณ ๓ โมงเช้า มีการทำบุญเกือบทุกวัน (นำอาหารมังสวิรัติไปถวายพระสงฆ์ที่วัดใกล้บ้าน)

ก็เหมือนกับสมัยพุทธกาล มีอุบาสก-อุบาสิกา เป็นผู้อุปถัมภ์พระสงฆ์ตามวัดวาอาราม นักปฏิบัติธรรม ก็ไม่ไปอยู่วัดหมดทุกคน กระทบไม่สามารถไปอยู่พุทธสถานได้ เพราะมีความจำเป็น จะต้องแสวงหาโลกีย์ทรัพย์เพื่อค้ำธนาการ ช่วงมาอยู่พุทธสถานนั้น ทางครอบครัวได้ยืมเงินธนาการมาลงทุน ขณะนี้คนที่ยืมนั้นไม่มีชีวิตอยู่หาเงินใช้หนี้ธนาการทั้งสองคนแล้ว กระทบต้องมารับหน้าที่ช่วยทางบ้านหาเงินใช้หนี้และเลี้ยงเด็กๆที่เขาทิ้งไว้ให้ดูต่างหน้า

แม้ว่ากระทบจะหาโลกีย์ทรัพย์ โลกุตระทรัพย์กระทบก็แสวงหาด้วย คือขณะนี้กระทบรักษาศีล ๘ รับประทานอาหารมังสวิรัตติ ๑ มื้อ ศีลข้อ ๓ ก็ไม่บริสุทธินัก เพราะยังถูกเนื้อต้องตัวกับมาตุคามอยู่บ้าง เพราะหลานๆเป็นผู้หญิง และขณะขายสินค้าก็ต้องรับเงินจากมือของมาตุคามเหมือนกัน ศีลข้อ ๖ ก็เหมือนกัน เย็นๆจะดื่มน้ำเต้าหู้บ้างเป็นบางวัน สิ่งที่ได้ชัดๆก็คือ สิ่งที่มีมนุษย์เสฟไม่รู้จักพอ

๑. ดื่มสุรา ก็ทำได้แล้ว
๒. เสฟเมถุนธรรม ก็ทำได้แล้วมาหลายปี ตั้งแต่ ๒๕๓๔
๓. นอน ยังทำไม่ได้เลย

๒๔๒๕๒๓

 ธรรมะย่อมคุ้มครองรักษาผู้ประพฤติธรรม ผู้ชวนชวยฝึกฝนขัดเกลาตนอยู่เสมอ ย่อมไม่เสื่อมจากมรรคผล..... - **บ.ก.**

การมีครอบครัว...ลำบากมาก

พยายามปลอบตัวเองให้มีกำลังใจต่อสู้ต่อโรคร้าย และสิ่งที่ทุกข์ใจ การมีครอบครัวมันลำบากมาก ไม่ได้อย่างที่ใจคิด สามีกี่ไม่มาทางเรา ลูกก็ไม่มาทางเรา มันขัด บางครั้งก็สุข บางครั้งก็ทุกข์ มีทั้งดีใจและเสียใจ ตัวของดิฉันเองก็ไม่มีอิสระ ต้องเลี้ยงหลานยังเล็ก(จะ ๒ ขวบวันที่ ๑๙ พ.ย.'๔๗)

เขายังไม่รู้เตียงสา แม่เขาก็ไปทำงาน ดิฉันต้องทำหน้าที่ยายและคนทำกับข้าว ล้างชาม กวาดบ้าน ซักผ้า ซัดคร่าว ซัดห้องน้ำ ทุกอย่าง แม่แต่ไปสวนปลูกผัก ตัดหญ้า ทุกวันนี้ถ้าดิฉันไม่พบกับพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมชาวโศก ไม่ทราบว่าจะดิฉันจะเป็นอย่างไร ดิฉันได้อ่านหนังสือสารโศก ดอกบัวน้อย ดอกหญ้า ทำให้ดิฉันให้กำลังใจตัวเองได้และก็ทำได้ ใจเย็นขึ้น รู้จักบาป บุญ คุณ โทษ รู้คุณผู้ที่มีบุญคุณ คิดตอบแทนเสมอ ดิฉันจะไม่มีวันลืมโศกเลย จนกระทั่งหมดลมหายใจ

ตอนนี้ดิฉันมีหน้าที่ช่วยเลี้ยงหลาน ไปวัดก็ไม่ได้ ได้แต่คิดถึง ก็หยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน บางทีดิฉันก็แจกหนังสือให้คนอื่น เพื่อนๆเด็กๆไปอ่านอยู่เสมอ จะคุยธรรมะให้เขาฟังบ้าง การทำ มะกรูดหมักน้ำตาลทรายแดง จะถามเขาว่าที่บ้านมีมะกรูดไหม ถ้าบอกว่ามีดิฉันจะบอกให้เขาเอาไปทำ ใช้ได้ประโยชน์อย่างไร เขาชอบใจเอาไปทำกัน ทำขนมก็เป็น อาหารมังสวิรัตก็เป็น ยังสอนให้เขาเอา ไปทำกินง่าย ๆ

ดิฉันจะถือศีล ๕ อยู่เสมอ พยายามไม่ให้ผิดศีล ดิฉันจะไม่กล้าตบยุงเลย เมื่อก่อนถ้า ยุงกัดดิฉันจะตบทันที เข้าพรรษาที่แล้วดิฉันไม่ได้ไปศาลี ดิฉันต้องไปวัดใกล้บ้านไปทำบุญ สวดมนต์ ทุกวันพระ จะขาดอยู่ ๓-๔ วันพระ ทำบุญที่ไหนก็ไม่อ้อมบุญธรรมะเท่าโศก ฟังธรรมแล้วสบายใจ ได้ธรรมะรักษาใจ แถมมีความรู้เรื่องยาสมุนไพร ได้ซื้อมะตูมแห้งมาทำน้ำมะตูมและใส่ใบเตยที่ปลูกเอง ตะไคร้ก็เอามาทำกับข้าว ประุงน้ำพริก ทำน้ำตะไคร้ใส่น้ำตาลเป็นเครื่องดื่มได้ ทำให้มีความสุขไปวันๆ พยายามทำตนให้เป็นประโยชน์อย่างที่สมณะสอน ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อุดหนุน เป็นสมบัติของคนดี

🌸 **มลิวีย์ บุรณทรัพย์เจริญ จ.อ่างทอง**

🦋 บ้านโคกครอบครัวโตมีผู้ใหญ่อยู่เป็นหลักให้ ไม่ละทิ้งหน้าที่“แม่บ้าน” บ้านนั้น ครอบครัว นั้นย่อมอยู่สงบสุข หากคุณละเลยไม่ให้ความสำคัญ ปัญหาความไม่สงบสุขเกิดขึ้นแน่ๆ ลูกๆหลานๆและ ทุกคนในบ้านล้วนมาให้เราสร้างบารมี วิบากกรรมจัดสรรแล้วก็ต้องตั้งใจสร้างกรรมใหม่ให้เป็นกุศล โดยเฉพาะ “เมตตาธรรม” คำจุนโลกเขี้ยวนะ..... - **บ.ก.**

พุทธแท้ไม่ใช่แค่ทำพิธีล้างบาป

ทุกวันนี้ดิฉันต้องพยายามทำศีลให้บริสุทธิ์ เพราะศีลทำให้ดิฉันไม่ทุกข์ และดิฉันต้องเพียรให้มากขึ้น เพราะทุกซั้ววันข้างหน้ายังรออยู่ ถ้าดิฉันไม่ปฏิบัติให้บริสุทธิ์ ทุกซั้วนั้นจะมีฤทธิ์มากกว่า แต่ตอนนี้ก็เข้าใจและถามใจตัวเองอยู่บ่อย ไม่มีอะไรที่เราจะยึดได้ และมีความสุขเท่ากับยึดถือปฏิบัติศีลให้บริสุทธิ์ ก็พยายามดูแลเอาใจใส่พ่อแม่ ไม่ให้เวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ จากความดีที่หากมีคนอื่นเขาเชื่อใจ จะทำอะไรที่ต้องใช้คนรับรอง เขาก็อาสาทำให้ ทั้งที่เขาก็อาย แต่ดิฉันขอขอไม่แต่งตัว แต่ก็ต้องดูแลสะอาด ทำให้เขาดูเชื่อถือ ไว้วางใจเรามากขึ้น แต่บางครั้งดิฉันก็รู้สึกว่ามีบางคนเขามีเล่ห์เหลี่ยมจ้องจ้าน โทกโทกเพื่อให้ได้มา ก็จะมีหนึ่งทำเป็นไม่รู้ทันเขา เราก็คงจะเล็งเลียด ดิฉันมีแฟนเป็นคนต่างชาติ เพื่อนเขาสอนศาสนาคริสต์ พยายามจะให้ดิฉันเปลี่ยนใจ ดิฉันบอกเขาว่าดิฉันนับถือศาสนาพุทธมาตลอดตั้งแต่อายุยังน้อย อย่าพยายามให้เสียเวลาเลย เขาบอกว่า ทำอย่างไรมนุษย์ก็ล้างบาปไม่หมดนอกจากพระเจ้า และก็ต้องล้างผ่านพระเยซู ดิฉันว่าถ้าดิฉันนับถือคริสต์ง่ายมาก ดิฉันเคยไปโบสถ์ของเขา เขาจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และขอให้พระเจ้าช่วยในสิ่งที่เขาต้องการ ดิฉันว่ามันง่าย ๆ

ดิฉันมีอันสลดกับการปฏิบัติธรรมตลอดมา นี่ดิฉันยังปฏิบัติได้ไม่เท่าไร ก็ยังรู้สึกว่าชีวิตมันสุขสงบจริงๆ ตอนนี่ก็จะมีตัวหึงุดหงิดง่าย จึงพยายามจะใช้เวลาก่อนนอนนั่งสมาธิบ้าง ชอบจับผิดแฟนว่า ทำไมจะต้องดูโทรทัศน์ช่องเดียว ๖-๗ ชั่วโมง แล้วก็ยังมีแต่ภาษาอังกฤษ ก็พยายามกดข่มอารมณ์ไม่ชอบใจของตัวเองรู้ว่ามันไม่ดี รู้ว่าการเลยว่ามันดินรนมาก ออกอาการทางกาย ทำให้ตาขวาง ไอ้โห อย่าพูดออกมาซะ มันก็จะถอนใจดังมากไม่ได้ ต้องปิดตาปิดหูไว้ก่อน จนหลับไป มาทบทวนดูว่าตัวเองไม่เคยนั่งสมาธิ พอมีผัสสะกระทบ ก็จับอารมณ์ไม่อยู่ อารมณ์อย่างนี้ทุกซั้วจริงๆ ดีใจที่ได้ถือปฏิบัติ ดีใจที่ได้เจอพ่อท่าน หมุ่มสมณะ และญาติธรรมชาวอโศก เพราะทำให้รู้ว่าอาหารจิตวิญญาณนี้สร้างได้ทุกขณะจิต (ความดี ความซั้ว)

หนังสืออ่านแล้วก็จะให้พี่สาวไปแจกทางบ้านอ่าน เวลาผ่านไปเร็วมาก จะไม่ปล่อยเวลาไปโดยไม่ตั้งตบะธรรมอีก เพราะนี่ก็ ๓๘ ปีแล้ว ควรหันมาเอาใจใส่ตนเองว่าศีลข้อไหนบกพร่อง ดิฉันอยู่ในคณะร่มเกล้าก็ไม่ไกลจากสันติฯเลย ตั้งใจจะไปวัดให้ได้ทุกอาทิตย์ พี่สาวเคยบอกว่าถ้ามีเงินให้

ซื้อแว่แว่ไปออกแม่แฝดลูกแล้วแบ่งกัน ดิฉันว่าทำไม่ได้ เพราะเลี้ยงเพื่อไปสู่การฆ่า ดิฉันมีอาชีพที่ไม่ต้องผิดศีล ก็มีมีความสุขแล้ว

สามวัย เรื่องรอง กรุงเทพฯ

 เมื่อเรามั่นคงในศีล ชัดเจนในวิถีชีวิตที่ประพาศศีลธรรม มีความเชื่อมั่นในกรรม - วิชาภ
จะกลัวบาปเรื่องสะสมบุญกุศล ใครจะไม่ชอบคบกับคนอย่างนี้บ้างเอ่ย ? - **บ.ก.**

อบายมุขทั่วทุกบ้านรับ !

เรื่องอบายมุขทั้ง ๖ ตอนไปเมื่อได้เรียนรู้แล้วก็จะถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดผลต่อตนเองและสังคมในอนาคต แต่ขณะที่อยู่ในนี้เห็น อบายมุขข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๔ (๑.ดื่มน้ำเมา ๒.เที่ยวกลางคืน ๓.เที่ยวดูการละเล่น ๔.เล่นการพนัน) ไม่มีช่วยมากนัก จึงรู้สึกว้าบวิธึ ส่วนข้อ ๕. (คบคนชั่วเป็นมิตร) ด้วยกายแล้ว สังคมยังมองเป็นคนชั่วอยู่ แม้ว่าจิตใจของข้าพเจ้าจะเลิกคิดในการกระทำชั่ว นับตั้งแต่ได้พบธรรมพระพุทธรเจ้า โดยมีกลุ่มชาวอโศกถ่ายทอดให้แล้วก็ตาม รอยมลทินที่ไม่อาจแยกออกจากกันก็ยังคงเหลืออยู่ แต่เรื่องนี้ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติใดๆของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าพูดตามความรู้สึกของข้าพเจ้าจริงๆในสิ่งที่สามารถลด ละ เลิก คิดชั่ว ทำชั่วทางกายและใจได้นั้น ก็เพราะได้ฟังได้อ่าน และเห็นแบบอย่างที่ดีจากกลุ่มอโศก จึงทำให้จิตข้าพเจ้าเข้มแข็งพอที่จะปฏิบัติตามอย่างจริงจัง เพราะมองแล้วชาวอโศกหาทรัพย์ด้วยการเสียดสละ ลดอัตตมาณะ ไม่กอบโกยกักตุน แต่ละคนจึงมีแต่ความสุขมากกว่าบุคคลภายนอกที่แสวงหาทรัพย์เพื่อกักตุนสิ่งเหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าเลิกคิดไปในทางที่ชั่วได้อย่างเด็ดขาด และเกิดผลให้ข้าพเจ้าออกไปฝึกฝนปฏิบัติตนละอบายมุขข้อที่ ๖ (เกียจคร้านการทำงาน) คือสมัครตนเองเข้าไปฝึกฝนในชุมชนบำบัดกับฝ่ายการศึกษาพัฒนาจิตใจของทางเรือนจำ และด้วยการที่อยู่เฉยๆมานาน ออกไปจับจอบขึ้นแปลงผักวันแรกก็เจอธรรมะพิสูจน์ใจ (มือออกแก้ว) ว่ายังมีความรักตัวกลัวเจ็บอยู่หรือเปล่า? แต่โชคดีที่ฝึกจิตกับชาวอโศกไว้(จากการอ่านหนังสือชาวอโศก)จึงไม่ห่อ ทำต่อไป แล้วมันก็หายเองได้นี้ถ้าไม่ได้ฝึกจิตใจหรือเห็นชาวอโศกทำไว้ คงห่อเพราะรักตนเอง ความรักตนกลายเป็นคนเห็นแก่ตัวเอาเปรียบเพื่อนฝูง เอาเปรียบสังคมนะครึบ ทำอะไรนิดหน่อยก็กลัวจะทุกข์ เมื่อเห็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจึงพยายามฝึกละตัวตนตามอย่างชาวอโศก

เห็นชาวอโศกไปร่วมกิจกรรมทางสังคมแล้วรู้สึกชื่นชอบยิ่ง งานร่วมเดินรณรงค์ดเหล่าเข้าพรรษา ผู้คนในสังคมเข้าร่วมพิธีมากมาย ต่างก็เป็นบุคคลสำคัญและมีหน้ามีตา และต่างก็ไปเอาหน้าเอาตา แต่ชาวอโศกไปล้างหน้าล้างตาให้สะอาด คือเก็บกวาดขยะบริเวณพิธีจนหมดจึงจะกลับ เห็นภาพแล้วเกิดความประทับใจยิ่งนัก จึงจดจำไว้เป็นตัวอย่างและอย่างน้อยก็ได้สำนึกว่าจะไม่ทิ้งขยะให้เป็นภาระใครๆ ก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย

แสงชัย (แดน ๒ จ.เชียงราย)

 ขอเป็นกำลังใจให้แสงชัยคนใหม่ผู้ไม่ให้โอกาสอบายมุขเข้ามามีอิทธิพลในชีวิตตนอีกแล้ว - **บ.ก.**

ฉายรอบปฐมฤกษ์ เมื่อ ๖ พ.ย. ๒๕๔๗ ในงานมหาปวารณา ที่ปฐมอโศก
ใช้ทุนน้อยที่สุด ทีมงานทุกคนล้วนควักทุนช่วย

“ฟ ฝากฟ้าแต่ดิน” หนังไทยเรื่องแรกของชาวอโศก ใช้เวลาถ่ายทำหนึ่งเดือน ทั้งผู้กำกับ - นักแสดง- ตากล้อง ทุกอย่างล้วนใหม่หมด งบสร้าง ๐.๑ ล้านบาท ผู้กำกับเคยบริษัทอื่นทำไม่ได้ ทั้งกองถ่ายต้องควักทุนเพิ่ม โดยรีดเลือดจากหัวใจโถมช่วย ทุ่มเหลือกว่าเดิม มีหลังน้ำตาทั้งในบทนอกบท พระเอกและตากล้องโดนตีหัวเข่ามากกว่าใคร

จากกระแสที่หลายคนคอยติดตามความเคลื่อนไหวงานถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่องแรกของชาวอโศก คือ **“ฝากฟ้าแต่ดิน”** นั้น บัดนี้ได้ฉายรอบปฐมฤกษ์ไปแล้ว นับเป็นหนังไทยเรื่องแรกที่ใช้ทุนสร้างน้อยที่สุด เพียงแสนเศษๆ ก็สามารถสร้างจนหนังสำเร็จบริบูรณ์ได้ เนื่องจากทีมงานกองถ่ายและนักแสดงทั้งหมดไม่มีใครได้ค่าจ้างตอบแทน ล้วนแต่เป็นผู้ชนอาสาจากชุมชนชาวอโศก ๙๙% นอกนั้นเป็นทีมผู้ช่วยกำกับการแสดง ผู้กำกับศิลปกรรม และผู้กำกับภาพยนตร์ ซึ่งนอกจากไม่ได้ค่าจ้างแล้ว ยังต้องจ่ายค่าน้ำมันเดินทางเองด้วยความเต็มใจ

ผู้สื่อข่าวบันเทิงบุญนิยมรายงานว่า จุดแรกเริ่มเกิดมาจาก **คุณเอิบ เงินทอง** และ**คุณกัลยา เปรมปรีดี** สองสามีภรรยาอาชีพนักศิลปะจัดทำจากถ่ายหนัง (หาอุปกรณ์มาจัดวางให้เกิดเป็นฉากภาพยนตร์) มีโอกาสได้พักชำระหนี้ไปอบรมสังฆกรรมชีวิตที่ชุมชนปฐมอโศก เกิดศรัทธาในวิถีชีวิตชาวอโศก จึงอยากจะสร้างศิลปะเพื่อนำเสนอสิ่งดีงามออกสู่สังคมคนไทยให้ได้รับรู้ถึงสาระที่ต้องการสื่อและความคิดนี้ได้ก่อตัวเป็นความจริงขึ้น เมื่อคุณกัลยาเขียนบทไปเสนอพ่อท่านและอนุมัติจัดสรรงบประมาณให้ จากนั้นจึงสร้างทีมงานจากศิษย์เก่าที่มีประสบการณ์ เคยไปฝึกงานในกองถ่าย เช่น นายกอล์ฟ คมธรรม นายวุ่น อดทน และนายโอภาส เริ่มคัดเลือกหาผู้แสดงมาตั้งแต่ช่วงงานมหาปวารณา ๒๕๔๖ จนกระทั่งได้ฤกษ์เปิดกล้องถ่ายทำเป็นวันแรก เมื่อวันที่ ๑๓ มี.ค. ๒๕๔๗ ที่ ต.ดอนยายหอม อ.เมืองนครปฐม

เรื่องย่อของหนังแผ่นวีซีดี “ฝากฟ้าแต่ดิน” คล้ายดั่งจะเล่าเรื่องชีวิตการเดินทางของผักคะน้า ซึ่งรวมเอาโชคชะตาที่แตกต่างกันของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดกับผักมาเดินเรื่อง เปรียบเทียบให้เห็นความทุกข์อันแตกต่างของชีวิตสองพี่น้อง คือ **วันดี**ที่สาวคนโตได้สามีค้าขายส่งผักคะน้าจนร่ำรวย ผิดกับ**วันชาติ** พี่น้องที่ปลูกผักคะน้า ซึ่งต้องปลูกทั้งกำลังใจให้แก่ตนเองในการสู้ชีวิต หลังจบ ม.๓ แม่ก็ตายไป ทิ้งน้องชายพิการทางสมอง และพ่อขี้เหล้าเอาแต่ใจ ให้วันชาติแบกรับจนเสียโอกาสเรียนต่อ ชีวิตคนจนแบบวันชาติก็คงจะต้องเสียเปรียบไปอีกหลายชาติ หากไม่คิดค้นหาทางเอาชนะชะตาชีวิตให้สำเร็จ

แต่วันชาติก็ดีนรนาทางออกจนพบ หลังจากชดเคื่องใจและเสียใจที่รู้ว่าตัวเองเป็นสาเหตุให้ญาติ
กินผักเป็ยมสารพิษจนป่วย สำนึกที่จะไม่ใช่สารเคมีฉีดผักไปขายก็ถึงวันเป็นจริงจนได้ แค่นั่งเฝ้ายได้
ฟังรายการวิทยุและแอบจดสูตรผลิตน้ำยาไล่แมลงเท่านั้น เขาก็แอบทำน้ำยาใช้โดยไม่ให้พ่อรู้ จากนั้น
ชีวิตก็เปลี่ยนไป..... ฯลฯ

เนื่องจากนักแสดงและทีมงานไม่เคยมีประสบการณ์ ผู้กำกับจึงพยายามลดปัญหาในกองถ่าย
ทุกวิถีทาง และต้องพยายามทำใจอย่างยิ่งเมื่อพบว่าทีมงานซึ่งมาด้วยความสมัครใจนั้น แม้จะมาเสียสละ
แต่ก็ยังมีควมบกพร่องในความสามารถ จึงมักโดนผู้กำกับดุอยู่บ่อยๆ ผู้ที่โดนดุดมากที่สุดคือ น้องมาร์ก
พระเอกของเรื่อง ซึ่งต้องรับบทบาทเด่นและบทหนักกว่าใคร จนถึงกับคิดจะถอดใจลาออกจากกองถ่าย
อะไรๆที่เคยกระทำด้วยจิตสำนึกมาตลอด ไม่เคยมีใครมากำกับบงการ ก็ต้องมายินยอมรับการกำกับ
ให้เกิดควมสมบูรณในหน้าที่ของตน จนบางวันพระเอกถึงกับเป็นลมนอนยาวเกลือกพื้นดิน บางวัน
โดนผู้กำกับใช้เทคนิคดุแอบไปร้องไห้ก็มีเพราะตีบทไม่แตก ส่วนช่างภาพและผู้ช่วยกล้องก็โดนตีวเข้ม
ให้รู้จักมุมภาพแบบศิลป์ และรู้จักการเลื่อนกล้อง ถ้าใครผิดคิวยอมหมายถึงคนอื่นๆ ที่ตั้งใจฝึกมาดี
แล้ว ก็ต้องเล่นใหม่อีก ฯลฯ

คุณจุ่ม กัลยา ผู้กำกับฯ เปิดใจว่า เคยท้อหลายครั้ง แต่พยายามทำให้งานสำเร็จทีละฉากจนได้
เพราะเชื่อใจพวกเรากันเอง

คุณเอิบ เงินทอง ผู้กำกับศิลป์ เผย ก็ภูมิใจที่หนังใช้ทุนสร้างแค่แสนเศษๆ บริษัทผู้สร้างหนัง
ใหญ่ยังตะลึงว่า สร้างกันได้อย่างไร ไม่มีใครทำได้หรอก

คุณสุ่แดนธรรม ผู้รับบทพ่อบอกว่าในกองถ่ายไม่มีปัญหาใหญ่ๆ มีเพียงปัญหาเล็กน้อยที่
แต่ละคนต่างแก้ไขโดยควักทุนเพิ่ม ซึ่งก็คือทุนทางหัวใจ เป็นทุนที่แฝงอยู่ในศักยภาพแห่งการทุ่มเทหัวใจ
ให้กับงานและมิตรภาพ

ฝากฟ้าแต่ดิน ได้ผ่านสายตาผู้ชมไปแล้วเมื่อ ๖ พ.ย. ๒๕๔๗ และคาดว่าหนังคงได้กำไร
แบบอัศจรรย์ คือ เป็นกำไรของงานชีวิต และกำไรทางจิตวิญญาณจากการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขใน
โจทย์หรือแบบฝึกหัดของแต่ละคนที่ได้รับ กำไรของนักแสดงเกิดจากการแสดงธาตุแท้แห่งการให้

แล้วอย่าลืมช่วยกันอุดหนุน สนับสนุนหนังชาวโอศก ชื้อหาเก็บเอาไว้เป็นประวัติศาสตร์ให้แก
ลูกหลานในอนาคตนะคะ

✌️ ผู้สื่อข่าวบันเทิงบุญนิงม

SSSU: ประทับใจ (๑๐๓)

“การมีชีวิตอยู่ในโลกเช่นนี้ คนเราไม่มีวันที่จะดำรงอยู่อย่างเดิยวตาย หรือโดดเดี่ยว เราต่างเป็นแรงใจและแรงกายให้กัน แล้วชีวิตมนุษย์ก็สวดยสดงงามขึ้นโดยพลัน.....”

นักเขียนชาวเกาหลี “จี้กีซอล” กล่าวไว้ใช้ได้กับเหตุการณ์ที่คุณผืนดิน อโศกตระกูลเล่าให้ดิฉันฟังในคำวันหนึ่งที่เราได้ร่วมทำกิจกรรมดีๆครั้งนั้นว่า

“มีญาติธรรมคนหนึ่งนะพี่ ทำกระเป๋าเงินหาย เงินเป็นหมื่นมีบัตรเอกสารอะไรๆอีก เขาลืมไว้ที่ร้านเซเว่นฯ แต่เข้าใจว่ามาหายในวัด เขาก็มาประกาศหาในวัดค่ะ ส่วนพนักงานที่ร้านเซเว่นก็ดีดินะพี่ โทษศัพท์ไปที่บ้านเจ้าของเงิน คนที่บ้านก็เลยโทรมาบอกเจ้าของที่วัด ตอนไปรับกระเป๋าเงินคืนก็จะให้รางวัลพนักงานคนนี้นั้นสองพันบาท เขาไม่เอานะพี่... โอ้โฮคนดีๆอย่างนี้หาได้ยากแล้วนะคะ.....” คุณผืนดินเล่า

อย่างชื่นชมอึ้งใจ ผู้ฟังก็พลอยสุขใจไปด้วย ต่อมาก็ไม่กี่วัน ดิฉันก็ได้รับจดหมายเล็กๆ เล่ารายละเอียดของเหตุการณ์นี้เพิ่มเติมจากเจ้าของเงินคือ คุณจุฑามณี รัชชทอง ว่า

“คุณจรรยา คุณประทุม(คุณประทุมเป็นนามสกุล) เป็นพนักงานร้านเซเว่น อีเลฟเว่นประจำสาขาไอฟาร์ ๒ ถนนนวมินทร์ ได้เก็บกระเป๋าเงินของคุณจุฑามณี ซึ่งมีทรัพย์สินมูลค่าประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท (เงินสดและสร้อยข้อมือทองคำ) คุณจรรยาได้นำทรัพย์สินคืนเจ้าของโดยโทรศัพท์ไปตามเบอร์ที่พบในกระเป๋า ให้เจ้าของทรัพย์สินไปรับคืนได้ที่ร้าน ขอขอบคุณคุณจรรยา คุณประทุม มา ณ ที่นี้ด้วย”

ในยุคข้าวยากปากแห้งอย่างทุกวันนี้คนส่วนใหญ่ก็จะนึกถึงความอยู่รอดและการ“ได้มา” ซึ่งความสะดวกรสบายส่วนตนกันอย่างเร้าร้อน **ทูลนทูลราย “ความสำนึกและระลึกถึงความดีต่อผู้อื่น”** นับวันจะเหือดแห้งจากจิตใจคนมากขึ้นทุกวัน **“จรรยา หัวใจเพชร”** ได้สร้างวีรกรรมตั้งน้ำมนต์ชะโลมใจคนในสังคมหลายคน ให้มีความหวังมีพลังใจที่จะทำดีเอาไว้ในแดนดิน โดยไม่ต้องถวิลรอสวรรค์ชาติหน้าชาติโน้นเลย เพราะความสุขที่ได้ทำดีเป็นสวรรค์ทันตาแล้ว คุณจรรยาจึงมีความอึ้งเต็มเพียงพอที่จะไม่ฉวยโอกาสก่อบาปใส่ตน อีกทั้งยังไม่รับเงินสมนาคุณอีก ทำดีเพื่อความดีเป็นบุญแก่ตนโดยตรง เป็นคุณแก่เพื่อนมนุษย์ทุกๆจริง ๆ

ขออนุโมทนากับคุณจรรยาและทุกท่านที่มีส่วนหล่อหลอมร่วมปั้นจิตใจงดงามดวงนี้ ให้แกร่งกล้าในจริยธรรมได้อย่างดี กุศลนี้เอื้อเกื้อคนดีแน่นอน

✽ **คนวัด'๓๓**

๒๗ กันยายน ๔๗

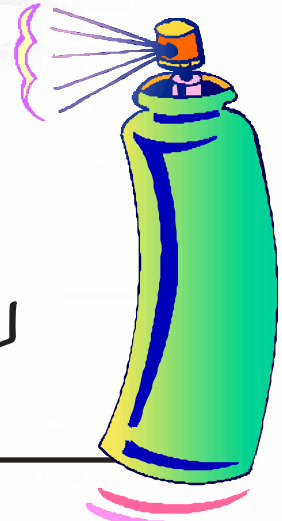
ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

มอม

งาสลบ

สเปรย์อากาศ

แจ้งเหตุร้ายจากสำนักงานสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติช่วยบอกต่อ ขณะนี้กำลังมีการระบาดของกลุ่มมิจจาชีพ ทำให้มาขายสเปรย์ปรับอากาศในรถยนต์ แต่จริงๆแล้วสารในสเปรย์กระป๋องนั้นคือ คลอโรฟอร์ม ที่ทำให้ท่านสลบได้ เหตุการณ์เริ่มจากเด็กสาววัยรุ่นท่าทางดีมาเคาะกระจกขณะรถจอด หรือรีเข้ามาขณะท่านกำลังจะเข้ารถบริเวณลานจอดรถตามที่สาธารณะทั่วไป... หากท่านไม่ระวัง หรือเผลอกระຈกรถเพื่อพูดคุยด้วย สเปรย์จะถูกฉีดเข้าในรถทันที เมื่อท่านสลบง่วงเงียสะลึมสะลือ ไม่ได้สติ ผู้ชายอีก ๒-๓ คนจะเข้ามาปลดทรัพย์ หรืออาจทำอันตรายร่างกายของท่านได้ เพื่อความปลอดภัยสำหรับทุกท่าน ขอให้ระวังตัวในทุกอย่างก้าว และไม่ประมาท

❖ ด้วยความปรารถนาดี และห่วงใยเสมอ
สำนักงานสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
จากน.ส.พ.มติชน ฉบับวันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังจดดัมนี้ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

ตอน....

พระราชที่ ๓๔

กับการเคลื่อนไหวกทางศาสนา
อย่างเป็นทางการโดยชนต้นและประโชนทำน

สิงหาคม ๒๕๔๗

พระราชที่ ๓๔ นี้ที่
บ้านราชฯ ครอบเครื่องจริงๆทั้ง
แดด ร้อน ลม ฝน หนาว รถ
เรือ จักรยาน แม้งานหลักๆยังคงเป็นงานเขียน แต่ก็มีเวลา
ไปให้อาหารปลาบ้าง ออกแดดดูงานต่างๆบ้าง ว่ายน้
บริหารกายบ้าง อากาศเจ็บป่วยหนักๆไม่มี มีไอบ้าง เป็น
ลมพิษบ้าง นอกนั้นไม่มีอะไรที่น่าห่วง อ้อ! มีสัตตาหะไป

ประชุมที่สันตือโศก ปฐมอโศกเดือนละครั้ง และไปทักษิณอโศกบ้าง

อนุสัต์วันเข้าพรรษา ๑ ส.ค. ๒๕๔๗ การแสดงธรรมที่อุทยานบุญนิยม พ่อท่านให้ข้อคิด ใดกับบรรดาฆราวาสที่ได้มาฟังธรรม ถ้อยคำใดที่พระพุทธเจ้าตรัสแล้วพ่อท่านรู้สึกเหมือนถูกทาบหัวใจ และก่อนพิธีกรรมอธิษฐานพรรษา พ่อท่านได้กล่าวกับหมู่สมณะว่าอย่างไร

ครบ ๑๒ ปี ชมรมมังสวิรัตติเชียงใหม่ ๒ ส.ค. ๒๕๔๗ อาศัยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าใช้ให้ เกิดประโยชน์ ทางชมรมมังสวิรัตติเชียงใหม่ใช้วิธีนิมนต์พ่อท่านให้โอวาททางโทรศัพท์ในกิจสำคัญของการ ประชุมบ้าง คราวนี้เป็นวาระครบ ๑๒ ปีของการตั้งร้าน ในช่วงเวลาสั้นๆนั้นพ่อท่านให้อะไรกับ ชาวเชียงใหม่ ในช่วงที่โศกกำลังขาขึ้น ควรปฏิบัติกิจการงานให้ได้ประโยชน์ทั้งสองส่วนเป็นอุภัยตถะ และยังสอนถึงการพิจารณาเป็นอย่างไร

งานภราดรภาพชาวซึ่งใจ ที่ทักษิณอโศก เป็นงานประชุมของพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาตรัง เป็นการเดินทางที่ต้องขึ้นเครื่องบินสองต่อ จากอุบลมากรุงเทพฯ และจากกรุงเทพฯไปตรัง เผอิญ เป็นเที่ยวบินแรกที่สายการบิน PB Air ได้มาเปิด พบท่านชวน หลีกภัย ที่ได้มาเป็นประธานการเปิด ส่วนการเอื้อโออุ่นที่ทักษิณอโศก มีประเด็นคำถามที่น่าสนใจเช่น เมื่อนักการเมืองคนหนึ่งเห็นว่าการ เป็นนักการเมืองไม่โกหกไม่ได้ อีกคนหนึ่งเห็นว่าศาสนาไม่ควรมาเกี่ยวกับการเมือง พ่อท่านเห็นอย่างไร, คำหยาบมีนัยที่ลึกซึ้งอย่างไร, แล้วเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษจะมีหลักการอย่างไรในการทำงานร่วมกับคนต่างศาสนาใน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ครับ, จากข่าวความขัดแย้งของคนดีสองคน คนหนึ่งเป็น นักการเมือง อีกคนเป็นข้าราชการ เรื่องนี้พ่อท่านเห็นอย่างไร, ในวาระที่พ่อท่านจะมีอายุ ๗๒ ปี อยากให้พ่อท่านได้กลับมาเป็นอุปชฌาย์อีกครั้งครับ เรื่องเหล่านี้พ่อท่านเห็นอย่างไรเชิญเปิดไปอ่านได้

การก่อรูปทางอัตลักษณ์ของกระบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา กรณีศึกษาชุมชนสันตือโศก เป็นชื่อหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ของ น.ส.ชัตติยา ชัตติยวรา นักศึกษาปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตัวอย่างประเด็นคำถามเช่น การทำวิปัสสนาของพระชาวโศกนี้หมายถึงอย่างไร การศึกษาของพระชาวโศกเป็นอย่างไร ความเป็นพระนี้ควรเข้าไปมีบทบาทในสังคมมากน้อยแค่ไหนไหนคะ แล้วความสัมพันธ์กับพระอื่นๆเป็นอย่างไร พระสงฆ์มีส่วนอย่างไรกับการพัฒนาทางการเมือง

งานที่มีชื่อเสียงใหญ่ระดับโลก พ่อท่านพิจารณาร่วมหรือไม่อย่างไร ตั้งแต่งาน **“มหกรรม ชาวโลก”** ที่ทางกระทรวงเกษตรฯจัด มีรายการผัดข้าวผัดกระต่ายยักษ์ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๕ เมตร องค์กรชาวโศกได้รับการติดต่อให้ไปร่วม **“สันติภาพโลก”** เป็นอีกงานหนึ่งที่ได้รับการติดต่อมาให้ไป ร่วม จนกระทั่งมาถึงโครงการ**โพธิอาสา มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก** ได้ส่งหนังสือเชิญให้ พ่อท่านไปร่วม เชิญเปิดไปอ่านรายละเอียดได้เลย

มอบที่ดินให้มูลนิธิ ๗ ส.ค. คุณสนธิพงษ์ สนมโน ให้ที่ดินของตนประมาณ ๑๐ ไร่ อ.ร้อนพิบูลย์ นครศรีธรรมราช พ่อท่านให้ข้อคิดอะไรกับการให้ที่ดินครั้งนี้ นอกจากนี้(๒๙ ส.ค.) ญาติธรรมกลุ่มจันทบุรีได้มามอบที่ดินของตนประมาณ ๗๒ ไร่ ให้กับมูลนิธิ โดยพ่อท่านให้ชื่อว่า **วังจันทร์พุกษา** ก่อนจากทั้งหมดขอพร พ่อท่านให้ข้อคิดใดเชิญเปิดไปอ่านได้

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ จากการถ่ายทำเกี่ยวกับการก่อตั้งสัมมาสิกขา ของคณะสงฆ์ทำวิดีโอ จากปฐมอโศก ได้มาขอสัมภาษณ์และถ่ายทำที่บ้านราชา ๒๑ ส.ค. จากประเด็นคำถามที่ว่าการศึกษา มีประโยชน์อย่างไร พ่อท่านนำเอาคำว่าประโยชน์ตนและท่านมาเป็นเป้าหมายในการตอบ รายละเอียด เป็นอย่างไรเชิญพลิกไปอ่านได้

🌿 พรรษาที่ ๓๔ นี้ที่บ้านราชา 🌿

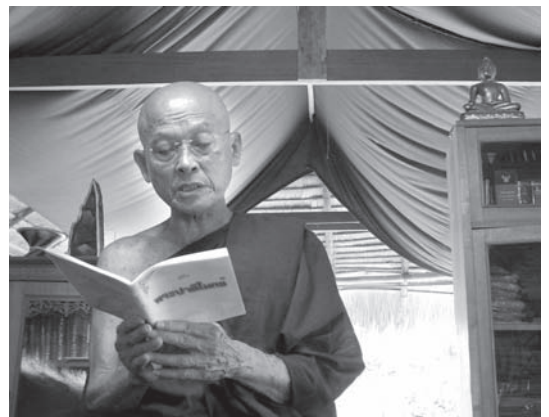

วันเข้าพรรษาปีนี้เป็นวันอาทิตย์พอดี (๑ ส.ค.) พ่อท่านตั้งใจมาแสดงธรรมทุกวันอาทิตย์ที่อุทยานบุญนิยมอยู่แล้ว ประจวบกับน้ำเริ่มท่วมถนนทางเข้าเร็วกว่าทุกปีที่ผ่านมา ทำให้แทบไม่มีใครไปบ้านราชา ในวันเข้าพรรษาปีนี้ แม้พ่อท่านจะมาเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม ซึ่งอยู่ในเมือง แต่แปลกจังเลย ทำไมคนมากันน้อยผิดปกติของวันสำคัญทางศาสนา มากเท่าที่ดูจากสายตามีไม่ถึง ๓๐ คนกระมัง แม้กระนั้นก็ดูพ่อท่านจริงจัง เสียงดัง เต็มที่ พลังฉันท์ทำอะไรได้น้อยกว่ามีคนจำนวนร้อย จำนวนพันเลย

การทำสังกรรมที่ราชธานีอโศกนี้ ใช้เรือเป็นโบสถ์ ด้วยสภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นมีน้ำท่วมแทบจะทุกปี นับเป็นพุทธสถานเดียวที่ใช้เรือเป็นโบสถ์ เวลานั้นน้ำท่วมมากก็ไม่มีปัญหาเลย แม้เวลาไม่มีน้ำท่วมแต่เรือมีปัญหาต้องซ่อมแซมก็สามารถย้ายโบสถ์จากเรือลำนี้ไปลำไหนได้อีก จึงเป็นโบสถ์ที่เคลื่อนย้ายไปมาได้ง่ายด้วยประการทั้งปวง

การลงอุโบสถหลายครั้งพ่อท่านนำสวดปาติโมกข์เอง

และหลายต่อหลายครั้ง หมู่สมณะก็ขอให้รูปอื่นทำหน้าที่นี้แทน เพื่อถนอมเสียง

ถนอมสุขภาพของพ่อท่าน
เนื่องด้วยบ้านราชามีพื้นที่กว้าง แต่ละ

ฐานงานอยู่ไกลห่างกัน จึงมีจักรยานคันน้อยๆให้พ่อท่าน และปัจฉาใช้ไปตรวจงานตามที่ต่างๆในช่วงที่น้ำยังไม่ท่วม

เมื่อน้ำท่วม

การเดินทางเข้าออกนอก
ชุมชน มีเรือเครื่องทั้ง
ใหญ่และเล็กหรือภาษา
ชาวบ้านเรียกว่าเรือหาง

พ่อท่านและหมู่สมณะก็ต้องใช้เรือเป็นพาหนะโดยสารเช่นกัน

ดีที่ปีนี้น้ำท่วมไม่มาก ยังพอมีพื้นที่เดินไปมาได้ ไม่
ต้องใช้เรือ ทำให้เรือเล็กไม่ได้ใช้กันมากนัก แต่พ่อท่านเห็นว่าควร
จัดหาเรือเล็กมาเพิ่มเติม เพราะอย่างไรบ้านราชาก็ยังคงเป็นเมืองเรือ
เรือเล็กยังเป็นพาหนะที่จำเป็นในการใช้สัญจรในชุมชน โดย
ญาติธรรมได้ไปจ้างชาวบ้านที่สุรินทร์ ซึ่งได้ต่อเรือที่แปลก มี

เอกลักษณ์เป็นของ
ตนเองให้ทำขึ้นมา ต่าง
ไปจากเรือทั่วไป หัว
เรือใช้ลำตันไม้ทั้งท่อน
แล้วแต่งบากให้เพรียว
ได้ส่วนกับลำเรือ สิบลำ
แรกเขาคิดราคาลำละ
๒,๓๐๐ บาท พ่อท่าน
เห็นว่ามันถูกไป ท่านจึง
บอกว่า สิบลำต่อไปก็
ให้เขาลำละ ๒,๖๐๐ บาท
และต่อจากยี่สิบลำนั้น
แล้วก็เพิ่มให้เขาอีกเป็น

ลำละ ๓,๐๐๐ บาทก็แล้วกัน เพราะสภาพเรือที่ได้รับมาราคา
ขนาดนี้อาจทำให้ช่างเขาไม่ได้กำไรเท่าไรนัก ครั้นไปติดต่อให้ทำเพิ่มอีก ช่างเขาก็ขอเพิ่มเติมจริงๆ ก็
เลยตกลงให้เป็นลำละ ๓,๐๐๐ บาท รวด พ่อท่านเปรยว่าอาจจะจัดหามาเป็นจำนวน ๑๐๐ ลำ จะ
ได้ไม่มีปัญหาแย่งกันเวลาน้ำท่วมมา

พ่อท่านเองแจวเรือเป็นมาตั้งแต่เล็กๆแล้ว พรรษานี้ก็แจวเรือให้สมณะได้นั่งจากเรือโบสถ์
ข้ามไปขึ้นอีกฝั่งหนึ่งที่น่าไม่ท่วม

อยู่บ้านราชามีครบเครื่องทั้งรถ เรือ จักรยาน อีกรั้งลม ฝน น้ำ แดดเพียบ บางครั้งก็ออก
 แดดไปดูไร่นา จึงเป็นธรรมดาที่ผิวสีจะเข้มกว่าอยู่ที่สันตือโตกแน่ แต่ก็ได้ผ่อนคลายจากงานเขียน

ต่างๆ แวะให้อาหารปลาบ้าง ด้วยปลาที่บ้านราชแม่ น้ำ
 ท่วมก็มีส่วนหนึ่งไม่หนีไปไหน ยังดำผุดดำว่ายมีให้เห็นอยู่
 เป็นจำนวนมาก แถมได้มีโอกาสว่ายน้ำบริหารกายบ้าง
 บางคราวมีเสียงประกาศขอแรงอยู่หลายครั้ง

พ่อท่านก็ละวางจาก
 งานเขียนไปร่วมด้วย
 งานไหนที่พอจะช่วย

ยกช่วยแบกด้วยได้ก็ช่วย งานไหนที่มีคนช่วยงานพอและกำลัง
 ทำกันอยู่ก็แค่นี้ไปดูๆ เช่นช่วงกระแสน้ำในแม่น้ำมูลเชี่ยว มี
 ประกาศให้ไปช่วยกันลากแพสูบน้ำที่ส่งน้ำมาทำน้ำประปาของชุมชน

ซึ่งกำลังจะหลุดลอยไปตามกระแสน้ำ ให้เข้ามาผูกชดริมตลิ่ง ซึ่งปลอดภัยกว่า หรือครั้งที่เรือแงกเบ็งแจมที่จมก็เพราะเครื่องสูบน้ำออกที่ประจำอยู่ในเรือ ถูกนำเอาไปใช้งานอื่นแล้วลืมเอามาคืน มีเสียงประกาศให้

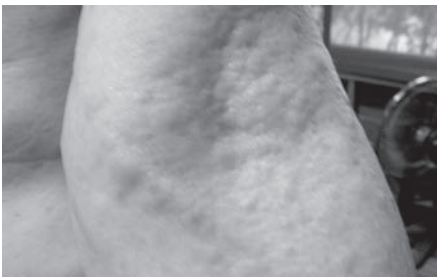
ฝ่ายชายไปช่วยกันกู้เรือ ทั้งสองกิจนี้พอท่านก็แคไปช่วยดู

วันจันทร์จะลงนำทำสรูปบทเรียนเทววิโซให้กับ นิสิต ม.วช. แต่ผู้ที่ไม่ได้เป็นนิสิตก็ร่วมด้วย ส่วนวันเสาร์มี บ้างที่ลงนำทำวัตรเย็นซึ่งก็จะเป็นการแสดงธรรมกับชาวบ้านราชา

ช่วงปลายเดือนจะเดินทางเข้าสันตือโศกและ ปรฐมอโศก เนื่องจากมีประชุมชุมชนสันตือโศก, ๗ องค์กร, พาณิश्य์บุญนิยม, ชุมชนปรฐมอโศก

ส่วนสุขภาพยังไม่มื่ออะไรร้ายแรงหรือเป็นปัญหา มาก มีเพียงอาการไอบ้างเล็กน้อยๆ หมอหลิวิให้ยาจีนมาต้มจั้นแทนน้ำ นอกจากนี้ยังมีกิจจุฬารัมภาใช้รมบริเวณไหล่ คอ แแนวกระดูกสันหลัง และแนวร่องอกไปจนถึงลิ้นปี รมวันละสองเวลา

ปลายเดือนมีอาการลมพิษขึ้นเห่อไปทั่วตัว ต้องใช้ใบพลู ขยี้ผสมเหล้าโรงที่มีแอลกอฮอล์ทำไปทั่วบริเวณที่มีอาการ และใช้ วิตามินบีฉีดบำรุงให้ แต่มีอาการอยู่วันเดียวก็หาย

อนุสถวันเจ้าพรหม

๑ ส.ค. ๒๕๔๗ ที่อุทยานบุญนิยม วันนี้เป็นวันเข้าพรรษาอีกทั้งเป็นวันอาทิตย์ ซึ่งพ่อท่านตั้งใจว่าจะมาแสดงธรรมที่อุทยานบุญนิยมนี้ทุกอาทิตย์ ในช่วงที่ได้อยู่บ้านราชฯ หลายปีที่ผ่านมาวันเข้าพรรษาพ่อท่านก็จะแสดงธรรมที่บ้านราชฯ โดยมีญาติธรรมในจังหวัดใกล้เคียงได้มาสมทบทำบุญและฟังธรรมด้วย อาจเป็นเพราะปีนี้มึเหตุปัจจัยที่จะต้องไปรณรงค์แสดงพลัง ส่งเสริมให้เป็นวันงดสุราแห่งชาติที่สนามหลวง ทำให้เข้าพรรษาปีนี้พุทธสถานต่างๆญาติธรรมจำนวนมากไปร่วมกันที่สนามหลวง แทนที่จะไปทำบุญฟังธรรมตามพุทธสถานต่างๆ

การออกมาแสดงธรรมที่อุทยานบุญนิยมนี้ อาจจะกล่าวให้ดูโก้ก็ได้ว่าเป็นนโยบายเชิงรุกอย่างหนึ่ง เนื่องด้วยลูกค้ำที่มารับประทานอาหารได้มีโอกาสฟังธรรมไปด้วย เพราะเสียงลำโพงดังไปทั่วบริเวณร้านอุทยานฯ แทนที่จะกินข้าวเคล้าเสียงเพลง ก็ได้เสียงธรรมแทน

ข้อคิดบางส่วนจากการแสดงธรรมในวันเข้าพรรษาดังนี้ “วันนี้ก็เป็นวันสำคัญของชาวพุทธเรา เป็นวันเข้าพรรษา พุทธศาสนิกชนก็ควรจะเข้าใจว่าวันสำคัญนี้เป็นวันเตือนสติ เป็นวันที่จะทำให้เราได้สะดุด เอ...เราก็ได้แต่ทำมาหากิน มีแต่สร้างวามโลภ โกรธ หลงมาตลอด วันสำคัญๆที่จะต้องได้ระลึกมีสติรู้ทัน วันนี้เราควรจะได้ระลึกถึงกุศล ระลึกถึงวิบาก ระลึกถึงกรรมที่เราควรจะได้ประพฤติ ได้มาศึกษา ได้มาฟังธรรม ได้มาฟังข้อคิด ได้มาฟังความรู้ที่เป็นพุทธัสตนเองเข้าไป ใส่เข้าไปในวิญญานของเรา เราก็ไม่ค่อยได้ทำกัน เพราะฉะนั้นวันสำคัญๆ เราน่าจะเห็นความสำคัญในวันต่างๆนี้

บ้าง ปีๆหนึ่งนี่วันทำบาปมันเยอะเหลือเกิน เราก็พยายามปรับตัวเองเพื่อจะเอาทรัพย์แท้ บาปนี้ก็เป็นที่ทรัพย์แท้เหมือนกัน เรื่องที่ได้สนใจกิเลส กิเลสก็อ้วนเอาๆ บาปก็หนักขึ้นๆ

การสั่งสมอริยทรัพย์ที่เป็นทรัพย์แท้ให้แก่ตนเอง พระพุทธเจ้าท่านตรัสคำหนึ่งที่ว่าตามสะดวกมาก คือคำว่า **โมฆบุรุษ** มันเหมือนทุบหัวใจ **เกิดมาแล้วสูญเปล่า** โมฆะหมายความว่า เป็นคนสูญเปล่า เกิดมาเป็นคนแล้วไม่ได้สังขาร ไม่ได้อารยธรรม ไม่ได้เนื้อแท้ที่เป็นทรัพย์ไป มันมีแต่หนี้ มีแต่บาป มีแต่เวร ซวยจริงๆนะเกิดมาชาติหนึ่งๆแล้วไม่ได้อะไร ไม่ได้คุณธรรม ไม่ได้พุทธธรรม ไม่ได้มรรคผล มันน่าเสียดาย ทั้งๆที่เราได้พบพระพุทธศาสนาแล้วด้วย.....” ส่วนประเด็นรายละเอียดอื่นๆขอข้ามผ่าน ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแผ่ หรือที่ธรรมทัศน์สมาคม หน้าสันติอโศก

หลังฉันเสร็จเดินทางกลับบ้านราชฯ ช่วงบ่ายมีการสวดอัฏฐาสนมณะรูปหนึ่ง ต่อด้วยการสวดการอธิษฐานพรรษา พ่อท่านนำด้วยการแจ้งเขตอาวาสที่จะจำพรรษา จากนั้นเป็นการพูดคุยกับหมู่สมณะก่อนจะทำพิธีอธิษฐานพรรษา จากส่วนที่ได้สนทนากับหมู่สมณะดังนี้ “การจำพรรษาตอนหนึ่งในศาสนาที่ย่อหย่อนกันเยอะ เราก็ต้องพยายามถือเป็นสำคัญด้วย เพราะถ้าคนเราไม่มีวัฏธรรมาแม้บางสิ่งบางอย่างดูคล้ายสมัยด้วย แต่ว่าเราก็ควรจะต้องเอาไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การจิตใจเรา อย่าตามใจตนเอง บางทีสัปปะหะก็ต้องให้จริง อย่าเกิน ซึ่งถ้ามีความจำเป็นต้องเกินจริงๆ ก็มีข้อยกเว้นอยู่บ้าง ถ้าไม่จำเป็นก็ควรถือให้เป็นหลักการ

ศาสนาที่ยังมีเนื้ออยู่บ้าง ทั่วโลกเขายอมให้ก็เพราะเกรวาทเรายังมีวินัย มหายานไม่มีวินัย ๒๒๗ เลอะเทอะ ปาราชิกก็ไม่มี รู้สังฆาทิเสสก็ไม่เข้าใจ ดีไม่ดีพระมีเมียเรียบริบร้อย มหายานโตงเตงไปเลยที่เขายกให้ประเทศไทยก็เพราะยังเข้ม ของพระมหากัสสปะที่ร้อยเรียงเอาไว้ในพระไตรปิฎกของเกรวาทก็อย่างว่าแหละสายเจตก็เข้มๆ ไม่ค่อยจะอนุโลม เป็นส่วนแคบส่วนน้อย ส่วนตัวด้วย จึงเรียกว่าหินยาน ก็ไม่เป็นไร เรามีปัญญา อย่างที่ผมกำลังพาทำนี่เราก็รับส่วนที่เข้มๆ ในส่วนที่แคบเกินไป

ถามจริงๆเถอะ ใครยังติดกระสันจะสึกบ้าง มีมัย ไม่มีอารมณ์อาการ
ใช้มัย.....ถามอีกอย่างทีลึกลงไปอีกว่า เชื่อมันใหม่ว่าพรหมจรรย์นี้ดีที่สุดใน
.....ไม่มีใครสงสัยอันนี้ก็ได้ ในกิเลสที่อาจจะอยากสึกบ้าง มันแวบๆในใจ แต่ใน
ความรู้ในปัญญามันมั่นใจว่ามันดีที่สุดใน เป็นแต่เพียงเราแพ้กัยตัวเอง ตัวเราไม่ไหว
ก็อยากจะสึกบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็เห็นว่าอันนี้ดีที่สุดใน

เราก็ขยายออกไปให้มันได้สัดส่วน แต่มากเกินไปเราก็ไม่เอา ส่วนที่แคบสุดโตะไปทางฤๅษีซึ่งก็มีจิตวิ
เหมือนกัน โตะคนละซั้วกับส่วนที่ขยายกว้างมากไปอย่างมหายาน เราก็ไม่เอา เถรวาทจะเข้าไปหาใน
ทางติดภพติดชาติอย่างฤๅษี ส่วนมหายานวิ่งออกไปหาทางฟุ้งเฟ้อบานเบิกไปกับสังคัม มันบานล้นเกิน
ออกไปจนกระทั่งพูดกันไม่รู้เรื่อง ส่วนมหายานที่เคร่งไปในทางปา หรือไปในพวกมนตรยานอย่างทาง
ทิเบต ทางภูฐาน ก็พลัดเข้าไปเป็นเทวนิยมสุดซั้ว ก็เป็นฤๅษีอีกเหมือนกันไปอีกแบบ

เราก็มาจนถึงขนาดนี้แล้ว ถามจริงๆเถอะ ใครยังติดกระสันจะสึกบ้าง มีมัย ไม่มีอารมณ์
อาการใช้มัย ถามอย่างนั้นมันก็เป็นเรื่องของกิเลส บางทีก็อยากจะสึกบ้างก็ได้ ถามอีกอย่างทีลึกลงไปอีกว่า
เชื่อมันใหม่ว่าพรหมจรรย์นี้ดีที่สุดใน มีใครสงสัย ก็ไม่มีใครสงสัยอันนี้ก็ได้ ในกิเลสที่อาจจะอยากสึก
บ้าง มันแวบๆในใจ แต่ในความรู้ในปัญญามันมั่นใจว่ามันดีที่สุดใน เป็นแต่เพียงเราแพ้กัยตัวเอง ตัวเรา
ไม่ไหวก็อยากจะสึกบ้าง แต่ถึงอย่างไรก็เห็นว่าอันนี้ดีที่สุดใน อันนี้ยืนยันชัดกว่า เพราะฉะนั้นกิเลสบางที
มันก็อาจเป็นได้ อยากจะสึกซั้วแวบ หรือกิเลสมันสุดทน บางทีก็อาจจะมึวิบาก แต่ความจริงแล้ว
แน่นอนอันนี้ดี **“สมณเพศ”** อันนั้นไม่ดีกว่าเด็ดๆคือ **“หินเพศ”**

ก็ตั้งใจให้ดีๆ อย่างที่ผมเคยพูดแล้ว เราอยู่ได้มันเพราะธรรมวินัย ธัมโม หเว รักษติ
ธัมมจาริง ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม คุ่มครองป้องกันเอาไว้ให้เรา เราไม่ได้ใหญ่ เราเล็กๆ
นิดเดียว ที่เขารู้ ถึงแม้เล็กก็เล็กพริกขี้หนู เล็กที่ยืนหยัดยืนยันความจริง ซึ่งเราก็ไม่ได้เข้าข้างตนเอง
เขาก็พูดกันอยู่ว่าพวกอโศกนี่เคร่ง-แข็ง-เข้ม คำนี้เป็นญ์ป้องกันตัวเรา เป็นอสังการเครื่องป้องกัน
ตัวเราอย่างสำคัญ

งานเผยแพร่ตอนนี้มันถึงขั้นดี มีคนเข้ามาให้เราสอน เป็นหมวดเป็นหมู่ มันไม่เหมือนสมัย
โบราณ สมัยโบราณเขาสัมครใจของเขาเอง วันโกนวันพระวันสำคัญอะไรเขาก็มา เตี่ยนี่มันไม่เอา
หมดแล้ว แต่บอกว่าเขาอยากมาวัดใหม่ ก็บอกว่าอยากจะมา ถ้าเขาพูดว่าไม่อยากจะมา มันก็อ่อนแอ
มากและมันแล้วด้วย ที่บอกว่าไปทำไม่วัด ไม่เห็นได้เรื่อง มันงมงาย พวกปัญญาชนเขาจะพูดกัน
อย่างนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ลึกลงถ้าเจาะหัวใจถามปัญญาชนก็ตามว่ามาวัดดีไหม เขาต้องระบุลงไปเลย
ว่า วัดต้องเป็นวัดที่มีประโยชน์นะ อย่างวัดสวนโมกข์ วัดชลประทานฯ วัดสวนแก้ว ปัญญาชนก็ต้อง
ยอมรับว่าดี แต่เขาไม่มีเวลา เขาก็ว่าอย่างนั้น เขาไม่มีโอกาส รวมเป็นหมู่เป็นกลุ่มยิ่งยาก

มาถึงวันนี้แล้ว สภาพเหตุการณ์ของสังคมก็มีคนมาให้เราอบรม เป็นหมวดเป็นหมู่ มีทั้งข้าราชการ กสิกร นักเรียน มันเปลี่ยนสถานภาพของสังคมไปแล้ว อันนี้เป็นความเจริญแล้ว เพราะฉะนั้นเราอย่าไปดูตาย ปล่อยให้ธรรมชาติเขา แล้วสมณะก็ไม่เอาตาตุหุแล แทนที่เขาคงเห็นสมณะหนึ่ง เป็นพระอันดับ ถึงจะไม่มีอะไรก็เห็นรูปพระนั่ง สนใจเขาย่างเอาตาตุหุแลเขาย่าง แล้วธรรมชาติก็อบรมเขาไป ในครั้งคราวที่ควรจะมีสมณะไปนั่งดูเขาย่างก็ควรไปร่วม ซึ่งมันมีประโยชน์แน่นอน ไม่ใช่ปล่อยให้ธรรมชาติเขาว่ากันไป ถึงเวลาสมณะไปพบกลุ่มหน่อย เราก็ไปกินเหลาะแหละๆ มันเหมือนกับเราไม่มีน้ำใจ เหมือนเราเองไม่เห็นความสำคัญของงานนี้ ถ้าเราไปผู้ที่อบรมธรรมชาติเขาเองก็จะเห็นว่าสมณะทำร่วมไม่ร่วมมือเอาจริงเอาจังนะ มันก็จะเกิดประโยชน์ ความจริงแล้วนี่แหละเป็นการเผยแพร่ธรรมะแล้ว มันเป็นแล้ว ที่อื่นเขาไม่ได้เกิดอย่างนี้ เขามีเวลาไปวัดไปวาด้วยกันบ้าง ไม่รู้วัดที่อื่นเขาจะเกิดอย่างไรแล้วแต่ เขาก็คงจะมีของเขาไปตามประสาเขาแหละ แต่ของเรามันมีอย่างนี้ มันก็ดีแล้วจะได้อบรม มันดีกว่าเขาไปวัดวันหนึ่ง วันโกนวันพระเขาก็มา มาเข้ากลับเย็น หรือมาอยู่ชั่วโมงสองชั่วโมงกลับ อย่างชาวคริสต์เขาไปโบสถ์ ก็ไปฟังสวดนิดหน่อย เขาก็ถือว่ามันก็ดี เขาก็เคร่งครัดไปโบสถ์ของเขา เหมือนศาสนาอิสลามเขาก็ละหมาด ของพุทธเราผู้ที่อยากจะเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีก็ไปวัดบ้าง ไปถวายอาหาร ไปทำบุญ ก็ไม่มีอะไรมาก แต่นี่เขามาอบรมตั้ง ๔ คืน ๕ วัน เหมือนอย่างอุโบสถศีลนะ เพียงแต่ว่าไม่ถึง ๗ วัน เราก็ได้อบรม และเราก็ใช้วิธีการหลายอย่าง ซึ่งต้องประยุกต์ไปนั่งเทศน์ๆอย่างเดียว เดียวนี้มันไม่ได้แล้ว ขนาดงานพุทธาภิเษกและปลุกเสกของเราก็ยังต้องมีลูกเล่นอื่นเลย เทศน์อย่างเดียวไปไม่ได้แล้ว

คนที่จะมาอบรมยังงี้ๆเขาก็จะได้เนื้อธรรมะ เขาก็จะได้อาชีพเสริม ได้ ๗ อ. ได้ ๕ ส. อะไรก็แล้วแต่เถอะ เขาก็จะได้ธรรมะเป็นหลัก และก็ได้รับการดำเนินชีวิต รู้จักกรรม รู้จักวิบากบ้าง รู้บาปบุญจริงๆอย่างถูกต้อง แทนที่จะไม่เอาถ่านเลย แทนที่จะถูกหลอก ซึ่งเดี๋ยวนี้แม่ในวัดก็หลอกลวงกระเป๋ากันไม่หวาดไม่ไหว คิดว่าพรภานี้จะมีประโยชน์แก่กันและกัน” จากนั้นไปเป็นการอธิษฐานพรพรษาของหมู่สมณะที่ได้มาจำพรรษาที่ราชธานีโอศก ๑๗ รูป มีพระอาคันตุกะ ๑ รูป

ASU ๑๒ ปี ชมรมมังสวิรัตติเชยงใหม่

๒ ส.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโอศก ได้รับโทรศัพท์จากชมรมมังสวิรัตติเชยงใหม่ (ชมร.ช.ม.) เนื่องในโอกาสที่วันนี้เป็นวันครบ ๑๒ ปีของการก่อตั้งร้านมังสวิรัตติที่เชยงใหม่นี้ จึงได้นิมนต์ให้โอวาททางโทรศัพท์ ขณะที่สมณะและญาติธรรมที่มาร่วมอนุเมทนาบุญในครั้งนี้ประมาณ ๒๐๐ คน นั่งรอฟังคำอนุเมทนาบุญของพ่อท่านผ่านเครื่องขยายเสียง

“อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตากันทุกคนนะ ทางนี้ก็ขึ้นมามากมายเลย เหมือนกันกับชาวโอศกของเราตอนนี้กำลังขาขึ้นเหมือนกันนะ เพราะฉะนั้นเราเองทุกคนจะต้องเตรียมตัวเตรียมใจ รู้จักขยัน

หมั้นเพียร เพิ่มพลัง เพื่อที่จะนำขึ้นไปให้รับตกอะไรอย่างเนี่ยะ เราก็จะต้องรู้ว่าเราเองอยู่ในฐานะอย่างไร มันทันตาลเองไม่ได้หรอก ทุกอย่างมันก็มาจากเหตุปัจจัยที่ครบพร้อม เมื่อมาถึงวาระเวลาแล้วดี มันก็เป็นประโยชน์ของเราด้วย ที่เราจะมีโจทย์เพิ่มขึ้น ถ้าเรามีคนที่มาเป็นลูกค้าหรือเป็นคนที่มาสัมพันธ์กับเรามากขึ้น จริตนิสัยของคนที่มาสัมผัส สัมพันธ์กับเรา มันก็จะแตกต่างกันไป โจทย์มันก็จะแตกต่างกันไป เราก็จะได้ทำโจทย์ที่ดีขึ้น เราจะได้หัดฝึกแข็งแกร่งขึ้น

ข้อสำคัญเราต้องรู้จักทฤษฎีหลักของเรา ในการที่เราจะปฏิบัติธรรมมีสัมผัสเป็นปัจจัย ส้ารวมอินทรีย์ ๖ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ แล้วก็อ่านเวทนา อ่านอารมณ์ อ่านจิต มีธัมมวิจยให้ชัดว่าเราเองตอนนี้เป็นอย่างไร ก็เลสมีหรือไม่มี กุศลหรือเป็นอกุศล เราสามารถปฏิบัติได้แค่ไหน เป้าหมายเราคือ โลกุตตรธรรม แม้โลกียธรรมก็ต้องเป็นกุศลให้ได้ หรือว่าที่จริงกุศลโลกียก็ไม่ได้ กุศลโลกียก็ขาดทุน ก็ให้มันขาด หรือว่าตอนที่เราปฏิบัติได้เป็นกุศลโลกุตตรธรรม ถ้าเป็นกุศลโลกุตตรธรรมนี้เราก็จะได้กุศลโลกียด้วย มันเป็นทั้งสองอย่าง เป็นอุกฤษฏ์ เป็นประโยชน์สองส่วนเลย ก็ฝึกฝนไปเราก็ปฏิบัติธรรมมรรคองค์ ๘ นี้แหละ ที่ทั้งประกอบอาชีพทั้งทำงาน ทั้งฆากิเลสไปในตัวพร้อมกันได้

ทุกคนก็คงจะเข้าใจแล้วว่าชีวิตของเรามันก็อยู่กับชีวิตที่มีทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน แล้วเราก็รู้จักทรัพย์อันประเสริฐ คืออาริยะทรัพย์ แม้เป็นโลกียะทรัพย์มันก็เป็นทรัพย์ของเรา แต่เรารู้แล้วว่ามันไม่ประเสริฐเท่า ยิ่งเป็นหนี้เป็นสิน เป็นเวรเป็นภัย มันยิ่งไม่น่าได้ แต่มันต้องเป็นเพราะว่ากรรมมันเป็นของๆเรา ไม่ว่าจะขาวไม่ว่าดำ มันก็เป็นของเราทั้งหมด เราก็ควรละเว้นสิ่งที่ควรละเว้น จะได้เป็นกุศลโลกียก็ยิ่งดี ยิ่งได้เป็นกุศลโลกุตระด้วยก็ยิ่งดี เราก็ได้เรียนรู้แล้ว

ชีวิตของเราทุกคนที่มั่นใจแล้ว วัฒนธรรมของกลุ่มของหมู่ วิธีการดำเนินชีวิตต่างๆของเรา อ่านให้ดี ข้อสำคัญต้องพิจารณา คำว่าพิจารณาคือคอยมีสติสัมปชัญญะและมีธัมมวิจย เลือกเฟ้น และมีภาคปฏิบัติเสมอ พิจารณาให้มาก การพิจารณาให้มากนี่แหละที่จะเป็นตัวทำให้เราเกิดความลึกซึ้ง เจาะเข้าไปวิจัยถึงสภาพธรรมได้ยิ่งขึ้น มีแต่สติ ไม่มีธัมมวิจย ไม่มีมรรคผลในการปฏิบัติธรรม

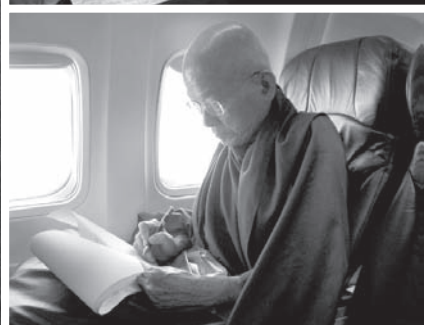
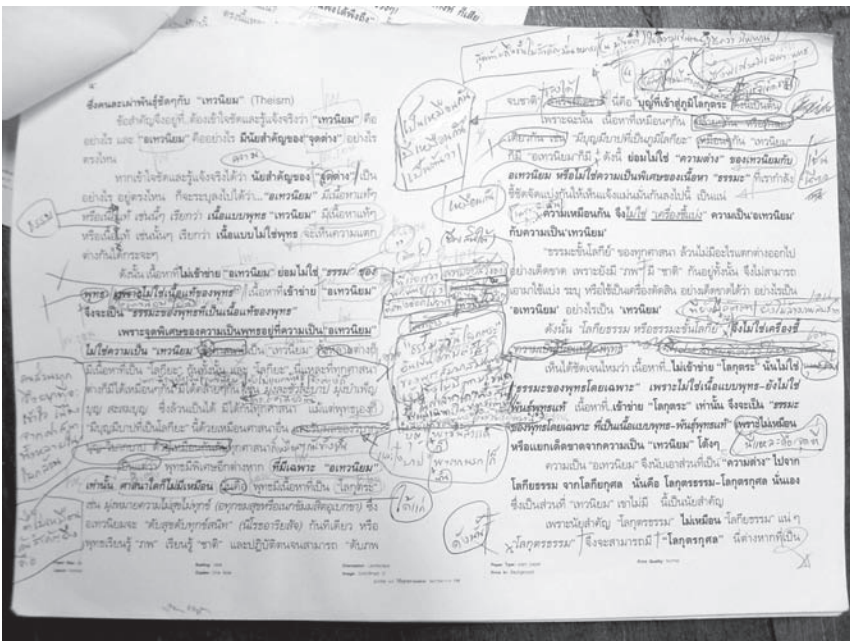
การปฏิบัติธรรมชาต“ธัมมวิชัย”ในตัวพิจารณาไม่ได้ โปษณงค์ ทั้ง ๓ ข้อต้น เป็นอุปกรณ์สำคัญในการปฏิบัติธรรม ชาตข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้เลย ถ้าเราสามารถปฏิบัติให้เป็นปรมาตถ์จริงๆ อ่านอารมณ์วิชัยในปรมาตถ์ได้อย่างแท้จริง เราก็จะสามารถปฏิบัติให้พัฒนาก้าวหน้าได้ ก็ขอให้ทุกคนแข็งแรง ๑๒ ปีนี้เต็มนักษัตรหนึ่งพอดีเลย เริ่มต้นอีกนักษัตรใหม่ ปีที่ ๑๓-๑๔ จนกระทั่งไปถึง ๒๔ ปีก็จะเป็นนักษัตรที่สอง ก็ขอให้ทุกคนแข็งแรง อยู่กันให้ดีๆ อยู่กันให้นานๆ พยายามพัฒนาให้ตนแข็งแรง ให้ได้บรรลุมีอารยธรรมกันถ้วนทั่วทุกคนเทอญ”

งานกราดภาพชาบซิงา กักยีนอสก

๖ ส.ค. ๒๕๕๗ เข้านี้พ่อท่านทำดีที่ทอกซ์(การสวนล้างลำไส้ด้วยน้ำกาแฟ) ก่อนออกเดินทางไปสนามบินอุบลฯ ต้องขึ้นรถหกล้อออกจากบ้านราชฯ เนื่องจากน้ำท่วมสูงขึ้นเรื่อยๆ รถเล็กผ่านไม่ได้แล้ว

ขึ้นเครื่องบินจากอุบลฯมากรุงเทพฯ เทียวบินนี้ยังคงใช้บริการของสายการบิน Air Asia เนื่องจากได้ช่วยประหยัดค่าโดยสาร แม้จะคิดราคาเหมือนขรราวาสทั้งหลาย ก็ยังถูกกว่าของการบินไทย แต่การบริการต่างกันมาก นี่ถ้าการบินไทยคิดราคาค่าโดยสารกับสมณะเหมือนพระทั่วไป ก็คงได้ใช้บริการของการบินไทยดีกว่า

ระหว่างอยู่บนเครื่องบิน พ่อท่านนำเอางานมาตรวจแก้มาอ่านทวนใหม่ เหลือบดูข้อความที่อยู่บนมือพ่อท่านนั้น ระเบียบระยางอย่างกับลายแทงมหาสมบัติ ถึงสันตืออศกก่อน ๑๐ นาฬิกาเล็กน้อย

รีบรับประทานอาหารทันที เพื่อจะไปขึ้นเครื่องบินเดินทางไปตรงต่อ

ฉันเสร็จออกจากสันตโศกป้ายโม่งเล็กน้อย ถึงตอนเมืองประมาณป้ายสองโม่ง เทียวบินนี้ ใช้บริการของสายการบิน PB Air เนื่องด้วยจังหวะเวลาลงตัวพอดี เมื่อเข้าไปเช็คอินท์เจ้าหน้าที่หญิงบอกขอภัยที่ต้องจัดที่นั่งให้ด้านหลัง เพราะจะมีคณะเดินทางไปด้วย ตอนนั้นฟังแล้วเข้าใจว่าเป็นคณะทัวร์ จึงได้แต่พยักหน้าตอบรับไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่านั้น

สายการบิน PB Air คิดค่าโดยสารกับสมณะเพียงครึ่งราคาเหมือนพระเช่นกัน พ่อท่านและปัจฉาเคยใช้บริการมาก่อนแล้ว คราวที่เดินทางไปศรีสงครามไปขึ้นลงเครื่องที่นครพนม-สกลนคร ครั้งนั้นข้าพเจ้าพยายามบอกเจ้าหน้าที่ว่า สมณะชาวโศกไม่ได้อยู่ในปกครองของเถรสมาคมเช่นพระทั้งหลาย ถ้าคิดครึ่งราคาเต็มจะมีปัญหาไปถึงผู้ใหญ่หรือเปล่า แม้แต่การบินไทยก็ยังไม่ยอมรับสมณะว่าเป็นนักบวช จึงคิดราคาเต็มอย่างฆราวาสทั่วไป เสี่ยงเจ้าหน้าที่หญิงคนนั้นตอบอย่างมั่นใจว่าไม่มีปัญหาเลย เมื่อมีหลักฐานว่าเป็นนักบวชถือศีลปฏิบัติธรรมจริง ก็ลดราคาให้ครึ่งราคาอยู่แล้ว ทาง PB Air สามารถพิจารณาให้สิทธิ์นี้ได้เอง โดยไม่เกี่ยงว่าจะอยู่ในปกครองของเถรสมาคมหรือไม่ แม้เทียวบินนี้ก็ยังคงได้สิทธิ์ลดครึ่งราคา แถมบริการดีเยี่ยมไม่ได้ด้อยกว่าการบินไทยเลย นี่ถ้า PB Air ไปเปิดสายการบินกรุงเทพฯ-อุบลฯบ้าง ก็คงได้ใช้บริการแทนสายการบินอื่นแน่

ได้ที่นั่ง 7c 8c 9c ไม่ถึงกับอยู่หลังสุด ระหว่างอยู่บนเครื่องบินพ่อท่านอ่านหนังสือพิมพ์ตลอดจนถึงตรง เมื่อเวลา ๑๖.๔๕ น. เร็วกว่ากำหนด ขณะเครื่องบินกำลังเคลื่อนเข้าสู่ลานจอดใกล้อาคารสนามบิน เราเหลียวไปเห็นป้ายต้อนรับอดีตนายกฯชว น หลีกภัย จึงหันไปมองที่เบาะหน้าเห็นศิระด้านหลังเข้าใจว่าใช่อดีตนายกฯชว น

เมื่อลงจากเครื่องบินวงดุริยางค์มาบรรเลงต้อนรับ ทราบภายหลังว่าท่านมาเปิดสายการบิน PB Air เทียวแรกของตรัง มีนำบนเครื่องเห็นมีแต่พนักงานและเจ้าหน้าที่ของ PB Air เห็นคนต้อนรับท่านชว นกลุ่มหนึ่งยืนอยู่ห่างจากบันไดเล็กน้อย พ่อท่านเดินอ้อมไปด้านหลังผ่านหน้าวงดุริยางค์ ข้าพเจ้าไม่ได้มองไปที่ท่านชว นเลย เจียมเนื้อเจียมตัวว่าพวกเราเป็นผู้ที่สังคมเขายังไม่ชินชมเท่าไร คนในสังคมเขายังไม่อยากจะสัมผัสด้วยนัก

แต่เมื่อหันไปมองดูพ่อท่าน เห็นกำลังหันไปส่งยิ้มให้กับท่านชว น ซึ่งกำลังมองมาที่พ่อท่านด้วยใบหน้ายิ้มๆอย่างเป็นมิตร พร้อมกับประนมมือมนัสการ แล้วท่านชว นก็เดินมาหาพ่อท่าน พร้อมด้วยคำถามว่า “ท่านจะไปไหนครับ”

พ่อท่านตอบว่าทักษิณโศก พร้อมด้วยใบหน้าที่ยิ้มๆ ท่านผู้ซึ่งช่วยบอกว่าเป็นสาขาอยู่ที่ควน ท่านชว นพยักหน้าตอบรับ จากนั้นท่านชว นก็บอกให้พ่อท่านทราบว่า ท่านมาเป็นประธานเปิดเทียวบินแรกของสายการบิน PB Air ที่มาตรัง

พ่อท่านรีบเชื่อเชิญให้ท่านชว นตามสบาย ด้วยหลายคนกำลังรอพิธีการเปิด ขณะที่ยังวงดุริยางค์ยังคงบรรเลง แล้วท่านชว นก็ละจากไปเข้าสู่กลุ่มคนเหล่านั้นต่อ ส่วนพ่อท่านและปัจฉาก็เดินต่อไปที่ประตูทางออกของสนามบิน

ที่ทักษิณอโศก คำมีรายการเอื้อโออุ่น จากบางส่วนที่น่าสนใจดังนี้

ถาม : มีนักการเมืองสองคน คนหนึ่งบอกว่าเป็นนักการเมืองไม่โกหกไม่ได้ ส่วนอีกคนหนึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นนักการเมืองที่ดีคนหนึ่ง แต่เขามีความเห็นว่าย่าเอาศาสนาเข้ามาเกี่ยวกับการเมือง พ่อท่านเห็นว่านักการเมืองทั้งสองอย่างนี้ควรพัฒนาอย่างไรในการเป็นนักการเมือง

พ่อท่าน : ทั้งสองคนไม่ควรเป็นนักการเมืองด้วยกันทั้งคู่ **เป็นนักการเมืองนี้แหละจึงจะต้องไม่โกหก จะต้องเป็นคนดี ชื่อสัตย์สุจริต เป็นคนที่ได้รับความยอมรับนับถือ จะต้องมีศีลธรรมดีเยี่ยมเลย** เพราะฉะนั้นเราถึงต้องสร้างพรรคเพื่อฟ้าดินให้เป็นคนชนิดนี้ขึ้นมา เขาจะอ้างว่าโกหกเพื่อประเทศชาติอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งอาตมาไม่เห็นด้วย ถ้าจริงใจจริงๆ บางอย่างไม่จำเป็นต้องพูดก็ได้ ถ้าจะพูดก็พูดความจริง ส่วนที่ว่าย่าเอาศาสนาเข้ามาในการเมือง ก็เพราะทำกันอย่างนั้นมันถึงได้ฉิบหายไ้ การเมืองฉิบหายเพราะการเมืองไม่มีศาสนา ไม่มีธรรมะ มันต้องเอาศาสนาเอาธรรมะเข้ามาใส่ในการเมือง ให้เข้าไปในตัวนักการเมืองให้ได้ทุกคน เป็นคนมีธรรมะมีศาสนา จึงจะเป็นการเมืองที่แท้ ที่ดีจริง

ถาม : คำหยาบนั้นมันยลิกซึ่งอย่างไรครับ

พ่อท่าน : การพูดที่มีกิเลสเข้าไปร่วมไปเป็นตัวบงการ ไม่ว่าจะคำพูดที่มีโลภหรือโทสะหรือโมหะ ก็ถือว่าเป็นคำหยาบ อย่างผู้หญิงผู้ชายเขาพูดแสดงราคาอะยมัเลย นั่นแหละคือคำหยาบ เขาพูดกันเอง

ใช่ เขาไม่เข้าใจว่าการเมืองของเราเนี่ยทำกับประชาชนจริง ๆ เราไม่ได้ต้องการ
อำนาจรัฐ การเมืองของเราไม่ต้องการลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข เรา
ทำงานกับประชาชนจริง ๆ เท่านั้น แต่ทุกวันนี้ concept (ข้อคิดเห็น, ความคิด, มโนคติ)
ของคนทั้งหลาย ทั้งโลกก็ว่าได้ เข้าใจการเมืองว่า คือการเข้าไปมีอำนาจรัฐ
เพื่อบริหารจัดการกับประชาชนได้ และคนทำงานการเมือง ก็คือคนที่เข้าไปทำธุรกิจ
ที่มีเกียรติสุดยอด เพราะเป็นทางมาแห่งลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข

สองคนมันหน้ามืดทั้งคู่ก็รู้อีกว่าหยาบ แต่ถ้าเอามาให้บุคคลที่สามฟังมันหน้าอายเลย มันหน้าเกลียด

ถาม : มีผู้รู้ในสังคมท่านหนึ่งกล่าวชื่นชมชาวอโศกที่สามารถทำชุมชนพึ่งตนเองได้ แต่
ไม่เห็นด้วยเลยที่ชาวอโศกมาทำการเมือง เพราะการเมืองจะทำให้ชาวอโศกเป็นภัยต่อไป

พ่อก่าน : ก็ผู้รู้ท่านนั้นไม่รู้จักการเมืองที่อาตมาพาทำ ท่านก็เข้าใจการเมืองตามที่เป็นที่มีอยู่ใน
ในโลก แต่การเมืองที่อาตมาพาทำนี่ เป็นการเมืองโลกุตระ ไม่ใช่การเมืองอย่างที่เขามีกันอยู่ในโลก
ซึ่งเป็นการเมืองชนิดใหม่ ที่เราเสนอการเมืองอย่างของเราเข้าไปกับเขาเท่านั้นเอง และอาตมาก็ว่าเขา
ไม่เอาด้วยกับเราหรอก คนรุ่นนี้เขาไม่เอากับเราหรอก จะมีก็แต่ชาวอโศกเท่านั้นเอง และเราก็จะ
ก่อรูปก่อร่างไป เหมือนกันกับชาวอโศกที่เป็นมานั่นแหละ เขาจะเอาด้วยกับเราไม่ค่อยไหวหรอก แล้ว
เราก็ทำของเราไปเท่านั้นเอง ทั้งๆที่เขาเห็นว่าเราดี แต่ให้ตายเขาก็ไม่ทำด้วยกับเราหรอก เพราะเขา
ไม่เข้าใจว่าการเมืองอย่างที่อาตมาพาทำนี่ไม่ใช่จะมีในโลก แม้จะมีประชาธิปไตยแล้วก็ตาม จริงๆเรา
เห็นว่ายังไม่มีการประชาธิปไตยแท้จริงเลยในโลก ล้วนเป็นประชาธิปไตยปลอมทั้งนั้น อย่างอเมริกานั่นก็
ประชาธิปไตยทุนนิยมสุดจัดจ้าน ประชาธิปไตยเงิน หาเสียงทีหนึ่งไม่รู้ก็หมิ่นล้าน กว่าจะได้เป็นประธานาธิบดี
เราถือว่าการหาเสียงให้ตนเองอยู่ยังไม่ใช้ประชาธิปไตย แสดงว่าคุณยังไม่ใช้คนจริง ยังไม่ใช้คนของ
ประชาชนที่เขายกให้จริง ถ้าเราจริงแล้วไม่ต้องหาเสียงเลย ประชาชนเขาจะรู้จักเราและเขาจะเลือกเรา
เข้าทำงานเอง ดังนั้นยังมีการหาเสียงอยู่ยังไม่มีการประชาธิปไตย ไม่ต้องพูดถึงชื่อเสียง วิป ลอบบี้

ผู้รู้ที่เป็นห่วงนั้นก็ถูกของเขา เป็นภูมิของเขา ซึ่งเราจะไม่ทำการเมืองอย่างที่เขารู้ใจเด็ดขาด
เขายังไม่เข้าใจการเมืองแบบบุญนิยมแน่ๆ แม้แต่เศรษฐศาสตร์บุญนิยมก็ยังไม่เข้าใจได้ง่ายๆเลย

ถาม : ที่มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ตอนนี้มี ความขัดแย้งกันของคนดี คนหนึ่งเป็น
นักการเมืองที่ดีสังคมยอมรับ อีกคนหนึ่งเป็นข้าราชการที่ดีสังคมก็นับถือ แต่เหมือนกับคนดีสองคน
อยู่ร่วมกันไม่ได้ จะต้องแตกหักกันไปเลย กรณีอย่างนี้พ่อท่านเห็นอย่างไรครับ

พ่อก่าน : คนหนึ่งก็มีอัตตา อีกคนหนึ่งก็ยังมีอัตตา เขาก็เลยจะฆ่ากัน คนดีที่ยังไม่หมด
อัตตา โลกียะมันก็จะเป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นโลกุตระแล้วก็ต้องยอม จะเปิดเผยความจริงก็เปิดเผยไป
จะไม่มัวทะเลาะกันมากมาย ถ้าจะว่าในนัยละเอียดแล้วมันเป็นเรื่องของอัตตาเท่านั้น อาตมาไม่มี

ข้อมูลรายละเอียดของทั้งคู่ คนหนึ่งเป็นประธาน อีกคนหนึ่งเป็นรองประธาน ที่นี้ในส่วนการปฏิบัติ นั้นรองประธานจะปฏิบัติมาก ประธานนี่ถือไม้บรรทัดอย่างเดียว ส่วนผู้ปฏิบัติเนี่ยแน่นอนย่อมต้องมีส่วนรู้ ส่วนเสีย ขาดตกหล่นไปบ้าง เมื่อเอาไม้บรรทัดไปวัดเข้ามันก็ต้องเจอแน่ ทางด้านผู้ปฏิบัติเนี่ยทำ กันหลายคนก็ย่อมต้องมีส่วนเสียหายผิดพลาดได้ เมื่อถูกเอาไม้บรรทัดวัดเข้า เน้นนอนต้องยอมนอน โลม ต้องรักษาส่วนใหญ่เพื่อเสียส่วนย่อยไป แต่ไม้บรรทัดก็ไม่ผิดที่จะเป็นไม้บรรทัด เพราะความถูกต้องมัน ดีแน่ แต่ก็ต้องมีทั้งรัฐศาสตร์และทั้งนิติศาสตร์ เรื่องนี้ข่าวเขาก็ประกาศออกมาแล้วว่าไม่มีทุจริตอะไร เป็นแต่เพียงไม่ตรงตามกฎเกณฑ์บ้าง เพราะอึดตายตัวเข้าดี ตัวเข้าถูก ต่างฝ่ายต่างก็เห็นตนเองเป็นอย่างนั้น

ถาม : เรื่องปัญหาชายแดน ๓ จังหวัดภาคใต้ ทำให้พี่น้องทั้งไทยพุทธและไทยมุสลิม อพยพ มาอยู่ที่สงขลาถิ่นมาก และเราต้องทำงานร่วมกับพี่น้องทั้งสองนั้น ในฐานะเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ แห่งประเทศไทย พ่อท่านว่าเราจะมีหลักการอย่างไรในการทำงานร่วมกับบุคคลต่างศาสนาครับ

พ่อท่าน : เราก็กทำในเรื่องที่เขายอมรับ เขาเห็นด้วย **ยังเป็นเรื่องต่างศาสนาอย่าไปเหยียด เด็ดขาด ยิ่งศาสนาอื่นๆที่ยึดแรงๆ ต้องหลีกเลี่ยง อย่าไปอวดดีคิดว่าเราจะไปช่วยอะไรเขา** เรา อย่าไปอ้าปากวาปากทำเกินขอบเขตของเรา ไม่เอา แต่สำหรับผู้ที่เขาเข้าใจเรา แล้วพยายามมาให้เราช่วย ส่วนนั้นส่วนนี้ เราก็กช่วยกันไปเท่าที่จะช่วยได้ อย่าไปอวดเก่งอวดดีเด็ดขาด ขณะนี้สงครามครูเสด สมัยใหม่มันเกิดแล้ว ซึ่งมันจะปกกว้างไกลและลึกกว่าสงครามครูเสดสมัยโบราณ ครั้งนั้นแค่ ๑๐๐- ๒๐๐ ปี แต่สงครามครูเสดคราวนี้จะยาวนานกว่านั้น รุนแรงกว่านั้น

ที่ถามว่าแล้วเราจะทำอย่างไรกับ ๓ จังหวัดนั้น คำตอบก็คือเราไม่ต้องไปทำอะไร **มันเป็น ธรรมชาติของวิบากในโลก คนไปเกิดที่นั่นจะเป็นพุทธหรืออิสลามก็ตาม ก็เป็นกรรมวิบากของเขา** คนไปเกิดที่เอธิโอเปียก็เป็นวิบากของเขา มันเป็นเรื่องที่ถ้าจะพูดอย่างเทวนิยมก็คือ พระเจ้าจัดสรรให้ เป็นอย่างนั้น คุณจะไปเก่งกว่าพระเจ้าได้หรือ จะบอกว่างสารก็สงสาร แต่มันก็เป็นไปตามกรรมตามกรรม

ถาม : พ่อท่านครับมีผู้นำศาสนาเป็นโตะอิหม่าม เป็นสมาชิกของเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ แห่งประเทศไทย ได้ฝากมาเชื่อเครือข่ายไร้สารพิษมาถวายพ่อท่านด้วยครับ

พ่อท่าน : เออ...ขอบคุณมากๆเลย อาตมาเองกับอิสลามหลายคนก็สนิทสนมกัน ตั้งแต่ คุณประยูรที่สร้างสวนสงบ อยู่บางกะปิที่มีต้นไม้อยู่เต็ม เขาเป็นอิสลามที่มากทำบุญที่สันติอโศก ทำบุญ เป็นแสนนาไม่ใช่น้อยๆ เงินแสนสมัยก่อนไม่ใช่น้อยๆเลย และอิสลามเขาไม่ทำบุญกับต่างศาสนา เขาเป็นอิสลามที่ถูกอิสลามด้วยกันว่า แต่แก่ไม่แคร์

ถาม : ในวาระ ๗๒ ปีของพ่อท่านอยากจะให้พ่อท่านกลับมาเป็นอุปชฌาย์สักครั้งหนึ่ง ครับ ผมคิดว่าคงจะมีสมณะเกิดขึ้นอีกหลายองค์เลยครับ ผมคนหนึ่งก็จะเป็นครับ

พ่อท่าน : อย่ามาดึงอาตมาให้ลงมาอีกเลย มันควรจะต้องเพิ่มอุปชฌาย์ขึ้นมาต่างหาก ถ้าอาตมาเป็นอุปชฌาย์ อาตมาก็ต้องดูแล ทุกวันนี้มันยังจะดูแลไม่ทั่วถึงเลย แล้วจะมาให้อาตมาไป เพิ่มอีก อายุก็มากขึ้น งานก็มากขึ้น คุณจะเอางานมาให้อาตมามากขึ้น คุณไม่กลัวบาปหรือ(เสียง หัวเราะ) จะครั้งเดียวหรือไม่ก็แล้วแต่เถอะ มันก็คือการเพิ่มลัทธิวิหริก เพิ่มลูกขึ้นมาอีก แก่แล้ว

นักประชาธิปไตยต้องเป็นนักการเมืองที่มีฐานะอยู่ระดับเดียวกับคน
รากหญ้า ไม่ร่ำรวย ไม่หัวสูง ไม่ข่ม ไม่ใหญ่ เป็นผู้เข้าใจในสังคมศาสตร์ที่ดี
เป็นนักเศรษฐศาสตร์บุญนิยมจริง ทำงานเพื่อประโยชน์แก่มหาชนที่เรียกว่า
พหุชนิตายะ ทำงานเพื่อความสุขของมหาชนที่เรียกว่า พหุชนสุขายะ
อนุเคราะห์โลกโดยแท้ โลกานุกัมปายะ

จะให้มีลูกขึ้นมาอีก โธ อายุ ๙๐ แล้วยังจะให้มีลูกอีก อาตมายกตัวอย่างนี้คงชัดเจนนะ

ถาม : ผมจบรัฐศาสตร์ ที่มีดีด็อกเตอร์จากนิต้า และอาจารย์นักปราชญ์ของประเทศ(ไม่ใช่
ของโลกเลยนะ)แสดงความไม่เห็นด้วยที่จะเอาศาสนาเข้ามาเกี่ยวกับการเมือง แม้จะยอมรับว่าชาวโศก
ทำชุมชนให้เข้มแข็งได้ดี ที่จริงแล้วการทำชุมชนให้เข้มแข็งก็คืองานการเมือง

พ่อท่าน : ใช่ เขาไม่เข้าใจว่าการเมืองของเรานี้ทำกับประชาชนจริงๆ เราไม่ได้ต้องการ
อำนาจรัฐ การเมืองของเราไม่ต้องการลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เราทำงานกับประชาชนจริงๆ
เท่านั้น แต่ทุกวันนี้ concept (ข้อคิดเห็น, ความคิด, มโนคติ) ของคนทั้งหลาย ทั้งโลกก็ว่าได้
เข้าใจการเมืองว่า คือการเข้าไปมีอำนาจรัฐ เพื่อบริหารจัดการกับประชาชนได้ และคนทำงานการเมือง
ก็คือคนที่เข้าไปทำธุรกิจที่มีเกียรติสูงสุด เพราะเป็นทางมาแห่งลาภยศสรรเสริญโลภียสุข

ถาม : ซึ่งพ่อท่านทำงานการเมืองกับประชาชน ในแบบโลกุตระมาตั้งแต่ยังไม่ตั้ง
พรรคเพื่อฟ้าดินแล้ว ใช่ไหมครับ?

พ่อท่าน : ใช่...อาตมาทำมาตั้งแต่ยังไม่ตั้งพรรค เมื่อมาจดทะเบียนทางนิตินัย อาตมา
ก็บอกพวกเราว่า งานการเมืองของพวกเราคือ ไม่ต้องไปทำงานการเมืองอย่างที่เขากันเลย เรา
ก็ทำอย่างที่ว่าโศกเรายังไม่เคยมีพรรคการเมืองมาเลยนั้นแหละ ทำอะไรก็ทำอย่างที่ว่าโศกทำ

อย่างเดิม คงเดิม เพียงแต่มีหมวกคำว่า “การเมือง” มาสวมเพิ่มเข้าไปเท่านั้น นอกนั้นก็เหมือนเดิม แล้วเราก็ทำของเรามา แต่คนอื่นเขาไม่เข้าใจ เพราะยังเข้าใจเพียงว่าการเมืองก็คืออย่างที่เขารู้เขา เป็นกันอยู่ในโลก เขาไม่รู้หรือว่าการเมืองโลกุตรจะเป็นอย่างไร การเมืองของเขาต้องมีอำนาจ ต้องสมัครเข้าไปเป็น ส.ส. ต้องมีตำแหน่ง ต้องได้รับเงินเดือนอย่างเพียงพอ ต้องมีอภิสิทธิ์ อะไรต่ออะไร อย่างที่สามัญเข้าใจกัน

ถาม : นั่นเป็น concept การเมืองอย่างที่เขารู้เข้าใจ แต่ก็ยังมีอาจารย์ในกลุ่มที่เห็นว่างานการเมืองไม่จำเป็นต้องมี ส.ส. ก็ได้ แต่เป็นการทำงานในระดับรากหญ้าครับ

ตอบ : ใช่...การเมืองอย่างที่เขารู้เข้าใจก็จะต้องเข้าไปจัดการ แล้วก็ไปอำนาจเข้าไปต่อรอง เข้าไปจัดการ เราเองเราไม่ต้องเข้าไปมีอำนาจต่อรองหรือจัดการ แต่เราสร้างคนให้เข้มแข็ง มีอำนาจในตัวเอง เราไม่ได้ต้องการเข้าไปมีอำนาจในรัฐสภา อย่างทุกวันนี้พรรคไทยรักไทยเข้าไปมีอำนาจในรัฐสภามี ส.ส. มาก จนกระทั่งกลายเป็นเผด็จการในรัฐสภาไปแล้ว จะโหวตที่ใด ฝ่ายค้านก็แพ้ทุกที (ถ้ามี ส.ส. ๔๐๐ ก็คงเป็นเผด็จการเบ็ดเสร็จ) **การเมืองที่มีวิป หรือการจำใจต้องยกมือ แหกพรรคไม่ได้ ไม่มีอิสระเสรีแต่อย่างนี้ ก็เป็นเผด็จการทั้งสิ้น ไม่ใช่ประชาธิปไตย** ถึงได้บอกว่าอย่างนั้นมันเป็นพรรคอำนาจเท่านั้น ที่นี้คนที่ไม่เข้าใจการเมืองหรือไม่เข้าใจประชาธิปไตยสมบูรณ์แล้วเอาตัวเองเข้าไปเป็นนักการเมือง ไปเป็นนายก เป็นรัฐมนตรี เป็น ส.ส. มีอำนาจในการจัดการ แล้วก็รวบรวมอำนาจจัดการ หรือหาวิธีใช้อำนาจจัดการ นั้นยังไม่ใช่ประชาธิปไตย นักการเมืองก็ไม่ใช่ นักการเมืองแต่เป็นนักกานเมือง เรียกนักกานเมืองเหมือนกัน แต่เป็น ก.ไก่-สระอา-น.หนู แปลว่า ตัดกิ่งข้างล่างต้นไม้ หรือควั่นเปลือกและกระพืดต้นไม้เพื่อให้ยืนต้นตาย เท่ากับเป็นผู้ตัดหรือทำลายต้นประชาธิปไตยนั่นเอง นักกานเมือง จึงไม่ใช่ นักการเมืองจริง นักการเมืองจริงจะเป็นผู้เข้าไปเสียสละเอาประชาชนเป็นพลังรวมจริงๆ จะไม่แบ่งอำนาจตนหรือแบ่งอำนาจพวก แต่จะให้ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจแท้ อย่างพวกเราขณะนี้กำลังเรียนกับสังคม เข้าไปในระดับรากหญ้า คนระดับสูงอย่างด็อกเตอร์หรือคนชั้นสูงจะเข้ามาเอาอย่างเราก็ได้ แต่เขาเหล่านั้นไม่เข้ามาหรอก เราก็ทำกับพวกรากหญ้านี้แหละได้ง่าย เพราะไม่มีอดีตมาก เพราะฉะนั้นเราทำงานทุกวันนี้ เป็นการเมืองชนิดใหม่ จะจำกัดความก็ยังไม่ถูก **การเมืองที่เราทำนี่เป็นการเมืองเหมือนไม่ใช่การเมือง เพราะไม่เป็นศักดิ์นา ไม่เป็นผู้หาผลประโยชน์ ไม่ใช่คนทำธุรกิจ แต่เป็นคนทำงานรับใช้สังคมเหมือนนักสังคมสงเคราะห์แท้ๆ เสียสละอย่างจริงใจ จึงไม่มีเจตนาที่จะแสวงลาภยศสรรเสริญสุข และสังคมจะเลียงดูอดหนุนคนทำงานสังคมสงเคราะห์ที่ไม่สะสมทรัพย์สินเลยนี้ไว้ นักประชาธิปไตยต้องเป็นนักการเมืองที่มีฐานะอยู่ระดับเดียวกับคนรากหญ้า ไม่ร่ำรวย ไม่หัวสูง ไม่ข่ม ไม่ใหญ่ เป็นผู้เข้าใจในสังคมศาสตร์ที่ดี เป็นนักเศรษฐศาสตร์บุญนิยมจริง ทำงานเพื่อประโยชน์แก่มหาชนที่เรียกว่า พหุชนพิชิตายะ ทำงานเพื่อความทุกข์ของมหาชนที่เรียกว่า พหุชนสุขายะ อนุเคราะห์โลกโดยแท้ โลกานุกัมปายะ**

ถาม : ไก่เลือกผู้ว่า กทม. แล้ว เราควรเลือกใครดี

ตอบ : อันนี้อิสระเสรีภาพ อย่าไปซีเรียสกับมัน เพราะการเมืองที่เราเข้าไปเกี่ยวข้อง

กับโลกเขา เราก็ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายกฎเกณฑ์ของโลกเท่านั้นก็พอ แล้วเราก็ใช้ปัญญาของเรา ควรเลือกใครก็เลือกไป ใช้ความจริงที่เราเห็นดีเห็นควรในคนผู้ใดก็ผู้นั้น อย่างนอนหลับทับสิทธิ์

ประเด็นการสนทนานอกไปจากนี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจรายละเอียดติดต่อที่ฝ่ายเผยแพร่มิได้

การก่อรูปทางอัตลักษณ์ของกระบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา

๒๐ ส.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโอศก ได้รับโทรศัพท์จาก น.ส.ชัตติยา ชัตติยวรา นักศึกษาปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขอสัมภาษณ์ของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อว่า การก่อรูปทางอัตลักษณ์ของกระบวนการเคลื่อนไหวทางศาสนา กรณีศึกษาชุมชนสันตือโอศก เนื่องจากคุณชัตติยาได้มาเก็บข้อมูลไปก่อนนี้แล้ว ครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เพิ่มเติม ในประเด็นที่ยังขาดอยู่เท่านั้น การสนทนาสัมภาษณ์ในครั้งนี้ใช้เวลาไม่นานนัก จากส่วนที่ได้สนทนาสัมภาษณ์ดังนี้

ชัตติยา : นมัสการค่ะ หนูทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสันตือโอศก เคยเข้าไปศึกษาในชุมชนค่ะ คือคราวนี้หนูเพิ่งสอบวิทยานิพนธ์เสร็จไป แต่ว่ามีบางประเด็นที่หนูตอบอาจารย์คณะกรรมการไม่ได้ค่ะ ยังขาดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องบทบาทของพระสงฆ์ที่หนูยังไม่ชัดเจนนะคะ ก็เลยอยากขอความรู้เพิ่มเติมจากพ่อท่านค่ะ

พ่อท่าน : อะไรล่ะ ประเด็นอะไร

ชัตติยา : การทำวิปัสสนาของพระชาวโอศกนี่ค่ะ หมายถึงอย่างไรคะ

พ่อท่าน : หมายถึงว่า การปฏิบัติหรือประพฤติโดยฝึกฝนให้เกิดปัญญารู้เท่าทัน ในศีลสมาธิ ปัญญา วิมุตติ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ ตลอดเวลาที่ตื่น เดิน นั่ง นอน หรือในทุกๆอิริยาบถ การทำวิปัสสนาที่อาตมาอธิบายนี้ ไม่เหมือนกับที่เคยเรียนๆกันมา ที่เคยเรียนกันมานั้นเขาสอนกันว่า วิปัสสนาต้องไปนั่งทำสมาธิ สะกดจิตลงไปที่จิตรวมเป็นหนึ่งเสียก่อน แล้วจึงเข้าไปทำวิปัสสนาอยู่ข้างในแก้วค้ำ โดยตาหูกมูกลิ้นกายไม่ทำหน้าที่ ปิดทวาร ๕ ข้างนอก ไม่รับรู้อะไรแล้ว อยู่ในแก้วค้ำรู้แต่อยู่ในทวารจิตเท่านั้น

ส่วนวิปัสสนาตามความรู้ของอาตมานั้น ไม่ใช่อย่างนั้น วิปัสสนาที่อาตมาพาทำ ไม่ใช่ไปนั่งหลับตาทำสมาธิ แต่ล้มตามีชีวิตปกติ มีความรับรู้อยู่ครบทั้ง ๖ ทวาร ทั้งตาหูกมูกลิ้นกายใจ ขณะที่สัมผัสสัมผัสอยู่ทุกทวาร แล้วฝึกตนให้มีสติสัมปชัญญะรู้เท่าทัน เมื่อสัมผัสอะไรทุกอย่างต้องพยายามอ่านรู้ทั้งสภาพภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม ต้องฝึกเข้าไปรู้อาการภายในจิต ขณะที่กำลังสัมผัสสัมผัสพันธุอยู่กับทุกอิริยาบถให้ได้ และฝึก“ธัมมวิจย” คือ วิจัยอาการต่างๆ โดยเฉพาะอาการที่มันเกิดอยู่ในจิต แยกแยะให้ออกว่า อารมณ์หรือเวทนาอย่างไรเป็นสุขเวทนา อย่างไรคือ

ใช้มรรคองค์ ๘ ปฏิบัติตลอดเวลา ทั้งเวลาติดนิกรดำรงอะไรอยู่ ก็ปฏิบัติ ให้เกิดสัมมาสังกัปปะ เวลาพูดก็ปฏิบัติให้เกิดสัมมาวาจา ในขณะที่ทำอะไร อยู่ทุกอย่างก็ปฏิบัติให้เกิดสัมมาภัมมันตะ ประกอบอาชีพการงานอยู่ ก็ปฏิบัติ ให้เกิดสัมมาอาชีวะ นี้อือ วิปัสสนาให้เกิดฌาน ให้เกิดวิมุตติ ปฏิบัติทั้ง ๗ องค์ มรรคนั้นแหละจะสั่งสมธรรมะลงไปเป็น “สัมมาสมาธิ”

ทุกขเวทนา อย่างเป็นสุขทุกขมสุขเวทนา เป็นต้น แยกแยะแตกต่างออกไปถึง เวทนา ๒ สภาพ เวทนา ๓ สภาพ ๕ สภาพ ๖ สภาพ ๑๘ สภาพ ๓๖ สภาพ จนถึงที่สุด ๑๐๘ สภาพ ดังนี้ แม้ “จิตในจิต” ก็ต้องฝึกให้รู้แจ้งจนครบ “เจโตปริยญาณ ๑๖” หรือ “ธรรมในธรรม” ก็สามารถเรียนรู้ความจริงว่า ธรรมอย่างไรเป็นกุศลธรรม อย่างเป็นอกุศลธรรม หรือโลกียธรรม-โลกุตระธรรม ต่างกันอย่างไร สังขตธรรม-อสังขตธรรม คืออย่างไร เป็นต้น ต้องรู้ของจริงในปรมาตถธรรมทั้งปวงที่เกิดในจิต คุณภาพของ “ธัมมวิจย” จะต้องมีคุณสมบัติถึงขั้น “สัมโพชฌงค์” ที่เดียว หมายความว่า “ธัมมวิจย” ต้องมีคุณภาพระดับสามารถปฏิบัติแล้วเกิดการตรัสรู้ เป็นองค์แห่งการตรัสรู้ นี้อือ วิปัสสนา ต้องรู้เห็นของจริงตามความเป็นจริงในขณะที่มันเกิดมันเป็นอยู่จริง ก็เลสเป็นอย่างไร กำลังปฏิบัติต่อสู้กับ ก็เลส และลดกิเลสอยู่นั้นเป็นอย่างไร ก็รู้แจ้งเห็นของจริงทุกประการทุกขณะหรือพยายามรู้แจ้งของจริง ให้มากที่สุด วิปัสสนากันในขณะที่มีชีวิตทำงานทำการอยู่เป็นคนมีอิริยาบถปกติสามัญ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน วิปัสสนาได้ในทุกท่าแหละ ไม่ใช่ไปวิปัสสนาหรือไปคอยรู้้อยู่แต่ในแก้วค้ำขณะ นั่งทำสมาธิเท่านั้น

ขัตติยา : ไม่ใช่หลับตา นั่งสมาธิอย่างเดียว

บ่อก่าน : นั่งหลับตาเขาก็บอกว่าเป็นสมาธิของเขา วิปัสสนาก็เป็นแบบของเขา ซึ่งมัน

อยู่ในภวังค์ แต่ของชาวโศกนั้นวิปัสสนาตลอดเวลา ต้องมาศึกษาตีๆ ต้องค่อยมาอธิบายแล้ว
เรียบเรียง เพราะมันไม่เหมือนกัน เขาเรียนเขาไม่ได้เรียนแบบนี้ เขาเรียนแต่ไปนั่งสะกดจิตแล้วก็ศึกษา
กันอยู่แต่ในภวังค์ จึงเข้าใจไม่เหมือนกัน วิปัสสนาก็เลยไปคนละเรื่อง อยู่ในภพในภวังค์มัน
ก็ไม่ค่อยรู้เรื่องชัด มันอยู่ในภพ มันไม่ขึ้นรับวิถี มันถูกคลุมอยู่แต่ในภวังค์ มันจึงไม่ครบครัน

ขัตติยา : หมายความว่าของโศก ไม่ว่าจะทำงานทำการอะไรก็พิจารณาไปตลอดเวลา

พ่อท่าน : ใช่ ใช้มรรคองค์ ๘ ปฏิบัติตลอดเวลา ทั้งเวลาคิดนึกดำริอะไรอยู่ ก็ปฏิบัติให้
เกิดสัมมาสังกัปปะ เวลาพูดก็ปฏิบัติให้เกิดสัมมาวาจา ในขณะที่ทำอะไรอยู่ทุกอย่างก็ปฏิบัติให้เกิด
สัมมากรรมมันตะ ประกอบอาชีพการงานอยู่ ก็ปฏิบัติให้เกิดสัมมาอาชีพะ นี่คือ วิปัสสนาให้เกิดฌาน
ให้เกิดวิมุตติ ปฏิบัติทั้ง ๗ องค์มรรคนั้นแหละจะส่งสมรรถนะลงไปเป็น“สัมมาสมาธิ” สัมมาสมาธิ
ของชาวโศกไม่ใช่ไปนั่งหลับตาสะกดจิต แต่เกิดจากการปฏิบัติมรรค ๗ องค์ มรรคมี ๘ ใช่มั๊ย ก็
ปฏิบัติทั้ง ๗ องค์นี้แหละจะทำให้เกิด“สัมมาสมาธิ” ปฏิบัติสมาธิที่เรียกว่า“สัมมาสมาธิ”นี้ปฏิบัติทุกขณะ
ในท่ายืน เดิน นั่ง นอน ทำอะไรอยู่ก็ตาม ทุกเวลาทุกโอกาส จึงจะเป็น“สัมมาสมาธิ”ที่เกิดจาก
การปฏิบัติ“มรรคองค์ ๘” ไม่ใช่“สมาธิ”ที่เกิดจากการนั่งหลับตาสะกดจิต นั่นไม่ใช่สมาธิที่เกิดจาก
การปฏิบัติ“มรรคองค์ ๘” แต่เป็นสมาธิที่แยกเอาแต่นั่งสมาธิไปปฏิบัติ สมาธิจึงต่างกัน วิปัสสนาก็ต่างกัน
ที่พูดตอนนี้นั้นก็คร่าวๆเท่านั้น มันต้องมาอ่านหนังสือมีรายละเอียดอีกเยอะที่จะเอาไปทำวิทยานิพนธ์

ขัตติยา : ค่ะ พอดีหนูก็ได้อ่านคร่าวๆ เกี่ยวกับสมาธิที่พ่อท่านได้พูดไว้ในวารสารนะคะ
ก็พอจะเข้าใจบ้างแล้วค่ะ ถ้าในส่วนของพระสงฆ์นี้ค่ะ การทำวิปัสสนาเหมือนอย่างพระฆังนอกท่านี
ไม่มีใช้ไหมคะ นั่งสมาธิไม่มีส่วนที่ละเอียดอ่อนอย่างนั้นใช่ไหมคะ

พ่อท่าน : ที่ยืน เดิน นั่ง นอน นี่แหละละเอียดอ่อนครบครันกว่านั่งหลับตาทำสมาธิ
นั่งสะกดจิตแล้วไปทำวิปัสสนาอะไรนี่มันง่าย มันไม่ละเอียดอ่อนอะไรหรอก นั่งสะกดจิตแล้วอยู่ในภพ
นั่งคิดพิจารณาอยู่ในภพมันแคบๆ มันไม่เกิดความรู้ที่กว้างขวาง ครบครัน และไม่เป็นสภาวะจริง
ไม่มีปรากฏการณ์จริง ไม่รู้เรื่องของชีวิต ไม่รู้เรื่องของมนุษย์อะไรมากมาย แต่การปฏิบัติวิปัสสนาอย่าง
ที่อาตมาพาทำอยู่นี้ มันจะรู้เป็นสภาวะจริงทั้งของตน และเรื่องของสังคม รู้เรื่องของมนุษย์ รู้จักกิเลส
รู้จักเหตุ เกิดจริงเป็นจริง แล้วก็ละกิเลสจริงๆ มันจะกว้างขวางพิสดารมากมายกว่าเยอะเลย

ขัตติยา : คือต้องให้สัมผัสสัมพันธ์กับมนุษย์

พ่อท่าน : มนุษย์ สัตว์ สิ่งของ ชีวิตไม่มีชีวิตทุกอย่างเลย จะมีประโยชน์ต่อชีวิตจริงๆ

ขัตติยา : แล้วก็ในเรื่องการศึกษาของพระชาวโศก ที่นั่นมีกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาของ
พระสงฆ์อย่างไรบ้างคะ

พ่อท่าน : การศึกษาก็ศึกษาธรรมวินัย ศึกษาคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้วก็เอามาพิสูจน์
ปฏิบัติ

ขัตติยา : จากพระไตรปิฎกหรือคะ

พ่อท่าน : จากพระไตรปิฎกเป็นหลัก

ขัตติยา : เป็นภาษาไทยหรือคะ หรือว่าอย่างไร

พ่อท่าน : ใช่ ภาษาไทย บาลีเราไม่ได้เรียนมากเท่าไร เพราะทุกวันนี้เขาแปลมาเป็นภาษาไทยหมดแล้ว หลายเจ้าแล้ว บาลีก็เอามาอ้างอิงเอามาประกอบอะไรก็ได้ เราก็คือศึกษาบ้าง แต่ว่าเราไม่ได้ศึกษาบาลีเป็นหลัก อาศัยท่านผู้รู้ที่ได้ศึกษามาแล้ว ก็ขอบคุณท่านที่ได้แปลบาลีไว้ให้เราได้อีกศึกษา มันมีความกว้างขวางแล้ว มันสะดวกแล้ว เราก็ก็น่าจะไปเสียเวลา

ขัตติยา : ก็คือพระสงฆ์นี้จะหาความรู้จากพระไตรปิฎกที่ได้แปลมาแล้วใช่ไหมคะ

พ่อท่าน : ใช่ ที่แปลมาแล้ว และเราก็เอามาปฏิบัติ การปฏิบัตินี้แหละถึงจะได้รู้ความจริงในพระไตรปิฎก เพราะว่าปฏิบัติแล้วจะรู้ความจริง แล้วเทียบเคียงกับพระไตรปิฎก รู้ภาษาก็เป็นเหมือนแผนที่ ปฏิบัติแล้วมีมรรคผลอย่างไร ก็ตรวจสอบตามพระไตรปิฎกมันก็จะตรงกันทั้งหมดแหละ

ขัตติยา : แล้วมีการสนับสนุนพระในเรื่องการศึกษาอย่างไรบ้างคะ

พ่อท่าน : ก็ต้องศึกษาตามที่พระพุทธรูปเจ้าทรงสอนนั่นแหละ

ขัตติยา : คือว่ามีการส่งไปเรียนข้างนอกเพิ่มเติมไหมคะ เช่นมหาวิทยาลัยสงฆ์อย่างนี้

พ่อท่าน : โอ๊ย ไม่เรียนๆ มหาวิทยาลัยสงฆ์เอาตามไม่เห็นด้วย ที่เขาสอนๆกัน มันไม่ใช่วิชาที่จะพาไปบรรลุธรรม ไม่ใช่วิชาของพระเสียทีเดียว มันเป็นวิชาของโลกๆ ไม่เข้าเรื่องเท่าไรของเราก็เรียนอยู่แล้ว เราเรียนหลักการ เมื่อมาบวชแล้วก็เรียนธรรมะเป็นหลัก เพราะธรรมะของพระพุทธรูปเจ้าจริงๆก็คือ การรู้จักกิเลสของตัวเอง รู้จักชีวิตที่จะอยู่กับมนุษย์ เพราะฉะนั้นมันจะรู้ทั้งสองด้านนั่นแหละ โลกมันก็จะรู้เพราะมันคือ ตัวที่เต็มไปด้วยกิเลสแท้ๆ ธรรมะก็จะรู้คือ การลดละกิเลสที่โลกเป็นอยู่มีอยู่นี้เอง โลกุตระของพระพุทธรูปเจ้ามันจะรู้ไปพร้อมๆกันทั้งความเป็นไปของโลกโลกียะและความเป็นไปของโลกุตระ มันไม่ได้แยกกันหรอก ที่ไปแยกส่วนกันนั่นมันผิด

ขัตติยา : อย่างที่ท่านว่าแยกส่วนกัน อย่างข้างนอกนี้ เขาเรียนวิชาอื่นๆ เขาอาจจะมองตรงจุดนี้หรือเปล่าคะ พระนี่ก็ต้องเรียนเรื่องอื่นๆด้วยนอกจากธรรมะ

พ่อท่าน : เขาไม่ได้เรียนธรรมะอย่างที่จะเข้ามาปฏิบัติจริงนะสิ เรียนรู้วิชาของโลกไปเรื่อยเหมือนชาวโลกเขาเรียนกัน แต่ของเราเรียนหลักปฏิบัติของพระพุทธรูปเจ้าแล้วเอามาปฏิบัติจริง ก็จรรู้จักความรู้ของชาวโลกไปด้วย เพราะการปฏิบัติลืมนตาแบบมรรคองค์ ๘ ไม่ได้หนีไปอยู่ป่าเขาถ้ำอย่าง ที่หลงผิดกันอยู่ขณะนี้ ไม่ได้หนีสังคม การปฏิบัติตามทางไปสู่นิพพานของพระพุทธรูปเจ้าคือปฏิบัติมรรค ๘ เมื่อปฏิบัติถูกต้องเป็นสัมมาทิฏฐิจริงมันก็จะรู้ปรมาตถธรรม รู้อารมณ์ อ่านจิตอ่านใจเป็นแล้วเราก็จะรู้สัมผัสที่เกี่ยวข้อง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เกี่ยวข้องกับการงาน กับบทบาทการกระทำ กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม จะรู้ไปหมดเลย แต่อย่างที่เขาเรียนกันนั่นนะมันเป็นเรื่องวิชาการข้างนอก เขาไม่ได้เรียนเอามาปฏิบัติอย่างที่เรากำลังทำกัน เพราะฉะนั้นเขาจะไม่บรรลุธรรมจริงเลย แต่ของเราจะต้องเรียนให้บรรลุธรรมผลจริง ๆ

ขัตติยา : แล้วพ่อท่านมองความเป็นพระนี่ว่าหมายถึงอะไรคะ ความเป็นพระนี่ควรจะเข้าไปมีบทบาทต่อสังคมมากน้อยแค่ไหนคะ

พ่อท่าน : พระก็ต้องช่วยสังคมอยู่แล้ว พระก็คือตัดกิเลสตัวเองแล้วก็จะไปช่วยสังคมจริง ถ้าตัดกิเลสไม่จริงก็จะไปหลอกสังคมต่อไป แล้วมันก็จะหลอกซับซ้อนอย่างทุกวันนี้ เช่น หลอกพรมน้ำมนต์ หลอกพระเครื่อง หากินทางมีวิธีการอย่างโน้นอย่างนี้ หนักเข้าวิธีทำล้างเซชิงอะไรก็แล้วแต่ หลอกกันจนกระทั่งคนไม่เข้าใจ นึกว่าศาสนาพุทธเป็นอย่างที่เป็นอยู่ ส่วนมากเลยนี่มันไม่ใช่เลย ไม่ใช่ศาสนาพุทธ เป็นเรื่องนอกรีตนอกทาง อย่างดีก็สอนให้เป็นคนดีแบบโลกีย์สามัญ ซึ่งนั่นศาสนาไหนๆเขาก็สอน ในสังคมวิทยารวมดาเขาก็สอน ยังไม่ใช่ทฤษฎีของพุทธศาสนา ที่เป็นโลกุตระ ซึ่งจะได้ทั้งคุณธรรมที่เป็นกุศลโลกีย์ตามที่ศาสนาอื่นสอน และจะได้ทั้งคุณธรรมที่เป็นโลกุตระ ประโยชน์ ๒ ส่วนไปพร้อมกันเลย เป็นอุกฤษฏ์ ทะลุวันทีเดียว

ขัตติยา : แล้วในเรื่องความสัมพันธ์กับพระอื่นๆที่เข้ามาในสันติอโศก ไม่ทราบว่ามีพระจากที่ไหนบ้างที่เข้ามาเป็นพระปฏิบัติในสันติอโศก

พ่อท่าน : ก็มากันเรื่อยๆ เขามากันเอง มาศึกษากัน มีอยู่ตลอดเวลา เข้าพรรษาก็ยังมีอยู่หลายรูป

ขัตติยา : แล้วในความสัมพันธ์กับพระในท้องถิ่น อย่างพระทางอีสานพระปฏิบัติอย่างนี้ มีความสัมพันธ์กับอโศกหรือไม่คะ

พ่อท่าน : สัมพันธ์ เราไม่ได้เป็นศัตรูกับใคร ไม่ได้ไปทะเลาะวิวาทกับใคร เขามาสัมพันธ์กับเรา แต่เราเองเราอยู่อย่างเรียบง่ายเนื้อเรียบง่าย ใครมาสัมพันธ์กับเรา เราก็รับ แต่เราเองไม่ไปจู้จี้จ้านไม่ไปจู้จี้จ้านกับพระวัดอื่นๆท่าน แต่ส่วนตัวพระองค์ไหน หรือแม่แต่วัดไหน เจ้าอาวาสวัดไหนที่จะมาสัมพันธ์กับเรา เราก็ร่วมสัมพันธ์ได้ไม่มีปัญหาอะไร ปฏิบัติตามธรรมตามวินัยมีไว้ชัดเจนอยู่แล้ว

ขัตติยา : เช่นอะไรบ้างคะ

พ่อท่าน : ใครจะมาร่วมฟังธรรมปฏิบัติศึกษากับเราก็ได้ เพราะเราเองไม่ได้สงสัยสำหรับการศึกษาด้านศาสนาของพระนอกๆที่เป็นกันอยู่ เราไม่สงสัย เราก็คือเราของเรา เราพอของเราอยู่แล้ว เราคิดว่าของเราสมบูรณ์ถูกต้องกว่า ในการศึกษาศาสนา แต่ที่นี้ทางด้านนอกจะเข้ามาศึกษากับเราบ้าง เราก็สัมพันธ์กับเขา แต่เราไม่จำเป็นต้องไปแสวงหาการศึกษาจากข้างนอก

ขัตติยา : แล้วเรื่องของพระสงฆ์กับบทบาทในการพัฒนาทางการเมืองที่ท่านเห็นอย่างไร

พ่อท่าน : เรื่องนี้จะต้องพูดกันยาว เพราะคนทั่วไปเข้าใจการเมืองไม่ได้ การเมืองอย่างโลกย์ๆทุกวันนี้เนี่ย เราไม่เกี่ยวข้องหรอก เราไม่เอาด้วย เพราะการเมืองทุกวันนี้มันใช้ไม่ได้ เราไม่ร่วม เราไม่เอาด้วย เพราะมันละเออะ แล้วมันก็พาเสีย แต่การเมืองจริงๆแล้วเนี่ยเราทำ เราเรียกว่า **การเมืองบุญนิยม** ซึ่งมันเป็นคนละ Concept (ข้อคิดเห็น หรือโมเดล) คนละ Vision คนละวิสัยทัศน์ คนละมโนทัศน์

ขัตติยา : แล้วพระสงฆ์มีส่วนอย่างไรละคะ

พ่อท่าน : พระสงฆ์ก็ช่วยกันทำงานกับสังคมเหมือนกัน เป็นแต่เพียงถ้าพระก็เน้นทางด้านจริยธรรม เน้นทางด้านคุณธรรม แม้กิจกรรมทางโลกเราก็สอดใส่คุณธรรมเข้าไปให้ได้ทั้งหมด ดังนั้นกิจของฆราวาสก็ต้องเป็นกิจที่มีคุณธรรม เราก็ดสอนเขาให้ความรู้เขา พาเขามีคุณธรรมทั้งหมดแหละ

ขัตติยา : หมายความว่าเป็นที่ปรึกษาของฆราวาส

พ่อท่าน : เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้ช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำ ช่วยบริหารอะไรไปบ้าง แต่ไม่ไปรับหน้าที่ของฆราวาสเขา ไม่ไปแย่งงานเขาทำ ต้องทำเท่าที่วินัยพระพุทธเจ้าตีกรอบไว้ เราเน้นทางด้านจิตวิญญาณ ทางด้านคุณธรรม ซึ่งสอดแทรกเข้าไปในทุกอิริยาบถของคนได้ทุกคน คือแบ่งกันนะ ถ้าทางฆราวาสเขาก็ทำงานประสานกัน จะไปทำงานการเมือง ทำการค้าขาย เป็นต้น ฆราวาสของชาวอโศกที่จะไปทำงานการเมืองทำการค้าก็ทำไป ฆราวาสเขาก็ทำได้ตามสิทธิของเขา ก็ทำงานทางโลกแบบมีตำแหน่งหน้าที่ มีการรับผิดชอบอะไรต่ออะไร เป็นการกระทำตามกฎหมายเขาก็ทำได้ เราก็บอกให้เขาทำการเมืองการค้าที่มีคุณธรรม แต่พระไม่ไปวุ่นวายล้วงลูกกินตัว ไม่ไปรับตำแหน่งทางกฎหมายหรือตำแหน่งทางโลกอะไรที่เขาตั้งกันขึ้นมาอีก ไม่เป็นแต่เพียงช่วยเหลือเฟ้อพายอยู่ทางด้านศีลธรรม

งานที่มีชื่อเสียงระดับโลก พ่อท่านพิจารณาหรือไม่ว่าอย่างไร

๑๓ ส.ค. ๒๕๔๗ ได้รับโทรสารแจ้งการจัดงานของกระทรวงเกษตรฯ มีชื่อว่า **“มหกรรมข้าวโลก”** เนื่องด้วยเป็นปีข้าวสากล ปี ๒๕๔๗ สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ได้มีมติให้ข้าวเป็นอาหารหลักของโลก มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานนี้อยากจะให้ชาวอโศกไปร่วมด้วย

โดยจะมีการมัดข้าวมัดกระทะใหญ่ที่สุดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๕ เมตร เขาอยากให้มีข้าวกล้องมัดแบบมังสวิรัตด้วย โดยกระทะแบ่งเป็น ๔ ส่วนให้ข้าวมัดมังสวิรัตเป็นส่วนหนึ่ง

พ่อท่านเกรงว่าผู้ที่จะทำจริงๆจะทำได้ไหม เพราะกระทะใหญ่ๆอย่างนี้พวกเราไม่เคยทำมาก่อน จึงให้ผู้ไปรับงานมาไปประสานกับผู้ที่ทำก่อน

๑๘ ส.ค. ๒๕๔๗ ได้รับแจ้งจากฝ่ายที่จะไปทำอาหารว่า พวกเราอาสาทั้งหลายคนที่จะไปร่วมงานนี้ โดยผู้จัดได้ให้บู้เราพิเศษโดยไม่คิดเงิน สำหรับไปออกร้านขายอาหารได้ด้วย ขณะที่

พ่อท่านอยากให้ผมฝึกไร่สารพิษไปประกอบในการทำข้าวผัด ก็ได้รับแจ้งว่าสูตรข้าวผัดนั้น พ.ต.หญิงศิริลักษณ์ ศรีเมือง เป็นผู้คิดจะมีธัญพืชต่างๆ ข้าวโพด เผือก แครอท พักทอง มะม่วงหิมพานต์ งานนี้ พ.ต.หญิงศิริลักษณ์ รับเป็นหัวเรือใหญ่เอง นอกจากนี้ผู้จัดแจ้งว่าทะเลที่จะใช้ยาว ๒ เมตร ส่วนพื้นที่ของเราที่จะผัดทำประมาณ ๔ x ๔ เมตร ซึ่งจะต้องใช้คนผัด ๑๐ คน ทางผู้จัดขอให้เราผัดไปก่อน ๔๐ ก.ก. และไปผัดอีกรอบ ๑๐ ก.ก. คำนวณแล้วต้องหุงข้าวใช้หม้อเบอร์ ๕๐ ประมาณ ๑๐ หม้อ ส่วนเครื่องแต่งกายนั้นทางผู้จัดจะตัดให้เราใหม่เหมือนกัน

พ่อท่านเห็นว่าเรื่องเครื่องแต่งกายนั้นอย่าให้เราต้องเสียวัฒนธรรมของเรา เราก็แต่งของเราไปตามปกติที่แหละ แล้วเขาจะเอาเอี่ยมมาให้สวมก็ไม่ว่า แต่ไม่ต้องถึงกับต้องไปแต่งตัวใหม่ให้เป็นอย่างเขา แม้เอี่ยมของเขาจะโฆษณาอะไรของเขาเราก็ไม่ว่า แต่อย่ามาให้เราต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมการแต่งกายของเราเลย เพียงแต่เครื่องแต่งตัวเสื้อผ้าของเราให้สะอาดสะอาดอันนี้ก็พอแล้ว เราใส่อย่างของเราให้เป็นสัญลักษณ์ของเรา

เมื่อผู้ประสานงานแจ้งเรื่องมาจะนิมนต์พ่อท่านไปร่วมดูงานนี้ด้วย ในวันที่ ๓๑ ส.ค.- ๕ ก.ย. โดยจะจัดที่พิพิธภัณฑสถานการเกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งอยู่ที่อำเภอคลองหลวง ปทุมธานี พ่อท่านปฏิเสธว่าเป็นงานที่เขาจัดประกวดแข่งขันกันกันอย่างนี้ สมณะจะไปวุ่นวายทำไมละ ไม่เอา ไม่ไปหรอก

๒๐ ส.ค. ๒๕๔๗ ได้รับโทรศัพท์แจ้งว่าการจัดงาน “มหกรรมข้าวโลก” ผู้จัดขอเลื่อนออกไปเป็นเดือนกันยายน สาเหตุที่ต้องเลื่อนก็เพราะร้านค้าต่างๆประมาณ ๕๐ กว่าร้านค้า ที่เขาไปติดต่อให้มาร่วมงานเขามากันไม่ได้ เพราะสภาวะน้ำท่วม

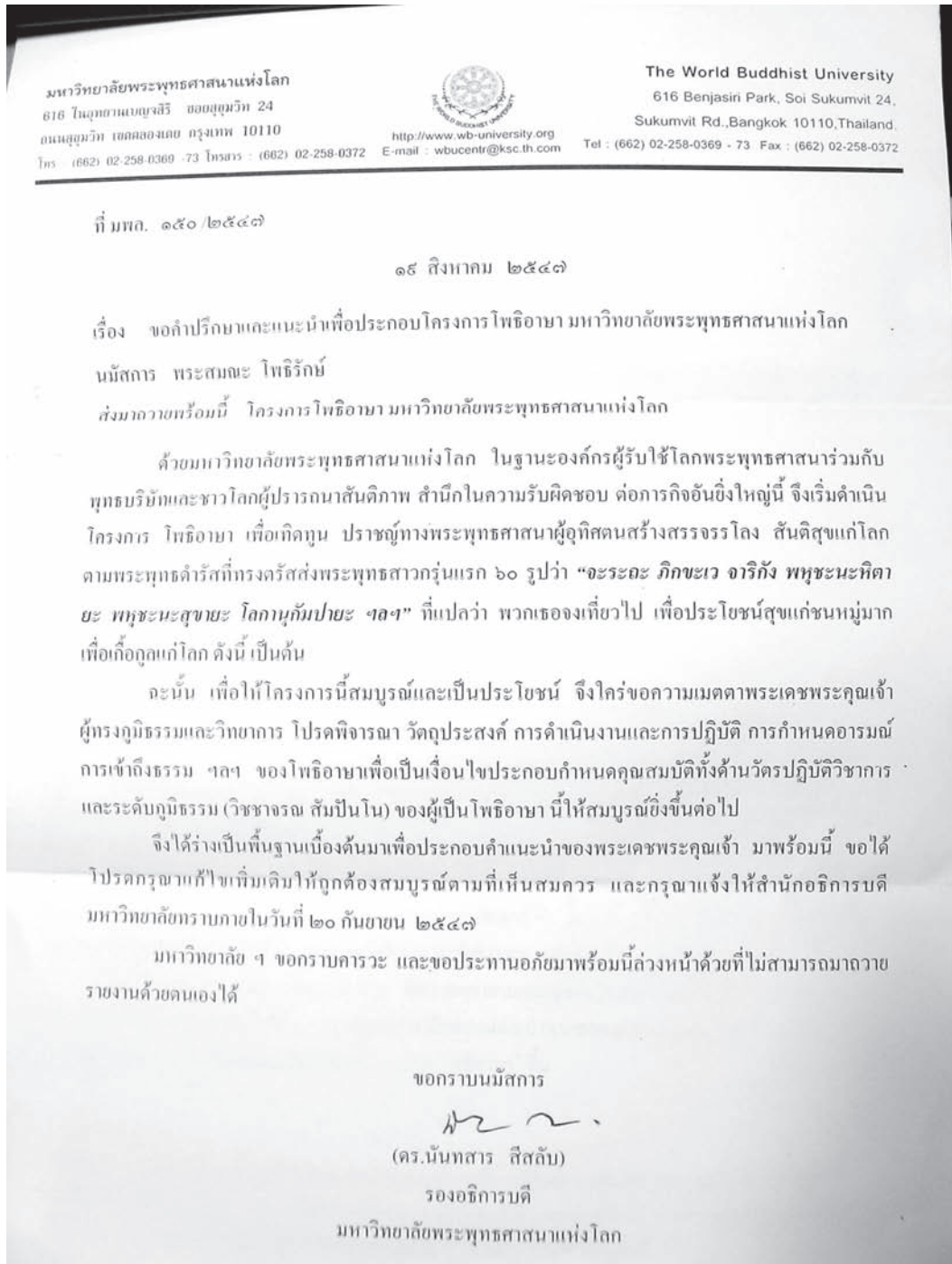
ที่สุดแล้วเมื่อถึงวันงานจริงๆทางเราก็ไม่ได้ไปร่วม เพราะกิจกรรมเราก็มี ไม่สะดวกที่จะไปร่วมด้วย แต่งานนี้ข้าพเจ้าคาดคิด คิดว่าพ่อท่านจะปฏิเสธตั้งแต่ต้น เพราะงานที่มีโครงสร้างงานใหญ่ๆ แต่สาระไม่มีอะไรเท่าไรเลยแบบนี้ พ่อท่านไม่เห็นดีด้วยมาหลายต่อหลายงานแล้ว

๒๕ ส.ค. ๒๕๔๗ ได้รับโทรศัพท์สอบถามความเห็นพ่อท่าน เนื่องจากทางเราได้รับการติดต่อจากกลุ่มที่จะจัดงานวันสันติภาพโลก เขาอยากให้เราไปร่วมกิจกรรมกับเขาด้วย ในวันที่ ๒๗ ส.ค.นี้ พ่อท่านเห็นควรไปร่วมด้วยหรือไม่อย่างไร

พ่อท่านตอบว่า “สิ่งที่เราทำอยู่นี้ไปสู่สันติภาพที่จริง แต่ที่เขา กำลังจะจัดทำกันนั้นมันเป็นเรื่องของพิธีกรรม ก็ให้เขาทำกันไป เราคงไปร่วมด้วยไม่ได้ เราไม่มีเวลา งานของเราที่ทำอยู่ก็เพื่อทำให้เกิดสันติภาพโลกอยู่แล้ว ก็ตอบเขาไปว่าที่เราทำสันติภาพหนึ่งนาที่ทุกเที่ยงตรงนั้น เราก็ยังทำกันอยู่ ส่วนที่จะทำอะไรมากไปกว่านั้นในวันที่ ๒๗ นี้เราไม่ได้ทำ”

เป็นเรื่องแปลกอีกเรื่องหนึ่ง ระหว่างสองงานที่มีชื่อใหญ่ระดับโลก ทำไม่ไม่ใช่ลักษณะประสานจุดร่วม สงวนจุดต่าง ทำไม่ไม่สร้างสัมพันธ์ ไม่สร้างพันธมิตรละ ถ้ามองอย่างเฉินๆเปลือกๆ งานนี้ก็ยังเป็นงานโน้มไปในทางจิตวิญญาณมากกว่างานมหกรรมข้าวโลก ซึ่งค่อนข้างจะเป็นเรื่องของวัตถุเป็นหลักด้วยซ้ำ แต่พ่อท่านกลับเห็นว่าควรไปร่วมมากกว่างานอย่างนี้ นี่ก็ต้องศึกษาความลึกซึ้ง

๒๙ ส.ค. ๒๕๔๗ ได้รับจดหมายเจ้าหน้าที่ของใช้คำว่า นมัสการ พระสมณะโพธิรักษ์ ภายในซองเป็นหนังสือเชิญจาก ดร.นันทสาร สีสลับ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก เรื่องขอคำปรึกษาและแนะนำเพื่อประกอบโครงการโพธิอาษา มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก ดังปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายดังนี้

หลายวันต่อมา ๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโอศก พ่อท่านระลึกได้ว่าจะต้องตอบหนังสือเชิญของมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก จึงให้ข้าพเจ้าโทรศัพท์ติดต่อตามที่อยู่ที่มีในเอกสารนั้นจากการสนทนาดังนี้

พ่อท่าน : เจริญธรรม

ดร.นิณสสาร : นมัสการพ่อท่านโพธิรักษ์นะคะ (ใช่) ผมนั่นทสารถะครับ

พ่อท่าน : คืออาตมาได้รับจดหมายมาหลายวันแล้ว ขออภัยที่ติดต่อมาช้า

ดร.นิณสสาร : ไม่เป็นไรครับ คือผมนมัสการท่านก่อนว่า พอตีมือให้อาจารย์บุญถิ่นจันทร์มนตรี ซึ่งจบประโยค ๙ จากวัดเบญจมฯ ร่างโครงการโพธิอาสาขึ้นมา (อ้อ) ท่านอายุประมาณ ๗๓-๗๔ ปีนี้ ท่านก็บอกว่าในบั้นปลายของชีวิตนี้อยากจะฝากอะไรเอาไว้หน่อย ก็เลยเป็นสิ่งที่ลบลับนดาลใจท่านที่อยากจะให้มีโครงการโพธิอาสาหน้าครับ ถึงได้ปรึกษาผู้รู้ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องว่าน่าจะให้ได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งพระเดชพระคุณด้วย

พ่อท่าน : อาตมาได้อ่านดูแล้ว เรื่องอะไรต่างๆข้ออื่นๆอะไรอาตมาก็ไม่มีปัญหาอะไรหรอก ที่เป็นหลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ วันเวลาดำเนินการอะไรต่างๆไม่มีปัญหา แต่ว่าพูดถึงเนื้อหาเนี่ย อาตมาไม่รู้จะว่าอย่างไร เพราะว่าเนื้อหาวิธีปฏิบัติที่ดี เนื้อหาความรู้ที่ดี พูดก็พูดเถอะ **ก็รู้อยู่แล้วว่าอาตมากับกลุ่มกระแสหลักทั้งหมดเนี่ย มีวิถีต่างกันแน่นอน วิธีปฏิบัติต่างกัน** (ครับ) แม้จะใช้ภาษาว่านิพพานร่วมกัน แต่คำว่ไปนิพพานก็คงจะคนละรูปชะแล้ว แม้แต่วิธีปฏิบัติอย่างคำว่าสมาธิ มันก็คนละอย่างกัน (ครับ) เพราะฉะนั้นวิธีปฏิบัติของกระแสหลักทางโน้นอาตมาก็เห็นก็รู้ แต่อาตมาเห็นว่ามันไม่ตรงทาง ถึงได้แยกมาปฏิบัติเอง อย่างที่พาทำ จนเกิดหมู่เกิดกลุ่มจนคนเห็นมรรคผลตามทีอาตมาได้พาปฏิบัตินี้ ที่นี้ที่เขียนมานี้เปรียญ ๙ ก็แน่นอน ความหมายต่างๆ เนื้อหาต่างๆก็ต้องเหมือนกันกับกระแสหลักแน่นอน ที่นี้อาตมาก็ไม่บังอาจไปแก้ไขอะไรแน่นอน

ดร.นิณสสาร : เป็นพระคุณอย่างยิ่งพระคุณท่าน คืออยากจะได้อ่านข้อคิดเห็นแล้วจะได้นำมาบูรณาการกันให้ได้ประโยชน์สูงสุดนะครับ คือที้อาจารย์บุญถิ่นเขียนนั้น ส่วนใหญ่ก็คำนึงถึงพระไตรปิฎกเป็นหลักนะครับ

พ่อท่าน : อาตมาก็ยืนยันพระไตรปิฎกเป็นหลัก แต่ความเห็นมันเอียงไปคนละข้างจริงๆ อาตมาขอยืนยันว่าเอาพระไตรปิฎกเป็นหลัก และไม่เกี่ยวข้อง ไม่นิยมมรรคกถาจารย์ด้วย (อ้อ ครับๆ) โดยเฉพาะแม้แต่ของท่านพุทธโฆษาจารย์ วิสุทธิมรรคนี้อาตมาว่ามันออกนอกจิตพระพุทเจ้าแล้ว เพราะมันเป็นไปในทางฤทธิ เป็นเทวนิยมไปแล้ว ไม่ใช่เทวนิยม อาตมาถึงว่าคงจะพูดกันไม่รู้เรื่อง เพราะทางโน้นฝังใจ แล้วก็ยึดถือ

ดร.นิณสสาร : คืออย่างนี้พระคุณเจ้า วันใดวันหนึ่งผมกับอาจารย์บุญถิ่นอยากจะไปคารวะท่าน แล้วก็คุยกัน

พ่อท่าน : จะรู้เรื่องเร็ว อาจารย์บุญถิ่นจบเปรียญ ๙ นา ส่วนอาตมาเปรียญอะไรก็ไม่มีนักธรรมตรีก็ได้

ดร.นิมิตสาร : ไม่ ไม่ ไม่มีปัญหา ที่ผมได้นมัสการตอนต้นว่า เพื่อจะได้ทราบวัตถุประสงค์ จึงได้เขียนโครงการนี้มานะครับ แต่ที่นี้ปัญหาของเรา มหาวิทยาลัยโลกๆ นะครับ มันจะเชื่อมโยง ทั้งสามระบบ พระเดชพระคุณครับ คือทั้งฝ่ายเถรวาท มหายาน และวัชรยาน ที่นี้พอหลังจากดู พัฒนาเป็นโครงการจนเป็นที่ยอมรับของฝ่ายเราแล้วนี้ เราก็จะแปลเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อผู้ที่เกี่ยวข้อง จะได้พิจารณาาร่วมกัน ก็จึงดำเนินโครงการให้มันเป็นไปตามที่ควรจะเป็นอีกทีหนึ่ง นี่ก็คือปัญหาที่เรา เห็นความยุ่งยากอยู่พอสมควร ถ้าไม่ทำอะไรเลย มันก็รู้สึกว่ามันจะนิ่งอยู่

พ่อท่าน : ใช่ ก็เห็นด้วย เห็นดี ที่ว่าจะทำ แต่ที่นี้เวลาทำในภาคปฏิบัติหรือภาคความรู้อย่างนี้ มันก็คงยากเพราะว่าส่วนใหญ่ แม้แต่รายนามพระวิทยากรผู้ให้คำปรึกษาแนะนำอะไร ๑๔-๑๕ ท่านนี้ อาตมาอ่านดูแล้ว ก็ล้วนเป็นในสายทางด้านโน้นทั้งหมดเลย (ใช่ๆ) แล้วที่นี้อาตมา จะไปพูดอย่างไรละ อาตมายังเป็นพวกนอกรีต เขาว่าทำกรรมวินัยให้บริติสเสียด้วย

ดร.นิมิตสาร : คือทางเราในฐานะที่อยู่ตรงนั้นะครับ อยากจะมองเห็นหลายๆจุดนี้มาเป็น จุดยืนที่ร่วมกันว่า ทางที่จะเป็นทางสายกลางนี้มันควรจะเป็นอย่างไร อย่างนี้เป็นต้นนะครับ

พ่อท่าน : ได้ เอาอย่างนี้ดีกว่า อย่าให้อาตมาไปแตะต้องหรือปรับปรุงแก้ไขอะไรเลย (ครับ) ถ้ามีอะไรจะมาคุย มาปรึกษาหารืออะไรบ้าง อาตมาเต็มใจจริงๆนะ แต่ว่าจะให้อาตมาไป...พูดตรงๆ อาตมาเป็นคนเล็กๆ เป็นผู้เล็กๆ ไม่ใช่ผู้ที่มีการศึกษา ไม่ใช่ผู้ที่ยิ่งใหญ่อะไรในสังคม หรือในทาง ศาสนา

ดร.นิมิตสาร : ไม่ ไม่ พระเดชพระคุณนี้เป็นที่ยอมรับกันในวงกว้างอยู่นะฮะ เพราะฉะนั้น จึงอยากจะได้ข้อที่จะเป็นตัวเตือนสติ หรือข้อคิดเห็นที่จะโยงใยให้เกิดความสมบูรณ อย่างน้อยก็ในระดับหนึ่งนะครับ จึงได้ปรึกษากันบอกว่าต้องนมัสการพระเดชพระคุณ ให้ข้อคิดเห็นที่จะเป็น ประโยชน์ เพราะว่าต้องยอมรับว่าความคิดเห็นที่หลากหลาย หรือปรัชญาที่หลากหลายนี้มันช่วยให้เรา มองเห็นจุดร่วมกันมากขึ้นนะครับ

พ่อท่าน : ก็ถูก อาตมาไม่บังอาจ หรือไม่รู้จะไปแก้ไขอะไร เพราะว่าความเห็นอาตมาก็ เข้าใจ ในความเห็นที่เขียนมานี้ มันก็ไม่ได้ผิดแนวจากที่มีความเห็นอย่างนั้น มีทิวทัศน์อย่างนั้น มันก็ อย่างนี้เป็นความเห็นที่อยู่ในสายกระแสหลักก็เป็นอย่างนี้อยู่ อาตมาก็เข้าใจ แต่ว่าที่อาตมาเป็นเนี้ย มัน จะไม่เป็นอย่างนี้ ที่นี้ถ้าไปแก้มันก็เท่ากับไปรื้อทิ้งอันนั้น ซึ่งมันคงเป็นไปไม่ได้เด็ดขาดเลย

ดร.นิมิตสาร : คือถ้าจะมานมัสการพระคุณเจ้านี้จะติดต่อมาเบอร์นี้ได้หรือเปล่าครับ (จาก นี้เป็นการจดเบอร์โทรศัพท์ที่จะติดต่อ) แล้วผมจะหาเวลามานมัสการพระเดชพระคุณนะครับ

พ่อท่าน : ที่บอกในจดหมายให้อาตมาแจ้งก่อนวันที่ ๒๐ ก.ย.

ดร.นิมิตสาร : อันนั้นเป็นแนวกว้างๆ คือขั้นตอนของเราที่ พอเราได้พวกที่เป็นองค์กรรวม มาแล้ว เราก็จะมานุเคราะห์อีกขั้นหนึ่งนะครับ เสร็จแล้วก็จะส่งกลับไปอีกครั้งหนึ่ง หรืออาจจะมีการประชุมเป็นแบบ Workshop ครับ เพื่อที่จะปรับอะไรให้มันสมบูรณ์มากขึ้น แล้วจึงจะส่งที่ปรึกษา อีกครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อความรอบคอบอะไรทำนองนี้ะครับ

พ่อท่าน : ได้ อาตมายินดีที่จะไป Workshop ด้วย ก็จะเป็นเชิงที่อาตมาเห็น เพราะ อาตมาทำงานมามีผลอย่างไร มีวิธีปฏิบัติอย่างไร

ดร.นิพนธ์ : จะเอาช่วงออกพรรษาไปแล้ว หรือจะเอาในช่วงเข้าพรรษาคดี

พ่อท่าน : เข้าพรรษาก็ได้อาตมาก็ลัดตาหะไปได้ แต่ก็ต้องบอกให้ทราบล่วงหน้าก่อน เพื่อที่จะได้ไม่ชนกับงานโน้นงานนี้

ดร.นิพนธ์ : ครับๆ ขอบพระคุณอย่างมากครับ นมัสการครับ

มอบที่ดินให้มูลนิธิฯ

๗ ส.ค. ๒๕๔๗ ที่ทักษิณโอศก คุณสนธิพงษ์ สนมมิโน ได้มอบที่ดินของตอนที่อำเภอ ร่อนพิบูลย์ นครศรีธรรมราช ประมาณ ๑๐ ไร่ ให้กับมูลนิธิฯ

พ่อท่านได้ให้ข้อคิดกับคุณสนธิพงษ์ว่า ก็เกาะกลุ่มกันไป อย่าไปรีบใจร้อน อยากใหญ่ อยากเร็ว อะไรที่มันจะได้ก็ให้ได้ตามเนื้อจริง คนเขาเต็มใจ คนเขามากก็พยายามสร้าง Activity (กิจกรรม, การเคลื่อนไหว) ถ้าเฉื่อยไม่ Active (กระตือรือร้น) มันก็ไม่เกิดอะไร ถ้ามี Active มันก็เจริญขึ้น โตขึ้น เราไม่ต้องไปอยากโตเร็ว แต่เราทำให้เต็มที่ แล้วมันจะโตของมันเอง เราก็จะไม่ทุกข์ แต่ถ้าอยากโตเร็วแล้วเราเองก็ทำไม่เต็มที่ด้วย นั่นแหละจะทุกข์ตายเลย ดีไม่ดี ก็จะมีพิการ เพราะมันไม่จริงมันจึงพิการ นี่ทาง“ธรรมชาตือศก”(ชุมชนชาวศกกลุ่มเล็กกลุ่มหนึ่ง แต่มีที่กว้าง)ก็อยากจะให้ไปดู ไปช่วยทำขึ้นเหมือนกัน ที่นะมันมี มันไม่มีปัญหาเรื่องที่ ข้อสำคัญนะคือคน คนนั้นแหละต้องพยายามพัฒนาให้ก่อเกิด พยายามมารวมตัวกันแล้วพัฒนาขึ้นให้เป็นรูปเป็นร่าง

อาตมาว่าโลกกำลังต้องการนะ คนต้องการความสงบ ไม่เดือดร้อนวุ่นวายฆ่าแกงกัน ทุกวันนี้มันไม่สงบหรอก มันหน้าเลือด พิกุลพิการ แต่มันก็ไม่ง่าย มีทางนี้ทางเดียว พุดไปแล้วมันดูใหญ่ เขาจะหมั่นใส่เรา แต่มันจริงจะทำอย่างไรได้ เขาก็ต้องทำของเขาอย่างนั้น แต่ของเราเป็นรูปเป็นร่างเป็นเครือข่ายขึ้นมาแล้ว แต่เราก็อย่ารีบร้อน อย่าตะกละตะกลาม ถามกัน มีอะไรก็ต้องปรึกษาหารือกัน จะทำโน่นทำนี่ก็ต้องปรึกษากัน อย่าเพิ่งไปคิดว่าเรารู้ เราจะทำอะไรของเราคนเดียว ผู้มีประสบการณ์นี้จะรู้

๒๙ ส.ค. ๒๕๔๗ ที่สันตือศก นางหยวน ปลื้มพระ กับลูกๆได้มามอบโฉนดที่ดินที่ จันทบุรีเป็นจำนวน ๗๒ ไร่ ให้กับมูลนิธิฯ จากนั้นทั้งหมดได้ปรึกษาเรื่องชื่อของกลุ่มที่จะจัดทำกันขึ้นมาเห็นว่าควรมีชื่อเป็นอย่างไร โดยได้ตั้งชื่อกันลาลองมาบ้างแล้วให้พ่อท่านช่วยพิจารณาตั้งให้ จากชื่อต่างๆที่เขาคิดกันมาพ่อท่านก็เอามาประกอบกันแล้วคิดเสริม ที่สุดก็ได้ให้ชื่อว่า **วังจันทร์พฤษา** ก่อนจากทางกลุ่มได้ขอให้พ่อท่านฝากข้อคิดสั้นๆ

พ่อท่านกล่าวตามคำขอว่า...ให้มาก็ดีแล้ว แล้วก็อย่ายึดมั่นถือมั่นเป็นของตัวเองของตน ให้มา

ก็ยินดีกับหมู่กับฝูงที่เขาจะใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ มันจะได้พัฒนาขึ้นไป เราควรยินดีอย่างนั้น

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้จากบทสัมภาษณ์ของคณะถ่ายทำวิดีโอปฐมมโศก เกี่ยวกับการก่อตั้งสัมมาสิกขา มีประเด็นคำถามหนึ่งที่ถามว่า การศึกษามีประโยชน์อย่างไร

พ่อท่านตอบ “ประโยชน์ของการศึกษา โดยธรรมชาติของพระพุทธเจ้าแล้ว ประโยชน์จะเป็นประโยชน์ตนและท่านไปในตัวเลย อุภยัตถะ เมื่อเราปฏิบัติธรรมที่เป็นโลกุตระของพระพุทธเจ้าแล้ว จะมีประโยชน์ตนและท่านอย่างแท้จริง และเป็นประโยชน์ไม่ใช่ประโยชน์ในที่แคบด้วย เป็นประโยชน์ต่อตน ถ้าสามารถมากขึ้นก็เพื่อผู้อื่นได้มากขึ้นๆ ในสังคมกว้างขึ้น จนกระทั่งถึงสังคมส่วนรวมไปถึงประเทศชาติ และทั้งมวลมนุษยชาติทั่วโลกทีเดียว เพราะว่าการมีศีลธรรม การไม่มีกิเลส การมีประโยชน์คุณค่าของมนุษยชาติเป็นสิ่งที่ดี แล้วคุณนั้นก็จะมีเวลา มีความสามารถ มีจิตใจที่ไม่เห็นแก่ตัวเสียสละได้จริง และทฤษฎีของพระพุทธเจ้าก็เป็นโลกวิทู คือ รู้เท่าทันโลกเขาด้วย ไม่ได้ทิ้งโลกหนีโลก จึงทำงานร่วมกับชาวโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งโลกียะทั้งโลกุตระ เป็นประโยชน์ต่อคนทั้งโลกเลยทีเดียว”

รักขิตราชม.

๒๗ ต.ค. ๒๕๕๗

สดับธรรมเสนาะแท้

เพื่อสดับธรรมเสนาะถ้อยรู้อยเรียง
 สื่อสำเนียงเสียงสวรรค์ชั้นอาส่า
 ข้ามโอฆสงสารผ่านมรรคา
 ด้วยคารมคมกล้ำล้วนทำทนาย
 เลือดจะท่วมท้องข้างอย่างตำนาน
 คือคำขานควรไขให้ความหมาย
 ผู้คนล้นสังคมาจะล้มตาย
 สงครามร้ายโรครุมดั่งสุ่มไฟ
 ประเทศใดใจดำระยำยับ
 ใ้วาจาสับปลั้รับไม้ไหว
 เป็นนักบุญใจบาปดาบเขียดใจ
 สอสนดานพาลไพร่ร้ายงอขาย
 มาโอบเอื้อเกื้อหนุนบุญนิยม
 มอบสุขคืนสังคมาสมคำใจ
 สร้างร่วมศีลถิ่นธรรมล้ำวิไล
 ให้โลกได้ชื่นชมสังคมาบุญ

✿ เป็นต้น นาประโคน
 ๕ พ.ย. ๒๕๔๗

นิทานคำกลอนเรื่องกระต่ายตื่นตูม

เรื่องเกิดที่ป่าใหญ่ในไพร่กว้าง
 อันมีทางให้พัดพอนอนหลับไหล
 คือร่มต้นมะพร้าวแก่แลวไฉไล
 เพื่อสัตว์ป่าอาศัยได้หากิน
 มีกระต่ายจอมเกียจเหยียดยาวหลับ
 จกรนหลับคร่อกพีไม่มีตื่น
 ฟันไปไกลจึงพาคำพาดิน
 จนเคยชินนอนอืดอยู่ทุกวัน
 แล้วคิดเห่หมู่มะพร้าวพล่นลงพื้น
 เสียงไคร่ลมคี่นปลุกกระต่ายหายจากพื้น
 ละตุ้งไผ่ยงวิ่งหนีได้เร็วไวพล่น
 ด้วยหวาดทวันจลัวร้ายร้ายกลัวภัยตน
 พักล่อม! พักล่อม! ลมพายุ!
 กระต่ายก็เรื่องราวคร่ำวสับสน
 ลัทธิทั้งหลายก็กลัวบ้างอย่างลาฉนวน
 ลุดอับจนจึงจามใจเหตุดูรู้
 เจ้ากระต่ายไม่ใคร่ครวญด้วยวงสรูป
 ว่าฟ้าหลุบจล่อมลงส่งเสียงซู่
 ลัทธิทั้งหลายเฝ้าตรองล่องไปดู
 จึงที่อยู่แห่งเหตุอาเภทภัย
 พมมะพร้าววกลิ่งเกลื่อนประอะเป็อนพื้น
 เสียงฮาคี่นก็จกคองร้องไห้ไฉไล
 กระต่ายเอยตื่นตูมทำกลุ้มใจ
 ว่าฟ้าไหนจ่อมจล่อมลุดงมกาย
 เด็กเด็กฟังจงยั้งคิดทุกพิศชอบ
 อย่าด่วนตอบต้องเฝ้าตรองคร่องความหมาย
 อย่าตื่นตูมพิศพลั้งยั้งเสียดาย
 ทั้งหญิงชายจงจำคำนิทาน

✿ พรพรม โรจนกิริติกานต์
 นักเรียนชั้น ม. ๕ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

ไปลามาไหว้

ไปกั๊ลา มากี่ไหว้ สบายลิต
 ซักให้ลิตเป็นนิตยั ไม่เก้อเงิน
 อาริยะ ประเพณี ที่เจริญ
 ตูเพลิตเพลิต น่างม นิยมไทย
 สมนะ ลิกขมาตุ เป็นแบบอย่าง
 ทำนเดินทาง ไปมากี่ลาไหว้
 ยามพบเจอ รู้จัก รับทักทาย
 ทั้งหญิงชาย เจริญธรรม ล้ำนิกติ

❀ แต่ธรรม

วิญญะเวร

ชีวิตคนกว่ายีนตายเกิด
 บ้างกำเนิดเลิศร่างสำอาบศัสวย
 บ้างประเสริฐเกิดตลอดและพ่อรวย
 บ้างเกิดชวยทราวมศักดิ์อัปลักษณ์กาย
 เกิดมารวยสวยตลอดมักก่อบาป
 เพราะมีลาภลวงลางอยู่มาหลาย
 ยิ่งถ้าทลขค่านิยมทั้งมขาย
 จะยิ่งร้ายทิศทางตัวออย่างคน
 หากมีบุญทนนกรรมนำชีวิต
 จะมีสิทธิ์สืบสร้างทางกุศล
 ยิ่งมีจิตสำนึกในฟ้าดิน
 จะสขพลพ้นผ่านสันดานเดิม
 ชีวิตคนกว่ายามากหลายชาติ
 เพราะประมาทจึงเวรประคนเพิ่ม
 ยิ่งเลื่อมใสในระยำยิ่งซ้ำเติม
 ใ้ทราวมเสริมสืบช้อนไว้รัอนใจ

ชรรมานุภาพ

จุดเริ่มต้น ทางเดิน อย่างคงมั่น
 ชรรมะนั้น คือประทีป สาดส่องหล้า
 อย่ำหลงไหล ในอำนาจ ขาดจรรยา
 เทียวไขว่คว่ำ ยื้อแย่ง แสลงพาล

เลิกไกลทะ ละกิเลส เหตุอุบาทว์
 จะพ้นพลาต หลุมพราง อย่ำงกล้าหาญ
 ความหม่นหมอง ครองใจ คนมานาน
 จะผ่าน่าน สบสุขขัย่ง หุกสิ่งไป

เพียงแต่ทำ สิ่งใดใด ให้ถูกต้อง
 ถูกทำนอง ศักดิ์ศรี ที่สดีใส
 เหาชรรโม-โลยี ชี้ทางใจ
 น้ำไม่ไหล หรือจะเห็น เป็นน้ำวน

เป็นมณษย์ สุดประเสริฐ เกิดกิเลส
 ที่เป็นเหตุ ก่อเกิด กำเนิดผล
 ใช้ชรรมะ บัดเป่า เหล่ามีตมน
 ย่อมดลาลดล สุขได้ เมื่อปลายทาง....

❀ ปรีดี อุทัย

๑๖ ม.ค. ๒๕๔๗

❀ อ่อนถาน ญาณเขาว์

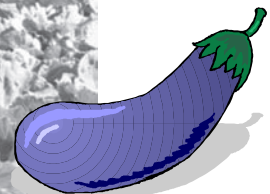

ชื่อใหม่ น.ส. พลังเย็น นิยมเพิ่มบุญ
ชื่อเดิม น.ส. ลามอญ พีชผล
เกิด ๗ มีนาคม ๒๕๑๑
พี่น้อง ๔ คน เป็นคนที่ ๓
ภูมิลำเนา จังหวัดยโสธร
การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านกุดหิน
อาชีพเดิม ทำงานบ้าน และเลี้ยงเด็ก

ปี๒๕๓๖ เปิดวิทยุฟังเจอรายการทุกข์ปัญหาชีวิต สะดุดมีธรรมะแปลกๆ ประทับใจคำว่า “กล้าจน ทนเสียดสี ทนเสียดสี นิยมสร้างสรร สวรรค์นิพพาน” ทำให้อยากพิสูจน์ด้วยตัวเอง ตั้งแต่นั้นเริ่มถือศีล กินมังสวิรัต

เห็นอานิสงส์ของการฝึกถือศีล ลดละเลิกอบายมุข ทำให้จิตใจสบาย สงบดี นิสัยที่ชอบเอาแต่ใจตัวเองเริ่มลดลง รู้สึกไม่อยากได้อะไรอีกแล้ว และมั่นใจว่าฝึกถือศีล ๕ ได้แล้ว ก็เลยลาออกจากงานมาอยู่ที่พุทธสถานสีมอโคก

ปี ๒๕๓๘ มาอยู่ที่พุทธสถานสี่มาโอศก เป็นคนวัด ฤๅกาล ทำอาหารถวายสมณะ ช่วยงานทั่วไปในชุมชน

ปี ๒๕๔๐ ป่วย จึงสนใจเรื่องสุขภาพการดูแลตนเอง ต่อมา มีญาติธรรมชวนไปศึกษาเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพที่บ้านเพิ่มบุญ กลุ่มแก่นอโศก ซึ่งรักษาท่านมนาไปอยู่

ปี ๒๕๔๓ ไปเกาะสมุยช่วยทำอาหารถวายสมณะป่วยกับญาติธรรมภาคใต้

ปี ๒๕๔๕ เมื่อท่านมนาไปมรณภาพ ก็มาอยู่ที่ชุมชนปฐมอโศกที่สวน ๙ ไร่ (บ้านรักฟ้า ภูเขาติน) จนถึงปัจจุบัน

หน้าที่ปัจจุบัน กำลังศึกษาเป็นนิสิต ม.วช. รุ่นที่ ๔ ปีที่ ๒ ชื่อรุ่นกุดจี่ธิพุทธ สาขาพุทธชีวศิลป์

กิจวัตรประจำวัน ตื่นเช้าฤๅกาล เข้าเช้าครัวทำอาหาร ปายเรียน ทั้งฝึกเป็นเจ้าหน้าที่สุขภาพ เตรียมช่วยงานด้านสุขภาพบุญนิยม(ศูนย์พลาภิบาล)ต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม นิสัยเอาแต่ใจตัวเอง จะเอาอะไรให้ได้ตั้งใจ

แนวทางแก้ไข เวลามีปัญหาปรึกษาสมณะ ลิกขมาตุ และครูพี่ๆที่อยู่ร่วมกัน

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด การฝึกให้ซ้ำๆ และใจเย็นลง

คติประจำใจ ต้องทำให้ได้ คือแก้ไขตัวเอง

เป้าหมายชีวิต ความพ้นทุกข์

ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม คิดว่าคนเราเกิดมาต้องมีเป้าหมายของตัวเองให้ชัดเจน การอยู่ร่วมกัน ต้องเอาจริงในการฝึกลดละกิเลสตัวเราเอง แล้วการทำงานก็จะมีปัญหาลดน้อยลง

○ มีฤทธิ์อย่างโลภีย
อาตติให้ตนเห็น
ไม่ใช่สังตารเป็น
งตเว้นได้ตงติ

โดย...ณวมณฑล

พระปิณฑโฆถการทวาชเถระ

ในอดีตชาติของพระปิณฑโฆถการทวาชเถระ
นั้น เคยเกิดอยู่ในสมัยของพระพุทธเจ้าพระนาม
ว่า ปทุมุตตระ แต่ได้เกิดเป็นราชสีห์ตัวหนึ่ง
อาศัยอยู่ที่ถ้ำเชิงเขาจิตตภูม ไม่ไกลจากที่
ประทับของพระพุทธเจ้าเท่าใดนัก
เป็นราชสีห์ที่แก่วัยแล้วไม่มีความกลัว
สามารถเที่ยวไปได้ในทิศทั้ง ๔
เหล่าสัตว์ทั้งหลายยามได้ยิน
เสียงคำรามของราชสีห์ ต่างก็
พากันครั่นคร้ามหวาดหวั่น
แต่ราชสีห์กลับยอม
สยบต่อพระพุทธเจ้าด้วยความ
ศรัทธาเคารพยิ่ง จะคาบดอกปทุม(บัว
หลวง) ที่เบ่งบานงดงาม นำเข้าไปบูชา
พระพุทธเจ้าเสมอ ยามเมื่อทรงเสด็จออกจาก
สมาธิ ทำให้ราชสีห์เต็มปริ่มด้วยจิตยินดี
เลื่อมใส แล้วจึงบันลือสีหนาทกึกก้อง
พระพุทธเจ้าทรงรับดอกบัวบูชาของราชสีห์

และทรงพยากรณ์ชะตาชีวิตของราชสีห์ท่ามกลางมหาชนว่า

“ในภายภาคหน้าของราชสีห์นี้ จะได้เกิดเป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ** ผู้ทรงกำลังพระนามว่า **ปฐมสมบุรณ์**ด้วยทรัพย์มหาศาล เป็นใหญ่ในทวีปทั้ง ๔ เป็นใหญ่ในแผ่นดินถึง ๖๔ ชาติ แล้วในอนาคตกาลต่อไปอีก จะได้บวชอยู่ในศาสนาของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**”

ครั้นราชสีห์ตายจากชาตินั้นแล้ว ท่องเที่ยวไปเกิดในชาติต่างๆ ก็ได้สั่งสมบุญไว้เป็นอันมาก จนกระทั่งได้เกิดเป็น**บุตรของพราหมณ์โรหิต**แห่งแคว้นวังสะ ซึ่ง**พระเจ้าอุเทน**ครองราชย์อยู่ในพระนครโกสัมพี เขามีชื่อวงศ์สกุลว่า **“ภารทวาชะ”**

เมื่อเขาเติบโตแล้ว รั้เรียนจนจบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดของศาสนาพราหมณ์) จึงเปิดสอนวิชาแก่มาณพ ๕๐๐ คน แต่ปรากฏว่าลูกศิษย์หนีหายหมด **เพราะอาจารย์มีความประพฤติไม่งาม ติดใจในอาหารการกิน เป็นคนกินจุมากนั่นเอง**

ต่อมา...เขาได้มีโอกาสไปที่พระนครราชคฤห์ในแคว้นมคธ เห็นลางลักษณะมากมายเกิดแก่**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** และหมู่สงฆ์ เขาจึงขอบวชในพระพุทธศาสนา

บวชแล้ว ก็ยังไม่รู้จักประมาณในการขบฉัน มักมากในการแสวงหาอาหาร จนเพื่อนๆ ภิกษุเรียกขานว่า **ปิลโทล(ผู้แสวงหาบิณฑบาต)** ท่านจึงได้ชื่อว่า **ปิลโทลภารทวาชะ**

พระศาสดาทรงทราบเรื่องนี้ จึงทรงสอนภิกษุปิลโทลภารทวาชะ ให้ตั้งอยู่ในความเป็นผู้รู้จักประมาณการขบฉัน ด้วยธรรมวิธีอันแยบคายต่างๆ ท่านจึงนำไปตั้งความเพียรปฏิบัติ มุ่งมั่นอย่างจริงจัง ถือการอยู่ป่าเป็นวัตร(ข้อปฏิบัติ) เทียบบิณฑบาตเป็นวัตร ทรงผ้าบังสุกุล(ผ้าที่เขาทิ้ง

แล้ว) เป็นวัตร ทรงไตรจีวร(ผ้า ๓ ผืน คือ ๑.สังฆาฏิ = ผ้าทาบ ๒.อุตราสงค์ = ผ้าห่ม ๓.อันตรวาสก = สบง) เป็นวัตร มีความมักน้อยสันโดษ ชอบอยู่สงัด ไม่คลุกคลีด้วยหมู่ เป็นผู้พูดน้อยแต่ปฏิบัติมาก ปราศจากความเพียร หมั่นกระทำในอธิจิตเสมอ

ไม่ช้านานนัก เพราะมีตนส่งไปได้แล้ว ด้วยความเพียร สงบระงับกิเลส กำหนดรู้กิเลสที่หมักหมมในสันดานว่าหมดสิ้นไปเข้าสู่นิพพาน(สภาวะจิตที่กิเลสสิ้นเกลี้ยงแล้ว) ได้คุณวิเศษในอภิญญา ๖ (ความรู้อันยิ่งคือ ๑. อิทธิวิธี = มีฤทธิ์รู้กิเลสได้ ๒. ทิพโอสถ = หูทิพย์ แยกแยะกิเลสได้ ๓. เจโตปริยญาณ = รู้วาระจิตว่ามีกิเลสอันใดบ้าง ๔. ปุพเพนิวาสานุสติญาณ = รู้แจ้งระลึกชาติการเกิดของกิเลสได้ ๕. ทิพจักขุ = ตาทิพย์มองเห็นลูกกิเลสได้ ๖. อาสวักขยญาณ = รู้แจ้งว่ากิเลสหมดสิ้นแล้ว) บรรลุลุทธิธรรมเป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**ในพระพุทธศาสนา

ด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงเห็นว่า สิ่งใดที่สาวกทั้งหลายของพระศาสดาพึงบรรลุล สิ่งนั้นท่านก็ได้บรรลุแล้ว จึงมักจะบันลือสีหนาท(ประกาศธรรมอย่างเป็นทางการเป็นที่น่าเกรงขามในคนทั้งปวง)ว่า

“ผู้ใดมีความเคลือบแคลงสงสัยในมรรคก็ตาม ในผลก็ตาม ผู้นั้นจงมาถามเราเถิด”

ท่านแกลั่วกล้าอาจหาญบันลือสีหนาทเสมอๆ ทั้งต่อหน้าพระพักตร์ของพระศาสดาและในหมู่ภิกษุ ดังนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงตั้งท่านไว้เป็นเอตทัคคะ(ผู้ยอดเยี่ยมพิเศษในทางใดทางหนึ่ง) โดยทรงยกย่องว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ปิณโฑลภราทวาชะนี้ เป็นผู้บันลือสีหนาทได้เป็นเลิศกว่าพวกภิกษุสาวกทั้งหมดของเรา”

ในเวลาต่อมา มีเศรษฐีคนหนึ่งเป็นชาวเมืองราชคฤห์ ให้ช่างไม้กลึงไม้จันทร์ทำเป็นบาตรซึ่งมีราคาแพง แล้วย่านไปใส่สาแหวก(เครื่องใส่ของสำหรับหิ้วหรือหาบ มักทำด้วยหวาย) แขนงไว้ที่ปลายไม้ไผ่ที่ผูกต่อกันขึ้นไปสูง แล้ว**ราชคหเศรษฐี**ก็ประกาศว่า

“หากสมณะหรือพราหมณ์ผู้ใด เป็นพระอรหันต์และมีฤทธิ์ จงปลดเอาบาตรไม้จันทร์ที่เราให้แล้วนี้ไปเถิด”

เมื่อบรรดาเจ้าลัทธิทั้งหลายทราบข่าว เช่น ปุรณกัสสป มักขลิโคสาล อชิตเกสกัมพล ปกุกัจฉายณะ ลัญชัยเวฬุฐฐบุตร นิครนถ์นาฏบุตร ต่างพากันเข้าไปหาราชคหเศรษฐี แล้วอ้างว่า

“ท่านคหบดี อาตมานี้แหละเป็นพระอรหันต์ และมีฤทธิ์

ขอท่านจงให้บาตรไม้จันทน์แก่อาตมาเถิด”

แต่เศรษฐีตอบกับทุกคนว่า

“ถ้าพระคุณเจ้าเป็นพระอรหันต์และมีฤทธิ์ ก็จงเหาะขึ้นไปปลดบาตรไม้จันทน์เอาเองเถิด”

เจ้าลัทธิตั้งหลาย ได้แต่แหงนคอดู ไม่มีผู้ใดเลยที่จะได้บาตรไม้จันทน์นั้นไป

เข้าวันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานเถระกับพระปิณฑโฆลภิกษุทวารวชะเถระ เข้าไปบิณฑบาตใน

พระนครราชคฤห์ พอมาถึงที่บาตรไม้จันทน์แขวนห้อยอยู่ พระปิณฑโฆลได้กล่าวขึ้นมาว่า

“ท่านโมคคัลลานะ จงปลดบาตรนั้นลงมาเถิด บาตรไม้จันทน์สมควรเป็นของท่าน”

แต่พระมหาโมคคัลลานเถระตอบว่า

“ท่านเหาะขึ้นไปเถิดท่านภิกษุทวารวชะ บาตรนั้นสมควรเป็นของท่าน”

ดังนั้นพระปิณฑโฆลภิกษุทวารวชะจึงเหาะขึ้นไป ปลดเอาบาตรไม้จันทน์ลงมา แล้วถือเดินเวียนรอบพระนครราชคฤห์ ๓ รอบ พวกชาวเมืองต่างทราบข่าวพากันส่งเสียงอึกทักเกรียวกราวเดินติดตามพระปิณฑโฆลไปข้างหลัง จนกระทั่งเข้าสู่พระอาราม

เสียงดังอึกทักนี้เอง ทำให้พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทราบเรื่องราว จึงรับสั่งให้ประชุมภิกษุสงฆ์แล้วสอบถามพระปิณฑโฆลภิกษุทวารวชะว่า

“ข่าวว่า เธอเหาะขึ้นไปปลดบาตรไม้จันทน์ของราชคหเศรษฐี เอาลงมาจากปลายไม้ไม้จริงหรือไม่”

“จริง พระพุทธเจ้าข้า”

ยอมรับตามจริงเช่นนั้น พระศาสดาจึงทรงติเตียนว่า

“ดูก่อนภิกษุทวารวชะ การกระทำของเธอ นั้น ไม่เหมาะ ไม่สมควร ไม่ใช่กิจของสมณะ ใช้ไม่ได้ ไม่ควรทำ **โฉนเธอจึงได้แสดงอิทธิปาฏิหาริย์(ฤทธิ์อย่างมหัศจรรย์) ซึ่งเป็นสิ่งที่เก่งเยี่ยมสุดของมนุษย์(โลกิยชน) แก่พวกคฤหัสถ์ เพียงเพราะเหตุแห่งบาตรไม้เถา ดุจดั่งหญิงแสดงของลับเพียงเพราะเหตุแห่งทรัพย์เช่นกัน** การกระทำของเธอไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสของชุมชนที่ยังไม่เลื่อมใส ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสยิ่งของชุมชนที่เลื่อมใสแล้ว”

ครั้นแล้วทรงบัญญัติข้อห้ามขึ้น

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย **ภิกษุไม่พึงแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เก่งเยี่ยมสุดของมนุษย์โลกิยชนแก่พวกคฤหัสถ์ ภิกษุรูปใดแสดง ต้องอาบัติทุกกฏ(มีความผิดแต่สถานเบา)**

แล้วพวกเธอจงนำบาตรไม้จันทน์นี้ไปทำลาย บดให้ละเอียด เอาไปใช้เป็นยาหยอดตาของภิกษุทั้งหลาย **อนึ่งภิกษุไม่พึงใช้บาตรไม้ รูปใดใช้ ต้องอาบัติทุกกฏ”**

● นวมพุง

ศุภร์ ๑๒ พ.ย. ๒๕๔๗

(พระไตรปิฎกเล่ม ๗ ข้อ ๓๑)

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๕ ข้อ ๑๐๐

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๑๐

อรรถกถาแปลเล่ม ๗๐ หน้า ๖๓๓)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

กาชพำเพ็ญบูชาผู้มีในเต็อนสุดทำยของ พชชษาปี'๔๗ ดำเนินไปด้วยความเข้มข้งของ การฝึกตนสำหรับนักปฏิบัติชชช ยำก้ำก้ำไป ทางังได้มีแต่คนเอามาชชชหมู่กลุ่ม บชชชกาการศ การทำวัตรชชชยั้งอุ้นหนาพาคังตั้งเดิม หน่ง เป็นเต็อนที่อบอุ้นชชช พชชษา'๔๗ ฒ่านหนึ่ ไปแล้ว แต่แบบฝึกหัดแห่งการชชชตเทศาตนยั้ง คงดำเนินต่อไป ชรบพชชษาหน้ามาเย็อนอีก

เดือนนี้มีอะไร

ส.๒ นศ.ม.ราชภัฏพระนคร อายุระหว่าง ๓๕-๕๐ ปี จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน เยี่ยมชมชุมชน แลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาจิต

อา.๓ ตลาดนัดกิจกรรมไร่สารพิชวันอาทิตย์ ได้ย้ายไปบริเวณใต้ศาลาพระวิหารฯ

พ.๖ นายธาดุบุญ ขำทิพย์พาทย์ อายุ ๖๕ ปี การศึกษา อนุปริญญา เป็นชาวร้อยเอ็ด สมัครเป็นผู้ปฏิบัติชาย(ปะชาย)

ส.๙ ประชุกกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี โดย ส.เมืองแก้ว ติสสวโร

-สันติอโศก ยกเลิกการใช้น้ำบาดาล มาใช้น้ำประปาแทน

อา.๑๐ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม ส่วนหนึ่ง ไปร่วมงานฌาปนกิจศพนางพลอย เรืองศรี(โยมแม่สม.มณฑิพย์) ที่เมรุชุมชนปฐมอโศก

อา.๑๐-๑๑ นร. สส.สอ. ทั้งหมด เข้า ค่ายคารโว นิเวศโต พร้อมกับเป็นการต้อนรับน.ร. ในการเปิดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๗ ด้วย

จ.๑๑ มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป ได้ประกาศเกียรติคุณให้เครือข่ายชุมชนชาวอโศก เป็นองค์กรดีเด่นประจำปี'๔๗ เวลา๐๙.๐๐น. ณ อาคารมวงศ์สนิท ถนนรังสิต คลอง ๑๕ อ.องครักษ์ จ.นครนายก

-เยาวชนฯ รุ่น ๑ จำนวน ๒ คน พาน.ร. ป.๖-ม.๒ จำนวน ๘ คน มาฝึกเรียนรู้ฐานงานในชุมชน ในช่วงปิดเทอม เป็นเวลา ๑ สัปดาห์

อ.๑๒ นายอัครงค์ แสงสุริยจันทร์ และเรือตรี แซมดิน เลิศบุศย์ เป็นตัวแทนองค์กรอโศกไป ร่วมงานแถลงข่าว "รณรงค์เรื่องอาหารดัดแปลงพันธุกรรม" ณ โรงแรมรอยัล ฟรินเชส หลานหลวง กทม.

พ.ศ.๑๔-ศ.๒๒ ชาวชุมชนและ น.ร.ช่วยงานเทศกาลกินเจ

ศ.๑๕ วุฒิสภาเจริญร.ร.สส.สอ.เข้าร่วมสัมมนาเรื่อง หลักประกันการศึกษา ที่อาคารรัฐสภา ชั้น ๓ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๓๑๓-๓๑๘ โดยมีนายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ เป็นตัวแทนไปร่วมสัมมนา

ศ.๑๕-๑๗ พ่อท่านมาร่วมรายการ “ทุกขปัญหาชีวิต” ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับคนทรงเจ้า ดำเนินรายการโดยท่านจันทร์ ออกอากาศทางโทรทัศน์ TTV ช่อง ๓

-งานเข้าค่ายอบรม โครงการเข้าวัดปฏิบัติ คีล ๘ ครั้งที่ ๓๖

ศ.๑๖ กิจนิมนต์ประชุมกลุ่มวังจันทร์พฤษภา จ.จันทบุรี นำโดย ส.ใจเด็ด จิตตคุโณ

๑๒.๒๔ มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน จัดเลี้ยงอาหารงาน “ออกเจ - เข้ามังสวิรัต” ที่ตึกใหม่ของมูลนิธิฯ และที่สวนเกษตร เขตบึงกุ่ม

พ.ศ.๒๘ เข้า หมู่สมณะปวารณาออกพรรษา ภาคคำ มีรายการเวียนธรรม โดยสมณะสิกขมาตุ

ศ.๒๙ ตัวแทนครู, นิสิต, ม.ว.ช.เขตสันตือโคก และนร.สส.สอ. ชั้น ม.๔ ทั้งหมด ไปช่วยเตรียมงานมหาปวารณา'๔๗ และร่วมศึกษาแบบบูรณาการกับนักเรียน ม.๔ ทั้ง ๖ แห่งของ

ชาวโคก ที่ปฐมอโคก

ศ.๓๐ ตัวแทนนร.สส.สอ.ชั้นม.๒,๓ จำนวน ๔ คน เป็นแกนนำเยาวชนเข้าพบนายกรัฐมนตรีนพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในโครงการ “วัยใสใส่ใจถึงนายกฯ” ที่วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

-ประชุมชุมชนฯ พ่อท่าน เป็นประธาน

๑๒.๓๑ ประชุมสถาบันบุญนิยม ณ ห้องประชุมชั้นล่าง บริษัท ฟ้าอภัย จำกัด

-ประชุม ๗ องค์การบุญนิยม

บูรณปฏิสังขรณ์

-สร้างที่พักชายอายุยาว บริเวณข้างบ้านที่นายไพรัชอยู่ และปรับปรุงร้านทิ้งใหม่

-จัดระเบียบห้องเครื่องมือใหม่ โดย ส.ดงเย็น สัตติภูโต

-ถมดินบริเวณหลังตึกแดง ทำลานจอดรถเป็นที่ดินนายปลุกบุญให้ยืมใช้ฟรี ๑ ปี

-ปรับปรุงอดีตบ้านโยมบุญธรรม เป็นที่ทำขวดดีที่ออกซ์ ของทีมงานสำนักพิมพ์กัลลั่นแก่น

-ปรับปรุงทางเข้าโรงเรียน ด้านเขตสิกขมาตุ และด้านซอยประสาธลิน

-ชั้นล่างโรงปุ๋ยขั้วดิน ปรับเป็นโกดัง บจ. พลังบุญ, ขอบคุณ, แด่ชีวิต ขั้วคราว ในช่วงสร้างอาคาร สถาบันบุญนิยม

ข้อคิดสุดท้าย

**“การพิสูจน์ตัวเองที่ดี
อาศัยเวลาและการกระทำ
มิใช่คำอธิบายและเหตุผล”**

 สมณะเจ้าชาย ปฟโธ

ปฐมอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

มหาไพจิตรเกิดมาเพื่อศึกษาศรามาภิวัตน์ของโลก เพื่อเขียนรัฐธรรมนูญของประชาชาติและพลที่ใต้ร่ม มาสั่งสอนมนุษย์ให้อยู่ในศตวรรษของแห่งศตวรรษอันเป็นเส้นทางของไพจิตรผู้พุทธาณูมิ

ชุมชนปฐมอโศกมาถึงวันนี้ เต็มโตครบ ๒๐ ปี คณะกรรมการจึงพร้อมกันจัดงาน “๒๐ ปี ชุมชนปฐมอโศก ก้าวสู่แผ่นดินพุทธ”

เดือนนี้กิจการน้อยใหญ่มีมากมาย ต้องประชุมเตรียมงาน ๒๐ ปีของชุมชน

ต้องประชุมเตรียมงานซึ่งกำลังจะมาถึง และปัญหาของนักเขียนที่สะสมไว้เป็นเวลานาน คณะครู สโมสร ลีขมาตุ และชาวชุมชนต้องใช้เวลาประชุมแล้วประชุมอีกหลายวาระ เพื่อหาคำตอบ หาทางเดินอันเป็นสัมมาให้แก่สถาบันแห่งนี้

พอท่านบอกว่า “ปัญหา-อุปสรรคสร้างคน จะทำให้เราแข็งแกร่ง ทำให้เรามีประสบการณ์ชีวิตอันล้ำค่า และปัญหาอุปสรรคนี้แหละ จะพาเราก้าวสู่ความสำเร็จในชีวิต”

ท่านหมาเราดีใจ ท่านจากไปเราคิดถึง

ส.๒ คณะนักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ ม.รามคำแหง จำนวน ๓๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชนวิถีพุทธ

อา.๓ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ โรงเรียนชัยมั่งงวิทยา จ.สระแก้ว พร้อมครู และผู้ปกครอง จำนวน ๗๐ คน ในหลักสูตร “ชีวิตวิถีพุทธ” เดินทางกลับภูมิลำเนาด้วยความประทับใจ

อ.๕ ประธาน อบต. ต.พระประโทน คุณชนัญญา บุญมี และกลุ่มแม่บ้าน อบต. ประมาณ ๒๕ คน พบปะสังสรรค์กับชาวชุมชน ด้วยอภัยค้ำเป็นกันเอง เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น

ส.๙ น.ศ.ปริญญาโท ปีที่ ๒ คณะรัฐศาสตร์ และอาจารย์จาก ม.รามคำแหง จำนวน ๑๗๐ คน นำโดยปลัด อบต. พระประโทน (นายวินัย) มาดูงานเรื่อง “พลังงานทดแทน” การกำจัดขยะพลาสติก เปลี่ยนเป็นพลังงานทดแทน กลายเป็นน้ำมัน ฯลฯ นำเสนอโดยคุณเฉลิม (ใจเดียว) ใช้เวลาบรรยาย และสาธิตอยู่ ๒ ชั่วโมง คณะน.ศ.และอาจารย์ชื่นชอบประทับใจกับนวัตกรรมผลงานชิ้นนี้

อา.๒๔-พ.๒๘ อบรมอาสาสมัครเยาวชนคนรักสุขภาพ ในโครงการ “สร้างชีวิตใหม่ ไร้อบายมุข สุขภาพดี” มีผู้รับการอบรม ๖๐ คน

กิจกรรม

ศ.๑ กิจกรรมที่บ้านไยมลลาลี หน้าพุทธสถาน สโมสร ลีขมาตุ ชาวชุมชนไปร่วมงาน

ส.๒ สโมสรเสียงศิลป์ ชาตวร สโมสรกัณดิน เสฏฐโพล สัตตาหะไปอบรมเกษตรกรจาก ต.ท่าเรือ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินทร์บุรี สิงห์บุรี จำนวน ๕๐ คน

อา.๓ ส.เสียงศิลป์ ชาตวร และทีมงานอบรมชุมชนปฐมอโศก ไปประชุมสมาชิก “ศูนย์การเรียนรู้วิถีธรรมไร้สารพิษละไว้ธานี” จ.ลพบุรี เพื่อร่วมกันวางแผนประจำปี พ.ศ.๒๕๔๘ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๐ คน

จ.๔-อ.๕ อบรมเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. จากบ้านแพรง ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑๒๐ คน ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน อินทร์บุรี สิงห์บุรี

อา.๑๐ ประชุมกลุ่มญาติธรรม “เพื่อนบุญ
อโศก” ประจำเดือนตุลาคม ส.ฝุ่นฟ้า อัครชัย
เป็นประธาน วาระสำคัญคือ การพัฒนาจิต
วิญญาณ และการช่วยงานมหาปวารณาปีนี้

อ.๒๖ เกษตรกรจาก อ.ดอนตูม จ.นคร-
ปฐม ศึกษาดูงานที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินทร์บุรี
-ลิกขมาตุมาบรรจบ ไปช่วยอบรมที่สถาบัน
ฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี เข้าไปเย็นกลับ

พ.๒๗ เจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดินจังหวัดสิงห์บุรี
พาหมอดินอาสา ศึกษาดูงานที่ชมรมเพื่อนช่วย
เพื่อน อินทร์บุรี

พฤ.๒๘ เกษตรอำเภอินทร์บุรี และ
เจ้าหน้าที่สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร
เขต ๑ จ.ชัยนาท พาทีมผู้สื่อข่าวเกษตร ที่วี
ช่อง ๗ ถ่ายทำวีซีพีเพาะถั่วงอกที่ชมรมเพื่อนช่วย
เพื่อนอินทร์บุรี สิงห์บุรี

ผู้จากลา

พฤ.๗ บรรพชนหมู่เราลาจากโลกไปอีกท่าน
หนึ่ง โยมพลอย เรืองศรี (โยมแม่ลิกขมาตุมาทิพย์)
จากไปด้วยโรคชรา อายุ ๘๕ ปี ประชุมเพลิง
ที่ปฐมอโศก ในวันที่ ๑๐ ต.ค. ๔๗

ศ.๒๒ สมณะ ชาวมุสลิม เข้าร่วมฌาปนกิจศพ
โยมราศรี ชุตติวงศ์ วัดชลประทานฯ จ.นนทบุรี

ชวนโมทนา

ส.๑๖ ศูนย์การค้า Fashion Island
จัดการแข่งขันประกวดการทำอาหาร “จอมยุทธ์
ตะหลิวน้อย” ของนักเรียนชั้นประถม ระหว่าง
ป.๕-ป.๖ คณะครูได้ส่ง ด.ญ.ไพโรพพรหม
สหชาติมานพ(กุกโก) ในนามสัมมาสิกขาเทียนหยด
มีผู้เข้าร่วมประกวดทั้งหมด ๒๔ โรงเรียน

ด.ญ.กุกโก ชนะเลิศอันดับที่ ๑ พร้อมเงินรางวัล
๑๐,๐๐๐ บาท และได้มอบเงินให้ส่วนกลาง
สาธารณโภคี

พฤ.๑๔-พฤ.๒๑ คุณสุรสิทธิ์ ดิยะวัชรพงศ์
(สามีคุณมณฑิรา) ได้พร้อมใจกันตั้งโรงบุญ ในช่วง
เทศกาลกินเจ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ๗๒
พรรษามหาราชินี โดยมี น.ร.สส.ฐ. และชาว
ชุมชน ร่วมด้วยช่วยกันประมาณ ๒๐ คน

บรรยากาศภายในงาน มีประชาชนมาร่วมรับบริการอย่างล้นหลามเกินคาด

การตั้งโรงบุญมหาจุฬาลงกรณครั้งนี้ สำนักราชเลขาธิการ สอนจิตรลดา ส่งหนังสือ ที่ รด. ๐๐๑๐.๑/๗๖๗๐ เชิญพระราชกระแสทรงชอบใจประธานกรรมการบริษัทในเครือกลุ่มสามพราน (นายสุรสิทธิ์ ดิยวัชรพงศ์) ตามหนังสือที่อ้างถึงท่านได้จัดโรงบุญอาหารแจกประชาชนทั่วไป โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๑๒ ต.ค. ๒๕๔๗ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔ หมู่ ๔ ต.ช่อม่น้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ในระหว่างวันที่ ๑๔-๒๑ ต.ค. ๒๕๔๗ ตั้งรายละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงชอบใจในทุกสุดเจตนาอันดีงามของท่าน

(ลงชื่อ) (ท่านผู้หญิงมนต์สนิทย จติกกุล)

ราชเลขาธิการในพระองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ

พ.๒๘ เวลา ๔.๐๐ น. หม่อมสมณะ ปวโรภคออกพรรษา ส่วนสิกขมาตุประชุมเพื่อความสมานฉันท์ ความเจริญในธรรมของหมู่กลุ่ม

ศ.๒๙ น.ร.สัมมาสิกขา ม.๔ และครูสมณะ เดินทางมาถึง เพื่อเข้าชบวนกรกลุ่มเรียนรวมกันสู่บูรณาการ (ขาด ม.๔ บ้านราชา เพราะประสบอุบัติเหตุยางรถแตก ต้องกลับไปรักษาตัว)

ขอจบด้วยคำสอนของพ่อท่านให้ลูกอโศก
ทุกคน ฟังนำไปปฏิบัติดังนี้

การไว้นอบไหว้โฮ่อ่นเน่อม

นิวาโคตือฮอยอมต่อมคนไว้

ไม่วอคคีตือคีมีคนไทย

ต่อมคนไค้ฮิงเสิศประเสริฐจริง

ฮตังสาคือโฮไว้เขียคเขียน

ปรับเปลี่ยนความทุกข์เป็นสุขยิ่ง

ฮโศกคือฮอยฮากโฮจริง

ทั้ง ๔ สิ่ง ค่องครองคริกสำนักกัน

อภินิหารกรรมกร กุฎโศก

เขตศาลเจตนาปฐมอโศก ↑ และที่ มร.ฐ. ↓

ขอโทษในความผิดพลาด สารอโศก
ฉบับ การเมืองบุญนิยม ฉบับที่ ๒๗๔ หน้า ๙๑
บรรทัดที่ ๑๔ ศุกรที่ ๑๓ แก้เป็นเมรุปฐมอโศก

ศิรัษะอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

เดือนนี้ข่าวศิรัษะฯ มีโอกาสได้ขับขานเพลงเก่าแก่ที่คุ้นหู โดยท่านได้เมตตาเข้ามาเยี่ยมพบเรา ในวันจันทร์ที่ ๑๑ และแสดงธรรมเทศนาให้ฟังเรื่อง “บางบพขลุ่ย” โดยเน้นให้ทำงานให้เกิดความอบอุ่นภายในก่อนที่จะมุ่งไปข้างนอก เน้นความสำคัญของงานฝึกหัดสมาธิทุกคนเกิดมาต้องกิน และยืนยันว่าโลกต้องแก้ปัญหาก็แต่ใจอยู่ทุกวันนี้ด้วย “ระบบบุญนิยม” เพชระเป็นมาชแก้ปัญหาก็อิติปิโสพุทธมนต์ เป็นทฤษฎีที่ถึงรากเหง้าของมนุษย์ เป็นวิทยาศาสตร์แท้ที่ตีความเหตุ (เป็ชตทาแก้เป็ชเพิ่มเติม)

ปัญหาหนักอกหนักใจของชุมชนหลายอย่างได้ขุดรากแก้ไข ชัดๆ แล้วขอภาชนะให้ท่านมาเยี่ยมพบเราทุกเดือน แต่ท่านจะว่างหรือเปล่านั้น เพชระงานท่านมากเหลือเกิน

งานอบรมและกิจนิมนต์

อา.๓ ประชุมกลุ่มสุรินทรอโศก นำโดย ส.ถ่องแท้ วินยธโร และ ส.กำแพงพุทธ สุพล -ตรวจศีลชาวชุมชน และ ม.วช.

อ.๕-อา.๑๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ไปอบรมโครงการ สสส. ที่ศูนย์ฝึกอบรมสกลอโศก จ.สกลนคร

ส.๑๖-พ.๒๐ อบรมครูจาก ร.ร.ธีรภาดา เทคโนโลยี ประมาณ ๗๐ คน ที่ศูนย์ฝึกอบรมร้อยเอ็ดอโศก สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะถ่องแท้ วินยธโร

อา.๒๔-ศ.๒๙ อบรมเรื่องจูลินทรีย์ ประเภทของหมักดอง ที่ศิรัษะอโศก โดยมีญาติธรรม (เครือข่ายศิรัษะอโศก) ร่วมอบรมประมาณ ๔๐ คน

อ.๒๖-ศ.๒๙ อบรมเรื่องสินค้า OTOP เครือข่ายของศิรัษะอโศกและน.ร.ฐานงานที่เกี่ยวข้อง
ศ.๒๙ ส.ถ่องแท้ วินยธโร และ ส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล ไปกิจนิมนต์ ธ.ก.ส. ที่ อ.กันทรวิชัย

ร่วมงานเทศกาลอาหารเจ

ศ.๘ ประชุมเตรียมงานเทศกาลอาหารเจ

พ.๑๓ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และสมณะถ่องแท้ ไปเยี่ยมที่ศรีสะเกษ

พ.๑๔-ส.๒๓ เทศกาลอาหารเจ ชาวศิรัษะฯ ไปร่วมขายอาหาร ๓ แห่ง คือ ๑. ร้านน้ำฟ้า ๒.จ.ศรีสะเกษ และ ๓.อ.ปากช่อง ส่วนที่พุทธสถานงดทำวัตรเข้าตลอดงาน และช่วงเย็นสมณะไปร่วมสรุปงานทุกเย็นที่ร้านน้ำฟ้าและศรีสะเกษ

พ.๒๑ สมณะ ๓ รูปไปเยี่ยมที่ อ.ปากช่อง

พ.๒๗ پایประชุมสรุปงานเจ

ทิ้งเจ็บทิ้งต่าง

จ.๔-พ.๖ งานฌาปนกิจศพคุณพ่อเลื่อน บุญชู พ่อของอาจารย์วิไล ณ เมรุศิรัษะอโศก

อ.๒๖ นางถนอม(สองบุญ) เสียชีวิตเมื่อเวลา ๒๓.๕๕ น.

พ.๒๔-ส.๓๐ ร่วมงานศพนางถนอม (สองบุญ) ตั้งศพที่วัดน้ำอ้อม และร่วมเป็นเจ้าภาพด้วย

ส.๓๐ ร่วมงานฌาปนกิจศพนางถนอม (สองบุญ) วรรณอุไร อายุ ๗๔ ปี นิสิต ม.วช. ที่เมรุวัดน้ำอ้อม ต.น้ำอ้อม อ.กันทรลักษ์ มีชาวบ้านราชฯ มาร่วมงานด้วย

ประชุมเพื่อความไม่เสื่อม

อ.๑๒ นักบวชประชุมอภิธานิยธรรม

พ.๑๓ สมณะทบทวนพระปาติโมกข์

อา.๒๔,๓๑ ตรวจศีล

พ.๒๗ เข้าประชุมบวร

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๘ เปิดเรียนภาคเรียนที่ ๒/๔๗

ส.๙ สัมมนาครูประจำภาคเรียนที่ ๑/๔๗
ได้ข้อสรุปว่ามีปัญหาการศึกษา ๑๐ ข้อ

จ.๑๑ พ่อท่านบิณฑบาต แสดงธรรม และ
เอื้อโออุ่นกับชาวศิระะอโศก และให้เน้นนโยบาย
สร้างคนมากกว่าสร้างวัตถุ

พ.๒๗ ญาติ ๆ พระอาคันตุกะสวัณห์ชัย
สุทธิโก ทำบุญเลี้ยง (ก๋วยเตี๋ยว) สมณะและชาว
ชุมชน

พฤ.๒๘ สมณะปวารณาออกพรรษา
-ช่วงเย็นเวียนธรรม
-นักเรียนชั้น ม.๔ เดินทางเข้าปฐมอโศก
เพื่อช่วยเตรียมงานมหาปวารณา

ผู้ศึกษาดูงาน

ศ.๑ ผู้นำเกษตรกร จ.ชุมพร จำนวน ๕๐ คน

จ.๔ กองทุนหมู่บ้าน อ.ชูพันธ์ จ.ศรีสะเกษ
จำนวน ๒๓ คน

พฤ.๗ คณะครู-นักเรียน ร.ร.บ้านตาอุด
อ.ชูพันธ์ ๖๐ คน

-คณะครู-นักเรียน ร.ร.บ้านโคกหล่าม
อ.อุทุมพรพิสัย ๖๐ คน

ศ.๘ ผู้นำชุมชนและจนท.สาธารณสุข จาก
อ.คง จ.นครราชสีมา ๓๐ คน

ส.๙ ชาวบ้านกลุ่มบ้านโคกวัด อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์ ๖๐ คน

จ.๒๕ เยาวชน “สร้างผู้นำ” อ.เมือง
จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๐๐ คน

ส.๓๐ เยาวชน จ.บุรีรัมย์ จำนวน ๗๐ คน

คติสั่งท่าง

“ผู้ใดได้ยินเสียงฟ้าร้องไม่ได้แปลว่าเป็นผู้มี
โสตประสาทที่ดี ผู้ที่มีโสตประสาทที่ดีนั้นจะต้อง
ได้ยินเสียงของผู้ที่ไม่ได้พูด

ผู้ที่เห็นภูเขายู่เบื้องหน้าไม่ได้หมายถึงเป็น
ผู้มีจักขุประสาทที่ดี ผู้มีจักขุประสาทที่ดีคือ ผู้ที่
เห็นเหตุการณ์ที่ยังไม่ได้เกิด”

...ชาวมณฑลจารีทบนพระแผ่นดินขงเบ้ง

“พระมหาสมุทรเป็นที่รวมแห่งน้ำ เพราะตั้ง
ตนอยู่บนที่ต่ำ ยอดภูเขาสูงเสียดฟ้า จะเก็บน้ำ
สักหยดก็ไม่ได้”

...ชาวมณฑลคีรีเต๋า

สมณะอันณา สุชาติโก

ศาลีอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

ในเดือนนี้ไม่มีอะไรพิเศษ พิเศษตามตำเนนไปตามปกติธรรมดา เพียงแต่ตามแบบฉบับของศาลีอโศก เป็นกาชประชุมกันเป็นสัปดาห์

เหตุการณ์รายวัน

ทุกวันพฤหัสบดี ประชุมตรวจคือนักเรียน สัมมาสิกขาศาลีอโศก

ศ.๑ คณะครูประชุมการศึกษา พิจารณา จัดฐานงานให้กับนักเรียน สัมมาสิกขาศาลีอโศก

ส.๒ เริ่มเรียนภาคที่ ๒ ของนักเรียน สัมมาสิกขาศาลีอโศก

อ.๕ ประชุมคณะกรรมการสหกรณ์กู้คืนฟ้า จำกัด

-ประชุมชาวชุมชน เพื่อรู้ความเป็นอยู่ และการทำงานของพวกเรา

จ.๑๑และอ.๑๒,๑๙,๒๖ ประชุมครู เพื่อรู้ ปัญหาของเด็ก และหาทางแก้ไข

อ.๑๒,๑๙,๒๖ ประชุมนิสิต ม.วช. เพื่อรู้ ปัญหาชีวิต และการทำงาน

พ.๑๓ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถ ทบวงพระปาติโมกข์ และประชุมอธิการนิย- ธรรม

พ.๑๔ สมณะประชุมอธิการนิยธรรม เพื่อ ความเจริญในหมู่สงฆ์

ศ.๒๒ นักเรียน ม.ปลาย สัมมาสิกขาศาลี อโศก ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์นอกสถานที่ ที่ เมืองทองธานี จ.นนทบุรี (นิทรรศการวิทยาศาสตร์)

ส.๒๓ ครูแพรรี และครูถึงฝัน นำ น.ร.

สัมมาสิกขาศาลีอโศก ๕ คน ไปรับการอบรม การทำจุลินทรีย์ ที่พุทธสถานศิระอโศก

จ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการสถานีวิชยุ ชุมชนสัมพันธ์ไพศาลี สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นที่ปรึกษา

พ.๑๔ สมณะและพระอาคันตุกะ ทำ สังกรรมปวารณวันออกพรรษา

-ประชุมสามัญประจำปี เพื่อแจ้งผลการทำ งานและเลือกตั้งคณะกรรมการสหกรณ์กู้คืนฟ้า จำกัด

ข้อคิดสุดท้าย

การให้ ทำให้ใจเป็นสุข ทั้งผู้ให้และผู้รับ

 สมณะนโร พุทธนโร

พระพุทธรูปดัดจริต

ทางนั้นชื่อว่า ทางตรง ทิศนั้นชื่อว่าไม่มีภัย
รถนั้นชื่อว่าไม่มีเสียงดัง ประกอบด้วยล้อคือ
ธรรม

หิริเป็นฝาของรถ สติเป็นเกวียนของรถ
ความเห็นที่ถูกตรงนำหน้าเป็นสารถี

รถชนิดนี้มีอยู่แก่ผู้ใด ย่อมดับกิเลสและทุกข์ได้

แน่ละ กระท่อมคือมารดาของเราไม่มี

แน่ละ รังคือภรรยาของเราไม่มี

แน่ละ เครื่องสืบต่อคือบุตรของเราไม่มี

แน่ละ เราเป็นผู้พ้นแล้วจากเครื่องผูก คือ

ความใคร่ในกาม

จากพระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง เล่มที่ ๑๕
“กุกกาสูตที่ ๙” ข้อที่ ๔๑,๔๓ “อัจฉราสูตที่ ๖”
ข้อที่ ๑๔๔)

ตีมาอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

เดือนสุดท้ายของภาคเช้าพฤษภาคม ฝนซาไปเร็ว พิษหนาวที่มาจากอีสานประสมกับแสงแดดตกกระทบระย้าประสมปัญหาเดือดร้อนถ้วนหน้ากัน แต่ก็คงไม่หนักเหมือน ๓ ชั่วโมงที่ผ่าน แต่แน่นอนภาคใต้ ซึ่งพวกเราทำได้เพียงส่งไปประทศหน้าไปยกปากให้เกิดความสงบ ปลอบขวัญในชั่ววูบ

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๒ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุแสดงธรรม “สุดโง่ สุดฉลาดก็คือคน”

อา.๓ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุแสดงธรรม “อุปสรรคหนักหนาข้าฟ้าพัน”

จ.๔ บ่ายประชุมสมณะ ลิกขมาตุ เย็นสมณะร่วมบุญ จัดตปุญโญ ไปช่วยงานอบรมที่วังน้ำเขียว

อ.๕ เย็นตรวจศีลนักเรียน คนวัด ชาวชุมชน และนิสิต ม.วช.

พ.๖ คำ ประชุมนักเรียนและผู้ใหญ่ เตรียมเทศกาลงานเจ

พฤ.๗ เจ้าหน้าที่ สจส. ๔ คน มาขอสัมภาษณ์คณะผู้ทำงานอบรมสีมาอโศก

ศ.๘ ชาวเมฆาอโศก และชาววังน้ำเขียวเดินทางมาประชุม สมณะพอจริง ลัจจาโสภ จัดรายการเอื้อโออุ่น

ส.๙ ชาววังสีเมฆ ไปดูพื้นที่ที่จะขายผักไร้สารพิษที่ มร.ส.

-บ่ายประชุมวังสีเมฆ

อา.๑๐ สมณะดินไท ธาณิโย นำสมณะ-ลิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมงานฌาปนกิจ

ศพแม่พลอย เรื่องศรี ที่ปฐมอโศก

จ.๑๑ บ่าย ประชุมสมณะ, ลิกขมาตุ, ชาวชุมชน

อ.๑๒ ส.ดินไท ธาณิโย ไปช่วยดูแลการจัดร้านเตรียมงานเจ และจัดพื้นที่ขายผักสด ผลไม้ไร้สารพิษ ที่ มร.ส.

พ.๑๓-ส.๑๓ ขายอาหารเจที่ มร.ส. ในเทศกาลงานเจ

-กลางวันสมณะประชุมปวารณาก่อนออกพรรษา ตอนเย็นประชุมสรุปงานทุกวัน

พฤ.๑๔ บ่ายสมณะร่วมบุญ สมณะพอจริง ไปแสดงธรรมงานศพพ่อเปรม ภักดีจิตต์ ที่วัดอัมพวัน อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา

ส.๑๓-จ.๑๕ คณะครู-ผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนบ้านเฉลียง อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาวิถีชุมชน นักเรียนสัมมาสิกขา พาทำกิจกรรมเรียนรู้การทำงานในฐานงาน

อ.๑๖-อา.๑๗ อบรมครูผู้สอนพระพุทธศาสนาโรงเรียนวิถีมุท จาก สพท. หนองบัวลำภู เขต ๑ จำนวน ๕๓ คน

อ.๑๖ บ่ายประชุมคณะครู

พฤ.๑๘ เข้า สมณะ ลิกขมาตุ ปวารณาออกพรรษา คำเวียนธรรมเรื่อง “ออกพรรษาพัฒนาสู่วิถีพุทธ”

ศ.๑๙ ตักบาตรเทโว สมณะนำน้าฟ้า สุขฉาโน สมณะแจ้งจริง อมโร สมณะนานุ่ม กัสสโก เดินทางไปปฐมอโศก พร้อมกับนิสิตวังชีวิต และนักเรียนชั้น ม.๔

-สมณะ ลิกขมาตุ นิสิต ม.วช. จากบ้านราชาพานักเรียนชั้น ม. ๔ ที่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ มาพักค้างรักษาตัว รอกลับบ้านราชา วันรุ่งขึ้น

อา.๓๑ สม.นวลนึ่ง และคุณเอื้ออภัย ไป
ประชุม ๗ องค์กร ๘ พาณิชย์ ที่สันติอโศก
ชาวชุมชน และนักเรียนลัทธิมาลิก ๖ คน ไป
ช่วยงานเปิดศูนย์อบรม สจส. อ.พิมาย
จ.นครราชสีมา

เดือนตุลาฯ ๐๐กพกรษา มาละลิก
ปลุกสำนึก ๕ให้เกิดขวัญ ๐หิวสา
รวม๕ให้ไทย ท้าวทุกภาค ภาวนา
๕ให้เป็นหนึ่ง ทั่วผดธา ๕ให้อภิ
ระลิกทิว ผนวมรุนแรง ที่ได้รบ
แล้วท่วมกัน ครอบระวัช ส้าวเวอนา
สามัคคี ไม้แยกชั้น ชนชาติใด
ต่างเป็นไทย แม้ต่างศาสนา ก็ชาติเดียว

 ๑มณะชาติติน ๒วิโรโธ

พระพุทธรูปดัดจริต

ผลกรรมแห่งการฆ่ามนุษย์และสัตว์
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือเป็นผู้มีอายุน้อย

ผลกรรมแห่งการลักทรัพย์
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือความพินาศแห่งสมบัติ

ผลกรรมแห่งการประทุติพิตในกาม
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือมีศัตรูและถูกปองร้าย

ผลกรรมแห่งการพูดคำเท็จ
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือถูกกล่าวด้วยคำไม่จริง

ผลกรรมแห่งการพูดส่อเสียด
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือมีการแตกจากมิตร

ผลกรรมแห่งการพูดคำหยาบ
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คืออยู่กับสิ่งที่ไม่น่าพอใจ

ผลกรรมแห่งการพูดคำเพื่อเจ้อ
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือได้รับคำที่ไม่ควรเชื่อถือ

ผลกรรมแห่งการเสพของมีนเมาให้โทษ
อย่างเบาที่สุดแก่ผู้มาเกิดเป็นมนุษย์
คือความเป็นบ้า

จากพระไตรปิฎก ภาษาไทย
ฉบับหลวง เล่มที่ ๒๓
“สัพพหลุสสุตฺร” ข้อที่ ๑๓๐)

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

สมทวนาฯเริ่มพัฒนาตั้งแต่เดือนตุลาคม
สำหรับกิจกรรมในเดือนนี้ดังนี้

ส.๒ ประชุมเตรียมงานเทศกาลกินเจ

อา.๓ ทำบุญเกษียณอายุของโยมบำรุงและ
อรรรรณ ณ เวิร์มย์ที่อุทยานบุญนิยม

-ประชุมเครือข่ายผักผลไม้ไร้สารพิษเพื่อ
เตรียมการนำผักมาขายเทศกาลเจและมาช่วย
กันขายของเทศกาลเจด้วย

อ.๕-ส.๙ อบรมนักเรียนโรงเรียนม่วงเฒ่า

อ. เขมราชู จ.อุบลฯ ชั้น ม.๑ - ม. ๓ จำนวน
๒๑๓ คน

อ.๕ สมณะเดินดินและคณะไปประชุมเชื่อม
ร้อยเครือข่ายที่ส่วนล่างผืน จ.อำนาจเจริญ

พ.๖ นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ และอ.บุญมา
มหาวิทยาลัยเกษตรกำแพงแสน นครปฐม มา
สำรวจการปลูกและวางแผนท่อระบายน้ำ

ส.๙ ประชุมครูสัทธิสมาธิวิทยาลัย

-ประชุมสรุปงานอบรม

อา.๑๐ พ่อท่านเทศน์ที่อุทยาน

จ.๑๑ พ่อท่านไปเทศน์ที่พุทธสถาน
ศิระะอโศก

-ในระยะนี้ชาวบ้านราชฯออกไปเตรียมงาน
เทศกาลเจมั่ง

อ.๑๒ เริ่มเปิดขายในเทศกาลเจ

-หน้าบันมาติดเรือคนไทยท่าหมู่แห่ที่อุทยาน

-พ่อท่านลัดตาหะไปสันตอโศก

-ติดไฟแสงสี

อา.๑๗ ชาวต่างชาติ มา ๔ คน คือประเทศ
ลาว

อ.๑๙ รายการเวทีชาวบ้านช่อง ๑๑ ถ่ายทำ

ที่อุทยานบุญนิยม โดยมีพ่อท่านโพธิรักษ์ ส.ว.
ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ส.ว.นายแพทย์นิรันดร์
และดร.สุริยา ผู้เชี่ยวชาญด้านเข้าทรง ดำเนิน
รายการโดย นายประพจน์ ภูทองคำ มี
ชาวศิระะอโศกมาฟังด้วย

-พ่อท่านและปัจฉาฯต้องไปจำวัดที่กุฏิ
กลางน้ำชั่วคราว

อา.๒๔ ประชุมสรุปงานเจโดยแบ่งเป็นกลุ่ม
ตามหน้าที่ ดุคักักดี

จ.๒๕ พ่อท่านพาทำเทวีชีโซ

อ.๒๖ ประชุมกรรมการชุมชนและประชุม
ชุมชน

พ.๒๗ นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัย
ราชภัฏจอมบึง มาศึกษาชุมชน

- สมณะและสิกขมาตุเวียนธรรม

พ.๒๘ ญาติธรรมและชาวชุมชน น.ร.
สัทธิสมาธิ เวียนธรรม

-สมณะปวารณาออกพรรษาและพ่อท่าน
ขอปลงอาบัติ

ศ.๒๙ สมณะและนักเรียนสัทธิสมาธิเดิน
ทางไปปลุมนอโศก ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุรถ
ยางแตกที่สูงเนิน นักเรียนแขนหัก ๑ คน
ไหล่บร้าหัก ๑ คน กล้ามเนื้อขาอักเสบ ๒ คน
คอเคล็ด ๑ คน แขนเคล็ด ๑ คน หัวแตก ๑
คน นอกนั้นมีอาการกล้ามเนื้ออักเสบ

ส.๓๐ คณะไปปลุมนอโศกกลับมารักษาตัวที่
บ้านราชฯ

อา.๓๑ เชื่อมร้อยเครือข่ายจำนวน ๑๐๐ คน

-มีคณะมาเยี่ยมชมจากศรีสะเกษ ๑๐๐ คน

 สมณะฟ้าไท สมชาติไถ

ฎีกาพำน้ำ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

เดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของภาคเช้า พุทธศักราช ปี ๒๕๔๗ ฮาภาศพนตอยเข็มหมวน อุณหภูมิลอยอยู่ในระดับ ๑๗ องศาเซลเซียส หมู่ม สมนะนวกะ ช่วงเช้าเพื่งเพื่งเพื่งด้วยภาศ พื่อนชุมทศัพย์ชากาพชโษชื้อปายศีกษาพชระวินัย เย็นน้ำเพื่งเพื่งเพื่ง สมนะ ทบพชระนสภพชระพชระพชระ วัน ช่วงปลายเดือน หมู่ม สมนะทำภาศพชระพชระพชระ ให้ชุมทศัพย์กัน

เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๒-๒๑.๓ ชาวบ้านหัวเลา ฟุงจ้อ และ หย่อมบ้านใกล้เคียง ในหมู่บ้านแม่เลา มาขอ ศีกษาดูการทำสบู่ น้ำยาสระผม น้ำยาปรับผ้านุ่ม ยาหม่อง ยาตม การทำขนม ๑๐ กว่าอย่าง ในโครงการสาธิตเศรษฐกิจพึ่งตนเองของชาวบ้าน มีชาวบ้านมาดูงาน ๔๒ คน มีผลทำให้กลุ่ม แม่บ้านในหมู่บ้านแม่เลา เกิดการรวมตัวทำ กิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และมีศรัทธาต่อ ชาวชุมชนญูฬา

ส.๒,๓,๒๓ สมนะเด็ดขาด จิตตสันโต สมนะหินแก่น นมวังโส ไปแสดงธรรมกับชมรม ผู้อายุยาว ที่ลานนา

ส.๒,ส.๓๐ ประชุมคณะกรรมการชุมชน ญูฬาฯ โดยท่านอาจารย์ ๑ (สมนะบินบน ถิรจิตโต และปัจฉาสมณะ)

ส.๒ ท่านอาจารย์ ๒ (สมนะแก้วแก้ว สรณีย์) และสามเณรชาวดี พุทธชาตินิยม ไปแสดง ธรรมที่ศูนย์พุทธธรรม หนองฮ้อ เชียงใหม่

อา.๓,จ.๒๕ ประชุมชุมชนญูฬาพำน้ำ ท่าน อาจารย์ ๑ (สมนะบินบน ถิรจิตโต) นำประชุม

จ.๔ ประชุมเครือข่าย คกร. ภาคเหนือ สมนะ ๓ รูป มี อาจารย์ ๒ (สมนะแก้วแก้ว สรณีย์) นำประชุม ที่ ชมร.ชม.

-สมนะ ๕ รูป นำโดย สมนะเลื่อนฟ้า ลัจเจเปโม นำชาวชุมชนญูฬาฯ และชาวหัวเลา ไปดูการทำเห็ดที่มหาวิทยาลัยเกษตรแม่โจ้ เชียงใหม่

อ.๕ นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ ประธาน คกร. มาประชุมกับคณะกรรมการเครือข่าย คกร.ภาคเหนือ มีสมนะ ๕ รูป นำโดย สมนะ เด็ดขาด จิตตสันโต ที่ ชมร.ชม.

อ.๕,๑๒,๑๓ สมนะประชุมอธิการบดีธรรม

ศ.๘ ท่านอาจารย์ ๑ และปัจฉาสมณะ สัตตาหะไปประชุมกรรมการสถาบันบุญนิยม

-สมนะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปกิจนิมนต์ ทำหลักสูตรเทววิโซ ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ มูลนิธิพลตรี จำลอง ศรีเมือง อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

อา.๑๐ ท่านอาจารย์ ๑ แสดงธรรมหน้าพ โยมพลอย เรื่องศรี อายุ ๘๕ ปี ซึ่งเป็นโยม แม่ของสิกขมาตุ มนทิพย์ เรื่องศรี และทำการ ฌาปนกิจศพที่เมรุปฐมอโศก

-นร.สส.ภ.เปิดเรียนภาคเรียนที่สอง

พ.๑๓ สมนะร่วมฟังสวดพระปาติโมกข์

ศ.๑๕ ท่านอาจารย์ ๒ ไปหาหมอที่ ร.พ. สวนดอก เชียงใหม่ โดยมีสามเณร ชาวดี พุทธชาตินิยม ติดตามไปดูแล

ศ.๑๕-๒๑.๑๗ สมนะ ๓ รูป นำโดย สมนะเด็ดขาด จิตตสันโต ไปร่วมงานการจัด หลักสูตรสุขภาพที่ลานนาฯ ของชมรมผู้อายุยาว ซึ่งมีนายเจ็ดแก้ว ชาวหินฟ้า มาบรรยาย จัด กระจุก นวด

พ.๒๑ สมนะลานบุญ วชิโร ไปแสดง

กรรมหน้าศพ นางสาว โสภิต ชันแก้ว อายุ ๑๖ ปี อดีต นร. สส.ภ. ที่บ้านป่าไม้ เชียงใหม่ ซึ่งประสบอุบัติเหตุถูกรถยนต์ชนเสียชีวิตในตัว เมืองเชียงใหม่

ส.๒๓ สมณะ ๗ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดยอาจารย์ ๒ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ น.ส.โสภิต ชันแก้ว ที่สุสานบ้านป่าไม้ จ.เชียงใหม่

อา.๒๔ ท่าน อาจารย์ ๑ และปัจฉิมสมณะ สัตตาทะไปประชุมที่ชุมชนเพชรพวงภูมิ จ.กำแพงเพชร

จ.๒๕ สมณะ ๘ รูป นำโดย อาจารย์ ๑ (สมณะนิพนธ์ ธิระจิตโต) นำประชุมชาวชุมชนภูผา

อ.๒๖ หมุ่มสมณะปวารณากันที่โบสถ์ดิน

อ.๒๖-ศ.๒๙ ชาวชุมชน คนวัด นร.สส.ภ. ช่วยกันเกี่ยวข้าว

พฤ.๒๘ ช่วงเข้าสมณะปวารณาออกพรรษา -เย็นมีการเรียนธรรมที่ศาลาเสียงธรรม มีญาติโยมมาร่วมฟังธรรมประมาณหนึ่งร้อยคน

ศ.๒๙ ญาติโยมร่วมทำบุญตักบาตรเทโวที่ภูผา

-สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป ไปร่วมงานศพ นายสันติราษฎร์ สุปินธรรม อายุ ๒๖ ปี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเม็ดเลือด และ อาจารย์ ๒ (สมณะแก้วกาว สรณโย) แสดงกรรมหน้าศพ ที่บ้าน ต.เมืองปอน อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน

ส.๓๐ สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต มาร่วมงานทำบุญตักบาตรเทโวที่ลานนาอโศก

อา.๓๑ สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต มาร่วมงานทำบุญตักบาตรเทโวที่ ชมร.ช.ม.

ฝากแง่คิดก่อนจบ

ให้ชอยยิ้ม ก็อิมจิต

ให้ศรัทธาเป็นมิตร ก็ส่งอายุไข

ให้เวลา ได้ศรัทธาขอบคุณ

ให้ศรัทธาขอบคุณ ได้ศรัทธาเป็นพี่น้อง

สมณะ ไพธิธิธิ ไพธิธิธิ

พระพุทธรูปจตุรัส

ความวิตกกังวล ที่ไม่ดีไม่ถูกต้อง ๓ ประการ

๑.มีความกังวลกับการไม่ให้ผู้อื่นดูหมิ่นตน

๒.มีความกังวลกับลาภ สักการะ สรรเสริญ

๓.มีความกังวลกับความเอ็นดูในผู้อื่น

บุคคลผู้มีศีล สมบูรณ์ด้วยศีล

ไม่ต้องทำเจตนาว่า ขอความไม่เดือดร้อนใจจงเกิดขึ้นแก่เรา

เพราะข้อที่ความไม่เดือดร้อนใจเกิดขึ้น

แก่บุคคลผู้มีศีล สมบูรณ์ด้วยศีลนี้ เป็นธรรมดา

บุคคลผู้ไม่เดือดร้อนใจ ไม่ต้องทำเจตนาว่า

ขอความบันเทิงใจจงเกิดขึ้นแก่เรา

เพราะข้อที่ความบันเทิงใจเกิดขึ้นแก่ผู้ไม่เดือดร้อนใจนี้ เป็นธรรมดา

(พระไตรปิฎก ภาษาไทย

ฉบับหลวง เล่มที่ ๒๕ “วิตกกสูตร” ข้อที่ ๒๕๘

เล่มที่ ๒๔ “เจตนาสูตร” ข้อที่ ๒)

จ.๑๘ คณะตัวแทนผู้นำเยาวชนทุกตำบลของอำเภอแก้งคร้อ ทั้งหมด ๘๐ คน ในโครงการอบรมผู้นำเยาวชนระดับอำเภอ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนเกิดความรักความสามัคคี มีสติยั้งคิด ป้องกันการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา และให้เข้าใจวิถีชีวิตแบบพอเพียง ได้เข้ามาเยี่ยมชม ศึกษาดูงาน ได้ฟังธรรม และฝึกอาชีพกลับมา จนเย็นจึงเดินทางกลับ

-ครูแผ่นผาเดินทางไปประชุมเชิงปฏิบัติการองค์กรแกนนำเครือข่าย และผู้นำภาค ประชาชน ด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เพื่อร่วมกันระดมความคิด และดำเนินการร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดพลังผลักดัน ให้เกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณธรรม จริยธรรมต่อสังคมที่โรงแรมโรสกาเด้น เอโพรเมริสอร์ท จ.นครปฐม

-สมณะนีกนบ ฉันทโส สมณะหนึ่งดี สุยัญโญ พร้อมนักเรียนสัมมาสิกขาอีก ๓ คนเดินทางไปโปรดญาติ และไปเยี่ยมน้องสาวของสัมมาสิกขาบัวพันน้ำ ที่ป่วยหนัก ติดเชื้อรุนแรง ที่โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

พ.๒๐ สมณะกลางคืน โสรจใจ สมณะนาทอง ลิงคีวัฒน์ พร้อมทั้งนักเรียนสัมมาสิกขาอีก ๘ คน เดินทางไปเยี่ยมสามีของครูรักบุญ ซึ่งป่วยอยู่ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ฯ จ.ขอนแก่น

พฤ.๒๑ สมณะกลางคืน และพระอาคันตุกะอีก ๒ รูป ครู ๑ คน เดินทางไปเยี่ยมอาการป่วยทางด้านจิตของสัมมาสิกขาป่อง ที่บ้านโนนดินหอม อ.แก้งคร้อ

ศ.๒๒ ชิสเตอร์ อธิยา สังขรัตน์ ผู้ดูแลศูนย์นิรมล จาก จ.ขอนแก่น ได้จัดกิจกรรมเด็ก ที่ได้รับผลกระทบจากพ่อแม่ที่ติดเชื่อ เอช

ไอ วี จำนวน ๔๐ คน มารับการอบรมทางด้านจริยธรรม และจัดกิจกรรมฟิ่งตน

ส.๒๓ สมณะกลางคืน สมณะหนึ่งดี ไปร่วมเป็นประธานในการประชุมกลุ่ม แก่นอโศก ที่ศูนย์อบรม “แก่นอโศก” จ.ขอนแก่น

อา.๒๔ สมณะ ๕ รูป พระอาคันตุกะ ๓ รูป ร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ของโยม หินเหิง (อ่อนศรี) ที่ชุมชน หินผาฟ้า น้ำ ซึ่งมีเครือข่ายจากอำเภอหนองบัวแดงมาร่วมด้วย ๒๐ กว่าคน

-อาจารย์ธีรพันธ์ คงนาวัง ผอ.โรงเรียนห้วยต้อนวิทยา ได้มาบรรยายเกี่ยวกับการประเมินผลของนักเรียนตามหลักสูตรใหม่ของทางกระทรวงฯ ให้ครูทางหินผาฟ้า น้ำ ได้เข้าใจ ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่ทางกระทรวงฯ ไม่ได้ประเมินผลแต่ทางด้านความรู้อย่างเดียว แต่ให้มีการประเมินผลทางด้านคุณธรรมควบคู่ไป กับความรู้ด้วย

-วันนี้เปิดโอกาสให้ญาติโยมที่จำพรรษาอยู่ด้วยกัน ปวารณากัน ให้ช่วยชี้ข้อบกพร่องให้ แก่กันและกันได้

จ.๒๕ อ.ชาคร เข็มพันธ์ สหกรณ์จังหวัด พาทีมงานถ่ายทำมาถ่ายผลงานการทำนาธรรมชาติ ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ของชาวหินผาฟ้า น้ำ ซึ่งจะได้อาไปเป็นตัวอย่าง เพื่อเผยแพร่ให้กับชาวบ้านต่อไป ซึ่งปีนี้ข้าวงามมาก สามารถเป็นตัวอย่างได้เป็นอย่างดี

อ.๒๖ โยมผืนผา พาทีมประเมินผลโครงการพลังกู่ดินฟ้าประชาเป็นสุข (สสส.) ประกอบไปด้วยคุณสมเจตน์ ไชยลาภ และคุณศิริพร ไตรยสุทธ์ ได้ลงพื้นที่เพื่อประเมินผลชุมชนต้นแบบ ที่ศูนย์หินผาฟ้า น้ำ จัดกระบวนการอบรม และติดตามสนับสนุน จำนวน ๒ ชุมชน ได้แก่

๑. กลุ่มชุมชนสามัคคีสังฆธรรมชีวิตโนนทอง
บ้านโนนทอง ต.บ้านกอก อ.จัตุรัส จ.ชัยภูมิ

๒. กลุ่มหนองบัวแดงก้าวหน้า บ้านห้วยหว้า
ต.หนองแวง อ.หนองบัวแดง จ.ชัยภูมิ

พ.๒๗-ส.๓๐ อาจารย์อดิศักดิ์ แก้วรากมสุข
จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น พานักศึกษาใน
โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษานานาชาติ ชาว
อเมริกัน จำนวน ๑๕ คน มาอบรมและศึกษาวิถี

ชีวิตชุมชนพึ่งตนเองแบบพอเพียง

พฤ.๒๘ สมณะ ๖ รูป พระอาคันตุกะ ๓
รูป ร่วมกันปวารณาในวันออกพรรษา

อา.๓๑ สมณะ กลางคืน สมณะหนึ่งตีไป
ประชุมกลุ่มเสลย์อโศก ที่ชุมชนเสลย์อโศก
ก่อนจบอยากจะทำตรงนี้ว่า
ตัวอย่างที่ติดนั้น มีค่ามากกว่าคำสอน

 สมณะกลางคืน ไสรัยไธ

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

E-mail: thatfah2520@yqahoo.com

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ (๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน

กันยายน ๒๕๕๗

-โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) และโรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) กำหนดเปิดภาคเรียนในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕๒ ราย และร่วมกิจกรรมบริการทันตกรรมฟรีในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันราชสมภพสมเด็จพระ

พระศรีนครินทราบรมราชชนนี

-ศาลากิจถั่ว อยู่ระหว่างการปรับปรุง
 -หน่วยงานบุญญาภิบาล จำนวนผู้มาใช้บริการตรวจโลหิต ๒๒ ราย ตรวจทั่วไป ๑๓ ราย จัดกระดูกหลังนวด ๓ ราย ใช้เครื่องนวดอินฟาเรด ๔๓ ราย กระตุ้นไฟฟ้า ๑ ราย รวมผู้ใช้บริการ ๘๒ ราย

-น.ส.บังอร สุขสมาน นำเงินที่ขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๐๔๙๙ อำเภอพญาไท กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๔๒ ๑/๑๐ ตารางวา จำนวน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านห้าแสนบาทถ้วน) บริจาคสมทบทุนสร้างศูนย์พลาภิบาล ที่ชุมชนปฐมอโศก อ.เมือง จ.นครปฐม

-ได้รับวารสารเส้นทางสีเขียว, หนังสือพิมพ์ดี, มองไกล, มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ และหนังสือเชิญพิจารณาส่งผู้แทนระดับผู้บริหาร ๑ คน เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เวทีแลกเปลี่ยนผลการดำเนินงานองค์กรเอกชนด้านสาธารณสุขในวันที่ ๑๑-๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ ห้องทิพวรรณ โรงแรมริชมอนด์ นนทบุรี

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ น.

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการกองทัพนครธรรมมูลนิธิ

E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ (๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน
-ยกเลิกการขายรถยนต์ทั้ง ๓ คัน ที่ใช้ใน
ชุมชนสีมอโศก นครราชสีมา

-ชมรมขยะวิทยา ชุมชนสีมอโศกได้นำเศษ
พลาสติกจากการทำขวดไปจำหน่าย ผู้รับซื้อแนะ
ให้บดจะได้ราคากิโลกรัมละ ๒๕ บาท หากไม่บด
ราคากิโลกรัมละ ๘ บาท แม้ในชุมชนมีเครื่องบด
แต่ขาดแคลนแรงงาน จึงไม่สามารถดำเนินการใน
ส่วนนี้

-ชุมชนราชธานีอโศก ชาวชุมชนร่วมกันจัด
งานเทศกาลเจที่อุทยานบุญนิยมและสหกรณ์บุญนิยม
ส่วนนี้โครงการสร้างน้ำตกแก่งกะไว้ในชุมชน ใช้งบประมาณ
ค่อนข้างสูงมาก และมีโครงการสร้าง
ศาลาใหม่อีก ๑ หลัง ในบริเวณอุทยานบุญนิยม

-คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหา-
สารคามติดต่อขอดูงานการศึกษาสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต
ในชุมชนราชธานีอโศกและอุทยานบุญนิยม

-ส่งเรื่องเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในเอกสาร
เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการชุดใหม่ (ประจำปี
พุทธศักราช๒๕๔๗-๒๕๔๘) ม.น.๔ ซึ่งออกโดยกระทรวง
มหาดไทย ไปยังสำนักงานเขตบึงกุ่มแล้ว

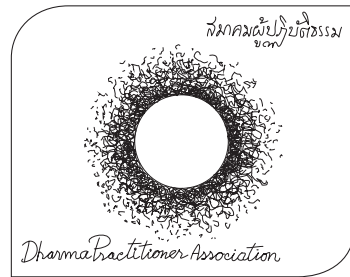
-ได้รับหนังสือขอความอุปถัมภ์โครงการ

บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเพื่อต่อต้านยาเสพติด
รุ่นที่ ๒๒ ปี พ.ศ.๒๕๔๘ จากสำนักงานโครงการ
บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนฯ วัดนาคปรก กรุงเทพฯ

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๗ (๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน
-โรงสีสมาคมฯ งดการสีข้าวชั่วคราว เพื่อ
ซ่อมแซมโรงสี ได้กระทำการกิจกรรมที่บ้านสวน ช่วย
กันทำกลิ้งนึ่งปุ๋ย ได้รวบรวมเงินเพื่อซื้อข้าวเปลือกทำ
ข้าวซ้อมมือ

-มีผู้ต่ออายุทะเบียนสมาชิกจำนวน ๒ คน

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม วันที่ ๓๑ ตุลาคม
๒๕๔๗ ได้ประชุมหารือเพื่อเตรียมงานคืนสู่เหย้า
สัมมาสิกขาพุทธธรรม ครั้งที่ ๑

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร
(ชมร.กทม.), สาขาหน้าสันตืออโศก(ชมร.สตอ.) และ
สาขาเชียงใหม่(ชมร.ช.ม.) รายงานกิจการที่ผ่านมา

-ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม(นศ.ปธ.) และ
สโมสรรักษาแก่นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย (สศ.ปธ.) ทำสัญญาเช่าแผงอาหารที่ ๒๒ ใน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนด ๑ ปี ระหว่างวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ และ

วันที่ ๒๙ ตุลาคม รุ่งอรุณในมหาวิทยาลัยهما
ก้าวเดี่ยวตลอดแจกลูกค้า

-เครือข่ายชุมชนชาวอโศก ทำโครงการพลังผู้
ดิ้นฟ้าประชาเป็นสุข สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุน
สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ระหว่างวันที่
๑ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ และได้จัดทำโครงการ
เพื่อเสนอ สสส. ในรอบปีที่ ๒

-ได้รับหนังสือจากสำนักงานพุทธมณฑล
และวารสารมองไกล

-สมาคมฯทำหนังสือขอขอบคุณบริษัท เซทง กรุ๊ป
(ไทยแลนด์) จำกัด ที่มอบสาหร่ายปรุงรส ตราแฮซอน
จำนวน ๑๐๐ ลัง คิดเป็นมูลค่า ๑๙,๒๖๐ บาท
ให้แก่สมาคมฯ

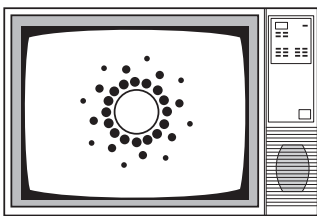
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการสมัชชาสันติอโศก

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมเนียมปฏิบัติ

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗ (๒๖ กันยายน ๒๕๔๗)

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- จำนวนสมาชิกปัจจุบัน ๒,๙๗๐ คน
- หนังสือจำหน่ายดี ได้แก่ ฐวีธิตีที่ออกซ์,
ประสบการณ์ดีที่ออกซ์ เทป แผ่นซีดี และเอ็มพี ๓
จำหน่ายดี ได้แก่ เสียงปลุก เสียงปลง เสียงธรรม

ผู้สละโลก พระอานนท์พุทธอนุชา แสงเทียน
บ้านดิน

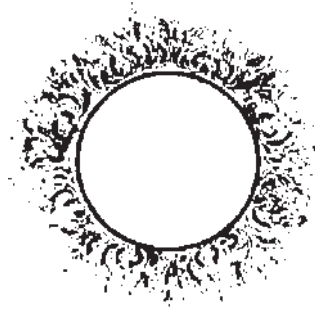
-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานมหาปวารณาที่
ชุมชนปฐมอโศก ระหว่างวันที่ ๔-๑๐ พฤศจิกายน
๒๕๔๗ และนำปฏิทินปีใหม่ภาพพระวิหารพันปี
เจดีย์พระบรมสารีริกธาตุไปจำหน่าย ในราคา
แผ่นละ ๑๕ บาท

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๒๘ พฤศจิกายน เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม

บริษัทพลังบุญ จำกัด

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๗

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- ได้จัดทำป้ายเล็กๆ แสดงรายชื่อสินค้าใหม่
ในบริเวณชั้นวางสินค้า เพื่อให้ลูกค้าทราบ
- เสนอให้จำหน่ายถุงผ้าในราคาต่ำกว่าทุนเพื่อ
รณรงค์งดใช้ถุงพลาสติก
- การสร้างโรงเก็บสินค้าชั่วคราว บริเวณโรง
ปุ๋ยชุมชนสันติอโศก ซ.เทียมพร โดยร่วมกับ
บจ.แต่ชีวิต บจ.ขอบคุณ โดยนายร้อยแจ้ง จะ
ติดต่อประสานงาน เพื่อนำวัสดุเก่าจากคลังสินค้า
ที่รื้อถอนมาทำที่เก็บสินค้าใหม่ต่อไป
- ให้คิดกำไร ๑๕ % จากยอดราคาซื้อ
- ให้จัดแบบใบสั่งซื้อสินค้าใหม่ที่ระบุราคาเดิม
เพื่อสะดวกในการตรวจสอบว่าสินค้าประเภทใดมี

ราคาเปลี่ยนแปลง

-รับโอวาทจากสมณะชาบซ็อง สรเตไซ

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๗

๒๖ กันยายน ๒๕๔๗

-กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
-งบประมาณในการก่อสร้างที่เก็บสินค้าชั่วคราว
ประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท คาดว่าจะแล้วเสร็จ
ภายใน ๒ สัปดาห์

-นำเสนอข้อสรุปการประชุมกรรมการบริหาร
เรื่องสวัสดิการพนักงาน

-จัดพนักงานตรวจสอบการติดป้ายราคาสินค้า
พบว่าบางแผนกยังติดราคาสินค้าระบบเดิม

-เสนอสินค้าใหม่ คือเส้นหมี่กึ่งสำเร็จรูป
เป็นผลิตภัณฑ์อาหารทำจากแป้งข้าวกล้อง ไม้ใส่
ผงชูรส และไม่ทอดน้ำมัน ใช้วิธีอบแห้ง

-พิจารณาให้จำหน่ายถุงผ้าราคาต่ำกว่าทุน
๑ บาท

รับโอวาทจากสมณะชาบซ็อง สรเตไซ : ให้
ทบทวนตน ทัศนคติให้ได้ก่อนคิดจะไปช่วยผู้อื่น เพราะ
หากตนเองพัฒนาขึ้น สังคมย่อมเจริญขึ้นตาม

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการบริษัทแด่ชีวิต จำกัด

บริษัท แด่ชีวิต จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ (๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน

-การสร้างอาคารบุญนิยมซึ่งบริษัทแด่ชีวิตมีส่วน
ร่วมในการออกค่าใช้จ่ายนั้น อาคารนี้ใช้เวลา
ก่อสร้างประมาณ ๒ ปี สร้างบนที่ดินมูลนิธิ
ธรรมสันติ ใช้งบประมาณ ๓๐.๕ ล้านบาท

-รายงานการซ่อมแซมอาคารและหลังคาหน้าร้าน

-ย้ายที่จอดรถลูกค้า บจ.แด่ชีวิต ไปยัง

ช.เทียมพร (นวมินทร์ ๔๔) และจ้างพนักงานจรรยา
เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท โดยร่วมกับชมร.หน้าสันติ
อโศกและบจ.พลังบุญ ในการจ่ายค่าพนักงานจรรยา

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายเดือนมิถุนายน-
กรกฎาคม ๒๕๔๗

-งดการจำหน่ายผงชูปเพราะมีส่วนผสมของ
ผงชูรส อนุมัติให้จำหน่ายส่วนที่เหลือจนหมด

-บริจาคเงินให้โครงการผักไร้สารพิษเดือนละ
๕,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๓ เดือน

-บริจาคอาหารแห้ง(คิดเป็นเงิน ๙๑๗ บาท) ให้
กลุ่มรามบุญชาธรรม(ชมรมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม) เพื่อ
สนับสนุนการออกค่าย

-อนุมัติเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทเป็นค่าโฆษณาใน
หนังสือพิมพ์เราคิดอะไรฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๔๗
เนื่องในโอกาสครบรอบ ๑๐ ปี

-รับพนักงานใหม่คือ นางพิมพ์บุญ บุญช่วย
ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗

- พนักงานลาออก คือ นายชัตติจริง กังงา,
นายประสาน สอดจิตต์, น.ส.จรรุณี จำปาแก้ว

- รับโอวาทจากสมณะเต็ดแก้ว วิเสสโก ท่าตม
เป็นสะใภ้ใหม่ คบคูนอย่างมีประมาณ มีความเกรงใจ
กอนอนน้ำใจช่วยเหลือและเป็นห่วงกันบ้าง ต้องรักกัน
มากกว่านี้ เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกัน

เมื่อคนตายแล้ว สมบัติสักนิดก็ไม่ติดไป

น มียุขมานัน ธนมนุเวติ กิณฺญิ

รัฐบาลสุตร ๑๓/๓๔๒

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายชุมชนชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๗

♥ กลุ่มปรากรอโศก

๒๖ กันยายน ๒๕๔๗

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๓๙ คน
- เลือกผู้รับใช้กลุ่มคนใหม่คือ นายพยัพ เชิดชูชัยไพบุลย์
- รับรอบบัญชีรายรับ-รายจ่าย คือเงิน กองบุญสงเคราะห์ฯ และเงินกองทุนปรากรอโศก
- ยอดเงินที่นำส่งเพื่อร่วมโครงการร่วมบุญ ปลูกพีพุทธ จำนวน ๒๗๕,๔๐๐ บาท

- ร่วมแจกอาหารในโรงบุญงาน ๒๐ ปี ชุมชน ปลูกพีพุทธ ในวันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ ชุมชนปลูกพีพุทธ อ.เมือง นครปฐม
- เตรียมงานโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคม

โดยนางสุนีย์ วงศ์รัตนลาก รับหน้าที่แทนนาง โสภา ทะสะโส ด้านอาหาร การติดต่อกับส่วน ราชการ มอบหมายให้ นาวาตรีหญิง กฤษณา คณิสต์ยธรรม และ น.ส.โสภา เอกวิโรจนสกุล และน.ส.สุพัตรา สอนจันทร์ (หากไม่ติดงานอบรม) -หลังจากการประชุมสมาชิกได้ไปเยี่ยม อาคารเจ็บป่วยของ อ.สุภาณี บุรพ์ภาค ที่บางพลี สมุทรปราการ

รับโอวาทจาก *สมณะหม่อม มุทุกันต์*

กลุ่มปรากรอโศกจัดตั้งมาตั้งวันนี้ ๒๐ ปี ถ้าเป็นพระก็อยู่ในระดับมหาเถรฯ จึงขอให้มีเนื้อแท้ๆ ให้ตรวจสอบตนเอง ขอให้พากเพียร เพื่อเป็นแบบ อย่างแก่นุชนรุ่นหลัง ขอให้ประสบความสำเร็จ สดุดีทุกคนเทอญ

กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ สันติอโศก

♥ กลุ่มเพื่อนบุญอโศก

๑๒ กันยายน ๒๕๔๗

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๔ คน
- พิจารณาการจัดกิจกรรมในงานมหาปวารณา ระหว่างวันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ ชุมชนปลูกพีพุทธ นครปฐม
- งานเกษตรรายงานการทำกิจกรรมไร่สารพิษ และส่งมูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง, ตลาดนัด ไร่สารพิษ ปลูกพีพุทธ
- น.ส.ฟ้าสาธิต สมาชิก ร่วมออกงานสมัชชา สุขภาพ และนำอาหารแปรรูป (ซองเดอร์) ไป เผยแพร่จำหน่าย
- น.ส.ตะวันพลี รายงานการเตรียมแปลง ปลูกผักในถาดตุ๋น และไปร่วมงานสมัชชาสุขภาพ ระหว่างวันที่ ๘-๙ กันยายน ๒๕๔๗ ณ เมืองทองธานี กรุงเทพฯ

-วิทย์ชุมชนปิดสถานีชั่วคราว เพราะ เครื่องส่งเสียง

-สมาชิกรายงานผลการปฏิบัติธรรมและ ตั้งตบะ

-เรื่องข้อสมาชิก มีมติให้บันทึกทั้งชื่อที่เป็นทางการ(ตามบัตรประชาชน-สำเนาทะเบียนบ้าน) และ ชื่ออโศก(พ่อท่านตั้ง) ในรายงานการประชุมของกลุ่ม

-ฝ่ายทะเบียนนัดหมายวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. ให้สมาชิกนำรูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๒ รูป และรับเอกสาร ไปกรอกข้อมูลสมาชิก

-รับโอวาทจาก *สมณะนาไท อิศรชโร* ทำอย่างไรจึงจะประชุมอย่างมีความสุข หาก มองว่าเกิดสารประโยชน์ย่อมมีความสุข และ ส่งเสริมสมาชิกให้เข้ามาปฏิบัติธรรมในทุกสถาน หรือในหมู่กลุ่มที่มั่ว

♥ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๐ คน

-แจ้งข่าวการจัดโรงบุญมังสวิวัติที่อุ้มทอง ยังต้องการอาสาสมัครเพื่อช่วยงาน

-งานกิจกรรมธรรมชาติยังขาดแคลนแรงงาน จึงมีผลผลิตน้อยลง

-รายงานกิจกรรมวิทย์ชุมชน

-รายการอาหารที่ร่วมจัดโรงบุญในงานมหา-ปวารณา ได้แก่ ผัดหมี่เลิศรส น้ำดื่ม น้ำมะตูม

-สมาชิกรายงานการตั้งตบะธรรม

-อบรมงดเหล้าเข้าพรรษาในรอบที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ งานนี้ สมณะจันทเสฏฐ์มาร่วมด้วย

-รับโอวาทจาก *สมณะนาไท อิศรชโร* และ *สมณะผู้่นฟ้า อัคคชโร* : ขอให้ตรงเวลา ในการประชุมตามนัดหมาย เน้นทุกโรโลยี ปัญญา

ที่เหนือชั้น การปรับเปลี่ยนตนเองให้ดีขึ้น มีความฉลาด ในการเรียนรู้ไม่เพียงพอ ต้องประยุกต์นำมาใช้อย่าง เกิดประโยชน์สูง-ประหยัดสุดให้ได้ด้วย

♥ ชุมชนคอยรายปลายฟ้า (๒๕๙ ม.๘

ต.ท่าทราย อ.เมือง เชียงราย ๕๗๐๐๐)

๒๖ กันยายน ๒๕๔๗

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ไม่ระบุจำนวน

-รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่ายของชุมชน ลื่นสุดเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

-งานพัฒนา ขอความร่วมมือจากสมาชิก พี่นประเพณีฮ่อมแรงบุญ พัฒนาชุมชน อาทิ ซ่อมสะพาน, ทำหลังคาป้ายชื่อชุมชน, ซ่อมแซม โรงเก็บถั่วงา, เก็บฟืน กวาดไปไม้ ปลูกผัก ทำ ราวตากผ้า, สร้างรั้วโดยใช้เสาสำเร็จและรั้วลวด

-แจ้งแผนการอบรมปีพุทธศักราช ๒๕๔๘

-นายต้นเสียงธรรม ไปอบรมป่วยชีวภาพ ณ ชุมชนศิระระอโศก อ.กันทรลักษ์ ศรีสะเกษ

-การขายสินค้าในงานตลาดอารีเยปีใหม่' ๔๘ มีมติให้จำหน่ายในราคาขาดทุน ๓๐% (ถ้าไร อารีเย)

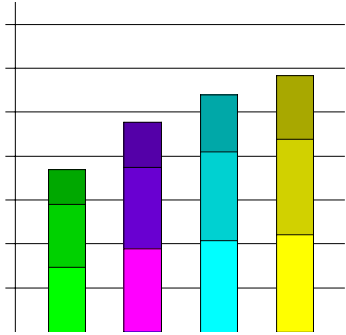
-น.ส.สร้างขวัญ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น

ต.อ.ชุมชน เพื่อตรวจสอบมาตรฐานผลผลิตใน ชุมชน

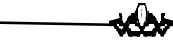
รับโอวาทจาก *สมณะ เลื่อนฟ้า สัจจาภิรม* และ *สมณะเด็ดขาด จิตตสันโด* : ประทับใจ ทุกคนที่ได้ร่วมงานบุญ เมื่อมีโอกาสมารวมกัน งานที่สำคัญคือการตรวจศีล เพื่อพัฒนาจิต วิญญาน หากผิดศีลให้สร้างศีลอันใหม่

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ห้องสื่อธรรมะ

ทำวัตร

คนร้ายทำลายตนและทำลายโลก	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
ปฏิบัติบูชาสู่ความเป็นสมณะ	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน

ก่อนฉัน

พินัยกรรมชีวิตลิขิตด้วยกรรม	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน
ค่ายกลกิเลสพาเข้าสู่สุคติ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
สุขกับทุกข์คือสิ่งเดียวกันเข้าสู่หนรก	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
เมื่อบานแข็งแรง ยึดสู้ต่ออุปสรรค	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน

ปาฐกถา

อุปสรรคสร้างเสริมบารมี	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
------------------------	---------------	---	------

☆☆☆

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๒๖๕	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๓๗	ฉบับ
ตีคืน	๑๕	ชิ้น
แสดมปีบุญ	๑,๕๕๐	บาท

⇒ ⇒ ⇒

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(การเมืองบุญนิยม) ๕,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโศด

	เทป	ซีดี	วีซีดี	ดีวีดี	เอ็มพี 3	
ผู้มาติดต่อ	๑๕๕	๒๕	๔๒	๑๑	๑๓	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๔๖๔	๖๖	๑๒๔	๓๒	๒๐	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑๓	๑๓	๓	๓	๑๓	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๑๕๖	๑๓	๓	๔๖	๒	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๓

ชิ้น

๕ ๕ ๕

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑๘ ฉบับ

๕ ๕ ๕

ใต้ร่มไม้

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๒๕(๒๘)
ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗

พระสูตรบทหนึ่ง

บัญญัติเทียบเคียงสัดส่วนการทำทานดังนี้
ทำทานกับปุถุชนอันสงฆ์ไม่เท่ากับพระอาริยะ
ทำทานกับพระโสดาบันร้อยครั้ง.....

ก็ไม่มากเท่ากับการทำบุญกับพระสกิทาย ๑ ครั้ง

๑๐๐ สกิทาย ไม่มากเท่ากับการทำบุญกับอนาคาย ๑ ครั้ง

๑๐๐ อนาคาย ไม่มากเท่ากับการทำบุญกับอรหันต์ ๑ ครั้ง

๑๐๐ อรหันต์ไม่มากเท่ากับการทำบุญกับพระพุทธเจ้า ๑ ครั้ง

ทำบุญกับพระพุทธเจ้า ๑๐๐ ครั้ง ไม่มากเท่ากับ

ทำบุญกับพระพุทธเจ้าพร้อมหมู่สงฆ์ ๑ ครั้ง

๑๐๐ ครั้งกับพระพุทธเจ้าพร้อมหมู่สงฆ์

ไม่มากเท่าสังฆทาน ๑ ครั้ง

๑๐๐ สังฆทานไม่มากเท่ากับการเจริญอนิจจัง

แม้เพียงชั่วช้างกระดิกหู งู แดบลิ้น!

โดยสรุปลึใจความ การฝึกไม่โกรธไม่ถือสา

มีคุณค่ายิ่งกว่าการทำบุญกับ

พระพุทธเจ้า ๑,๐๐๐,๐๐๐ ครั้ง !!

การยกระดับตัวเอง

ทางโลกเขายกระดับโดยใช้ของใช้แพงขึ้น แล้วทางธรรมเขาทำอย่างไร?

จากญาติธรรม สง่า เอี่ยมนอก (อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี)

“ดิฉันก็ได้โนมนต์พระที่ไพศาลมาฉันภัตตาหารเพลที่บ้าน พร้อมทั้งญาติธรรมอีก ๖-๗ คน เชื้อมัน และศรัทธามาก แต่ตัวดิฉันเองยังปฏิบัติได้น้อย พอเวลาได้อ่านหนังสือก็มีไฟที่จะลุกขึ้นต่อสู้อีก พอทานก็เหนื่อยลมอีกเหมือนกับต้องมากระตุ้นอยู่เรื่อยๆ เดี่ยวนี้ก็กินมังสวิรัตทุกวันพระ และทุกวันพฤหัสบดีคือวันเกิดของตัวเอง ก็คิดว่าจะพยายามเพิ่มขึ้นไปเรื่อย.....”

* ๑. การทำอะไรจะเกิดแรงบันดาลใจ “ฮึดสู้” ที่จะตั้งตบะ ตั้งศีล ให้เคร่งครัดขึ้น ?

๒. การอ่านหนังสือ การฟังเทป การมาทำบุญที่วัดเป็นระยะๆ จะค่อยสร้างบรรยากาศ และกระตุ้นให้เรา “อยากทำดี” ให้มากขึ้น

ใครมีวิธีอื่นเพิ่มเติมลองเสนอแนะมา จุ๊ยยๆ

เอกลักษณ์ชาวโศก

จากญาติธรรมวัชรวิ จิตรรักไทยภักดี (อ.วังสมบูรณ จ.สระแก้ว)

“จริงๆแล้วความเป็นอยู่ของชาวโศกที่อนุรักษ์ความเป็นไทเดิมนั้นดีมากๆ อยากให้เมืองไทยเป็นอยู่อย่างนี้ทั้งหมดเลย ต่างจังหวัดเดี๋ยวนี้ก็พยายามหันความเป็นเอกลักษณ์ของบ้านนอกเกือบจะหมด พยายามที่จะพัฒนาให้เป็นเหมือนเมืองหลวงน่าเสียดายจริงๆ.....”

* ใช้แล้ว แต่ละองค์กร เขาจะมีวัฒนธรรมประจำตัว อาทิเช่น ชาวมุสลิม เขาจะละหมาดวันละ ๕ ครั้ง ไม่สูบบุหรี่ไม่ดื่มเหล้า

ชาวโศกก็เหมือนกัน เรามีรูปแบบเชิงสมถะเรียบง่าย มีการดำรงชีวิตในเชิง“อยากจน”

ใครได้ระดับไหนก็ฝึกฝนกันเอง เช่น เกรด A ก็ทำเปล่า ตัดผมสั้น ใส่ผ้าถุง ไม่ใช้เครื่องสำอาง เกรด B..... (แยกเอาเอง) จุ๊ยยๆ

ธรรมลีลาในชีวิตประจำวัน

“พยายามปฏิบัติ ทำอยู่เสมอ อ่านตัวเองให้กำลังใจตัวเอง ไม่คิด บางครั้งแม่ดูแลเรามาก่อนตอนเด็กๆ เราต้องดูแลแม่บางครั้งปฏิบัติธรรม มองโลกอย่างเข้าใจ ความจริงเราต้องมองให้เกิดกำลังใจ เรียกว่าคิดเป็นทำเป็นพูดเป็น คิดให้หือแท้ต้องฝึกฝนความอยากจรรยา ก็มีให้เห็น ซึ่ง

ดิฉันก็พอจะเข้าใจ.....”

* ญาติธรรมมาสนา โกพลรัตน์ (อ.เรณูฯ จ.นครพนม) เธอเขียนไม่เก่ง แต่ก็พยายามจดหมายรายงานตัวสม่ำเสมอ อนุโมทนานะโยม ถือเป็น “ธรรมทาน” ให้ผู้อื่นได้ศึกษาจากจดหมายนี้ จึงจกได้เห็นแนวทางปฏิบัติธรรมของญาติธรรมท่านนี้น่าสนใจ

๑. อ่านตัวเอง
๒. ให้กำลังใจตัวเอง
๓. มองโลกอย่างเข้าใจ สรุปก็คือ “คิดเป็น - ทำเป็น - พูดเป็น”

พ่อท่านเคยพูดไว้ว่า คนบรรลुरुธรรมส่วนใหญ่จะมาจากคนเรียนน้อย คนเรียนสูงยาก เพราะอรรถาใหญ่ จึงจกเริ่มเห็นตามพ่อท่านแล้วละ! จุ๊ยยยยยย

อ่อมแซบ....วิธบุษมังสวิรัตติ !

การประชุมภาณิश्य์บุญนิยม (ต.ค.๒๕๔๗) พ่อท่านเสนอให้ปลูก**ต้นเบญจรงค์** ให้มากเข้าไปไม้พันธุ์นี้ โตเร็วราวกับวัชพืช แต่ยอดก็นำมาประกอบอาหารได้

ช่วงที่ร้านอาหารไม่มีผักไร้สารพิษเลย ต้นเบญจรงค์นี้แหละช่วยชีวิตไว้ ทั้งต้ม-ผัด-ทอด ได้สารพัด

ที่ประชุมถามหากันใหญ่ พันธุ์หาจากไหน แต่พ่อพ่อท่านบอกชื่อเดิมคือ “อ่อมแซบ” ที่ประชุมก็ฮือฮากะหึ่ม โห้ไอ้ เอ๊ย คุณอ่อมแซบนี้เอง จุ๊ยยยยยย

หมายเหตุ ๑. ยาสมนไพรที่ไร้สารพิษจริงๆ มักจะขาดตลาดบ่อย เนื่องจากไม่มีวัตถุดิบ เช่น ใบบัวบก ชิง ฯลฯ ลองช่วยกันปลูกคนละอย่างสองอย่าง อโศกเราก็จะมีวัตถุดิบตลอด

๒. นอกจากอ่อมแซบ พ่อท่านเสนอปลูก “ผักหวานป่า”

ปลูกวิทยุญาณนักรบกวบกระแเส

จากญาติธรรมนงคันทุ โพธิ์ศรี (อ.วังสะพุง จ.เลย)

“ถ้าได้อ่านสารอโศกที่ทางวัดส่งไปให้ ทำให้มีจิตใจดีขึ้น สงบขึ้น เพราะว่าจิตใจความคิด

อยู่ที่หนังสือขณะอ่าน ทำให้รู้เหตุการณ์ภายในวัดได้มากขึ้น เห็นภาพพจน์ได้ชัดเจนขึ้น หรือบางครั้ง รู้สึกเหมือนว่าตัวเองอยู่ในเหตุการณ์เลย จึงเหมือนมีหมวกคลุมอยู่ในจิตใจขนาดนั้นทีเดียว.....”

การพบปะเห็น ฯลฯ โดยไม่จำเป็นต้องจากการฟัง ก็สามารถสร้างบรรยากาศ **ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นนักรบแห่งธรรมได้เหมือนกัน**

“**ญาติธรรมแท้**” ย่อมตื่นตัวอยากรู้อยากเห็นพี่น้องเขาทำอะไร มีกิจกรรมอะไร

“**กัลยาณมิตร**” อาจจะมีหมายถึงไม่ได้อะไรมากมายกับพ่อท่านกับสมณะ เพียงแต่เห็นว่าที่นี่มีงานดีน่าทำ ส่วนตัวเองก็ปฏิบัติตามสำนักอื่นๆไปตามเรื่อง

“**นักสุขภาพ**” อาจจะมีหมายถึงการลดละไม่สนใจ พิถีพิถันแต่เรื่องของสุขภาพพลานามัย บาบ-บุญไม่สนใจ ไม่ศึกษา.....คำถามต่อมา **คุณเป็นใครเอ่ย ?** จู๊ยๆๆๆ

วัฒนธรรมคนโลกดะ

จากญาติธรรมสองพุทธ พวงจันทร์ (อ.เมือง จ.ตาก)

- “ตอนนี้เริ่มกินมื้อเดียว (ไม่จวบจับ)
- แต่งกายเรียบง่าย ใส่หม้อฮ่อม
- หมั่นพิจารณาอารมณ์ตนเอง และพยายามทำศีล ๕ ให้ครบ
- พยายามตื่นตอนตี ๓ ครั้ง นอน ๓ ทุ่ม
- รู้ระลึก สังวรณ กาย วาจา และใจ
- พยายามไม่นอนกลางวัน แม้จะง่วงก็ตั้งสติให้ได้”

* ท่านอื่นๆมีวัฒนธรรมการดำรงชีวิตอย่างไรเอ่ย?

จึงจกอยากให้มีมติตัวเองต้องรายงานสมณะว่า **ทุกวันนี้ปฏิบัติธรรมอย่างไร** ลองเขียน

มาให้ดูจะได้วิเคราะห์ให้ ขณะเดียวกัน ตัวเองก็จะชัดเจนตัวเอง

แต่ถ้าใครไม่มีอะไรจะเขียน นั่นก็แปลว่า เรากำลัง“ปล่อยตัว”สบายๆ ถือว่ายังไม่ถูกต้องนะเออ จู๊ยๆๆๆ

อบรมเทวชี

ญาติธรรมสถาบันฝึกอบรมผู้นำ หลังจากอบรมคนอื่นก็ไม่ลืมที่จะหันมาอบรมตนในหลักสูตร “เทวชี” นำโดยท่านโพธิสิทธิ์ ในระหว่างวันที่ ๘-๙ ต.ค. ๒๕๔๗ สำเร็จ

ร้านค้าบุญนิยมคือตัวแทนพ่อท่าน!

๑. จิ้งจกพาพี่น้องไปซื้อของที่ร้านค้าของชาวโศกแห่งหนึ่งก็ได้รับคำชี้แนะว่า “คนขายของหน้าร้านต้องอบรมให้ยิ้มแย้ม และมีน้ำใจ”

ดูหน้าตาก็บึ้ง ถามอะไรถามคำตอบคำ นี่เทรอชาวโศก?จิ้งจกเขินเล็กน้อย

๒. จิ้งจกเกาะอยู่ที่ใต้ต้นประดู่ ฟังรุ่นพี่ให้อวาทพนักงานของพลังบุญ “พวกเราเป็นหน่วยประชาสัมพันธ์ของโศกของพ่อท่าน ถ้าทุกคนหน้าตายิ้มแย้ม มีใจบริการ ลูกค้าก็จะประทับใจ เขาก็จะศรัทธาหลักธรรมชาวโศก โดยปริยาย.....

การอยู่หน้าร้านเป็นการแสดง

“ธรรมกาย” นั่นก็คือ ธรรมทาน เป็นบุญกุศลเพิ่มขึ้นให้กับพวกเรา โดยไม่ต้องลงทุน
สรุปลแล้ว ทานบารมีทั้ง ๓ รูปแบบ พวกเราได้ปฏิบัติครบถ้วน.....
สาธุๆ

การทำงานต้องปฏิบัติธรรมเป็น

“พื้นฐานของคนต้องฝึกเป็นผู้ฟังและผู้ตามที่ดี ฝึกยอมให้ได้ ฝึกเข้าใจให้เวลา ถ้าทำได้
ก็จะได้ทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน การปฏิบัติธรรมของเราต้องเข้าใจคนอื่น ไม่เกลียดชัง ไม่มี
ใครร้ายต่อเรา เป็นบารมีเราต้องบำเพ็ญให้ถึง หากไม่ถึงต้องยอมก่อน ต่อไปหากดีขึ้นเราก็จะสบายใจ
ในการประชุมจะทำให้เราได้เห็นกิเลส หากไม่ยึดก็จะสบายๆ มีกิเลสก็จะหวาดหวั่น ยึดเหตุ
ยึดผล ยึดงาน ทำให้ทุกขี้ใจกับภาพมายา ในการทำงาน-การประชุม หากมีสติเราจะไม่รู้สึกว่ามัน
เป็นไปตามความคิดของเรา และยึดตามมติที่ประชุมเป็นหลัก ไม่ยึด ไม่สร้างภาพ ปฏิบัติธรรมไป
สลายภาพไป.....”

(อวาทสมณะบินบน ธีรจิตโต จากสรุปรายงานการประชุมกลุ่มภูมิภาคฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๗
๑๕ ก.พ. ๒๕๔๗ ณ ศาลาชาวนาปี พุทธสถานภูมิภาคฯ)

กลอกมาก่อนตีไทย?

“เรื่องคนที่จะไปช่วยการทำงานของวัดนั้น คงจะหายากสักหน่อย เพราะเขารู้ว่าไปช่วยแล้วต้อง
ลำบากแน่ ต้องตื่นตี ๓ ต้องกิน ๒ มื้อ หรือเพียง ๑ มื้อ ไม่นอนกลางวัน งานก็เยอะ ต้อง
คนใจถึงใจสู้จริงๆ จึงจะไปอยู่วัดได้ ก็คงจะหายากควรจะประกาศชักชวนใหม่ว่า ใครอยากนิพพาน
หนีทุกข์ในชาตินี้ก็ขอให้มาอยู่วัด เพื่อขัดเกลาละล้างกิเลสจนหมดกิเลสจริงๆ ก็สามารถนิพพานได้
เพื่อจะมีคนสนใจบ้าง.....”

* ญาติธรรมเก่าแก่ของเรา ไบ งามอนันต์ (อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี) หลังจากแบกภาระสวนผล
ไม้ ๒ สวน จนหนักแเอ้ แต่ก็ยังมีใจคิดถึงการดำเนินกิจกรรมภายในชุมชนชาวอโศก

ที่จริงแล้วจึงจกคิดถึงโอวาทพ่อท่านที่ว่า

**“เน้นเนื้อให้เหนียวมาก เน้นสากแม้นากกว่าเส้น
เน้นจริงให้ยิ่งกว่าเด่น เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง”**

โดยสรุปก็คือรักษาคุณภาพย่อมดีกว่าปริมาณ แต่อย่างไรก็ตาม ใครเข้าวัดหันที่ไม่ได้
ก็ไปสมัครเป็นสมาชิกชุมชน ก็น่าจะผ่อนคลายเป็นเยอะ พ่อท่านก็ยังรับสมัครบุคคลเหล่านี้อยู่.....ยินดี
ต้อนรับร่วมงานตัวใหม่! จุ๊ย์ๆๆๆ

การเมืองบุญนิยม

จากญาติธรรมชาตรี คันระวงศ์ (อ.เมือง จ.แพร่) ซึ่งเคยเล่นการเมืองแบบ “โลเกียะ” มา
ก่อน.....“ต่อมาทีมงานก็พักผ่อน เพราะพรรคพลังธรรมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง แต่บัดนี้เกิดแกนของ
พรรค ซึ่งเป็นแกนแท้ๆขึ้นมา กระผมจึงขอเป็นสมาชิก ซึ่งก็ได้ตามดูความเคลื่อนไหว ขณะนี้เห็นได้
ชัดเจนเลยว่า **“ทุนนิยม”** ทางการเมือง ได้หวนกลับมาอีกจนได้ ขอทำนายไว้เลยว่า ไปไม่รอดอย่าง
แน่นอน ระบบทางการเมืองทุนนิยมต้องล่มสลาย เพราะโดยเนื้อแท้มีสาระที่ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต
ของบรรพชนไทย ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบ.....เกษตรกรอย่างเมืองไทย

เมืองไทยได้นักธุรกิจมาจัดการด้านรัฐกิจ มันสวนทางกันโดยสิ้นเชิงในเมืองรัฐกิจเพื่อบริการ
ประชาชน แต่ธุรกิจทำเพื่อกำไร

เป็นที่ชัดเจนอีกว่า ยังไม่มีพรรคไหน เริ่มอย่างพรรคเพื่อฟ้าดิน เน้นเศรษฐกิจพอเพียง
มีเนื้อหาสาระแก่นสาร เป็นรากฐานของวิถีชีวิตคนไทยโดยแท้

สุดท้ายกระผมขอฝากคำขวัญให้กับพรรคพิจารณานำไปใช้ คำขวัญนี้ใช้เวลาอธิบาย
กันยาวนาน มีความหมายกว้างขวาง หากมีโอกาสกระผมจะมากล่าวอีกในโอกาสต่อไป คำขวัญนั้นชื่อว่า
“ชื่อเสียงสั้นคิด ขายสิทธิ์สั้นไท”

* สาธุๆ พรรคเพื่อฟ้าดิน มีนโยบาย ตั้งเป้าหมาย ๕๐๐ ปีข้างหน้า คนทำงานการเมืองต้อง
ถือศีล ๘ ต้องไม่รับเงินเดือน !

วันนี้อาจจะยัง“งง”ไม่เป็นไร พ่อท่านกำลังจะสอนสังคมไทยว่าด้วย “การเมืองบุญนิยม”
ความจริงแล้วโดยภาคปฏิบัติ อโศกเราเล่นการเมืองมาตลอด เพราะเรา“เสียสละ”
เรา“เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว”

ใครเป็นนักการเมืองแบบนี้อยู่แล้ว ยกมือขึ้น! จุ๊ย์ๆๆ

* จัจจกลี

คติประจำใจ

การเมืองไม่ใช่เรื่องเล่น(โลเกีย)
แต่เป็นเรื่องทำจริง(สังธรรม)

บทเรียนชีวิต :

กิจกรรมไร่สารพิษ

ดิฉันได้รับโอกาสจากพ่อท่าน

สมณะไพฑริกรักษ์และชาวสันตือโศก ให้ไปเรียนรู้การปลูกผักไร้สารพิษในฤดูฝนระยะเวลา ๓ เดือน ปัจจัยสำคัญของการทำผักฤดูฝนก็คือ ที่ดิน ปุ๋ยหมัก อากาศ น้ำ (คนไร้สารพิษ) ได้เพื่อนร่วมงานคือ นิสิตพุทธสามสี เราเลือกไปสวนริมธารกลางดงเพราะมีองค์ประกอบพร้อม มีคนไร้สารพิษมีที่ดิน มีน้ำ อากาศเหมาะ ทั้งยังเคยผลิตถั้วฝักยาว แดงกว่าคุณภาพพม่าให้ร้านกูดินฟ้า ๑ ได้ชิมมาแล้ว คุณร้อยไทเป็นญาติธรรมชาวอโศกมานาน เป็นสมาชิกในครอบครัวของนิสิตพุทธสามสี มีประสบการณ์ชุ่มฝักปลูกมาได้สามปีแล้ว สร้างความเชื่อถือและมั่นใจว่าดิฉันคงไม่ต้องเสียเวลาเรียนนาน ๓ เดือนน่าจะจบ และต้องมีผักมาเผื่อร้านชมร. ในช่วงเทศกาลกินเจนี้ด้วย จึงนำเรื่องนี้ไปเรียนปรึกษาและขออนุญาตจากพ่อท่าน และได้มาปลูกสมใจ

ดิฉันตั้งใจจะมาเรียนรู้ ยกให้คุณร้อยไท

เป็นผู้จัดการสวน มีทีมงาน ๘ คน คือ ดิฉัน พลอยไพโร พุดสามสี สุรเดช(พี่ชาย) พี่ตา (พี่สาว) คุณกั้ง ญาติๆ(เป็นคนสวน) คุณจเร เจ้าของสวน คุณพ่อภูคำ(พ่อของดิฉันเอง) ลงมาจากสกลนครตามคำขอร้อง ตั้งแต่ฟ้าสว่าง จนมืดมองไม่เห็น เป็นอยู่อย่างนี้ตลอด ทำด้วยใจ มีความหวัง(จะได้)เต็มที่ ได้รับบ่เกลือสนับสนุนจาก ชมร. แลสงบติดตามผลผลิตเกษตรกรจาก ๔ บริษัทด้วย รวมเป็นเงิน ๔ หมื่นบาท คาดว่าเสร็จภารกิจสามเดือน เราจะได้สวนต้นแบบ(ที่สมบูรณ์) มีผักมากมายพอกิน จึงทุ่มเทพลังกาย-ใจเต็มที่

ย้ายสถานที่ ←

ผู้จัดการสวนบอกว่าโครงการระยะสั้น ถ้าต้องการผลิตผลมาก ลงทุนน้อยต้องไปอยู่สวนคืนฟ้าเพ็ญ อ.ท่าตะเกียบ จ.ฉะเชิงเทรา มีความพร้อมเรื่องดิน-น้ำ-ใจคน(ผู้จัดการคนเดียว

ที่อยากไป) คนอื่นๆไม่อยากไป แต่พึ่งเหตุผลแล้ว เรามาปลูกผักจะเอาผัก ไม่ใช่มาเอาแต่ใจเรา ตกลงย้าย สวนคืนฟ้าเพ็ญ มีพื้นที่เพาะปลูก ๖๐ กว่าไร่ แบ่งเป็นสวนผลไม้ประมาณ ๓๐ ไร่ อยู่ติดกับพื้นที่ป่าสงวน (เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า) อยู่ใต้อ่างเก็บน้ำ ฤๅไนย ไม่ต้องซื้อน้ำเพียงแค่ต่อระบบน้ำเข้ามาก็สบาย (ต่างจากสวนริมธารที่ต้องใช้ไฟฟ้าปั่นน้ำขึ้นมาใช้) สองถึงสามพันบาทต่อเดือน เพราะรีบเร่งจึงต้องซื้อปุ๋ยจากลพบุรี ในเครือข่ายของเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท ราคา ก.ละ ๓ บาท ดูจากผักที่ต้องการในงานเจปี่นี้ ใช้ปุ๋ยห้าตันคงไม่พอ คิดจะผลิตปุ๋ยใช้เอง ซึ่งจะได้ต้นทุนต่ำลงที่ราคา ก.ละ ๕๐-๗๐ สตางค์ ได้รับการอนุเคราะห์ให้เก็เงินอีก จึงมีอินทรีย์วัตถุสำหรับทำปุ๋ย เช่น แกลบขาว แกลบดำ แกลบเผา ชีไก่ รวมแล้วประมาณ ๓๐ ตัน ใช้ปลูกผักได้ทั้งปีเพราะรู้ว่าปัญหาของการทำผักอันสำคัญคือปุ๋ย ดินที่ขาดปุ๋ย ทำให้พืชไม่แข็งแรง ต้านทานโรคไม่ไหว

เสริมต้นทุนที่สวนคืนฟ้าเพ็ญ

เดิมที่นั่นคุณกร[ตายจริง]ทำอยู่ก่อนแล้วเพื่อหาเงินใช้หนี้ทุนการศึกษา จะปลูกแคนตาลูป ปลอดภัย ส่งตลาดไทย พอคณะของเราเข้ามาแทรก เขาเลยต้องกลับเข้ามาในวัดก่อน ดูท่าคงไม่รุ่งแล้ว ดีแล้วละจะได้ไม่อกหักเสียใจภายหลัง

วิธีทำ ปรับปรุงดินก่อน สภาพพื้นที่เป็นดินทรายบนเนินเขา ฝนตกลงมา ดินจะแน่นแต่น้ำไม่ซึบ มีหญ้าคาสูงท่วมหัว ต้องตัดหญ้าคาออกก่อน ผู้ชายใช้เครื่องตัดหญ้า ผู้หญิงใช้เคียวเกี่ยวหญ้าคา เอาไว้สำหรับคลุมดินแทนฟางข้าว ละเอียดยุๆชั้นตอน แล้วใช้รถไถตะ

พลิกรากหญ้าคาตากก่อน ๗-๑๕ วัน ไถคราดอีกรอบ รากหญ้าจะโดนแดดเผาแห้งตาย จากนั้นยกร่องเป็นแปลงผัก เตรียมเมล็ดพืชที่จะปลูกด้วยสภาพดินเป็นทราย น้ำไม่ซึบน่าจะปลูกพืชตระกูลหัวได้ เป็นดินไร้สารพิษมา ๑๐ กว่าปีแล้ว แปลงแครอท หัวไซเท้าถูกตกแต่ง ขุดลอกซักร่องชนิดสวยงามมาก ค้างถั่วยาว ค้างแตงกวา ค้างบวบ ค้างมะระจีน มะเขือเทศ ปลูกสร้างขึ้นมาในหนึ่งวัน ในวันที่สอง ลงแตงกวาหยอดหลุมปลูก ๒๐ แถว พร้อมมะเขือเทศอีกสามแถว

๒ วันต่อมาแตงกวาออกงามดีมีการปลูกแตงกวาพวกเราปลูกเป็นหลุมห่าง ๕๐ เซนติเมตรระหว่างต้น และ ๑ เมตรระหว่างแถว และปักเสาทำค้ำทุกหนึ่งเมตร ให้แตงไต่ขึ้นสะดวกในการเก็บ และดูแลตัดแต่งไปไม่ให้ทับแสงกันแมลงรบกวนได้ ใช้ปุ๋ยหมัก ๑ กำมือ ต่อ ๑ เมล็ด ๑ หลุม แตงกวาชอบความร้อนแดดที่มาก ชอบความชื้นที่ไม่แฉะ ผู้จัดการสวนบอกว่าการหยอดเมล็ด ถ้าฤดูแล้งให้แช่น้ำหกชั่วโมงยกลงบ่ไว้ ในกระตักน้ำให้ร้อน จะได้เร่งรากให้งอกเร็วไม่ต้องรอเสียเวลาหลังจากบ่ไว้หนึ่งคืนสังเกตดูรากแตงกวาจะโผล่มาเล็กๆสีขาวๆอ้วนๆ ปลูกได้เลย อัตราการงอก ๙๙ % พืชชนิดอื่นๆก็ทำการทดลองแบบเดียวกัน มีบางชนิดที่ต้องเพิ่มเวลาบ้าง เช่น เมล็ดผักชี ขึ้นง่าย เป็นต้น ส่วนถั่วฝักยาวไม่ต้องแช่ ให้หว่านได้เลย เพราะความชื้นมากแล้ว ถ้าแช่น้ำก่อนเมล็ดจะเน่า

ถ้าจะให้ได้ผลเต็มที่ กลีกรต้องเพาะเมล็ดในกระบะ ทำต้นกล้าให้สมบูรณ์ตามอายุของต้นพืชเสียก่อน จุดนี้สำคัญมาก อายุของต้นกล้าต้องพอดีไม่อ่อนหรือแก่เกินไป การเพาะพันธุ์เป็นการเริ่มต้นที่ดีที่สุดของฤดูฝน เนื่องจากเป็นฤดูของการเกิดโรคแมลงมากมาย

โดยเฉพาะหอยทากเล็กๆ ตักแตน จิ้งหรีด ถ้าปลูกแบบไร้สารพิษ สวนของเราจะเป็นสวนสวรรค์สำหรับพวกเขาเกินไปหรือรบกวนไป การคลุมฟางและหญ้าต้องเลือกชนิดของพืชด้วยว่าจะปลูกอะไร ถ้าต้นกล้าผักโตตามอายุ แมลงเหล่านี้จะกินไม่อร่อยแล้ว มันก็จะไม่กินหรือกินบ้างแต่ไม่มาก จึงจำเป็นต้องเพาะกล้าในฤดูฝน

การหว่านเมล็ดในฤดูฝนเป็นสิ่งยากมากสำหรับคนปลูกไร้สารพิษต้องมีเทคนิค กลีกรต้องมีใจรักการเรียนรู้ ต่อให้ฟังมาขนาดไหน ถ้าไม่ลงมือทำก็เท่านั้นแหละ ๑๐ วันแรกร่างกายเหมือนถูกทุบ ปวดไปทุกส่วน แต่พวกเราก็ไม่หยุดหรอก คิดว่าสภาพร่างกายกำลังปรับตัวอยู่ หลังจากนั้นก็นอนได้มากขึ้น ก่อนหน้าที่คณะของเราจะไปถึง ทางสวนได้ลงปลูกกะหล่ำดอกไว้ก่อนแล้ว ๕๐๐ ต้น เป็นพันธุ์พิเศษปลูกในฤดูฝนได้ โดยเอาต้นกล้าอายุ ๓๐ วันลงปลูก จะเก็บได้เมื่ออายุ ๕๐-๖๐ วัน คาดว่าจะได้ผลผลิตสักหนึ่งตัน และยังมีชาวบ้านใกล้เคียงกันให้เอามันเทศ (สีเหลือง) เรียกว่ามันไซมาให้ปลูก พร้อมคำแนะนำว่ามันเทศปลูกง่ายราคาดี คลุมหญ้ารักษาหน้าดิน คณะเราเห็นด้วย แต่เอาไว้ก่อนทำการทดลอง ๓ แปลง คงได้ชุดอีก ๓ เดือนข้างหน้า แล้วก็พากันปลูกมันปักชำเหมือนดำนาง่ายมากใส่ปุ๋ยในแปลงสักหน่อย ถ้าจะให้ดี ฤดูฝนยกแปลงให้สูง หรือไม่ก็ขักร่องให้น้ำไม่ขัง เอาแกลบดำ แกลบดิบ(เนา) โรยตรงกลาง โภยดินกลับไว้เป็นแปลงๆ ปักต้นมันเทศซาลงไป มันเทศจะหัวโต มันง่ายกินไปจึงไม่มีใครใส่ใจปลูกทิ้งไว้ มันเทศก็งามโตวันโตคืน ไม่หวั่นว่าฝนฟ้าจะเป็นอย่างไร

ทีมงานเราก็ลุยไปข้างหน้า อยากรู้ว่าปลูกผักอ่อนแอได้ไหม(ทำหาย)มาก..... ผลก็คือ

ทำได้แต่ใช้เวลามาก ใช้ทุนมาก เหนื่อยมาก ไม่มีเวลาเหลือพอสำหรับงานอย่างอื่นเลย อาจเป็นเพราะเราไม่ชำนาญ แล้วกะหล่ำออกมาก็หายไปใต้พงหญ้า วกกลับถอนหญ้าไม่ทัน ขึ้นมาอย่างรวดเร็ว เข้าใจแล้วว่าทำไมชาวบ้านต้องฉีดยาฆ่าหญ้า มันถอนไม่ไหว จ้างแรงงานก็แพงไม่คุ้มกลายเป็นว่า อยากรู้อยู่ๆ ไม่รู้จะหาทางออกอย่างไร

ผักที่ปลูกไว้ตายไปให้เห็น กำลังใจเริ่ม

ไม่ดีก็บอกผู้จัดการสวนว่า หาทางแก้ไขนะ เธอตอบมาว่า แบ่งกันกินพี่ ไร้สารพิษต้องใจกว้างๆหน่อย ฉันต้องปิดปากเงียบ ทำงานต่อไปเริ่มได้บทเรียนที่ ๑ เหมือนการปฏิบัติธรรมของดิฉันเลย ไปข้างหน้าเรื่อยๆ ทิ้งทางไว้เบื้องหลัง หากความเจ็บไม่ได้สักเรื่อง และก็ใจร้อน จะเอาให้ได้ตั้งใจ จะเอามากกว่าจะให้ ยิ่งดูใจตัวเอง ยิ่งเห็นอาการมากขึ้น ไม่มีผลผลิตอันไหนทำให้เราภูมิใจเลย เหนื่อยมาก เห็นแต่ความลำบาก มีกำลังทำต่อได้เพราะคิดว่าเรากำลังเรียนภาคปฏิบัติจริง ทำให้เต็มที่ก่อน อย่าเพิ่งด่วนสรุป บันทอนกำลังใจตัวเองและทีมงาน

เราใช้เวลาในการเตรียมดิน ทำแปลงทำค้ำ คลุมฟาง(หญ้า) ๗ วัน พร้อมปลูกในพื้นที่ ๑๐ ไร่ ด้วยความพร้อมของอุปกรณ์และคน(มีใจเกิน ๑๐๐) ในขณะที่เตรียมพื้นที่ไปเรื่อยๆ ก็ปลูกพืชไล่ตามลำดับก่อนหลัง อะไรพร้อมทำก่อน ขอให้ได้มาซึ่งผัก ก่อนนอนก็หยุดเมล็ดผักหลายชนิด เช่น กะหล่ำปลี ซึ่งก็เป็นผักไม่แข็งแรง ตามความต้องการของตลาดหยุดใส่กระบะ เพราะฤดูฝนไม่ควรหว่านลงแปลง ไม่คุ้มกับการสูญเสีย โดยเฉพาะเมล็ดพันธุ์ที่ราคาแพง เช่น ตระกูลกะหล่ำ

เราลงแดงกวางบนเนินเขา ๒๐ แถว

หากสมบูรณ์จะได้ผลผลิต ๕๐ ก.ก. ต่อวัน เก็บได้อีกหนึ่งเดือนเศษ จะได้แตงกวาไร้สารพิษ สุทธิ ๑,๕๐๐ ก.ก. เป็นอย่างต่ำ ถ้าปลอดสารพิษ ทั่วๆไปจะได้ผลผลิตเพิ่มอีกเท่าตัว มะเขือเทศที่ ทุกคนฝันถึง อีกสามแถว ประมาณ ๒๐ วัน ทั้งมะเขือเทศ แตงกวา งดงามตามลำดับ เรา เรียนรู้เรื่องการใช้

ปุ๋ยหมักชีวภาพ อย่างไม่ได้ประ- ลิทธิผล ผู้จัดการ สวนบอกว่า ใช้ ปุ๋ยชีวภาพพิเศษ กว่าปุ๋ยเคมี ใช้ให้ พอ เหมาะ กับ ปริมาณการกินของ ต้นพืช อย่าใส่มาก เปลือง เพราะ สลายไป กับ แสงแดด สายลมและฝน

ช่วงเริ่มหยอดเมล็ด ช่วงปลูกใหม่ๆ ใช้หนึ่งกำมือ เป็นตัวกระตุ้น ๑๐-๑๕ วัน ใส่ อีกตามแต่ชนิดของพืชว่ากินปุ๋ยมากน้อยอย่างไร โดยการสังเกตจากใบและรากพืช หากดินสมบูรณ์ รากพืชจะหากินเอง โดยเฉพาะตระกูลถั่วและ แตงกวาหากินที่หน้าดิน หลังจากปลูกแล้ว ใช้ หน้ำคลุมระหว่างแปลง อย่าให้โดนแสงแดดเผา จุลินทรีย์จะตาย หากจะสังเกตว่าพืชขาดปุ๋ย หรือยังให้ดูใบ ถ้ามีอาการซีดเศร้าสีเหลืองก็เติม ปุ๋ยให้เขา โดยการแหวกหน้ำที่คลุมระหว่างแปลง จะเห็นรากพืชเป็นสีขาวๆ ออกมาหากินไกลแค่นั้น ก็หว่านปุ๋ยหมักลงไปอีก ๒-๓ กำต่อต้น ห้ามใส่ ปุ๋ยที่ต้นเพราะจะทำให้รากพืชช้ำก็เลยออกหากิน จะรอเจ้าของป้อนอย่างเดียว

ธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตไม่ว่าพืชหรือสัตว์ ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ยิ่งลำบากเท่าไรก็ จะยิ่งแข็งแรง พืชอายุสั้นที่เขาว่าคือว่าอึดยดก็ เหมือนกัน ไม่ได้อ่อนแออย่างที่เราคิด คนต่าง หากอึดยดทั้งคนปลูกและคนกิน จริงอยู่ผักใบ อ่อนบางชนิดปลูกยาก ลำบาก เช่นตระกูลสลัด

กวางตุ้ง ซึ่งยากมาก สำหรับกลีกรทั่วๆไป หากจะทำให้ได้ก็มีวิธี แต่ต้องเรียนรู้อย่าง ชำนาญและมีทุนรอน สัก หน่อย ก็ทำได้ แล้วซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ วิสัย ของ คนไทย (ริเริ่มสร้างสรรค์ อดทน เรียนรู้ ทดลอง)

เทวดา กลั่นแกล้งเรา วันที่

๒ ของการมาทำสวน ฝนตกฟ้าปิดตลอด ๗ วัน วันที่ ๘-๑๐ เปิดบ้างเล็กน้อย จะด้วยอะไรก็ไม่ ทราบได้ เหมือนพวกเรามาๆ สนิมนี้ถึงการทำ ผักแบบบรรพบุรุษไปได้ ซึ่งก็พอจะระลึกได้อยู่ นะ แต่ความรู้ในสิ่งใหม่กับข้อมูลใหม่ๆ ทำให้ เราอยากทดลอง ก็เลยเดินไปแก้ไขไม่ทันการณ์

วันที่ ๑๐ แตงกวาเริ่มเหลืองมากและ โคนเน่า ผู้จัดการสวนก็บอกให้ไปชนหน้ำมา ถมอีก เอาไว้ซับน้ำไว้ ผลก็คือมะเขือเทศที่อ- แตงกวาชุดแรกชะงักการเจริญเติบโต กำลังใจ (ขวัญ) ทีมงานลดลงฮวบ พุดสามสีเริ่มมีอาการ ปะทะคารมผสมทีลึกับผู้จัดการสวน เขาก็พุด สวนกลับแบบไม่ยดีเลยว่า “ถ้าใจคอคับแคบทำ สวนไร้สารพิษไม่ได้หรอก กลับวัดไปเถอะ” น้องพุดสามสีเก็บเสื้อผ้าบอกว่า กลับวัดก่อนนะ

เขาไล่เราแล้ว(พี่ชายเขานั้นแหละ) สรุปว่าวันที่ ๑๐ ของการทำสวนก็เห็นทิวทัศน์ของกันและกันแล้ว โชคดีไม่มีรถเข้ามาที่สวนเลย วันนั้นผ่านไปอย่าง อึมครึมเช่นเดียวกับท้องฟ้าในวันนั้นเลย

๒ วันต่อมา เรา(ทีมงาน)พยายาม ปรับใจกันก่อน ทำงานอย่างไรให้ได้ประสิทธิผล ผู้จัดการของเราเป็นคนหนุ่มมีอุดมการณ์ ลังสม ประสพการณ์มา ๓ ปี แต่แปลงทดลองกับ สถานที่ทำจริงจัง คนละพื้นที่ ต่างกันโดยสิ้นเชิง เขาจึงมั่นใจ อหังการ์ และประมาท ไม่รอบคอบ คำติงของใครๆไม่เข้าหูเลย แต่เราก็ไม่รู้ว่า ว่าจะดีไปกว่ากัน ยังไม่มีประสบการณ์ อีก อย่างก็เห็นแต่ละคนทุ่มเทให้กับงานนี้มาก มาก จนน่าทึ่ง พวกเราลุยงานเหมือนนักรบ จิตใจ ฮึกเหิม คิดถึงการกอบกู้ชาติและแผ่นดิน โดยการปลูกขมิ้นและกำลังใจจากนิสิตพลอยไพร

ดิฉันเล่าให้คุณพ่อคุณแม่ คุณพี่สาว (พี่ตา) ซึ่งมาร่วมงานกับเราเพราะกรมจัดสรร คุณพ่อคุณแม่ คุณพี่สาว (พ่อดิฉันเอง) เป็นญาติธรรม เก่าแก่แล้ว อายุ ๖๗ ปีมีหัวใจเต็มเปี่ยม เพียง บอกว่าต้องการความช่วยเหลือ คุณพ่อก็ลงมาเลย แล้วลุยทั้งแดด ทั้งฝน ไม่ถอย ก็เราเป็นชาว กลีกรมอยู่แล้ว ไม่ลำบากนักหรอก

ร้านกู่ดินฟ้า ๑ ประสพปัญหาเพราะเรา ตรวจสอบพบว่าผักที่ส่งมาให้เรามีสารพิษตกค้าง เจือปน ชาวสวนไม่มั่นใจในกลีกรมไร้สารพิษ อดใช้สารเคมีไม่ได้ เราจะลองดูให้รู้เห็นกันจะ จะไปเลยว่ากลีกรมไร้สารพิษจะทำได้หรือไม่ได้กันแน่ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นขอให้มันคงไว้ ในใจเราก็ฝัน ไว้ว่า มันต้องได้สินะ เห็นญาติธรรมชาวอโศก หลายนๆท่านบอกว่าทำได้ไม่ยาก ไม่ยุ่งยากเลย จริงๆ ลดต้นทุนอีกด้วย เราอบรมคนมารุ่นแล้ว

รุ่นเล่า เขาก็ยังใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง เหมือนเดิม บางคนไม่ใช้เคมีฆ่าแมลงหรอก ฉีด แต่ยาฆ่าหญ้าตัดไม่ไหว จ้างแรงงานก็แพงเหลือเกิน ที่สำคัญใช้ปุ๋ยน้ำหมักชีวภาพ ตั้งโชว์ไว้ไม่กี่ขวด ไม่ก็กระสอบ แล้วมีผักงามๆออกมาเรื่อยๆ มันคืออะไร (ทำปุ๋ยไว้โชว์เพื่อเพิ่มมูลค่าผัก) ลับหลัง ก็ทำอีกอย่าง

ที่สำคัญศูนย์อบรมของชาวโอศก ใช้ชื่อ คกร.(เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ) ติดข้างรถ ตระเวนออกชาวบ้าน จนเขาเข้าใจว่าเราอุดม สมบูรณ์จนน่าริษยา แต่เราก็ใช้ธรมี่ชื่อเครือข่าย กสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย ไปซื้อผัก จากตลาดเข้ามากิน-เลี้ยงคนที่อบรม ตั้งแต่ต้น จนถึงปัจจุบัน มันคืออะไร

ส่วนตัวดิฉันมั่นใจชาวโอศกว่าทำกสิกรรม ไร้สารพิษได้ ถ้าจะทำ เพราะพวกเรามีความรู้มา มาก มีทุนรอน มีโอกาส มีธรรมะ(สำคัญมาก) ชาวบ้านคือผู้มีการะมาก ไม่มีเงินทุน ไม่มีที่ ทำกิน ต้องหาเงินเข้ามาใช้ในครอบครัว ซึ่งต้อง กินใช้ ลูกไปโรงเรียน ฯลฯ ใจที่จะสรรสร้าง กสิกรรมไร้สารพิษอย่างจริงจังเป็นอาชีพนั้นจะทำ เช่นไร

คุณพ่อคุณแม่ดิฉันก็เป็นชาวนา ไม่ ร่ำรวยแต่ก็ไม่ถึงกับอด พอมีกิน เหลือกินบ้าง เมื่อได้ปฏิบัติธรรมกับชาวโอศก คุณพ่อไม่ ประสบผลสำเร็จในอาชีพกสิกรรม เป็นเหตุให้ลูกๆ ขาดความเชื่อถือ ขาดความมั่นใจ การโฆษณา ขวานเชื้อลู่ลือของโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ไม่ได้ ดิฉันเชื่อตามหลักการตามเหตุผล ไม่ได้เชื่อจาก การลงมือทำจริงๆ แม้บทเรียน ๓ เดือนนี้ เพิ่มความมั่นใจขึ้นมากแล้ว ดิฉันก็ยังไม่กล้าสรุป ไม่กล้ายืนยัน ในเมื่อเราไปไม่ถึงเป้าหมาย ต่อให้

กล้ายืนยัน ดิฉันก็ไม่สามารถบอกลำดับ วิธี ปฏิบัติสู่ความสำเร็จที่ชัดเจนได้ เพราะเรายังทำ ไม่ถึง ยังทำไม่ได้จริง ยังต้องอาศัยคนอื่นทำให้ กินอยู่ หากจะคิดให้ลึกมันน่าอายมากกว่า หาก จะไปบอกสอน เขา (เป็นครูเบ็ด)

ดิฉันได้บทสรุปอย่างชัดเจนอย่างหนึ่งว่า ถ้าจะให้ชาวบ้านกสิกรไทยหันมาทำไร้สารพิษ รัฐบาลต้องห้ามมีปุ๋ยเคมี ยาเคมีทุกชนิด และ ครูอันคือผู้แนะนำต้องมีรูปธรรมจับต้องได้ มี มรรคผลเป็นอาชีพ ทำผักผลไม้ได้ มีรายได้ อย่างน้อยก็เทียบเท่าค่าแรงงานขั้นต่ำตามโรงงาน อุตสาหกรรมต่างๆ เพราะคนตกเป็นทาส ความคิดทุนนิยมไปเสียแล้ว คนส่วนใหญ่ชอบ ทำตามกันตามกระแส

ตรวจสอบสภาพจิตใจของตัวเองแล้ว ดิฉัน นับว่าอดทนต่อความลำบากได้ดีพอสมควร มี ปัญหาบ้างเล็กน้อยพอแยกแยะได้บ้าง แต่ ก็ชี้แจงที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง กาลครั้งนี้ได้ ชาบซึ่งถึงความกรุณาของพ่อท่านที่มีต่อชาวโลก การได้ฝึกฝนอดทนมาบ้าง ทำให้ได้โอกาสเรียนรู้ แ่ได้ความมั่นใจเท่าที่ตนเองจะนะคะ ยังไม่รู้วิธีทำสู่ ความสำเร็จเลย...พอจะรู้วิธีทำแต่ยังไม่ได้โอกาสทำ หมดเวลาพอดีต้องกลับเข้ามาก่อน การอยู่กับ หมู่กลุ่มก็ทำให้ดิฉันอบอุ่นใจว่าการอยู่ห่างๆ เพราะยังงังเสียก็ไม่ค่อยวางใจตัวเองนัก ด้วย กิเลสยังไม่หมด ไม่อยากเสี่ยงภัย จึงอยากทำ ไปพร้อมกับชาวโอศกทั้งมวล หรือหลายๆคน ที่เก่งๆเยอะมาก เพียงแต่เขายังไม่เอาจริงกับ เรื่องนี้ ด้วยไม่เห็นความสำคัญ จึงทุ่มเวลาให้ ภารกิจสำคัญอื่นๆ ซึ่งก็ไม่ใช่ความผิด

ดิฉันเห็นว่า ต่อให้งานในโลก สำคัญอย่างไร การกินก็ต้องสำคัญกว่าอยู่แล้ว

พวกเขาไม่รู้ว่ในครัวของเขา ตั้งแต่ข้าว ผัก ผลไม้ อาหารอื่นๆ อาบยาพิษไว้ทุกอย่าง วันนี้ ไม่เหมือนอดีต วัฒนธรรมของชาวกลีกรรรมปลูก เอาไว้ขายเท่านั้น หากจะกินก็แยกปลูกอีกต่างหาก เขาก็ห่วงตัวเองแต่คงลืมไปว่า แผ่นดินน้ำฟ้าก็ อยู่ในโลกใบเดียวกันนี้แหละ

ชาวบ้านไม่กลัวสารเคมีเลย บางราย เอามือลงไปคนๆ เอาไปฉีดโดยไม่ป้องกัน หญ้า ขึ้นหน้าบ้านเล็กน้อย ไม่คิดจะถากถอน ซื้อยามาหนึ่งขวด ไม่ก็บาท(เขาว่าอย่างนั้น)นะคะ มาฉีดคุมไว้อยู่ได้ตั้ง ๓ เดือน ยิ่งเห็นยิ่งเศร้า เศร้าใจมาก ครั้นจะไปบอกให้เขาหยุด ก็พูดไม่ออก เป็นโรคน้ำท่วมปาก ก็ชาวอโศกเองยังพึ่งตัวเองไม่ได้ แนะนำเขาแบบนักวิชาการ แล้วตัวเองก็หารายได้จากกิจการอื่นๆ เคยได้ยิน พ่อท่านเทศน์ว่า อาชีพชาวนามีบุญรองจาก นักบวช ดิฉันเชื่อแล้ว ไม่มีอะไรค่าใจเลย และ ดิฉันก็ภาคภูมิใจมากที่สุดที่ได้รู้ได้เข้าใจ ส่วนภาค ประสพการณ์การปลูกผักหน้าฝน(ทำได้ค่ะ) แต่ต้อง

๑. มีพื้นที่พอเพียง น้ำไม่ท่วม
๒. ปลูกพืชที่ไม่อ่อนแอจนเกินไป เช่น ถั่วฝักยาว แตงกวา ข้าวโพด ปลูกได้ทุกชนิด ยกเว้นผักใบอ่อนมากๆ ถ้าหากจะทำความรู้ มีต้นทุนมากหน่อย แต่ก็คุ้ม ได้ราคาดี ลืมตาอ้าปากได้

ไม่ควรกินพืชตระกูลหัวทั้งหลายเพราะ มันดูดสารพิษไว้ในหัวนั้นแหละ ปัจจุบันพื้นที่ ไร่สารพิษในเมืองไทยเกือบจะหมดแล้ว

สำหรับชีวิตชาวอโศกที่ต้องทำงานทุกๆ ด้าน ในเวลาเดียวกัน ควรปลูกผักวรรณะ ๔ เลี้ยงง่ายบำรุงง่าย ซึ่งมีมากมายมหาศาล ชาว

อโศกกินได้ และพวกคนอื่นเขาก็กินได้ด้วย มันใจ มากค่ะ เพราะกินพวกกล้วยมาแล้ว

ชาวอโศกเท่านั้นที่ซื้อสัตย์ต่อตนเอง และไม่ทำร้ายคนอื่น แต่ทำอย่างไรชาวอโศก ทั้งมวล จะเห็นความสำคัญของเรื่องนี้เป็นพิเศษ หน่อย และเห็นโทษภัยของการละเลย ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง รวมทั้ง หายนะของเมล็ดพันธุ์นะคะ ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่เราจะยึดดอกภาคภูมิใจ ว่าเราพึ่งตนเองได้จริงๆ วันนั้นแหละ การอบรมของเราถึงจะมีฤทธิ์ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องใช้วิทยากร มาก เพราะมันคือชีวิตของทุกๆคน

บทเรียนชีวิตกลีกรรรมไร่สารพิษ ที่ได้ เล่าสู่พี่น้องทุกท่าน ยังไม่ได้ข้อสรุปดังที่ดิฉัน และทีมงานที่ไปร่วมบุญกันครั้งนี้ได้ตั้งใจไว้ ด้วยข้อจำกัดในเหตุปัจจัยหลายๆเรื่องดังที่ได้เล่า มา จึงได้แต่หวังว่า คงจะมีบางท่านที่เมื่ออ่าน เรื่องนี้แล้ว จะช่วยกันสานฝัน ทำให้กลีกรรรมไร่ สารพิษเกิดขึ้นเป็นจริงในสังคมยุคนี้ได้ ดิฉัน และเพื่อนๆได้ปฏิบัติจริง แล้วนำมาเปิดเผยเล่าสู่กันฟังด้วยใจยังมุ่งมั่นเต็มร้อย

แล้วท่านละ...จะยังเฉยอยู่ได้อย่างไร?

 พลอยไพรส

ฉบับนี้ดิฉันได้นำข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวัน คม ชัด ลึก ประจำวันศุกร์ที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ มานำเสนอแก่สมาชิกณะคะ เชิญติดตามได้เลยคะ

‘ฉี’รักษาสารพัดโรค ทาแก้สิ่ว-แก้รังแค

นักวิชาการกรมการแพทย์แผนไทย เผยงานวิจัยต่อยก้า “ฉี” รักษาโรคได้หลายชนิด ตั้งแต่ทาแก้สิ่ว สระผมแก้รังแค รวมทั้งมะเร็ง ขณะที่อย.เตือนมีเชื้อโรคเจือปนอยู่มาก เตือนใช้ วิจารณ์ญาณให้ดี

การใช้น้ำปัสสาวะหรือน้ำมูตร ในการบำบัดโรคต่างๆของมนุษย์ ยังคงเป็นความเชื่อที่มีผู้ปฏิบัติตามจำนวนไม่น้อย ล่าสุด นักวิชาการจากกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ได้ออกมาเปิดเผยงานวิจัยในเรื่องนี้ โดยระบุว่าน้ำมูตรสามารถรักษาโรคได้หลายอย่าง รวมทั้งโรคมะเร็ง

นางราตรี ชีพอดมวิทย์ นักวิชาการกองการแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก กระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้ น้ำมูตรบำบัดในเครือข่ายชาวอโศก” ว่า สาเหตุที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้ก็เพราะเคยมีข่าวปรากฏทั้งทางหน้าหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ เกี่ยวกับการใช้น้ำมูตรหรือน้ำปัสสาวะบำบัดโรค โดยเบื้องต้นได้ศึกษาในกลุ่มชาวสันตอโศก เนื่องจากทราบว่าทางผู้ปฏิบัติธรรม หรือพระ มักจะมีความเชื่อในเรื่องการบำบัดด้วยน้ำปัสสาวะ

นางราตรี ระบุว่า ผลการวิจัยพบว่า ชาวสันตอโศกส่วนใหญ่จะใช้น้ำมูตรสำหรับทุกส่วนของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการดื่ม อาบ สระผม แม้กระทั่งล้างหน้า ซึ่งความเชื่อเช่นนี้ก็ได้ปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกด้วยว่า พระสมัยก่อนนิยมนำน้ำมูตรเน้ามาดองกับลูกสมอ หรือลูกมะขามป้อม เพื่อฉนเป็นยารักษาโรค อีกทั้งยังมีความเชื่อของคนจีนโบราณว่าการดื่มปัสสาวะ จะทำให้สุขภาพดี

นักวิชาการผู้นี้ กล่าวว่า การเข้าไปศึกษาพบว่าผู้ที่ดื่มปัสสาวะส่วนใหญ่จะดื่มกันสดๆ และจะใช้ปัสสาวะของตัวเอง โดยเฉพาะในช่วงเช้า เพราะเชื่อว่าจะมีสารเมลาโทนิน ซึ่งเป็นสารในปัสสาวะค่อนข้างสูง ทั้งนี้จะดื่มในปริมาณ ๑ แก้ว

ถึง ๑ แก้วครึ่ง อย่างไรก็ตาม มีบางความเชื่อที่เห็นว่า ถ้าจะให้ได้ผลดีต้องเป็นปัสสาวะของเด็ก ซึ่งนอกจากใช้ดื่มแล้ว ยังมีการใช้ปัสสาวะบ้วนปาก สระผม ล้างหน้า เพราะเมื่อใช้แล้ว เชื่อว่าจะรักษาผมหยอก รังแค อีกทั้งยังมีสรรพคุณแก้สิว โดยให้เอาสำลีหรือกระดาษทิชชูชุบปัสสาวะปะหน้าเอาไว้

นางราตรี กล่าวว่า การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ๒๕๐ คน พบว่า ส่วนใหญ่ที่หันมาใช้น้ำมูตรก็เพราะรับความเชื่อ

มาจากพระ อ่านจากพระไตรปิฎก และบางส่วนได้รับการบอกกล่าวจากเพื่อนและครู ซึ่งเมื่อทดลองใช้แล้วก็ไม่พบว่า มีผลข้างเคียงใดๆ

นางราตรี ยังระบุด้วยว่า เรื่องการใช้ปัสสาวะมาบำบัดโรคนั้น มีงานศึกษาของต่างประเทศสนับสนุนเช่น งานศึกษาของ ศ.น.พ.จอห์น อาร์เธอร์มาน แห่งมหาวิทยาลัยแพทยอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่นิวยอร์ก ซึ่งเคยตีพิมพ์เผยแพร่ใน **เจอร์นัล ออฟ เมดิซีน (Journal of Medicine Vol.๘ No.๗ June ๑๙๘๐)** ได้อธิบายว่า “การดื่มน้ำปัสสาวะมีใช้กันทั่วโลก และยังคงแพร่หลายต่อไปอีกมาก ปัสสาวะก็คือส่วนที่สกัดกลั่นมาจากเลือด ถ้าเราไม่ถือว่าเลือดเป็นของสกปรก ปัสสาวะก็ไม่ควรถือเป็นของสกปรกด้วย เพราะปัสสาวะประกอบด้วยสารหลายร้อยหลายพันชนิด”

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของ **ดร.อัลเบิร์ต เซนต์ ก็อร์กี** นักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบล เคยทดลองใช้สารเมทิล ไกลออกซอล ซึ่งเป็นสารที่อยู่ในปัสสาวะรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง ได้ผลเป็นที่น่าพอใจมาแล้วหลายราย ขณะที่ **น.พ.ธรรมมาภิธีร์ รัชมหาราชภรรยา จากอินเดีย** ก็ได้ทดลองให้ผู้ป่วย ๒๐๐ คน ดื่มน้ำปัสสาวะของตัวเอง และติดตามผลทางการแพทย์อย่างใกล้ชิด พบว่า เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะแล้ว เซลล์ในร่างกายจะสามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น การเผาผลาญในร่างกายดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ร่างกายสร้างเม็ดเลือดมากขึ้นในผู้ป่วยทุกรายส่งผลให้ปริมาณฮีโมโกลบินในเลือดสูงขึ้น

นางราตรี ระบุต่อว่า สำหรับสารเมลานโทอิน ซึ่งอยู่ในน้ำปัสสาวะนั้น นักวิทยาศาสตร์ชาวออสเตรเลียพบว่า เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะเข้าไปจะช่วยให้ออกซิเจนเพิ่มขึ้น แจ่มใส สมานดีขึ้น และยังช่วย

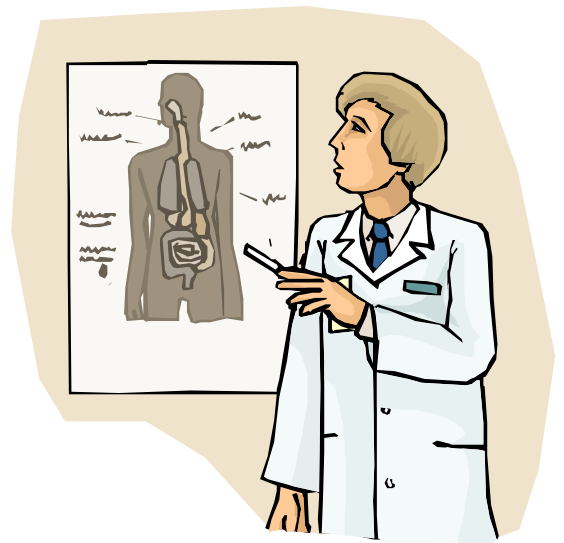
ด้านความชรา ป้องกันมะเร็งได้อีกด้วย และที่สำคัญนักวิจัยหลายคนเชื่อว่า บัสสาวะถือเป็นสิ่งดีสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์ เนื่องจากบัสสาวะของผู้ป่วยเอดส์ไม่ได้มีเพียงสารต้านมะเร็งเท่านั้น แต่ยังมีสารแอนติบอดีต่อเชื้อเอชไอวี-๑ ด้วย

“ยังมีนักวิจัยและหมออีกหลายคนที่ยืนยันนี้ ทั้งพระทิเบต โยคี หรือลามะ ก็ทั้งดื่มและใช้น้ำปัสสาวะมานานแล้ว ซึ่งกรณีของคนไทยก็เคยพบผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งขั้นสุดท้ายไม่รู้จะทำอะไร แต่เมื่อได้มาพบความมหัศจรรย์ของน้ำปัสสาวะเลยลองดื่มดู ปรากฏว่าดื่มไปได้ ๒ เดือน กลับไปตรวจใหม่ก็ไม่พบมะเร็งอีกเลย แต่ทั้งนี้ก็ยังจะย้ำว่า การดื่มน้ำปัสสาวะนี่ถือเป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชนเท่านั้น ใครจะลองหรือไม่ก็แล้วแต่บุคคล” นางราตรีกล่าว

ผู้สื่อข่าวได้สอบถามเรื่องนี้ จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) โดยได้ น.พ.สถาพร วงษ์เจริญ รองเลขาธิการ อย. กล่าวว่า การดื่มน้ำปัสสาวะเพื่อบำบัดโรคนั้น

เป็นความเชื่อตามตำราการแพทย์แผนโบราณ ยังไม่มีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์อย่างจริงจัง ว่า ได้ผลในการรักษาโรคหรือไม่ แต่หากปัสสาวะไม่มีเชื้อโรคปนเปื้อนก็สามารถนำมาดื่มได้ อย่างไรก็ตาม โดยปกติปัสสาวะของคนทั่วไปจะมีเชื้อโรคปนเปื้อนอยู่ ตั้งแต่จำนวนน้อยจนถึงจำนวนมาก ยิ่งที่ค้างไว้นานมีโอกาสมีเชื้อโรคเพิ่มมากขึ้น รวมถึงปัสสาวะในผู้ที่ เป็นโรคทางเดินปัสสาวะอักเสบ ยิ่งไม่ควรนำมารับประทาน เพราะมีจำนวนเชื้อโรคสูง “เรื่องนี้ถือเป็นความเชื่อของแต่ละบุคคล แต่การแพทย์แผนปัจจุบันไม่แนะนำ เนื่องจากมีทางเลือกอื่นๆ ในการรักษาโรคที่ดีกว่า ดังนั้น ผู้ที่จะนำน้ำปัสสาวะมาดื่ม จะต้องชั่งน้ำหนักให้ดี ทาง อย. คงแนะนำได้ในลักษณะกลางๆเท่านั้น” น.พ.สถาพร กล่าว

ส่วนที่มีการระบุว่า การดื่มน้ำปัสสาวะสามารถต้านโรคมะเร็งได้นั้น น.พ.สถาพร กล่าวว่า โดยปกติทั่วไป ในร่างกายมีสารต้านโรคมะเร็งอยู่แล้ว รวมทั้งในอาหารที่รับประทานในแต่ละวัน ไม่ใช่มีเฉพาะในปัสสาวะเท่านั้น

สิ่งที่ควรทำให้เพียงแท้

• พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

แสดงธรรมเมื่อวันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๓๐

ณ พุทธสถานสันติอโศก

(ตอนที่ ๒)

❁ ยืนยันอาริยสัง

ตัวกิเลสนี้เป็นตัวกร่อน เป็นตัวเชื้อโรค เป็นตัวพยาธิ ตัวโลก โกรธ หลง ทฤษฎีของ พระพุทธเจ้าท่านก็ตั้งหน้าตั้งตาล้างกิเลส ล้างกิเลสไปพร้อมกันกับทำงานแบบโลกๆ มีสมรรถนะ มีสมรรถภาพ มีมรรคองค์ ๘ ประกอบการงานไปด้วยและเรียนรู้กิเลสไปด้วย มีผัสสะเป็นปัจจัย

เดี๋ยวนี้ทฤษฎีของพระพุทธเจ้ากร่อนไป เพี้ยน แปรปรวนกลายเป็นลัทธิฤาษี เอาลัทธิ อะไรต่ออะไรมาผสมผสมเส เลอะเทอะไปหมด อาตมามั่นใจว่า อาตมารู้ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าแน่แท้ มีมรรคองค์ ๘ รู้อาริยสัง ตอนนี้ก็เพิ่งจะเปิดเผยอาริยสัง พุดอาริยสังมากขึ้น แต่ก่อนอาตมาไม่ค่อยพุดหรือออกอาริยสัง ปล่อยให้ผู้รู้เขาพุดกันเถอะ เพราะมันเรื่องยิ่งใหญ่เหลือเกิน อาตมาเองไม่ค่อยมีคนนับถือเท่าไร เพราะฉะนั้นอาตมาก็พิสูจน์คนพวกเราเสียก่อน ไม่ต้องไปทำใหญ่โต ยืนยัน ยืนยัน ค่อยๆทำไป ถ้าอาตมายืนยันยืนยันหยุดเกินไป และเขารู้ว่าอาตมาจริง อาตมาเป็นคนที่จะต้องโค่น จะต้องล้มนะ เขาก็โค่นล้มอาตมาก่อน มันไม่ดี อาตมายังไม่มีสิ่งแวดล้อม ยังไม่มีเหตุปัจจัย เขาโค่นล้มง่าย ที่นี้มันลึบกว่าปีแล้ว อาตมาได้หมูได้พวกแล้ว ผู้ที่มีดวงตาดี ได้มาเป็นเกาะกำบัง พวกคุณ จะไม่ยอมให้อาตมาถูกล้มได้ง่ายๆ อย่างน้อยรวมหุรวมหัวกันได้ขนาดนี้แล้ว อาตมาก็ยืนยันหยุดยืนยัน อาริยสังแล้ว

เมื่อประกาศอาริยสังขนี้ไปปีบ มันจะค้านแย้งคนที่ไม่ใช่จริง จะค้านแย้งในอนาคต เมื่อค้านแย้งแล้ว ทีนี้พวกนี้กระเหี้ยนกระหือรือ บอก เฮ้ย! ไฉนมันเอาจริงแล้ว มันมีจริงแล้ว ทีนี้แม้มีฤทธิ์ มีอำนาจก็โค่นยากแล้วทีนี้ ตอนนี้อาตมาไม่ค่อยกลัวแล้ว แต่ก่อนก็ไม่กลัวหรอก แต่ว่าอาตมารู้ จังหวะจะโคน ให้มันเป็นไป อาตมาเคยพูดด้วยซ้ำไปว่า ถ้าอาตมาอยากจะทำตายภายใน ๕ วัน อาตมาก็ทำได้ โดยประกาศพูดความจริงนี้แหละอย่างไม่มีวันยะบันยัง ก็ถูกทำร้ายตายได้แน่ แต่อาตมาไม่เห็นว่าจะตาย ไม่ใช่ว่ากลัวตาย ยิ่งตั้งแต่ก่อนนี้ อาตมายังหนุ่มแน่น หัวยังไม่ขาวอย่างนี้ อาตมาก็ยังไม่ควรตาย มาตอนนี้อาตมามีหมู่กลุ่ม มีอะไรต่ออะไรแวดล้อมพอสมควรแล้ว แล้วก็ยังมีสังขจะความจริงที่เปิดเผยไปให้คนรับรู้รับรอง เขาก็รับรู้และรับรองในสิ่งที่เป็นสังขจะเหล่านี้ด้วย เพราะคนเรา นี้ แม้ว่าจะไม่ได้อยู่พรรคเดียวกันพวกเดียวกัน **แต่สังขจะมันจำนนต่อความจริง** คนที่ชื่อๆตรงๆ มีความซื่อความตรงอยู่ในตัว เขาก็ต้องยอมรับสังขจะนั้น มีอยู่อีกมาก ไม่ใช่ช้อยหรือ หักสังขยังไม่มีสิ้นไรเสียจนกระทั่งพัฒนาความถูกต้องที่ดึงามอันนี้ไปไม่ได้ มันยังจะพัฒนาไปได้นะ

เราก็พยายามกระทำมาตามขั้นตามตอน ตามเวลา ทุกวันนี้เราจึงมีกลุ่มมีกอง มีพฤติกรรม บทบาทอยู่ในสังขจะที่ค่อยๆพัฒนา ถ้าผู้ใดเข้าใจถึงความไม่เที่ยงนี้ดีในขนาดหนึ่งขึ้นมาแล้วนี้ คุณจะรู้สึกว่เราปฏิบัติถูกต้องนะ มันไม่ใช่ความเห็นแก่ตัว บำเรอตัวเอง เสร็จแล้วก็เลยกลายเป็นคนที่ไม่เอาไหน เป็นคนจับจด เป็นคนไม่ชวนชววย ชี้เกียด เป็นแบบฤาษี ไม่อุตสาหะวิริยะ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ธรรมใดวินัยใดเป็นไปเพื่อความเกียจคร้าน ธรรมนั้นวินัยนั้นไม่ใช่ของเราตถาคต แต่ถ้าธรรมใดวินัยใดเป็นไปเพื่อความขยันพากเพียร ธรรมนั้นวินัยนั้นของเราตถาคต หรือแม้แต่ว่า ถ้าผู้ใดเป็นสมณะคือผู้สงบ สมณะแปลว่าสงบ สมณะนี้มีอะไรเป็นเครื่องแสดง มีอิทธิบาท ๔ เป็นเครื่องแสดงหรือเป็นดัชนีชี้ค่า มีอิทธิบาท มีฉันทะความยินดีความปรารถนา มีความวิริยะอุตสาหะ มีกะจิตกะใจ เอาใจใส่อยู่เรื่อย ไม่ใช่เป็นคนใจลอย ไม่ใช่เป็นคนเด้อ เซ่อ ปล่อยๆปละๆ วางๆ ไม่พากเพียรไม่ขยัน เออ! ช่างมันเถอะ ไม่ใช่ เป็นคนเอาใจใส่ เป็นคนติดตาม เป็นคนมีน้ำใจ

❀ ไม่สันโดษในกุศล

พูดถึงเรื่องคนมีน้ำใจ อาตมาก็อยากจะขอเน้นกันให้มากๆหน่อยพวกเรานี้ **อะไรก็ดี แต่ยังติดเชือกเลสเทพนิกาย(เมถุนสังโยค ลักษณะที่ ๗)** คือเราได้ดีมาพอสมควรแล้ว เราก็รู้สึกว่เบา ง่าย เสร็จแล้วเราก็อว เราพออยู่พอกินนะ เรามักน้อยขนาดนี้ สันโดษขนาดนี้ เราทำงานขนาดนี้ มันเหลือแล้ว เหลือกินท่วมตัวท่วมตนแล้วนะ เราเองเราก็ไม่อยากจะใครดีในลาภ ยศ สรรเสริญอะไรมาอยู่แล้ว เทำนั้นก็พอแล้วนะ เอานะแค่นี้ **แล้วก็อยู่ร่่องๆแรงๆกันไป กลายเป็นคนเฉยเฉื่อย ตัวเทพนิกายนี้ทำให้ไม่มีน้ำใจเพิ่มขึ้น ไม่มีอุตสาหะวิริยะเพิ่มขึ้น ไม่ชวนชววยเพิ่มขึ้น แค่นี้ก็พอ**

พระพุทธเจ้าแต่ๆยังไม่สันโดษในกุศล คุณใหญ่ขนาดไหนกันนะ ทำดีขนาดไหน มากมายขนาดไหน มีอาริยสมบัติขนาดไหนกัน แค่นี้จะมาสันโดษในอาริยสมบัติ ขนาดพระพุทธเจ้าท่านยังไม่

สั้นโดยในอาริสมบัตินเลย เราจะมาย่อหย่อนทำไม พวกเพียร อุตุสาหะ ขวนขวายต่อไป ถ้าเราไม่ทำใครจะทำ ถ้าเราไม่บรูณะ ใครจะมาบรูณะ คือทำให้เต็ม ทำให้เจริญ ทำให้ดีอยู่ อย่าให้เสื่อม ใครจะทำ ถ้าไม่ใช่เรา จะปล่อยปลละละเลยให้คนที่เขาพลาญนะหรือทำ คนที่เขาทำอยู่ทุกวันนี้ เขาทำพลาญนะ ไม่ใช่ทำเพื่อบรูณะ ไม่ใช่ทำเพื่อที่จะรังสรรค์อะไรหรอก **ทำไปแล้วก็ยิ่งพลาญ ยิ่งบรรลัษ ยิ่งเป็นสังขาร ยิ่งเป็นเล่ห์เหลี่ยมซับซ้อน และยิ่งยาก**

เราจะปล่อยปลละละเลยอย่างนั้นไม่ได้ เราจะต้องเป็นคนนำพา เป็นคนที่จะต้องมีกะจิตกะใจ อุตุสาหะวิริยะ มันเป็นคุณค่านะ เป็นพลบัจฉัย เป็นกุศลกรรมของเรา สังสมกรรม เป็นกัมมัธสโกมทิ เป็นกรรมของเราเอง เป็นกุศลกรรม เป็นกัมมททยาโท เป็นมรดกของเรา เราเป็นทายาทของกรรมของเรา โดยไม่ต้องไปจำ ไม่ต้องไปยึดถือว่าเป็นของเรา ใครทำ ผู้นั้นก็เป็นไป รับช่วงรับผลของเราเอง ตามลัจจะ ไม่ใช่เราไม่อยากได้ ไม่อยากดี แล้วไม่ทำอะไร นี่มันย่อนแย่ง ถ้าอยากแล้ว ประเดี้ยว เขาจะตุ้ ประเดี้ยวเขาจะว่า มาประชดประชันแตกตัน เราเลยเป็นคนไม่ใคร่ได้ใคร่ดี นั่นแหละเป็นคนอ่อนแล้ว เป็นคนจับจดแล้ว เป็นคนร้องๆแรงๆ เป็นคนไม่มีบทบาทแล้ว แล้วเขาก็เอาคำนี้มาจี้ มาทำให้เราบ้ำจี้ มันเป็นเล่ห์ทกลของคนฉลาดเฉโกเอามาใช้ ผู้ใดปัญญาไม่ทัน เชื่อตามเขา ไม่ขวนขวาย อุตุสาหะ พวกโลกียะมีมวลงมากอยู่แล้ว เขาก็ครองบัลลังก์ของสังคัม บัลลังก์ของโลกียะอยู่นั่นเอง เราสร้างสรร ขยันทำ แต่ไม่เอาเป็นของเรา มันคือคุณค่าตามลัจจะ

เราจะต้องขวนขวายต่อไปอีก รังสรรค์ต่อไปอีก สัมพันธ์ สร้างสรร มีน้ำจิตน้ำใจ มีกะจิตกะใจ เอาใจใส่ ทำยังไงเราจะสัมพันธ์กับมนุษย์ จะต้องอุตุสาหะ ไม่ใช่ว่าคนนี่ไม่ดี ช่างมันเถอะ

ฝึกรูปแบบนี้ คุณก็แก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ ไม่
บริโภคนิยม ทุนนิยมที่เขาบำรุงบำเรอกันหรือ
พยายามที่จะโฆษณาประชาสัมพันธ์อยู่โครมๆว่า
แบบนี้ะยอด อย่างนี้นะดี จะต้องเป็นอย่างนี้
จะต้องได้อย่างนี้ เราก็ต้องประกาศแข่งเขา ใช้โฆษณาแข่งเขาเหมือนกัน โฆษณายืนหยัดยืนยัน
ความจริง ก็เขาอวดเขาโอ้อิ่งกว่าเราก็ต้อ ทำซับซ้อนลึกซึ้ง ทำให้คนไม่รู้ลึกว่าโฆษณา ทั้งๆที่ก็โฆษณา
โสกโดกอย่างกับอะไรดี เราก็จับได้ไล่ทัน เราก็บ้าง แต่ไม่ใช่ว่าทำใหญ่ทำโต ทำหยาบทำคายเป็นอย่าง
เขาด้วยซ้ำ เราไม่ทำหยาบคายเท่ากับเขาละ แล้วเราก็ต้อพยายามยืนยันว่า สิ่งนี้ลิควรรสนใจกว่าสิ่งไหน
ขนาดนั้นก็ยังมีคนมาสนใจขนาดนี้ แล้วเราก็ต้อไม่มีทุนรอน เพราะเราเป็นพวกที่ไม่สะสม ไม่กอบโกย
ไม่ใช่แบบระบบทุนนิยม เป็นระบบบุญนิยม มันจึงไม่มีฤทธิ์แรงทางวัตถุเท่าเขาหรอก เพราะมันย้อนแย้ง
อยู่ในตัวของมันเอง ถ้าเราจะกลายเป็นพวกวัตถุนิยมกอบโกย หาเงินหาทอง หาวิธีได้เงินมาเท่าไร
ก็เอาเงินทองเหล่านั้นมาโฆษณา แล้วก็ข่มเบ่ง มันย้อน มันซ้อนเชิงตัวเองว่า เอ้อ! เราก็ต้อมีมาก

ติดโลกก็สุข ไม่หลง
ว่าเขาช่วยมอมเมากัน

เราจะต้องให้เขาว่าเราไม่ได้ ว่าเรามีมากกว่าเขา เขาว่าเราไม่ได้ เราไม่มีมากกว่าเขาแน่นอน
เราพยายามทำสิ่งนี้แหละ ยืนหยัดยืนยันว่า เราไม่มีมากนี่แหละ เราเป็นสุข ไม่ใช่ปากว่าตาขยิบ เรา
ไม่มีมาก มักน้อย สอนก็สอนว่ามักน้อย แต่ตัวเองก็มีมากๆไว้ มันไม่ได้ มันค้านแย้ง แต่ก็อย่า

เข้าใจผิดว่า ของส่วนรวมเป็นส่วนส่วนตัว เพราะของส่วนรวมมันก็ต้องมีมากตามขนาดที่พอเหมาะแน่นอน แต่นั่นไม่ใช่ของส่วนตัว

เมื่อพวกคุณฉลาดระดับโลกियสุขอันนี้แล้ว ก็จะได้รูปสมสุข สุขไม่มีโลกียรส เห็นว่าสุขแค่นี้พอไหม อย่างนี้ละพอไปได้ไหม มันเป็นความสงบนะ มันเป็นความไม่ตื่น ไม่ตื่นอะไรอย่างโลกเขาแล้ว ไม่เที่ยวไปได้แสวงหา ซอกซอนตามเขามากมาย แค่นี้พอไหมเล่า ชีวิตอย่างนี้มันเบิกบานร่าเริงแล้ว ชีวิตอย่างนี้เป็นพุทธะแล้ว เป็นผู้รู้ ผู้ตื่นแล้ว เบิกบานแล้ว ไม่ต้องไปหลงโลกให้มันหลอกใช้ซอกๆๆๆ ไปเป็นทาสอามิสต่างๆ ทาสโลกียสุข ทาสที่จะไปล่าลาภ ล่ายศ ล่าสรรเสริญ ล่ากาม ล่าอัตตา แข่งกับคนโน้นคนนี้ ไม่ต้องแล้ว

ลาออกจากงาน

ให้คนอื่นไป ช่วยสังคมเขา

แล้วเราเองมาทำงานโดยไม่ต้องมี

แม่แต่ห้าพันหกพันหรือ มาอาศัยที่

มาอาศัยนั่งกินกันอยู่ที่นี่ กินกันอย่าง

พอเลี้ยงกันได้ ไม่ต้องไปสะสมกอบโกย

กักตุนอะไร มีเงินว่าอยู่ได้ชีวิตนี้

มันมีปฎิหาริย์อันนี้แล้วนะ

มันน่าอัศจรรย์นะ

แต่คนทำไม่มองไม่ออก

อาตมาพาพวกเราพิสูจน์นี้ อาตมายืนยันได้แล้วว่า

พวกคุณแก้ปัญหาเศรษฐกิจจตก แต่ละครอบครัว แต่ละ

คนก็แก้ปัญหาเหล่านี้มาสบายแล้ว จนขนาดกล้าหาญ

เป็นอภินิหาร เป็นปฎิหาริย์ รายได้เขาแย่งกัน ขนาด

รายได้เดือนละหมื่น เขายังไม่พอกิน เขายังไม่พอใช้

รายได้เดือนละสองหมื่น เขายังไม่พอกิน เขายังไม่

พอใช้ พวกเรามีรายได้ไม่ถึงหมื่น ก็ยังกล้าสละ เอา

ไปเลย เอาไปเลย รายได้แค่ห้าพัน บอกลาเลย ลา

ออกจากงาน ให้คนอื่นไป ช่วยสังคมเขา แล้วเราเองมา

ทำงานโดยไม่ต้องมีแม่แต่ห้าพันหกพันหรือ มาอาศัยที่

มาอาศัยนั่งกินกันอยู่ที่นี่ กินกันอย่างพอเลี้ยงกันได้ ไม่ต้องไป

สะสมกอบโกยกักตุนอะไร มันใจว่าอยู่ได้ชีวิตนี้ มันมีปฎิหาริย์อันนี้

แล้วนะ มันน่าอัศจรรย์นะ แต่คนทำไม่มองไม่ออก

เราไม่ใช่คนเดียว ไม่ใช่ ๒ คน ไม่ใช่ ๕ คน ไม่ใช่ ๑๐๐ คนเท่านั้น

นะ มีมากกว่า ๑๐๐ กว่า ๑,๐๐๐ แล้วเดี๋ยวนี้ละ กล้าที่จะวางมือ วางงานโง่ๆ วางลาภ

วางยศเหล่านั้นออกมา แต่งงานเรายังมีมากขึ้น แหม! มันชื่อนะตรงนี้ เห็นไหม เรา

ลาออกจากงานมา ลาออกจากลาภยศอันนั้นแล้ว เรากลับมีงานยิ่งกว่า เป็นงานที่มี

คุณค่า ไม่ใช่ว่าทำงานมีคุณค่า ๕ ให้เขาไป เขาให้เรา ๑๐ โอ๊ย! กำไรๆๆ เขาให้

มา ๒๐ โอ๊ย! กำไร ไม่ใช่อย่างนั้นด้วย ไม่ได้ไปเป็นหนี้โดยธรรมอย่างนั้นเลย

ค่างานของเรา ๕ เอาไปเลย ๕ ไม่ต้องเอาอะไรแลกเปลี่ยนมาก็ได้ เรามี

คุณค่าให้แก่สังคมอยู่อย่างนี้ นี่เราถือว่าเป็นคุณค่าของเรานะ เป็นพุทฺชนิตายะ

เป็นคนมีประโยชน์คุณค่าแก่ประชาชนอื่น แก่ผู้อื่น เราเองอาศัยกินอาศัยใช้ ไม่ได้

กินกับคุณ มากินกับพี่กับน้องก็ได้ กินกับกงสีก็ได้ ไม่ต้องเอาของคุณมาเลยก็ได้

อย่างนี้เป็นต้น

❁ พิสูจน์ความไม่เที่ยงของกิเลส

นานาสารพัดที่เราพยายามอธิบาย พยายามชี้แจง พวกคุณก็ฟังรู้ แล้วพวกคุณก็กล้าหาญชาญชัยมาปฏิบัติตัวเอง จนกระทั่งมีฐานจิตที่ได้ละเลิกกิเลสนั้นออก มาพิสูจน์ความไม่เที่ยงของกิเลส รู้ปรมาตถัสัจจะว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ที่อาตมาอธิบายไตรลักษณ์แบบสมมุติสัจจะ บอกว่าอะไรอะไรไม่เที่ยง มันมีความมี มันไม่เที่ยง กิเลสก็ไม่เที่ยงนะ มันไม่เที่ยง ๒ ทิศ ทิศหนึ่ง นับวันมันก็สะสมจากกิเลส ๑๐๐ มาเป็น ๑๕๐ ดีไม่ดีอัตราการก้าวหน้า ๑๒๐, ๑๘๐ แหม! วันๆหนึ่งเพิ่มอัตราการก้าวหน้าบานเลย กิเลสหนาขึ้นๆ เป็นปุถุชน มันไม่เที่ยงหรอกนะ กิเลสคุณมีอยู่แล้วทุกวันถูกโลกเขามอมเมาด้วย กิเลสคุณเพิ่มขึ้นทุกวัน มันไม่เที่ยงอย่างนั้น ยังเป็นสมมุติสัจจะ เป็นโลกียะอยู่ เราจะต้องรู้จัก เจตสิก กิเลสอยู่ที่เจตสิกนะนี่

อีกทิศหนึ่ง เรามาทำความเข้าใจโดยสามารถ กิเลสมันมี ๑๐๐ หน่วย ทำให้ลดลงเหลือ ๕๐ เหลือ ๘๐ เหลือ ๖๐ เหลือ ๓๐ เหลือศูนย์ ขึ้นไปได้ก็คือความไม่เที่ยงที่เราสามารถเป็นไตรลักษณ์อย่างปรมาตถัสัจจะ มีสภาวะรองรับ ไม่ใช่ตรรกะว่า อะไรก็ไม่เที่ยง เห็นความจริงเหมือนกันนะว่ามันไม่เที่ยงอย่างนั้น แต่ความไม่เที่ยงของจิต เจตสิก รูป นิพพานนี่ เป็นความไม่เที่ยงที่เราเองเราเห็นชัดเจนว่า เราทำความเข้าใจในทางละ หน่าย คลายเหตุ ทุกขสมุทัยอาริยสังขละ หน่าย คลายเหตุที่ทำให้เราไม่สะอาด ไม่สติดเสถียร **คุณยิ่งละกิเลสเท่าไร คุณยิ่งมั่นคงแข็งแรงได้ ถูกสัดถูกส่วน คุณยิ่งช่วยเหลือเพื่อพาสังคม ความเห็นแก่ตัวลดลง คุณยิ่งได้สร้างได้สรร ยิ่งแข็งแรง ยิ่งมีคุณมีค่า**

แล้วเราก็เข้าใจความไม่เที่ยงของสมมุติสัจจะด้วยว่า คุณต้องบูรณะความดีไว้เรื่อยๆ ต้องทำต้องขมิขมัน ต้องต่างคนต่างไม้ต่างมือช่วย คนที่ดูตาย เอาเปรียบเอาวัด ไม่อยากทำ หรือเอาแต่ผลาญนี้มีเยอะ คนทำลายมันเยอะ แล้วคนเห็นแก่ตัว ดูตาย ยิ่งกลายเป็นคนสูง คนเจริญ ยิ่งไม่ต้องทำงาน ยิ่งขึ้นยิ่งให้คนอื่นทำหมด แทนหมด ฉะนั้นเฉยๆ นอนพักมากๆ กินมากๆ อยู่หลายๆ เสพโลภก็สุขตามที่ฉันอยาก ต้องการอยากได้อะไรก็มาบ่าเธอได้ทุกอย่าง แล้วฉันก็จะไม่ทำงานอย่างนี้เป็นความสำเร็จ สบายเหลือเกินนะ ไม่ต้องทำอะไรก็มีกินมีใช้มีอยู่ ค่านิยมแบบนี้เขาเรียกกันว่า **ผู้ดี** ที่จริงไม่ใช่ผู้ดีเลย เป็น**ผู้เลว** เลวซ้อนซ้อนอยู่ในสังคมนี้แหละ

เราก็เคยอยากเป็นอย่างนั้น ไซ้ใหม่ แต่ก่อนอยากเป็นคุณนายหรือเปล่า อยากเป็นไหม คุณนายขึ้นนี้ นัวร์ทำอะไรไม่ได้ ทาเล็บแดงๆยาวๆ ประเดี้ยวมันจะหัก ชี้ โหน่นะ อะไรๆก็ให้แต่คนอื่นเขาทำ ตัวเองไม่ต้องทำอะไร ให้เขามาบ่าเธอบ่ารุงตัวหมด ตัวเองเป็นหนี้ละ สัจธรรมที่ถูกทิดถูกทางมันต้องทำความเข้าใจให้ถูก เดี่ยวนี้เราเข้าใจแล้ว แต่ถ้าอบรมกันผิดๆอย่างที่ยกตัวอย่างมา สอนกันอย่างนี้ สร้างค่านิยมกันอย่างนี้ โลกก็มีแต่บรรลัยอย่างนี้ไปไม่รอดนะ

อาตมาเอาสัจจะของพระพุทธเจ้า ที่พระพุทธเจ้าท่านค้นพบ แล้วอาตมาตามเห็นตาม อาตมาก็เป็นลูกศิษย์ ยืนยันกับพวกคุณว่า อาตมาเป็นโพธิสัตว์ พบสัจจะนี้มาใช้วันเดียว ไม่ใช่ปีเดียว ไม่ใช่ชาติเดียว รู้ที่จริงเอามาเปิดเผยกับคุณ ทำทนายให้คุณมาพิสูจน์ มาพิสูจน์เลย อาตมาไม่กลัวนะ อาตมาว่า เอ็ง ที สัจจะ สัจจะมีหนึ่งเดียว ไม่เปลี่ยนแปลง

❀ ไม่ให้คนติด ไม่ให้คนชัง

อาตมาทำทนายให้มาพิสูจน์ เป็นแต่เพียงว่า เราได้แล้ว อย่าใจดำ เราต้องชวนชวย เพื่อแม่สร้างให้คนอื่นรู้ตาม เขาจะไม่เอาหรอก คนเขาค้านแย้ง คนโลกๆบุญคุณเขาจะไม่เอา แม้แต่พวกคุณนี่พอจ้ำจี้จ้ำแฉะหนักๆเข้า ก็จะไปถอยหนีอยู่นั้นแหละ อาตมาก็ใช้นโยบาย วิธีการ แล้วแต่อาตมาจะมีศิลปะวิทยายุทธอย่างไร ทำให้คุณเกลียด คุณรัก ก็ตามใจ อาตมาไม่ให้คุณติด อาตมาไม่ให้คุณชัง ถ้ามาติด อาตมาก็เสีย อาตมาก็ยุ่ง อาตมาไม่อิสระ ถ้าติดๆนั่นๆ ทำอะไรก็จะต้องนั่งนั้งอยู่แค่วงแคบๆน้อยๆนี้แหละ จะไปทำอะไรอื่น ก็ถูกดั่งแข็งดั่งขา เป็นพวก เป็นสิ่งที่ผูกมือผูกขาผูกคอกอยู่ในวงแคบ เราก็ไม่เอา ต้องไปอ่านความรัก ๑๐ มิติ ก็บอกแต่สภาพให้รู้ เท่านั้นเอง

มันเป็นศิลปะวิทยายุทธที่ลำบากมาก **ให้คนรักแต่อย่าให้ติด อย่าให้เขาชัง** วาจาอันเป็นที่รักนั้น คือ ให้คนตีมูลค่าคำตำหนิได้ หรือสามารถทำให้คำตำหนิเป็นของควรถิม(เปยยวัชชะ) มันยากนะ มันเป็นภาษาย้อนแย้งกันอยู่ตลอดเวลา แล้วความจริงก็ต้องเป็นอย่างนั้นให้ได้นะ ถ้าอาตมาจะทำกะหลีกะหลอทำประจบประแจงนะ อาตมาบอกแล้วว่า อาตมาเป็นสายโรแมนติก ถ้าจะประเล้าประโลมแล้วนะ รับรองอาตมามีลีลามาก ประเล้าประโลมประจบประแจงให้คุณมาเคล้ามาเคลีย มาติดมาตึงอยู่ที่นี้แหละ ภาษาโวหารนะ จ๊ะจ๋าจ๋า อย่างโน้นอย่างนี้ อาตมาเป็นทั้งนั้นแหละ ทำได้ แต่ไปไม่รอดทำงานได้วงแคบและนั้งอยู่อย่างนี้แหละ ไม่ต้องเป็นอันสร้างสรรอะไรกว้างขวาง แล้วก็ล้างยาก

เราก็คงต้องศึกษากันอย่างนี้ทั้งนั้น แต่ว่าอย่าไปทำให้เขาซัง อาตมาทำให้คนไม่ซังนะ แต่คนที่อยู่คนละซั้วก็จะต้องซังอาตมาก่อนละ ถ้าซั้วเดียวกันเข้ามาแล้วไม่ซังหรืออก แม้จะเห็นว่าบางทีอาตมาทำเหมือนกับเจ็บอกเจ็บใจนะ แหม! ทำไม่อย่างนั้นอย่างนี้ อาตมากล่าวคำว่า อาตมารักพวกคุณ เป็นต้น อาตมากล่าวเหมือนกันนะ แต่นานๆจะกล่าวทีนะ กล่าวแล้ว แหม! ทองหลุดออกจากปาก ต้องเวลาเหมาะๆกล่าว กล่าวให้รู้ว่า อาตมามีความจริงใจอย่างนั้น มีความรู้สึกด้วยปัญญาะ นานๆจะต้องแสดงที แต่แสดงวิธีที่เคียวเขี้ยว เช่น ชูตชัตนี้อาตมากล่าวซั้วกล่าวซากกล่าวบ่บอย เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องเอาออกเสียก่อน ทุกวันนี้มีคนเข้าใจอาตมาแล้ว มีคนเชื่อมั่น มีคนที่ยังไม่วางไม่ปล่อยอาตมาหรืออก จะขอติดตามไปหลายๆชาติด้วยซั้ว เพราะเชื่อมั่นในสังจะ เชื่อมั่นว่าอาตมาเป็นคนจริงใจ อาตมาทำอย่างนี้ มีความมุ่งหวังดี ปรารถนาดีทั้งนั้น คนเชื่อจริงๆ เขาเชื่อแล้ว คนที่ยังไม่เชื่ออยู่ก็ไม่ใช่ไร หรือคนยังคลงแคลงสงสัยอยู่ จะไม่เชื่อก็ไม่ใช่ไร อาตมาเองอาตมาไม่ได้ทำเพื่อที่จะมาลาบบริวาร แต่อาตมาต้องการมาช่วยคุณ แล้วให้คุณช่วยตัวเอง แล้วคุณก็ไปช่วยคนอื่นต่อๆๆ โดยไม่ต้องมาวุ่นวายอะไรอาตมาก็ได้ แต่คุณจะต้องมีความแข็งแรง มีความเป็นได้ มีสิ่งที่ดีในตัวคุณ มีความประเสริฐในตัวคุณ เพื่อที่จะไปช่วยผู้อื่นจริง อย่าไปหลอกเขามันบาป ให้มีจริงแล้วไปช่วยเขา นั่นเป็นสิ่งที่ต้องการ เป็นสิ่งที่ควรจะเป็นอยู่ในสังคมในโลก

❁ ปาฏิหาริย์ของพุทธ

เมื่อพวกเราได้สิ่งที่เป็นมาแล้ว แก้ปัญหาเศรษฐกิจให้แก่ตัวเองแล้ว เรามีศีลสามัญญตา มีทิวัญญิตสามัญญตา มีหลักมีเกณฑ์ มีกฎระเบียบที่เรียกว่าศีลเหมือนกัน มีความเห็นตรงกันว่า นี่ละ

ประเสริฐ คนมาเป็นแบบนี้แหละวิเศษ แก้ไขปัญหาตนเอง แก้ไขปัญหาสังคมแบบนี้แหละไปรอด โลกจะเลวลงอย่างนี้ ละเลยกติกาอย่างนี้ ไปมีกติกาล้มๆเหลวๆ อย่าพูดถึงคำว่ากฎหมายเลย ขอใช้ คำว่ากติกาเท่านั้นนะ จะเป็นกฎ เป็นระเบียบ เป็นกฎหมายอะไรก็แล้วแต่ มันกลายเป็นเรื่องซับซ้อน สอนองแก่ผู้มีอำนาจ ผู้มีเล่ห์กลซับซ้อน ไปอุดหนุนเขา เบี้ยวๆ เบี่ยงๆ เอียงๆ ช่างๆ ไปหาคนที่เขา ได้ผลประโยชน์นั้นไปหมด มันไม่เป็นไปเพื่อธรรมาธิปไตย ไม่เป็นไปเพื่อธรรมะ ไม่เป็นไปเพื่อความ เป็นส่วนกว้างส่วนรวม ความเผื่อแผ่ที่สุจริตจริง มันแฝงความเห็นแก่ตัวแก่พวกตนยิ่งซับซ้อน

เพราะฉะนั้นเมื่อพวกคุณมายืนยันพิสูจน์ แสดงปาฏิหาริย์ พวกคุณดูเอาเอง ดูให้ออก อาตมาดู **เห็นว่ามันมีปาฏิหาริย์ ปาฏิหาริย์ของพุทธเป็นแบบนี้แหละ มีสภาพเหนือโลก** โลกเขา เตือดร้อน โลกเขาทุกข์ เพราะไม่ได้กิน เพราะไม่ได้เสพทางทวารตา หู จมูก ลิ้น กาย เรากลับไม่ต้องทุกข์กับเขา ไม่ต้องลอนลานแสวงหา ไม่ต้องเที่ยวได้ดินได้ดีติดตามเขา ไม่ตกเป็นทาสเขา เรา ลอยตัว เราไม่ต้องหลงใหลอย่างเขาเป็นแล้ว อย่างนี้เราก็พอ อย่างนี้เราก็เป็นสุข ผมเผ้าอย่าง พวกนี้ เห็นมัย อยู่ๆกันนี้ พวกเรานี้ง่ายๆ สะอาดสะอาดอัน เบา ไม่ต้องวุ่นวาย ผมเผ้า เครื่องแต่งเนื้อ แต่งตัว เสื้อผ้าหน้าแพร ของกินของใช้ เข้ามาหาสารระกันหมด ถูก ง่าย ไม่ต้องแย่งต้องชิงด้วย เขาไปหลงเนื้อสัตว์ก็เต็ก เขาไปหลงเบคอน ไปหลงแฮม หลงกันไป เรามากินถั่วกิงงา ปลูกขึ้นไป หว่านตรงไหนก็ขึ้นได้ง่ายๆ ยิ่งเมืองไทยไซ้ชอบอย่างนี้ ยิ่งสบายใหญ่เลย ปลูกกันไป เรามาเป็น ชาวไร่ชาวนาดีกว่าไปเป็นนักคอมพิวเตอร์ นักปรมาณูไปโน่น ต้องคิดสิ่งอย่างนั้น **ราคาตัวแพง สูง แต่ไกลคำว่า“ชีวิต”ที่แท้**

๘๘๘ (โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

“ปรัชญาชีวิตเพื่อสรรสร้างสุข”

✿ แม่น้ำ ลักขิตา:

เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข

แผ่นดินไม่เคยปริปากบ่น แม้มถูก
คนดูย่น้ำลายรด เหยียบขี้มันอยู่ทุกวัน
กระนั้นมันยังใจกว้างอภัยให้เสมอ

พึงทำให้ให้เป็นเสมือนแผ่นดิน... ใคร
จะตำว่าเสียหาย ใครจะใส่ร้ายป้ายสี ใครจะ
เห็นว่าไม่ดี ใครจะเพ่งโทษจับผิด หรือ
ทำลายทำร้ายสักเพียงใด... เราจะไม่เคือง
แค้นถือสา เราจะไม่พยาบาทอาฆาต เราจะ
ไม่เดือดดาลตอบโต้ หรือริบแก้ตัวอย่าง
ลนลาน... แต่เราจะซื่ออย่างคัมภีร์ภาพ **สงบ**
... หยุต... ยอม... อ่อนน้อม เบิกบาน...
และอภัย

เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข...

เมื่อเขาพูดว่าเราไม่ดี... อย่าด่วนเดือดดาล หรือริบกล่าวแก้อย่างผู้ต้องหา สูดหายใจเข้า
ลึกๆ ทำปัญญาให้โปร่งใส ทำใจให้สบาย... รับฟังไว้ด้วยดี แล้วใช้วิจลารณญาณตรวจสอบดู เขา
พูดจริงหรือกล่าวเท็จ ส่วนไหนจริงเรารับไว้ปรับปรุงแก้ไข ส่วนไหนเท็จเรารับฟังอย่างสงบสันติ หาก
อธิบายให้เขาเห็นจากผิดเป็นถูกได้ พึงกระทำแต่พองาม แต่ถ้าคิดว่าป่วยการกล่าว... ให้เราสยบ
ยอมอย่างคัมภีร์ภาพ **ปล่อยวางอย่างเบิกบาน**

ผู้หลงผิด ควรที่เราจะเมตตาสงสารเขาให้มาก อย่าเคียดแค้นชิงชัง เพราะเท่ากับเราชั่ว
ยิ่งกว่าเขา **อย่ารังเกียจคนไม่ดี แต่จงรังเกียจความไม่ดีที่ปรากฏ** และนำมาเตือนตนอย่ามีพฤติกรรม
เช่นนั้น

เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข...

เมื่อต้องสูญเสียของรัก... อย่าได้โศกจาบัลย์ คล้ายชีวิตจะดับสูญ หรือมีดมืดดุจค้อนข้างแรม ตั้งสติให้ดี บอกกับใจให้คลายเศร้า... สรรพสิ่งล้วนมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป... เป็นสิ่งที่ไม่มีความตาย ชีวิตมีการจากพรากของรักเป็นธรรมดา วันนี้ไม่จาก พรุ่งนี้ก็ต้องจาก หรือวันต่อๆไปไม่วันใดก็วันหนึ่ง

สิ่งที่เสียแล้วก็เสียไป เมื่อลมหายใจยังอยู่ อย่าก่อทุกข์ทับถมชีวิตอย่างโง่เขลา ด้วยการทำจิตหมองเศร้า จมอยู่กับอดีตเก่าๆ ที่ไม่มีวันหวนกลับมาคืน... เมื่อบางอย่างเป็นชะตาฟ้าลิขิต เราอาจจะอยู่เหนือชะตาฟ้าได้ จึงต้องสยบยอม และเรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่อย่างเบิกบาน

เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข.....

เมื่ออย่างก้าวของชีวิตมีผิดพลาด... อย่าได้ตอกย้ำซ้ำผิดให้มากเกินไป จนเกิดเป็นบาดแผลภายในใจเจ็บร้าวเศร้าระทม

สำนึกผิดเป็นสิ่งดี แต่ไม่ควรทำทุกข์โถมทับจิต ทุกคนมีสิทธิ์ผิดพลาดกันทั้งนั้น... ไม่สำคัญว่าใครจะผิด แต่สำคัญว่าทำผิดอะไร? ผิดเพราะเจตนา หรือว่าฟ้าลิขิต? ผิดแล้วแก้ไข หรือเพิกเฉยไม่ไยดี?

แม้กระทำผิดจริง รู้ตัวและพร้อมจะแก้ไขเสียใหม่สมควรได้รับการอภัย

โลกนี้ไม่มีผู้ใดไม่เคยทำผิด... เพียงผิดมากผิดน้อยแตกต่างกันไป คนทำผิดมิใช่ว่าจะชั่วตลอดไป คนทำดีมิใช่ว่าจะไม่เคยทำผิด กาลเวลาให้โอกาสคนเราปรับเปลี่ยนตัวเองเสมอ แม้เราพึงให้ออกาสตนเองและคนอื่นเช่นกัน

เปิดใจให้กว้าง จะพบทางแห่งความสุข.....

